

## တမန်တော် ရဲ့၏ လုပ်ဆောင်ချက် နိဒါန်း

တမန်တော်ရဲ့၏ လုပ်ဆောင်ချက်စာအုပ်သည် အသင်းတော် စတင်လာပုံ၊ ယေရှုဆလင်မြို့၊ ယုဒပြည်၊ ယှာမာရီပြည်မှစ၍ မည်ကဲ့သို့ ပျံ့နှံ့လာပုံ၊ ယေသျှုသည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ မတက်ကြွခင် သူ၏တပည့်တော်ရဲ့အား ဟောပြောခဲ့ပုံ စသည် ရဲ့ ကို တင်ပြ ရန်ဖြစ်၏ (၁.၈)။ တမန်တော် ရဲ့၏ လုပ်ဆောင်ချက် စာအုပ် ကို လည်းကောင်း၊ လူက ပြုစုထားသော ခရစ်တော်၏ သတင်းကောင်းကိုလည်းကောင်း လူကက ရိုးသားခခြင်း ဖြစ်၏။ သူသည် ဆီးဆရာဝန်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး သောချာစွာဖြင့် အလွန် ဂရုတစိုက် မှတ်တမ်းတင်ထား ခခြင်း ဖြစ်၏။ သူသည် ခရစ်တော်၏ သတင်းကောင်း နှင့် တမန်တော်ရဲ့၏ လုပ်ဆောင်ချက် ကျမ်းနှစ်စောင်လုံး ကို ဟေလသလူမျိုးဖြစ်သော “သော်ဖိလ” အား ဖော်ပြ ခသော်လည်း၊ ဟေလသလူမျိုးတို့နှင့် ယုဒလူမျိုးများ တွင် ပါဝင်သော ခရစ်ယာန်အသိုင်းအဝန်း အတွက်လည်း ရည်ရွယ်ချက်ဟိစွာ ဖော်ပြထားသော ကျမ်းစာအုပ်ဖြစ် နိုင်ပါသည် (၁.၁)။

တမန်တော်ရို့၏ လုပ်ဆောင်ချက်စာအုပ်ကို ပေါလုသည် ထောင်မှ မလွတ်မြောက်ခင် ခရစ်တော်မွီးဖွားပြီး နောက် ၆၀ မှ ၆၄ နှစ် ကြား အပြီးသတ် ရီးထားပြုစုထားသော ကျမ်းစာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ လုကာသည် တမန်တော်ပေါလုနှင့်အတူ ခရီးလားခသူဖြစ်ပြီး တမန်တော်ရို့၏ လုပ်ဆောင်ချက်ကို အနုတိအုတ်မြို့တွင် ရီးသားပြုစုခဲ့သည်မှာ ဖြစ်နိုင်ပါ၏။ ဤစာအုပ်သည် လုကာပြုစုထားသော ခရစ်တော်၏ သတင်းကောင်းစာအုပ်၏ အဆက်ဖြစ်ပြီး ယေသျှုသည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ တက်ကြွပြီးသည်နှင့် စတင်ခဲ့သည်။ လုကာ၏ ရီးသားရာ၌ ရည်ရွယ်ချက်သည် သူ၏ သတင်းကောင်းစာအုပ်နှင့် တူညီဖွယ် ဟိ၏။ သူသည် သော်ဖိလုအား အလိုဟိသည်မှာ၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် အရီအတွက် တိုးပွားလာကာ သူရို့ သင်ကြားခဲ့သည့် အရာများကို သေချာသိနိုင်စီရန်နှင့် ယေသျှု၏ အသက်တာနှင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာဆိုင်ရာ ပြန့်ပွားရေးကို တိကျစွာ ရီးသားဖော်ပြရန်ဖြစ်၏။

တမန်တော်ရို့၏ လုပ်ဆောင်ချက်စာအုပ်သည် ကနဦးအသင်းတော်များနှင့် ယေသျှုကို ယုံကြည်စွာ မည်သို့အသက်ရှင်ရမည်အကြောင်း ပုံဥပမာများသည် အကျွန်ရို့အား အထောက်အကူဖြစ်စီသော အရာများဖြစ်ကြ၏။ တမန်တော်တိက အကျွန်ရို့အား အခြားသူရို့ပါးသို့ သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ တန်ခိုးတော်ကို အမှီပြု၍

သတင်းကောင်းတရား ပြန့်ပွားရမည်ကို ပုံဥပမာများဖြင့် ပြသခေါ်။

## အကြောင်းအရာ အကျဉ်းချုပ်

၁။ ပထမအကြိမ်၊ တမန်တော်တိ အထက်သို့ သန့်ယှဉ်သော ဝိညာဉ်တော် ဆင်းကြွလာခြင်းနှင့် အသင်းတော် စတင် တိုးပွားလာခြင်း (၁.၁—၈.၁)

၂။ ထို့နောက်၊ အသင်းတော်အား ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းနှင့် ယေရုဆလင်မှစတင်၍ ပြန့်နှံ့လားခြင်း (၈.၂—၁၂.၂၃)

၃။ နောက်တဖန်၊ ပေါလုသည် ပထမဆုံး သာသနာခရီးလားခြင်း (၁၂.၂၄—၁၄.၂၈)

၄။ ထို့ပြင်၊ ယုံကြည်သူ လူသစ်၏ လိုအပ်ချက်များအတွက် ယေရုဆလင်ကောင်စီ၌ တွံ့ဆုံ၍ ဆုံးဖြတ်ကြခြင်း (၁၅.၁—၃၅)

၅။ ထို့နောက်၊ ပေါလုသည် ဒုတိယအကြိမ် သာသနာခရီး လားခြင်း (၁၅.၃၆—၁၈.၂၂)

၆။ တဖန်၊ ပေါလုသည် တတိယအကြိမ် သာသနာခရီးလားခြင်း (၁၈.၂၃—၂၀.၃၈)

၇။ ထို့ပြင်၊ ပေါလုသည် ယေရုဆလင်မြို့၌ ဖမ်းဆီးခံရခြင်း (၂၁.၁—၂၆.၃၂)

၈။ နောက်ဆုံးတွင်၊ သူသည် ရောမမြို့သို့ ပို့ဆောင်ခံရခြင်း (၂၇.၁—၂၈.၃၁)

<sup>1</sup> အဆွီ သော်ဖိလု၊

ယေသျှုသည် အမှုတော်ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် သွန်သင်ခြင်းတို့ကို အစပြုတော်မူသည့်အချိန်မှစ၍၊

<sup>2</sup> ရှိုးကောက်တော်မူသော တမန်တော်တို့ကို သန့်ယှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် မိန့်မှာတော်မူပြီးနောက် အထက်သို့ ဆောင်ယူခြင်း ခံတော်မူသောနို့တိုင်အောင် ဖြစ်ပျက်သမျှတို့ကို ပထမစာစောင်၌ ငါရိုးသားဖော်ပြခ၏။

<sup>3</sup> ကိုယ်တော်သည် အသိခံတော်မူပြီးနောက် ရက်ပေါင်းလေးဆယ်တိုင်အောင် တမန်တော်ရို့အား မိမိအသက်ရှင်တော်မူကြောင်းကို ခိုင်လုံသော သက်သီအားဖြင့် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ဖော်ပြတော်မူ၏။ တမန်တော်ရို့သည် ကိုယ်တော်ကို တွဲမြင်ကြရပြီး၊ ကိုယ်တော်ကလည်း သူရို့အား ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို ဟောပြောသွန်သင်တော်မူ၏။

<sup>4</sup> သူရို့သည် စုရုံးလာကြသောအခါ\* ကိုယ်တော်က “ယေရုဆလင်မြို့မှ ထွက်မလားကတ်ကေ့။ ငါ၏ခမည်းတော် ကတိ ပီးထားတော်မူခသော ဆုကျေးဇူးတို့ကို စောင့်မျှော် နိန်ကြလော့။ ထိုကတိတော်အကြောင်းကို အယင်က သင်ရို့ကို ငါဖော်ပြထားပြီးဖြစ်၏။

<sup>5</sup> ယောဟန်က ရီ၌ ဗတုတိဇ်ကို ပီး၏။ သို့သော် သင်ရို့

---

**1:1** လု ၁.၁-၄      **1:4** လု ၂၄.၄၉      \* **1:4** သူရို့သည် စုရုံးလာကြသောအခါ၊ သို့မဟုတ် သူရို့သည် အတူတကွ တည်းခိုနိန်ကြစဉ်၊ သို့မဟုတ် သူရို့သည် အတူတကွ စားသောက်နိန်ကြစဉ်။      **1:5** မ ၃.၁၁: မာ ၁.၈: လု ၃.၁၆: ယော ၁.၃၃

သည် ရက်အင်တန်ကာလအတွင်း သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်  
တော်၌ ဗတုတိဇကို ခံရကြလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေသျှုသည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ချီဆောင်ခြင်းကို ခံ  
တော်မူခြင်း

(မသု ၁၆.၁၉-၂၀; လုကာ ၂၄.၅၀-၅၃)

<sup>6</sup> တမန်တော်ရို့သည် ယေသျှုနှင့် အတူတကွ တို့ဆုံကြ  
သောအခါ “အသျှင်၊ ဤအချိန်၌ ကုသရေလလူမျိုးတို့  
အတွက် နိုင်ငံတော်ကို ပြန်ပီးတော်မူပါမည်လော့” ဟု မိန်း  
လျှောက်ကြ၏။

<sup>7</sup> ယေသျှုက “ခမည်းတော်က မိမိ၏ အခွင့်အာဏာဖြင့်  
ဖြစ်လာမည့် အချိန်ကာလနှင့် နိရိုက်များကို သင်ရို့ သိပိုင်  
ခွင့်မဟိ။

<sup>8</sup> သို့ရာတွင် သင်ရို့အထက်၌ သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်  
တော် ဆင်းသက်လာသောအခါ၊ သင်ရို့သည် တန်ခိုးဖြင့်  
ပြည့်ဝပြီးလျှင် ယေရုဆလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်တစ်  
ခုလုံး၊ ယှာမာရိပြည်နှင့် ကမ္ဘာမြီကြီးအစွန်းတိုင်အောင်  
ငါ၏သက်သိဖြစ်ကြလိမ့်မည်” ဟု သူရို့အား မိန့်တော်  
မူ၏။

<sup>9</sup> ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီးနောက် တမန်တော်ရို့ ကြည့်  
လျက်နိန်ကြစဉ် ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ချီ  
ဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၍ မိုးတိမ်သည် ကိုယ်တော်ကို  
ဖုံးကွယ်သဖြင့် သူရို့ မမြင်ရပေ။

10 ထိုသို့ ကိုယ်တော် ကြွတော်မူစဉ် တမန်တော်ရို့သည် အာကာပြင်သို့ စုံစုံကြည့်နိုင်ကြ၏။ ထိုအခါ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် လူနှစ်ယောက်သည် သူရို့အနားတွင် ရုတ်တရက် ရပ်လာပြီးလျှင်၊

11 “ဂါလိလဲပြည်သားရို့၊ ဇာဖြစ်လို့ ရပ်လျက် အာကာပြင်ကို ကြည့်နိုင်ကြသနည်း။ ယေသျှုသည် သင်ရို့ပါးမှ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ချီဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူသည်ကို သင်ရို့ မြင်ရသည့်နည်းတူ ကောင်းကင်မှ တဖန် ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်” ဟု ဆိုကြ၏။

ယုဒ၏နီရာကို ဆက်ခံသူ

(မသဲ ၂၇.၃-၁၀)

12 ထို့နောက် တမန်တော်ရို့သည် သံလွင်တောင်မှ မိုင်ဝက်ခန့်ဝေးသော ယေရုဆလင်မြို့သို့ ပြန်လာကြ၏။

13 သူရို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်၍ မိမိရို့တည်းခိုသော အိမ်အထက်ခန်းသို့ တက်ကြ၏။ ထိုသူရို့ကား သျှိုမုန်ပေတရု၊ ယောဟန်၊ ယာကုပ်၊ အနုဒြေ၊ ဖိလိပုပု၊ သောမ၊ ဗာသောလမဲ၊ မသဲ၊ အာလဖဲ၏သား ယာကုပ်၊ မျိုးချစ်စိတ်ထက်သန်သူသျှိုမုန်နှင့် ယာကုပ်၏သား ယုဒရို့ဖြစ်ကြ၏။

14 သူရို့သည် ယေသျှု၏ မယ်တော်မာရီ အပါအဝင် မိန်းမတချို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တော်၏ ညီတော်များနှင့် လည်းကောင်း၊ မကြာမကြာ စုရုံး၍ အတူတကွ ဆုတောင်းလျက်ရှိကြ၏။

15 ရက်အင်တန်ကြာပြီးနောက် ၁၂၀ ခန့် ဟိသောယုံကြည်သူရို့ စုဝေးနိန်ကြစဉ် ပေတရုသည် စကားပြောရန် ထ၍၊

16 “ညီအစ်ကိုမောင်နှမ ရို့၊ ယေ သျှု ကို ဖမ်းဆီးဖို့ လမ်းပြသူ ယုဒသျှာကရုတ်ကို ရည်မှတ်၍ သန့်ယုင်းသောဝိညာဉ်တော်က ဒါဝိဒအားဖြင့် ကျမ်းစာတော်မြတ်၌ ဖော်ပြသည့်အတိုင်း အမှန်ပင် ပြည့်စုံရမည်။

17 ယုဒသျှာကရုတ်သည် ငါရို့အဖွဲ့ထဲက အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက် ဖြစ်ခ၏။ အကြောင်းမူကား သူသည် ငါရို့နှင့် အတူ အမှုတော်ဆောင်ရန် ရှီးချယ်ခံထားသူ ဖြစ်ခ၏” ဟု ဟောပြောလေ၏။

18 ယုဒသည် မတရားသဖြင့် ရသောဇွီဖြင့် မြီတစ်ကွက်ကို ဝယ်ပြီးနောက် ထိုမြီကွက်တွင် လဲကျပြီး သီဆုံးကာ ဝမ်းပေါက်၍ အူများထွက်ကျလေ၏။

19 ယေရုဆလင်မြို့၌ နီထိုင်သမျှသောသူ အပေါင်းရို့သည် ထိုအကြောင်းကို ကြား၍ ထိုမြီကွက်ကို မိမိရို့ ဘာသာစကားဖြင့် အကေလဒမဟု ခေါ်ဆိုကြ၏။ ၎င်း၏အနက်ကား “သွီးမြီ” ဟူ၍ ဖြစ်၏။

20 “ဆာလံကျမ်းစာ၌၊

“သူ၏ အိမ်သည် လူကင်းမဲ့သောအိမ် ဖြစ်ပါစို့၊’

‘ထိုအိမ်၌ နီထိုင်သူ တစ်ယောက်လည်း မဟိပါစို့  
ကေ့။’

‘သူ၏ အရိုက်အရာကိုလည်း တခြားသူ ယူပါစီ’ ဟု ရီးသားထားပါ၏။

<sup>21</sup> “ထို့ကြောင့်၊ အသျှင်ယေသျှုသည် ငါရို့ပါး၌ ဝင်ထွက်လားလာသည့် အချိန်တလျှောက်လုံး ငါရို့နှင့်အတူ နီထိုင်ခသူတစ်ဦး ဖြစ်ရမည်။

<sup>22</sup> ထိုသူသည် ယောဟန်၏ ဗတုတိဇံတရားအကြောင်းကို ဟောပြောနိုင်သည့် အချိန်မှစ၍ ယေသျှုကို အကျွန်ရို့ ပါးမှ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ချီဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူချိန်ထိ တိုင်အောင် ငါရို့နှင့်အတူ နီထိုင်ခသူတစ်ဦး ဖြစ်ရမည်။ ကိုယ်တော်၏ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းကို ငါရို့နှင့်အတူ သက်သိခံဖို့ရန် လူတစ်ယောက်ဖြစ်ရမည်” ဟု ဆို၏။

<sup>23</sup> ထို့ကြောင့် တပည့်တော်ရို့သည် လူနှစ်ယောက်ကို အဆိုပြုကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်သည်ကား ဗာသျှုဗဟု ခေါ်သော ယုတုတု အမည်သစ်ကိုရသော ယောသပ်နှင့် မသိရို့ ဖြစ်ကြ၏။

<sup>24</sup> ထို့နောက် တပည့်တော်ရို့သည် “အို အသျှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် လူတိစိတ်နှလုံးကို သိတော်မူပါ၏။ ဤသူနှစ်ယောက်ထဲက ဇာသျှုကို ကိုယ်တော်သျှင်က ရွီးချယ်ခန့်ထားတော်မူကြောင်းကို အကျွန်ရို့ကို ဖော်ပြပီးတော်မူပါ။

**1:21** မ ၃:၁၆၊ မာ ၁:၉၊ လု ၃:၂၁၊ မာ ၁၆:၁၉၊ လု ၂၄:၅၁

† **1:22** ယောဟန်၏ ဗတ္တိဇံတရားအကြောင်းကို ဟောပြောနိုင်၊ သို့မဟုတ် ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံကို ပီးနိုင်၏။

<sup>25</sup> အကြောင်းမူကား မိမိနှင့် ထိုက်တန်သောအရပ်သို့ ထွက်ခွာလားသော ယုဒ၏နီရာ၌ တမန်တော်တစ်ပါး အဖြစ် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်ပါသည်” ဟု ဆုတောင်းကြ၏။

<sup>26</sup> ထို့နောက် သူရို့နှစ်ယောက်ကို မဲဖြင့်ရွီးချယ်ကြရာ မသိသည် မဲကျသဖြင့် သူ့အား တမန်တော် တစ်ကျိပ် တစ်ပါးရို့နှင့်အတူ တမန်တော်အဖြစ် ရွီးချယ်ခန့်ထား ကြ၏။

## 2

သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော် ဆင်းသက်တော်မူခြင်း

<sup>1</sup> ပင်တေကုတုတေပွဲတော်နို့ရောက်သောအခါ ယုံကြည်သူအပေါင်းရို့သည် တစ်နီရာတည်းတွင် စုရုံးနိန်ကြ၏။

<sup>2</sup> ထိုအခါ လီပြင်း တိုက်ခတ်သံနှင့်တူသော အသံသည် အာကာပြင်မှ ရုတ်တရက်ပေါ်လာပြီး တပည့်တော်တို့ နီထိုင်ရာအိမ်တစ်ခုလုံးသည် ထိုအသံနှင့် ပြည့်လေ၏။

<sup>3</sup> ထို့နောက် လျှာနှင့်တူသော မီးတောက်များသည် အဖြာဖြာကွဲလျက် သူရို့အသီးသီးအထက်၌ တည်နိန်သည်ကို မြင်ရကြ၏။

<sup>4</sup> ထိုအခါ ထိုသူအပေါင်းရို့သည် သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝပြီးလျှင် ဝိညာဉ်တော်သည် ထိုသူရို့အား အခွင့်ပီးသောကြောင့် အခြားသော ဘာသာစကားများဖြင့် စတင်၍ ပြောဆိုကြ၏။

5 ထိုကာလတွင် လောက၌ဟိကြသော တိုင်းပြည်အသီးသီးမှ လာကြသည့် ဘာသာတရား ကြည်ညိုသူ ယုဒလူမျိုးများသည် ယေရုဆလင်မြို့၌ တည်းခိုနိုင်ကြ၏။

6 ထိုအသံကို ကြားသောအခါ လူအပေါင်းရို့သည် စုရုံးလာကြ၏။ တပည့်တော်ရို့ ဟောပြောချက်များကို လူတိုင်း မိမိဘာသာစကားအားဖြင့် ကြားရသည်ဖြစ်၍ သူရို့သည် အံ့မောကျကြ၏။

7 သူရို့သည် အံ့မောကျကြလျက်၊ “ဤကဲ့သို့ ဟောပြောနိုင်ကြသော ဤလူတိုင်းကား ဂါလိလဲပြည်သားတို့ မဟုတ်ပါလား။

8 သို့ဖြစ်၍ ငါရို့ အသီးသီး သည် ငါရို့၏ ဇာတိဘာသာစကား အတိုင်း ကြား ရသည်ကား ဇာပိုင် ဖြစ်သနည်း။

9 ငါရို့သည် ပါတိုပြည်၊ မေဒိပြည်၊ ဧလံပြည်၊ မေသောပေါတာမိပြည်၊ ယုဒပြည်၊ ကပ္ပဒဒေါက်ပြည်၊ ပုနုတုပြည်၊ အာယုပြည်၊

10 ဖြူဂိုပြည်၊ ပမ်ဖုလိပြည်၊ အဲဂုတုတုပြည်နှင့် ကုရေနုမြို့အနား လိဗုနယ်ပယ်ဒေသတို့မှ လာကြသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ငါရို့ထဲက တချို့သော သူရို့ကား ရောမမြို့မှ ရောက်လာသော၊

11 ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့် ယုဒဘာသာသို့ ကူးပြောင်းလာကြသော တခြားလူမျိုးတို့ ဖြစ်ကြပြီး၊ ငါရို့ထဲမှ တချို့သည် ကုရေတေပြည်သားနှင့် အာရပ်အမျိုးသားများ ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော် ငါရို့သည် ဘုရားသခင်ပြုတော်

မူသော ကြီးမြတ်သည့် အမှုများကို ငါရို့ဘာသာစကားဖြင့် သူရို့ ဟောပြောသည်ကို ကြားရယာ” ဟု ဆို၏။

<sup>12</sup> သူရို့သည် အံ့မောကျလျက် ဝေခွဲမရဖြစ်ကာ “ဤ အမှုအရာကား ဇာသို့သော အမှုအရာ ဖြစ်သနည်း” ဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

<sup>13</sup> သို့သော် အခြားသူတို့က ယုံကြည်သူရို့အား “ဤသူ ရို့ကား ယစ်မူးနိန်ကြသော သူများဖြစ်ကြ၏” ဟု ကဲ့ရဲ့ ပြောဆိုကြ၏။

### ပေတရု၏ ဟောပြောချက်

<sup>14</sup> ထို့နောက် ပေတရုသည် တစ်ကျိပ်တစ်ပါးသော တမန်တော်ရို့နှင့်အတူ ရပ်လျက် ကျယ်သောအသံဖြင့် လူအစုအဝေးကြီးအား ပြောဆိုသည်မှာ “ယုဒအမျိုးသား ရို့နှင့် ယေရုဆလင်မြို့၌ နီထိုင်သူအပေါင်းရို့၊ ငါ့စကား ကို နားထောင်ကြလော့။ ဤအမှုအရာတို့ကို ငါယှင်းပြပါ မည်။

<sup>15</sup> အဂုအချိန်ကား မိုးထဖက် ကိုးချက်တီးအချိန်သာ ဟိ သိမ့်သည်ဖြစ်၍ သင်ရို့ထင်သည်အတိုင်း ဤသူရို့သည် ယစ်မူးနိန်ကြသည် မဟုတ်။

<sup>16</sup> ဤအရာသည် ပရောဖက်ယောလ ဟောပြောခဲ့သော အရာ အမှန်ပင်ဖြစ်၏။ ဟောပြောသော အကြောင်းအရာ မူကား၊

<sup>17</sup> “ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကား နောက်ဆုံးသောနို့ တွင်၊

ငါသည် လူအပေါင်းရှိအထက်၌ ငါ့ဝိညာဉ်တော်ကို  
သွန်းလောင်းမည်။

သင်ရှိ၏ သားသမီးရှိသည် ငါ့နှုတ်ကပါတ်တရားတော်  
ကို ဟောပြောကြလိမ့်မည်။

သင်ရှိ၏ လူငယ်တို့ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို ရကြပြီးလျှင်၊  
သင်ရှိ၏ လူအိုတို့လည်း အိပ်မက်တို့ကို မြင်မက်ရ  
ကြလိမ့်မည်။

18 ထိုနို့ရက်၌ ငါ၏အခိုင်းအစီ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့  
အထက်၌

ငါ့ဝိညာဉ်တော်ကို သွန်းလောင်းပြီးလျှင်၊

သူ ရှိသည် ပရောဖက် ဉာဏ်ဖြင့် ဟောပြော ကြ  
လိမ့်မည်။

19 အာကာ ပြင် ထက်၌ နိမိတ် လက္ခဏာ တို့ ကို  
လည်းကောင်း၊

အောက်အရပ် မြို့ကြီးထက်၌ အံ့သြဖွယ်ရာတို့ ဖြစ်  
ကြသော

သို့၊ မီးလျှံ၊ မီးခိုးလုံး စသည်ရှိကိုလည်းကောင်း ငါပြု  
မည်။

20 သခင်ဘုရား၏ ထူးမြတ်သောနို့ မကျရောက်ခင်၊

နီမင်းသည် မှောင်မှိုက်အတိ ဖြစ်၍

လသည်လည်း သွေးကဲ့သို့ နီလိမ့်မည်။

21 ထိုအခါ သခင်ဘုရားထံ ကူညီမစခြင်းကို တောင်းခံကြ  
သောသူမှန်သမျှသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းကို ခံ

ရလိမ့်မည်’ ဟူ၍ ဟောပြောခ၏။

22 “အို၊ ကူ သရေ လ အမျိုးသား ရို့၊ ငါ့ စကား ကို နားထောင် ကြလော့။ နာ ဇရက် မြို့သား ယေ သျှုသည် ဘုရားသခင်၏ အံ့ဖွယ် ရာ များ နှင့် နိမိတ် လက္ခဏာ များကို ပြသ ခသော ဘုရားသခင်၏ အခွင့်အာဏာ ရ သည့် လူသား တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်းကို သင် ရို့အား ထင်ရှားစွာ သက်သီပြတော်မူ ခယာ။ ထိုအရာများသည် သင် ရို့ကြားမှာ ဖြစ်ပျက် ခသည်ကို သင် ရို့ကိုယ်တိုင် သိ ခကြ၏။

23 ဘုရားသခင် သည် ယေ သျှု ကို သင် ရို့လက် သို့ အပ်နှံလိမ့်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသော မိမိ၏ အကြံအစည် တော်အတိုင်း သင် ရို့သည် မ တရား သော သူ ရို့လက် သို့ အပ်နှံ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ ထိုအသျှင်ကို တင်၍ ကွပ်မျက်ကြ၏။

24 သို့သော်လည်း ဘုရားသခင် သည် ထိုအသျှင် ကို သီခြင်းတရားမှ ထမြောက်စီတော်မူပြီး သီခြင်း တရား၏တန်ခိုးမှ လွတ်မြောက်စီတော်မူ၏။ ဇာကြောင့် ဆိုသော် သီခြင်းတရားသည် ထိုအသျှင်ကို အစဉ်အမြဲ ချုပ်နှောင်ထား၍ မရနိုင်။

25 ထိုအသျှင်နှင့်ပတ်သတ်၍ ဒါဝိဒက၊  
“ငါ သည် သခင်ဘုရား ကို အစဉ်မပြတ်  
မျက်မှောက်ပြု၏။

ဇာကြောင့်ဆိုသော် ငါသည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းမှ  
ကင်းလွတ်စီရန်၊ ကိုယ်တော်သည် ငါ့အနား၌ ဟိ  
တော်မူ၏။

26 ထို့ကြောင့် ငါ၏ စိတ်နှလုံးသည် ပျော်ရွှင်၍၊  
ငါ့စကားသည်လည်း ရွှင်မြူးခြင်းနှင့် ပြည့်ဝနိုင်၏။

ငါ၏ ခန္ဓာသည်လည်း၊

မျှော်လင့်ခြင်း၌ ခိုလှုံလိမ့်မည်။

27 ဇာကြောင့်ဆိုသော် ကိုယ်တော်သည် ငါ့ရို့ကို မရဏာ  
နိုင်ငံ၌ စွန့်ပစ်ထားတော်မူသည် မဟုတ်။

ကိုယ်တော်၏ သန့်ယှင်းသူတို့ကို လည်း  
သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ပုပ်ပျက်စိတ်တော်မူမည် မဟုတ်။

28 ကိုယ်တော်သည် ငါ့အား အသက်ရှင်ခြင်းလမ်းကို  
ပြညွှန်တော်မူပြီး၊

ရှို့တော်၌ ငါ့ကို ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်ဝစိတ်တော်မူ  
လိမ့်မည်' ဟု ဆို၏။

29 “ညီအစ်ကိုမောင်နှမရို့၊ ငါ့ရို့၏ ထင်ရှားသော ရှိုး  
အဖိုးအဖီး ဒါဝိဒ်မင်းကြီးနှင့်ပတ်သတ်၍ ငါသည် သင်  
ရို့အား အတိအလင်း ပြောပြပါမည်။ သူသည် သီလွန်ပြီး  
သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံရလျှင်လည်း သူ၏ သင်္ချိုင်းဂူသည် ဤ  
နို့တိုင်းအောင် ငါ့ရို့အရပ်၌ ဟိသိမ့်၏။

30 သူသည် ပရောဖက်ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ ကတိ  
တော်သည် သူ၌ ဟိကြောင်းကိုသိ၏။ ဘုရားသခင်သည်  
မိမိကို သျှင်ဘုရင်အဖြစ် ချီးမြှောက်သကဲ့သို့ မိမိ၏သား

မြီးတစ်ယောက်ကို မိမိ၏ပလ္လင်ထက်၌ ထိုင်စီမည်ဟု ဘုရားသခင် ကျိန်ဆိုသော ကတိတော်ကို သိခ၏။

<sup>31</sup> နောင်အခါ၌ ဘုရားသခင်က ဇာသို့ပြုတော်မူမည်ကို ဒါဝိဒ်သည် မြင်ခပြီး ခရစ်တော်၏ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း အကြောင်းနှင့်ပတ်သတ်၍၊

“ကိုယ်တော့်ကို မရုဏာနိုင်ငံ၌ စွန့်ပစ်ထားတော်မမူ၊  
ကိုယ်တော်၏ ခန္ဓာတော်ကိုလည်း သင်္ချိုင်းထဲ၌ ပုပ်  
ပျက်စီးတော်မူရန် မဟုတ်’ ဟု ဟောပြောခ၏။

<sup>32</sup> ဘုရားသခင်က ထိုအသျှင်ယေသျှုအား သိခြင်းတရား မှ ထမြောက်စိတော်မူကြောင်းကို ငါရို့အားလုံးသည် ထို အကြောင်းရင်း၏ သက်သိပင်ဖြစ်ကြ၏။

<sup>33</sup> ကိုယ်တော့်ကို ဘုရားသခင်၏ လက်ယာတော်ဖက်၌ ချီးမြှောက် တော် မူ ပြီး နောက် ကတိထား တော် မူ သည် အတိုင်း သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခမည်းတော်ထံမှ ခံယူလေ၏။ အဂုတွင် သင်ရို့ တို့မြင်ကြားသိရှိသော ထို ဝိညာဉ်တော်ကို ငါရို့အထက်၌ သွန်းလောင်းတော်မူပြီ။

<sup>34</sup> ဒါဝိဒ်သည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ချီဆောင်ခြင်းခံရသည် မဟုတ်။ သို့သော်လည်း ဒါဝိဒ်က၊

‘သခင်ဘုရားသည် ငါ့အသျှင်ကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊

<sup>35</sup> သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြံအောက်၌ ခြံတင်ခုံဖြစ်စီ  
ရန် ငါ ပြုပီးသည်တိုင်အောင်  
ငါ့လက်ယာဖက်၌ ထိုင်နိန့်လော့’ ဟု ဆို၏။

36 “ထို့ကြောင့် ကူသရေလလူမျိုးအပေါင်းရို့၊ သင်ရို့က လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ တင်သတ်လိုက်သော ယေသျှုသည် သခင်အဖြစ်နှင့် လည်းကောင်း၊ မေသျှိုယအဖြစ်နှင့် လည်းကောင်း ဘုရားသခင်က ခန့်ထားသော သူဖြစ်ကြောင်းကို စွဲမြဲစွာ သိမှတ်ကြလော့” ဟု ဟောလေ၏။

37 ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ သူရို့၏စိတ်နှလုံးသည် လွန်စွာ ပူပင်သောကရောက်ကြလျက် ပေတရုနှင့် အခြားတမန်တော်ရို့အား “ညီအစ်ကိုရို့၊ ငါရို့ ဇာသို့ ပြုရပါမည်နည်း” ဟု မိန်းမြန်းကြ၏။

38 ပေတရုက၊ “သင်ရို့၏အပြစ်မှ ခွင့်ရှုတ်ခြင်းရစီရန် တစ်ယောက်စီတိုင်း နောင်တရပြီးလျှင် ယေသျှုခရစ်တော်၏ နာမတော်မြတ်၌ ဗတုတိဇံကို ခံယူကြလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ဘုရားသခင်၏ လက်ဆောင်ဖြစ်သော သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို လက်ခံရကြလိမ့်မည်။

39 အကြောင်းမူကား ဘုရားသခင်၏ ကတိတော်သည် သင်ရို့နှင့် သင်ရို့၏သားသမီးတို့မှစ၍ အဝီး၌ဟိသောသူအားလုံး၏အသျှင် ငါရို့၏ဘုရားသခင် ခေါ်တော်မူသော သူရို့အတွက်ဖြစ်၏” ဟု ဆိုလေ၏။

40 ပေတရုသည် အခြားသော စကားများဖြင့် သတိပီးလျက်၊ “သင်ရို့သည် မတရားသောသူရို့၌ ကျရောက်လာမည့် ပြစ်ဒဏ်မှ မိမိကိုယ်ကို ကယ်တင်ကြလော့” ဟု ထိုသူရို့အား တိုက်တွန်းလေ၏။

<sup>41</sup> ထိုအခါ ပေတရု၏စကားကို လက်ခံယုံကြည်သော များစွာသော သူရို့သည် ဗတုတိဇ်ကိုခံယူကြသဖြင့် ထိုနိဗ္ဗာန် လူပေါင်း ၃,၀၀၀ ခန့် တိုးပွားလေ၏။

<sup>42</sup> ထိုသူရို့သည် တမန်တော်ရို့၏ သွန်သင်ခြင်းကိုခံယူခြင်း၊ မိတ်ဖွဲ့ခြင်း၊ မုန့်ဖွဲ့ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်းများဖြင့် အချိန်ကုန်လွန်စီကြ၏။

ယုံကြည်သူရို့၏ အသက်ရှင်လှုပ်ယွားမှု

<sup>43</sup> တမန်တော်ရို့သည် များစွာသော အံ့ဩဖွယ်ရာများနှင့် နိမိတ်လက္ခဏာများကို ပြကြသဖြင့် လူတိုင်းက အလွန်ကြောက်လန့်ကြကုန်၏။

<sup>44</sup> ယုံကြည်သူ အားလုံးသည် အတူတကွ မိတ်ဖွဲ့နီထိုင်ကြ၍ မိမိဥစ္စာပစ္စည်းများကို အချင်းချင်း ဝီမျှသုံးဆောင်ကြလေ၏။

<sup>45</sup> သူရို့သည် မိမိဥစ္စာများနှင့် ပိုင်ဆိုင်မှုများကို ရောင်းချ၍ ရဟိတသောဇီဝများကို တစ်ဦးချင်း လိုအပ်မှုဟိသည်အတိုင်း ဝီမျှကြ၏။

<sup>46</sup> သူရို့သည် နိဗ္ဗာန်တိုင်း ဗိမာန်တော်၌ စုဝေးကြပြီးလျှင် သူရို့၏အိမ်များတွင် မုန့်ကိုဖွဲ့လျက် စေတနာစိတ်နှင့် ဝမ်းမြောက်စွာ အတူတကွ အစားအစာများကို သုံးဆောင်ကြကာ၊

<sup>47</sup> ဘုရားသခင်ကိုလည်း ချီးမွမ်းပြီးလျှင် လူအပေါင်းရို့ရို့တွင် မျက်နှာပွင့်လန်းလျက် ဟိကြ၏။ သခင်ဘုရား

သည်လည်း ကယ်တင်ခြင်းခံရသူရှိ၏ အရီအတွက်ကို နို့စဉ်နှင့်အမျှ တိုးပွားစီတော်မူ၏။

### 3

ခြီ မ သန်စွမ်း သော ယော ကျား တစ် ယောက် ကို အကောင်းပကတိ ဖြစ်စီခြင်း

<sup>1</sup> တစ်နိဉ် ပေတရုနှင့် ယောဟန်ရှိသည် မွန်းလွဲ သုံးချက်တီး ဆုတောင်းသောအချိန်တွင် ဗိမာန်တော်သို့ လားကြ၏။

<sup>2</sup> ထိုစဉ် လူတိက ဝမ်းတွင်းပါ ခြီမသန်စွမ်းသူ ယောကျားတစ်ယောက်ကို ထမ်းလာကြ၏။ ဗိမာန်တော်ထဲသို့ လာကြသောသူတိပါးမှ ငွေကြေးတောင်းခံနိုင်ရန် နို့စဉ်နို့တိုင်း ထိုသူကို တင့်တယ်ဟု ခေါ်သော တန်းခါးအနားတွင် ချထားလေ့ဟိကြ၏။

<sup>3</sup> ထိုသူသည် ပေတရုနှင့် ယောဟန်ရှိ ဗိမာန်တော်ထဲသို့ ဝင်လာသည်ကို မြင်လျှင် တစ်စုံတစ်ခုကို ပီးကမ်းစွန့်ကြဲရန် သူရှိအား တောင်းခံလေ၏။

<sup>4</sup> သူရှိသည် သူ့ကို စိစိကြည့်လျက်၊ ပေတရုက “ငါရှိကို ကြည့်လော့” ဟု ဆိုလျှင်၊

<sup>5</sup> ထို့ကြောင့် သူသည် သူရှိပါးမှ တစ်စုံတစ်ခုရမည်ဟု မျှော်လင့်လျက် သူရှိကိုကြည့်လေ၏။

<sup>6</sup> သို့သော် ပေတရုက “ငါ၌ ငွေကြေးမဟိ၊ ယေဒါလေ့ဟိသောအရာကို သင့်အား ပီးမည်။ နာဇရက်မြို့သား ယေ

သျှုခရစ်တော်၏ နာမတော်မြတ်အားဖြင့် ထ၍ လှမ်းလားလော့” ဟု ဆို၏။

<sup>7</sup> ထို့နောက် ပေတရုသည် မိမိ၏ ညာဖက်လက်ဖြင့် ဆွဲကိုင်ကာ ထူမလိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် သူ၏ခြံနှင့် ခြံဆစ်ရို့သည် ချက်ချင်း သန်မာလာသဖြင့်၊

<sup>8</sup> ထိုသူသည် ထ ခုန်လျက် ရပ်ကာ လမ်းလျှောက်လေ၏။ ထို့နောက် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက် ခုန်ပေါက်လမ်းလျှောက်ကာ ဗိမာန်တော်ထဲသို့ သူရို့နှင့်အတူ လိုက်လားလေ၏။

<sup>9</sup> ထိုသူသည် လျှောက်လှမ်းစဉ် ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းသည်ကို ထိုနီရာ၌ဟိသော လူအပေါင်းရို့သည် မြင်ကြ၏။

<sup>10</sup> ထိုသူသည် တင့်တယ်တန်းခါးတွင် ထိုင်လေ့ဟိသည့် သူတောင်းစားဖြစ်ကြောင်းကို မှတ်မိကြသဖြင့် သူရို့သည် ထိုသူ၌ ဖြစ်ပျက်သည့် အမှုအရာများကို အလွန်ပင် အံ့သြကြ၏။

**ဗိမာန်တော်ထဲ၌ ပေတရုဟောပြောခြင်း**

<sup>11</sup> ထိုသူသည် ပေတရုနှင့် ယောဟန်ရို့ကို ကပ်လျက်နီစဉ် လူအပေါင်းရို့သည် အံ့သြသဖြင့် ထိုသူရို့ဟိရာ သျှာလမုန်မုခ်ဟုခေါ်သော နီရာသို့ မြီး၍ လားကြ၏။

<sup>12</sup> ပေတရုသည် ထိုသူရို့ကို မြင်သောအခါ “ဣသရေလအမျိုးသားရို့၊ ဇာဖြစ်လို့ ဤအမှုအရာကို အံ့သြနိန်ကြပြီး၊ ဇာကြောင့် ငါရို့ကို စွဲစွဲကြည့်နိန်ကြသနည်း။

ငါရို့၏ တန်ခိုး၊ ငါရို့၏ အကျင့်သီလအားဖြင့် ဤလူ  
ကို လမ်းလျှောက်နိုင်အောင် လုပ်နိုင်သည်ဟု ထင်ကြ  
သလော။

<sup>13</sup> ငါရို့ အဖိုးအဖိုးတိ၏ဘုရား၊ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊  
ယာကုပ်ရို့၏ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏အခိုင်းအစီ ယေ  
သျှုအား ဘုန်းတန်ခိုးတော်ကို ပီးတော်မူခယာ။ သင်ရို့  
သည် ထိုအသျှင်ကို အာဏာဟိသောသူတိလက်၌ အပ်  
သော်လည်း သူ့ကို လွှတ်ပီးရန် ဆုံးဖြတ်ထားသော ပိ  
လတ်၏ ရှို့တော်၌ ငြင်းပယ်ခကြ၏။

<sup>14</sup> သင်ရို့သည် သန့်ယှင်းဖြောင့်မတ်သည့် အသျှင်ကို  
ငြင်းပယ်၍ သင်ရို့အတွက် လူသတ်သမားကို လွှတ်ပီးရန်  
တောင်းဆိုလေ၏။

<sup>15</sup> ထို့ကြောင့် အသက်ကို ပီးပိုင်သောသူကို ကွပ်မျက်  
လိုက်ကြ၏။ သို့သော် ဘုရားသခင်သည် ထိုသခင်ကို သီ  
ခြင်းတရားမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်တော်မူ၏။ ငါရို့သည် ထို  
အကြောင်းအရာ၏ သက်သိဖြစ်ကြ၏။

<sup>16</sup> ယေသျှု၏နာမတော်၌ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် သင်ရို့ မြင်  
ရ၊ သိရသော ဤသူသည် သန့်စွမ်းလားခယာ။ ထိုသို့ ဖြစ်  
ခြင်းသည် ယေသျှု၏နာမတော်ကို ယုံကြည်ခြင်းသည် ထို  
အသျှင်အားဖြင့်လာ၍ သင်ရို့ မြင်သမျှအတိုင်း ထိုသူ  
အား လုံးဝ ကျန်းမာလာစီခြင်းဖြစ်၏။

<sup>17</sup> “ညီအစ်ကိုရို့၊ အဂုတွင် သင်ရို့သည် သင်ရို့၏

ခေါင်းဆောင်တို့ လုပ်ဆောင်ခဲ့သည့်နည်းတူ အသိဉာဏ်မဲ့  
စွာ ပြုနိုင်ကြကြောင်းကို ငါသိ၏။

18 မိမိ၏ မေ သျှို ယ သည် ဒုက္ခဝေဒနာ ခံရမည်  
ဖြစ်ကြောင်းကို အားလုံးသော ပရောဖက်တို့ အားဖြင့်  
ကြိုတင်၍ ဘုရားသခင်က ဗျာဒိတ်ထားတော်မူခဲ့သော  
အရာတို့ကို ပြည့်စုံစီတော်မူယာ။

19 သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်သည် သင်ရိုး၏ အပြစ်တို့ကို  
လွှတ်ပီးစီရန် နောင်တရ၍ ပြောင်းလဲကြလော့။ ထိုသို့ပြု  
လျှင်၊

20 ဝိညာဉ် တန်ခိုး သွန်းလောင်း မည့် အချိန် သည်  
သခင်ဘုရားထံတော်မှ ရောက်လာလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်  
သည် သင်ရိုးအဖို့ ရှိုးချယ်ထားတော်မူသော ကယ်တင်သူ  
ငယ်သူ့ကို သင်ရိုးထဲပါးသို့ စီစဉ်တော်မူလိမ့်မည်။

21 ရှိုးကာလက မိမိ၏ သန့်ယှဉ်းသူ ပရောဖက်တို့  
မှတစ်ဆင့် ပီးတော်မူခဲ့သော ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်  
တော်နှင့် အညီ ထိုအသျှင်သည် အရာအားလုံးကို  
အသစ်ပြုပျင်သောကာလ ရောက်လာသည့်တိုင်အောင်  
ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဟိန်နိတော်မူမည်။

22 မောသျှေက၊ ‘သင်ရိုး၏အသျှင် ဘုရားသခင်သည်  
ငါ့ကို စီစဉ်တော်မူသည့်နည်းတူ\* ပရောဖက်တစ်ပါးကို  
လည်း သင်ရိုးပါးသို့ စီစဉ်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအသျှင်  
သည် သင်ရိုး၏ လူမျိုးထဲက ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအသျှင်

\* 3:22 ငါ့ကို စီစဉ်တော်မူသည့်နည်းတူ သို့မဟုတ် ငါ့ကဲ့သို့။

ဟောပြောသမျှစကားတို့ကို သင်ရို့နာခံကြရမည်။

<sup>23</sup> ဇာသူမဆို ထိုပရောဖက်စကားကို မနာခံသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးတော်ဖြစ်ခြင်းမှ ဖယ်ယှား၍ ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်’ ဟု မိန့်မြွက်တော်မူခ၏။

<sup>24</sup> သျှာမွေလမှစ၍ နောင်မှာပေါ်ထွန်းလာသည့် ပရောဖက်အားလုံးက ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် အဂ္ဂနိရုက်ကာလ၌ ဖြစ်ပျက် နိန့်သော အကြောင်းအရာ တို့ကို ဟောပြောကြေညာခ၏။

<sup>25</sup> ထိုပရောဖက်တို့အားဖြင့် ဘုရားသခင်ပီးတော်မူသော ကတိတော်များသည် သင်ရို့နှင့် ဆိုင်၏။ သင်ရို့အဖိုးအဖိုးတို့နှင့် ဘုရားသခင်ပြုတော်မူခသော ပဋိညာဉ်တော်ကလည်း သင်ရို့နှင့်ဆိုင်၏။ ဘုရားသခင်က အာဗြဟံအား၊ ‘သင်၏ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် မြီကြီးသားအပေါင်းရို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံစားရလိမ့်မည်’ ဟု မိန့်တော်မူခ၏။

<sup>26</sup> ထို့ကြောင့် သင်ရို့တစ်ယောက်စီတိုင်းသည် မတရားသောလမ်းမှ နောင်တရခြင်းအားဖြင့် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံစားကြစီရန် ဘုရားသခင် ရှိုးချယ်ထားသော မိမိအခိုင်းအစီအား သင်ရို့ပါးသို့ အဦးဆုံး စီရုတ်တော်မူသည်’ ဟု ဟောပြောလေ၏။

## 4

တရားလွှတ်တော်ရှိ၌ ပေတရုနှင့်ယောဟန်

1 ပေတရုနှင့် ယောဟန်ရို့သည် လူအပေါင်းရို့အား ဟောပြောလျက်နီကြစဉ် တချို့သော ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊\* ဗိမာန်တော်မှူးနှင့် ဇဒွက်တချို့သည် ရောက်လာကြ၏။

2 တမန်တော် နှစ်ပါးက ယေသျှု၌ သီခြင်းတရားမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းတရားအကြောင်းကို လူတို့အား သွန်သင်ဟောပြောကြသောကြောင့် သူရို့သည် စိတ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်ကြ၏။

3 ထို့ကြောင့် သူရို့သည် တမန်တော်ရို့ကို ဖမ်းဆီးကြပြီး မိုးချုပ်ပြီဖြစ်သောကြောင့် နောက်တစ်နိတိုင်အောင် အချုပ်ခန်းထဲ၌ ထည့်ထားကြ၏။

4 သို့သော် နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ကြားနာကြသူရို့သည် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်သက်ဝင်လာကြပြီး အရီအတွက်အားဖြင့် ယုံကြည်သူ ၅,၀၀၀ ခန့် တိုးပွားလာသတည်း။

5 နောက်တစ်နိတိုင် ယုဒ ခေါင်းဆောင်တို့၊ အသက်ကြီးသူတို့နှင့် ကျမ်းတတ်ဆရာရို့သည် ယေရုဆလင်မြို့တွင် စုဝေးကြလေ၏။

6 သူရို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အနုနတ်၊ ကယာဖ၊ ယောဟန်၊ အလက်ဇနုဒြားနှင့် တခြားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ မိသားစုဝင်များ အစဟိသောသူ အပေါင်းရို့နှင့် တွဲဆိုကြ၏။

\* 4:1 ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ တချို့သော လက်ရိုးမူကျမ်းတွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းများ၊ ဟု ဖော်ပြပါသည်။

7 ထိုသူရို့ရှိတွင် တမန်တော်နှစ်ပါးကို ရပ်စီလျက် “သင်ရို့သည် အသူတန်ခိုး၊ အသူနာမနှင့် ဤအမှုကိုပြု သနည်း” ဟု မိန်းမြန်းကြ၏။

8 ထိုအခါ ပေတရုသည် သန့်ယှင်းသော ဝိညာဉ်တော် နှင့် ပြည့်ဝလျက် “လူတိ ခေါင်းဆောင်တို့နှင့် အသက်ကြီး သူရို့၊

9 ဤနိတွင် ငါရို့သည် ခြံမသန်စွန်းသူတစ်ယောက်ကို ကောင်းကျိုးပြုသည့်အကြောင်းနှင့် သူသည် အကောင်း ပကတိဖြစ်လာပုံ အကြောင်းနှင့်ပတ်သတ်၍ စစ်ဆီးခံနိုင် ရပါ၏။

10 သင်ရို့သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်ထက်၌ တင်၍ သတ် လိုက်ပြီး ဘုရားသခင်က ရှင်ပြန်ထမြောက်စီတော်မူသော နာဇရက်မြို့သား ယေသျှုခရစ်တော်၏ နာမတော်တန်ခိုး တော်အားဖြင့် ထိုသူသည် လုံးဝ ခြံသန်စွမ်းလာပြီးလျှင် အဂု သင်ရို့ရှိ၌ ရပ်နိုင်သည်ကို သင်ရို့နှင့်အတူ ဣသရေ လလူမျိုးအပေါင်းရို့ သိအပ်ပေ၏။

11 ယေသျှုကို ရည်မှတ်၍ ကျမ်းစာ၌ ဖော်ပြထားသည် ကား၊

“တိုက်အိမ်ဆောက်သောသူတည်းဟူသော သင်ရို့က မ သုံးလို၍ ပယ်ထားသောကျောက်သည်၊

အရေးအကြီးဆုံး အဓိကနီရာ၌ အသုံးဝင်လာ ရ သည်’ ဟူ၍ ဖြစ်သတည်း။

12 ကယ်တင်ခြင်းသည် အခြားသော သူတစ်ယောက်၌မျှမ ဟိ၊ အကြောင်းမူကား ထိုနာမမှတစ်ပါး ငါရို့ကို ကယ်တင်

နိုင်သော အခြားသောနာမကို ကောင်းကင်အောက်၌ အသွေ  
ကိုမျှ ပီး၍မထား” ဟု သူရို့အား ဖြေကြားတော်မူ၏။

13 ပေတရုနှင့် ယောဟန်ရို့သည် ပညာမတတ်သော  
သူ၊ သာမန်လူများသာ ဖြစ်လျက်ပင် ဤသို့ ရဲရင့်  
ကြသည်ကို တရားလွှတ်တော်အဖွဲ့ဝင်များ မြင်တို့ကြ  
သောအခါ အလွန်အံ့သြကြ၏။ ထိုသူရို့သည် ယေ  
သျှု၏အပေါင်းအဖော်များ ဖြစ်ခကြသည်ကို လည်း  
သတိပြုမိကြ၏။

14 သို့ရာတွင် အနာရောဂါပျောက်ကင်းခသူသည် ပေတ  
ရု၊ ယောဟန်ရို့နှင့်အတူ ရပ်နိန်သည်ကို မြင်သောကြောင့်  
သူရို့သည် မည်သို့မျှ ငြင်းဆိုမှုကို မပြုနိုင်ကြ။

15 ထို့ကြောင့် သူရို့သည် တမန်တော်ရို့အား တရား  
လွှတ်တော်ထဲမှ ထွက်လားခိုင်းပြီး လျှင် သူရို့သည်  
စတင်၍ ဤသို့ တိုင်ပင်ကြ၏။

16 “ဤသူရို့ကို ငါရို့ အပိုင် လုပ်ရမည်နည်း။ ဤ  
ထူးခြားသော နိမိတ်လက္ခဏာတစ်ရပ်သည် သူရို့အားဖြင့်  
ဖြစ်ခသည်ကို ယေရုဆလင် မြို့၌ဟိသော လူတိုင်း  
ကောင်းစွာ သိကြသည် ဖြစ်၍ ဤအရာကို ငါရို့ ငြင်း၍  
မရနိုင်။

17 သို့သော်လည်း လူတိကြား၌ ဤကိစ္စကို ထပ်၍ ပြန့်နှံ့  
မလားစီခြင်းငှာ နောက်တစ်ခါ ယေသျှုနာမကို အမှီပြု၍  
အသွေကိုမျှ မဟောပြောစီရန် ထိုသူရို့အား တင်းကြပ်စွာ  
သတိပေးကြမည်” ဟု ဆိုကြ၏။

18 ထို့နောက် သူရို့သည် တမန်တော်တို့အား ပြန်၍ ခေါ်သွင်းပြီး ယေသျှုနာမတော်ကို အမှီပြု၍ နောက်တစ်ခါ ဟောပြောသွန်သင်ခြင်းကို မပြုရန် ပညတ်ထားကြ၏။

19 သို့ရာတွင် ပေ တ ရှု နှင့် ယော ဟန် ရို့ က “ဘုရားသခင်၏ စကားတော်ထက် သင် ရို့၏ စကားကို နားခံခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏ ရှို့တော်မောက်၌ မှန်သလော ဆိုသည်ကို သင်ရို့ကိုယ်တိုင် စီရင်ပီးကြလော။

20 ငါရို့ကား ငါရို့ကိုယ်တိုင် ကြားရ၊ မြင်ရသည့် အမှုအရာတို့ကို မဟောပြောဘဲ မနိန်နိုင်” ဟု ပြန်ပြောကြ၏။

21 ထိုအခါ သူရို့သည် တမန်တော်ရို့အား တင်းကြပ်စွာ သတိပီး၍ ပြန်ရွတ်လိုက်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား လူအပေါင်း ရို့ သည် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့် အရာအတွက် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို ချီးမွမ်းနိုင်ကြသည်ဖြစ်၍ တရားလွှတ်တော်အဖွဲ့ဝင်ရို့သည် တမန်တော်ရို့အား အပြစ်ဒဏ်ပီးရန် နည်းလမ်းကို ရှာမတို့ပေ။

22 ဤနိမိတ်လက္ခဏာအားဖြင့် ရောဂါပျောက်ကင်းသူသည် အသက်လေးဆယ်ကျော်အရွယ်ဖြစ်၏။

ရဲ့ရင့်ခြင်းဟိရန် ယုံကြည်သူများ ဆုတောင်းကြခြင်း

23 ပေတရုနှင့် ယောဟန်ရို့သည် လွတ်မြောက်လာပြီးသည်နှင့် ချက်ချင်းပင် မိမိလူစုပါးသို့ ပြန်လာကြပြီးလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးအကဲတို့နှင့် ဘာသာရေးခေါင်းဆောင်တို့ ပြောကြားလိုက်သမျှကို ပြောပြကြ၏။

24 ထိုအကြောင်းကို ကြားကြသောအခါ ယုံကြည်သူ ရှိသည် ဘုရားသခင် အထံတော်သို့ တညီတညွတ်တည်း အသံကို ရွှင့်လျက်၊ “အစိုးရတော်မူသောအသျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာနှင့် ထိုအရပ်၌ ဟိသမျှအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော အသျှင်ဖြစ်တော်မူ၏။

25 ကိုယ်တော်သျှင်သည် မိမိ၏အခိုင်းအစီဖြစ်သော အကျွန်ရိုး၏ အဖိုးအဖီး ဒါဝိဒ်ကတစ်ဆင့် သန့်ယှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်မှာ၊

“လူမျိုးခြားရှိသည် ဇာအတွက်ကြောင့် ရုန်းရင်းဆန်ခတ် ပြုကြသနည်း၊

လူတိလဲ ဇာအတွက်ကြောင့် အကျိုးမဟိဘဲ လျှို့ဝှက် ကြံစည်ကြသနည်း၊

26 လောကီသျှင်ဘုရင်ရှိသည် အသင့်ပျင်ဆင်ပြီး

အုပ်ချုပ်သူတို့နှင့် စုဝေးကြကာ

သခင်ဘုရားနှင့် ကိုယ်တော်၏ မေ သျှိ ယ ကို ဆန့်ကျင်ကြ၏’ ဟူ၍ ဖြစ်၏။

27 ထိုနည်းတူစွာ ဟေရုဒ်နှင့် ပုန့်တိပိလတ် ရှိသည် လူမျိုးခြားများ၊ ဣသရေလလူမျိုးများနှင့်အတူ ဤမြို့ထဲ၌ စုဝေးခေါ်ယူ၍ ယေသျှုအား ဆန့်ကျင်ကြ၏။ ထိုသူသည် ကိုယ်တော်၏ သန့်ယှင်းသော အခိုင်းအစီဖြစ်ပြီး မေသျှိယအဖြစ် ဘိသိက်ခံရသူဖြစ်၏။

28 ထိုသူရို့ စုဝေးကြခြင်းမှာ ကိုယ်တော်သျှင်၏ တန်ခိုးတော်နှင့် အလိုတော်အရ ခွဲခန့်မှတ်သားသော အရာများကို ဖြစ်ပျက်လာစီရန် လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်၏။

29 အို၊ သခင်ဘုရား၊ အဂုခါ ထိုသူရို့၏ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းကို သိမှတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သျှင်၏ အခိုင်းအစီတံအား အသျှင်၏တရားတော်ကို ရဲရင့်စွာ ဟောပြောနိုင်ခွင့် ပြုတော်မူပါ။

30 အနာရောဂါပျောက်ကင်းစီရန် ကိုယ်တော်၏လက်တော်ကို ဆန့်တော်မူပြီးလျှင် ကိုယ်တော်သျှင်၏ သန့်ယှင်းသော အခိုင်းအစီ ယေသျှ၏ နာမတော်မြတ်အားဖြင့် နိမိတ်လက္ခဏာနှင့် အံ့သြဖွယ်သောအရာများကို ပြုခွင့် ပီးတော်မူပါ” ဟု ဆုတောင်းကြလေ၏။

31 ထိုသို့ ဆုတောင်းပြီးသောအခါ၌ သူရို့စုဝေးနိုင်သော အရပ်သည် တုန်လှုပ်လေ၏။ သူရို့သည်လည်း သန့်ယှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝလျက် ဘုရားသခင်၏ တရားတော်ကို ရဲရင့်စွာ စတင်၍ ဟောပြောကြလေ၏။

ယုံကြည်သူများသည် မိမိရို့ပိုင်ဆိုင်သော ဥစ္စာများကို ဝီမျှကြခြင်း

32 ယုံကြည် သူ ရို့၏ အစုအဝေး သည် တစ်စိတ်တစ်ဝမ်းတည်းဖြစ်ကြ၍ သူရို့၏ပစ္စည်းဥစ္စာများကို မိမိပိုင်သည်ဟု မပြောဘဲ၊ ဟံသမျှသော ပစ္စည်းဥစ္စာများကို အချင်းချင်း ဝီမျှသုံးဆောင်ကြ၏။

33 တမန်တော်ရို့သည် အသျှင်ယေသျှု ရှင်ပြန်  
ထမြောက်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို ကြီးစွာသောတန်ခိုး  
ဖြင့် သက်သိခံကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူရို့အားလုံးကို  
ကြွယ်ဝသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာဖြင့် သွန်းလောင်းတော်  
မူ၏။

34 ထိုသူရို့အထဲတွင် ဆင်းရဲသောသူ တစ်ယောက်  
မျှမဟိ။ အကြောင်းမူကား မြီကွက် သို့မဟုတ် အိမ်ကို  
ပိုင်ဆိုင်ကြသူရို့သည် မိမိရို့ပိုင်ဆိုင်ကြသော ပစ္စည်းများ  
ကိုရောင်းချ၍ ရသည့်ငွေများကို ယူလာကာ၊

35 တမန်တော်ရို့အား ပီးအပ်ကြ၍ တစ်ဦးချင်း လိုအပ်  
မှုဟိသည်အတိုင်း အသီးသီးရို့အား ဝီပီးကြ၏။

36 ယောသပ် နာမည်ဟိ၍ နှစ်သိမ့်ခြင်း၏သားဟု ဆိုလို  
သည့် ဗာနဗဟူ၍ နာမည်သစ်ဖြင့် တမန်တော်ရို့ မှည့်ခေါ်  
သော ကုပရုပြည်သား လေဝီလူမျိုးတစ်ယောက်သည်၊

37 မိမိပိုင်သောမြီကွက်ကို ရောင်း၍ ရလာသောငွေကို  
ယူလာပြီးလျှင် တမန်တော်ရို့အား ပီးအပ်လေ၏။

## 5

### အာနန်နှင့် သျှာဖိရေ

1 အာနန်ဟု နာမည်ဟိသူနှင့် သူ၏မယား သျှာဖိရေရို့  
သည် မိမိရို့ပိုင်ဆိုင်သည့် ပိုင်ဆိုင်မှုတချို့ကို ရောင်းချ  
ကြ၏။

၂ သို့ရာတွင် အာနနိသည် မိမိမယားနှင့် သဘောတူညီချက်အရ ရောင်း၍ရသော ငွီထဲမှ တချို့ကို မိမိအဖို့ ဖယ်ထားပြီးမှ ကျန်ငွီတို့ကို တမန်တော်ရဲ့အား ပီးအပ်လေ၏။

၃ ပေတရုက “အာနနိ၊ သင်သည် စာတန်မာရ်နတ်ကို ဇာကြောင့် သင့်စိတ်နှလုံးထဲ၌ အုပ်စိုးခွင့်ပီးပြီးလျှင် သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို လိမ်လည်ပြီး မြီကွက်ရောင်းရသော ငွီထဲက တချို့ကို ဇာကြောင့် ဖယ်ထားသနည်း။

၄ ထိုမြီကို မရောင်းခင် သင်ပိုင်သည် မဟုတ်လော။ ရောင်းပြီးလျှင်လည်း မြီကွက်ရောင်းရငွီကို သင်ပိုင်သည် မဟုတ်လော။ ဇာဖြစ်လို့ ထိုအကြံစည်ကို ကြံစည်သနည်း။ သင်သည် လူကို လိမ်လည်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ဘုရားသခင်ကို လိမ်လည်ခြင်းဖြစ်သည်” ဟု ဆို၏။

၅ အာနနိသည် ထိုစကားကို ကြားသည်နှင့်တပြိုင်နက် လဲကျ သီဆုံးလေ၏။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ကြားရသော သူအပေါင်းရို့သည် အလွန်ကြောက်လန့်ကြ၏။

၆ လုလင်ရို့သည် ဝင်လာ၍ အာနနိ၏ရုပ်အလောင်းကို အဝတ်နှင့်ပတ်ပြီးလျှင် အပြင်သို့ထုတ်ယူလားပြီး သဂြိုဟ်ကြ၏။

၇ သုံး နာရီ ခန့်ကြာ သောအခါ ဖြစ်ပျက် ခ သော အကြောင်းအရာကို မသိဘဲ အာနနိ၏မယားသည် ဝင်ရောက်လာ၏။

၈ ထိုအခါ ပေတရုက၊ “ငါ့ကို ပြောလော့၊ သင်ရို့၏မြီ

ကွက်ကို ဤမျှလောက်သောတန်ဖိုးနှင့် ရောင်းသလော”  
ဟု သူမအား မိန်းလျှင်၊

“ဟုတ်ပါ၏။ ဤမျှလောက်သောတန်ဖိုးနှင့် ရောင်း  
ပါ၏” ဟု ဆို၏။

<sup>9</sup> ပေတရုကလည်း၊ “သင်ရှိသည်၊ သခင်ဘုရား၏  
ဝိညာဉ်တော်ကို လိမ်လည်ရန် ဇာကြောင့် သဘောတူ  
ကြံစည်ကြသနည်း။ ကြည့်ပါ။ သင်၏လင် အလောင်းကို  
သဂြိုဟ်ခသော လူတိုင်းခြံသည် တန်းခါးဝ၌ အဂုရောက်  
နီယာ။ သူရှိသည် သင့်ကိုလည်း ဆောင်ယူလားလိမ့်အံ့  
မည်” ဟု သူမအား ဆို၏။

<sup>10</sup> ချက်ချင်းပင် ထိုမိန်းမသည် ပေတရု၏ခြံရင်း  
တွင် လဲကျ သီဆုံးလေ၏။ လူလင်ရှိသည် ဝင်လာ  
ကြသောအခါ ထိုမိန်းမသီဆုံးနီသည်ကို တို့ရသဖြင့်  
အလောင်းကို အပြင်သို့ထုတ်ဆောင်ပြီးလျှင် သူမ၏လင်  
ဘေးနားတွင် သဂြိုဟ်ကြ၏။

<sup>11</sup> ထိုအဖြစ် ပျက် ကို အသင်း တော် တစ် ခု လုံး နှင့်  
ကြားရသော အခြားသောသူအပေါင်းရှိသည် အလွန်  
ကြောက်လန့်ကြကုန်၏။

### နိမိတ်လက္ခဏာနှင့် အံ့သြဖွယ်ရာများ

<sup>12</sup> တမန်တော်ရှိသည် လူအပေါင်းရှိရှိတွင် များစွာ  
သော အံ့ဖွယ်ရာများနှင့် နိမိတ်လက္ခဏာများကို ပြကြ၏။  
ယုံကြည်သူအပေါင်းရှိသည် သျှာလမုန်ကန်းပြင်တွင်  
အတူတကွ စုဝေးကြ၏။

13 လူ ရှိ သည် ထို သူ ရှိ အား ချီးကျူး ပြောဆို ကြသော်လည်း မည်သူ တစ် ယောက် မှ ထို သူ ရှိ ကို မပေါင်းသင်းဝံ့ပေ။

14 သို့သော် သခင်ဘုရားကို သက်ဝင်ယုံကြည်သူ မိန်းမ၊ ယောက်ျား အရေအတွက်သည်လည်း ပို၍ပို၍ များပြားလာကြ၏။

15 တမန်တော်များသည် ထိုသို့ လုပ်ဆောင်မှု၏ အကျိုးရလဒ်ကြောင့် လူ ရှိ သည် နာမကျန်းသော သူများ ကို လမ်းမထက်သို့ ယူဆောင်လာကြပြီး အိပ်ရာများ၊ ကုတင်များနှင့် ထားကြကာ ပေတရု ဖြတ်လားသောအခါ သူ၏အရိပ်ကိုပင် နာမကျန်းသောသူတချို့၌ ကျရောက်စီရန် ကြိုးစားကြ၏။

16 ထို့ပြင် ယေရှုဆလင် ပတ်ဝန်းကျင် မြို့ရွာများမှ လူထုပရိသတ်ရှိသည် ဖျားနာသူများ၊ ဝိညာဉ်ဆိုး ဝင်ပူး နိန်သူများကို ခေါ်ဆောင်လာကြ၍ သူရှိအားလုံးသည်လည်း ကျန်းမာခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

### တမန်တော်တိ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခံရခြင်း

17 ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်း နှင့် သူ၏ အပေါင်းအဖော်များ ဖြစ်ကြသော ဒေသဆိုင်ရာ ဇဒွါက အဖွဲ့ဝင်များသည် တမန်တော်ရှိ ကို အလွန် မနာလိုဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူရှိကို အရေးယူရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။

18 သူ ရှိ သည် တမန်တော် ရှိ ကို ဖမ်းဆီး ပြီး လျှင်ထောင်၌ အကျဉ်းချထား၏။

19 သို့သော် ထိုည၌ သခင်ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထောင်တန်းခါးကို ဖွင့်၍ တမန်တော်တို့ကို အပြင်သို့ ခေါ်ထုတ်ပြီးလျှင်၊

20 “သင်ရို့၊ ဗိမာန်တော်သို့ လားပြီးလျှင် လူအပေါင်းရို့အား အသစ်သော အသက်ရှင်ခြင်း အကြောင်းကို ဟောပြောကြလော့” ဟု ဆို၏။

21 တမန်တော် ရို့သည် ကောင်းကင်တမန် စကားကို နာခံ၍ အရုဏ်တက် ချိန်၌ ဗိမာန်တော် ထဲသို့ ဝင်ပြီး စတင်၍ သွန်သင်ကြ၏။

ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် သူ၏ အပေါင်းအပါရို့သည် စုံညီတရားလွှတ်တော် အစည်းအဝေးကို ပြုလုပ်ရန် ယုဒခေါင်းဆောင်အားလုံး စုရုံးစီကြ၏။ ထို့နောက် တမန်တော်ရို့ကို သူရို့ရို့သို့ ခေါ်ထုတ်လာရန် အစောင့်တပ်သားရို့ကို အမိန့်ပီး၍ အကျဉ်းထောင်သို့ စီရွတ်ကြ၏။

22 သို့သော် ထို အစောင့် စစ်သည် ရို့သည် အကျဉ်းထောင်သို့ ရောက်ကြသောအခါ တမန်တော်ရို့ကို မတို့ကြသဖြင့် တရားလွှတ်တော်သို့ ပြန်လာကြပြီးလျှင်၊

23 “အကျွန်ရို့ အကျဉ်းထောင်သို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ အကျဉ်းထောင်တန်းခါးကို သေချာစွာပိတ်ထားလျက် ဟိန်နိပြီး ထောင်စောင့်တိလည်း တန်းခါးအပြင်ဖက်၌ ရပ်နိကြသည်ကို အကျွန်ရို့ တွေ့ရပါ၏။ သို့သော် အကျွန်ရို့သည် တန်းခါးကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ အထဲ၌ တစ်ယောက်

ကိုမျှ အကျွန်ရို့ မတို့ရပါ” ဟု တင်ပြကြ၏။

24 ဗိမာန်တော်မှူးနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းရို့သည် ထို စကားကိုကြားလျှင် ဤအရာကား မည်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည် နည်းဟု တမန်တော်ရို့နှင့်ပတ်သတ်၍ အံ့သြနိန်ကြ၏။

25 ထိုအခါ လူ တစ် ယောက် သည် ရောက်လာ၍ “နားထောင် ကတ် ပါ။ အ သျှင် ရို့ ထောင်ချထား သော လူရို့သည် ဗိမာန်တော်ထဲ၌ လူတို့ကို သွန်သင်နိန်ကြ ပါ၏” ဟု လျှောက်၏။

26 ထို့ကြောင့် ဗိမာန်တော်မှူးသည် မိမိအစောင့်စစ်သည် တိနှင့် လား၍ တမန်တော်တို့ကို ပြန်၍ခေါ်လာကြ၏။ သို့သော် မိမိရို့အား လူထုက ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်မည်ကို ကြောက်သောကြောင့် တမန်တော်တို့အား အနိုင်အထက် မပြုဘဲ ခေါ်လာကြ၏။

27 သူရို့သည် တမန်တော်တို့ကို ခေါ်သွင်းလာပြီးလျှင် တရားလွှတ်တော်ရှိတွင် ရပ်စီပြီးနောက် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းက သူရို့ကို စစ်ဆီးလေ၏။

28 ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းက “ငါရို့သည် သင်ရို့အား ထို သူ၏နာမကို အမှီပြု၍ ဟောပြောသွန်သင်ခြင်းမပြုရန် တင်းကြပ်စွာ အမိန့်ပီးခ၏။ သို့သော် သင်ရို့သည် ယေရု ဆလင်တစ်မြို့လုံး၌ ပြန့်နှံ့စွာ ဟောပြောသွန်သင်ပြီး ထို သူ သီဆုံးရသည်မှာ ငါရို့ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု အပြစ်တင် လိုပါသည်တကား” ဟု တမန်တော်ရို့အား ပြောကြား

ကြ၏။

29 ပေတရနှင့် အခြားသောတမန်တော်ရှိက “ငါရှိသည် လူ၏အမိန့်ထက် ဘုရားသခင်၏အမိန့်ကို နားထောင်ရ မည်။

30 ငါ ရှိ အဖိုး အဖိုး ရှိ၏ဘုရားသခင် သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်ထက်၌ သံမှိုဖြင့်ရိုက်၍ သင်ရှိ သတ်ခ သော ယေသျှုကို ရှင်ပြန်ထမြောက်စီတော်မူခယာ။

31 ဘုရားသခင်သည် ဣသရေလလူမျိုးရှိ၏ အပြစ်တံ ကို နောင်တရခြင်းနှင့် အပြစ်ခွင့်ရွတ်ခြင်းကို ပီးသနား တော်မူရန် ထိုအသျှင်ကို ကယ်တင်သျှင်နှင့် အုပ်စိုးပိုင် သောအသျှင်အဖြစ် မိမိလက်ယာဖက်၌ ချီးမြှောက်တော် မူခယာ။

32 ဤအကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍ ငါရှိသည် သက်သီများဖြစ်ကြပြီး ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏စကား ကို နာခံသူတို့အတွက် ချပီးတော်မူသော သန့်ယှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကလည်း သက်သီဖြစ်တော်မူ၏” ဟု ပြန်ဖြေ ကြ၏။

33 တရားလွှတ်တော်အဖွဲ့ဝင်ရှိသည် ထိုစကားကို ကြား ကြလျှင် အလွန် ဒေါသထွက်သောကြောင့် တမန်တော်ရှိ အား အသိသတ်ရန် ကြံစည်ကြ၏။

34 သို့သော်လည်း လူအားလုံးက လေးစားကြသော ကျမ်းတတ်ဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်သည့် ဂါမလျေလဟု နာမည် ဟိ သော ဖာ ရီ ယဲ့ တစ် ယောက် သည် တရား

လွှတ်တော်၌ ထရပ်၍ တမန်တော်ရှိအား တစ်အောင်ချေ  
လောက် အပြင်သို့ခေါ်ထုတ်လားရန် အမိန့်ပီးပြီးလျှင်၊

<sup>35</sup> ထိုသူက တရားလွှတ်တော်အဖွဲ့ဝင်ရှိအား “ဣသရေ  
လအမျိုးသားရှိ၊ သင်ရှိသည် ဤသူရှိအား သတိနှင့် ပြုမူ  
ကြလော့။

<sup>36</sup> အကြောင်းမူကား လွန်ခဲ့သောအချိန်က သုဒဟု ဆိုသူ  
က မိမိကိုယ်ကို ကြီးမြတ်သည့်ဟု ဆိုလျက် ပေါ်ပေါက်ခ  
ပြီးလျှင် သူ့နောက်ကို လူ ၄၀၀ လောက် လိုက်ကြသည်ကို  
မှတ်မိကြသလော။ သို့သော် ထိုသူသည် အသိသတ်ခံရ  
ပြီးနောက်တွင် သူ၏နောက်လိုက်များသည် တကွဲတပြား  
စီ ဖြစ်လားပြီးလျှင် သူ၏လှုပ်ယှားမှုတိလည်း ပျောက်  
ကွယ်လားလေ၏။

<sup>37</sup> ထိုသူ၏နောက်တွင် သန်းခေါင်စာရင်းကောက်ချိန်၌  
ယုဒဆိုသော ဂါလိလဲလူတစ်ယောက် ပေါ်လာပြီးလျှင်  
လူထုကို ဆွဲဆောင်စည်းရုံးပြန်၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူလည်း  
အသိသတ်ခံရပြီးလျှင် သူ၏နောက်လိုက် အားလုံးသည်  
လည်း တကွဲတပြားဖြစ်ကုန်၏။

<sup>38</sup> ထို့ကြောင့် ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သတ်၍ သင်ရှိကို ငါပြော  
မည်။ ထိုသူရှိကို အရေးမယူကြနှင့်။ ရွတ်ထားလိုက်။ သူ  
ရှိကြံစည်သော အမှုကိစ္စသည် လူ၏အမှုသာ ဖြစ်သည်  
ဆိုလျှင် ပျက်စီးရလိမ့်မည်။

<sup>39</sup> သို့သော် ဘုရားသခင်က လာသည့် အမှုကိစ္စဖြစ်  
လျှင် ထိုသူရှိကို သင်ရှိ မဖျက်ဆီးနိုင်ပေ။ သင်ရှိလည်း

ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်ဖက် ပြုရာကျမည်” ဟု ဆို၏။  
တရားလွှတ်တော်ကလည်း ဂါမေလေလျ၏ အကြံပီး  
ချက်ကို လက်ခံကြ၏။

<sup>40</sup> ထို့နောက် သူရို့သည် တမန်တော်ရို့ကို ခေါ်သွင်း၍  
ကြိမ် ၁၀၀ ပီး ပြီးလျှင် ယေ သျှု နာမ၌ နောက် တစ်ခါ  
ဟောပြောသွန်သင်ခြင်းကို မပြုရန် အမိန့်ပီးကာ ပြန်ရွတ်  
လိုက်ကြ၏။

<sup>41</sup> တမန်တော်ရို့သည် တရားလွှတ်တော်မှ ထွက်လာ  
ကြစဉ် ဝမ်းမြောက်လျက် ဟံကြ၏။ အကြောင်းမူကား  
ဘုရားသခင်က ထိုသူရို့အား ယေသျှု၏ နာမတော်အဖို့  
ဂုဏ်အသရေပျက်ခြင်းကို ခံထိုက်သူဟု မှတ်တော်မူခြင်း  
ခံရသောကြောင့် ဖြစ်၏။

<sup>42</sup> ထို့နောက် ထိုသူရို့သည် နို့စဉ်နို့တိုင်း ဗိမာန်တော်တွင်  
လည်းကောင်း၊ လူရို့၏အိမ်များတွင် လည်းကောင်း ယေ  
သျှုသည် မေသျှိယဖြစ်တော်မူကြောင်း သတင်းကောင်း  
ကို အဆက်မပြတ် ဟောပြောသွန်သင်ကြ၏။

## 6

### ကူညီသူ ခုနစ်ယောက်

<sup>1</sup> ကာလ အင်တန် ကြာ ပြီး နောက် တပည့်တော် အ  
ရီအတွက် များပြား လာ သဖြင့် ဟေလသ စကား ကို  
ပြောသော ယုဒ လူမျိုး တို့နှင့် ဒေသခံ ယုဒ လူမျိုး ရို့  
ကြား အငြင်းပွားကြ၏။ ဟေလသစကားကို ပြောသော  
ယုဒ လူမျိုး ရို့က မိမိ ရို့၏ မုဆိုးမ များသည် နို့စဉ်

အစားအသောက် ထောက်ပံ့မှု၌ လစ်လျူရှု ခံထားရသောကြောင့် ပြစ်တင်ပြောဆိုကြ၏။

<sup>2</sup> ထို့ကြောင့် တစ်ကျိပ်နှစ်ပါးသော တမန်တော်ရှိသည် ယုံကြည်သူအားလုံးကို စုဝေးစီ ပြီးလျှင်၊ “ငါ့ရှိသည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော် ဟောပြောမှုကို ဂရုမထူဘဲ ငွေကြေးကိစ္စကို စီမံဆောင်ရွက်ရန်မသင့်။

<sup>3</sup> ထို့ကြောင့် ညီအစ်ကိုမောင်နှမရှိ၊ သင်ရှိအထဲမှ သန့်ယှဉ်သောဝိညာဉ်တော်နှင့် လည်းကောင်း၊ ဉာဏ်ပညာနှင့် လည်းကောင်း ပြည့်ဝပြီးလျှင် ဂုဏ်သရေဟံသော လူခုနစ်ယောက်ကို ရွီးချယ်ကြလော့။ ငါ့ရှိသည် ထိုသူရှိကို ဤတာဝန်အတွက် ခန့်ထားမည်။

<sup>4</sup> ငါ့ရှိကား ဆုတောင်းခြင်းနှင့် နှုတ်ကပတ်တော် ဟောပြောခြင်း အမှုကိုသာ အစဉ်တစိုက် ဆောင်ရွက်ကြမည်” ဟု ဆို၏။

<sup>5</sup> တမန်တော်ရှိ၏ စကားကို ယုံကြည်သူအားလုံးသည် နှစ်သက်ကြသဖြင့် သူ့ရှိသည် ယုံကြည်ခြင်းနှင့် လည်းကောင်း၊ သန့်ယှဉ်သောဝိညာဉ်တော်နှင့် လည်းကောင်း ပြည့်ဝသော သတေဖန်မှစ၍ ဖိလိပု၊ ပြောခေါ်၊ နိကနော၊ တိမုန်၊ ပါမေနနှင့် အနုတိအုတ်မြို့မှ ယုဒဘာသာသို့ ပြောင်းလဲလာသော တစ်ပါးအမျိုးသား ဖြစ်သူ နိကောလ ရှိကို ရွီးချယ်ကြ၏။

<sup>6</sup> ယုံကြည်သူများက ထိုသူရှိကို တမန်တော်ရှိရှိ၌ ထားကြပြီးလျှင်၊ တမန်တော်ရှိက သူ့ရှိဂေါင်းထက်တွင် လက်

ကိုတင်၍ ဆုတောင်းပီးကြ၏။

<sup>7</sup> ဤသို့ ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ် တရားတော်သည် ဆက်လက်၍ ပြန့်နှံ့လေ၏။ ယေရုဆလင်မြို့၌ တပည့်တော် အရီအတွက်သည်လည်း အလွန်တိုးပွားလာပြီး များစွာသော ယဇ်ပုရောဟိတ်ရို့သည် ယုံကြည်လက်ခံလာကြ၏။

**သတေဖန်ကို ဖမ်းဆီးခြင်း**

<sup>8</sup> သတေဖန်သည် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ကြွယ်ဝစွာ ခံစားရသောသူဖြစ်၍၊ တန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်ဝသူဖြစ်သောကြောင့် ကြီးမားသော အံ့သြဖွယ်သော အမှုအရာများနှင့် နိမိတ်လက္ခဏာများကို လူတို့ကြားထဲ၌ ပြလေ၏။

<sup>9</sup> သို့ရာတွင် လူတချို့သည် သူ့ကို အတိုက်အခံ ပြုကြ၏။ ထိုသူရို့ကား၊ ကုရေနေနှင့် အာလေဇနဒြိမြို့၌ဟိသော ယုဒလူမျိုးတိပါဝင်သော လွတ်လပ်သူများ\* (ဟုခေါ်သည့်) တရားဇရပ်အဖွဲ့ဝင်များ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူရို့နှင့်တကွ ကိလိကိပြည်နှင့် အာယိုပြည်မှ ယုဒအမျိုးသားတချို့ရို့သည် သတေဖန်နှင့် စတင်ငြင်းခုံကြ၏။

<sup>10</sup> သို့ရာတွင် သတေဖန်သည် ဝိညာဉ်တော်ကပီးသည့် အသိပညာနှင့် ဟောပြောသဖြင့် ထိုသူရို့ မချေပနိုင်ကြပေ။

---

\* **6:9 လွတ်လပ်သူများ၊** ယုဒလူရို့၏ ကျွန်ဖြစ်သောလည်း သူရို့၏လွတ်လပ်ခွင့်ကို ဝယ်ယူခဲ့သည်။

11 ထို့ကြောင့် သူ့ရဲ့သည် လူတချို့ကို လာဘ်ထိုး၍ “ဤသူသည် မောသျှအား လည်းကောင်း၊ ဘုရားသခင်အား လည်းကောင်း စော်ကားပြောဆိုသည်ကို ငါရဲ့ကြားရယာ” ဟု ပြောစီကြ၏။

12 ဤသို့ဖြင့် သူ့ရဲ့သည် လူများ၊ အကြီးအကဲများ၊ ကျမ်းပြုဆရာများကို နှိုးဆော်ပီးကြ၏။ သူ့ရဲ့သည် သတေဖန်အား ဖမ်းဆီးကာ တရားလွှတ်တော်ရှို့သို့ ခေါ်ဆောင်လားကြ၏။

13 ထို့နောက် သူ့ရဲ့သည် သတေဖန်၏အကြောင်းကို မမှန်သော သက်သ်ထွက်ဆိုရန် လူတချို့ကိုခေါ်လာ၍ “ဤသူသည် သန့်ယှင်းသောဗိမာန်တော်နှင့် မောသျှ၏ ပညတ်တော်ကို ဆန့်ကျင်သော စကားကို အစဉ်အမြဲ ပြောဆိုပါ၏။

14 ထိုစကားမှာ နာဇရက်မြို့သား ယေသျှသည် ဗိမာန်တော်ကို ဖျက်ဆီးပြီးလျှင် မောသျှက အကျွန်ရဲ့အား ပီးအပ်ခသော ထုံးတမ်းစဉ်လာတို့ကို ပြောင်းလဲစီလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြောဆိုသည်ကို အကျွန်ရဲ့ ကြားကြပါ၏” ဟု ထွက်ဆိုကြ၏။

15 တရား လွှတ်တော် တွင် ထိုင် နိ န် ကြ သော သူအပေါင်းရဲ့သည် သတေဖန်ကို စွဲစွဲကြည့်ကြသောအခါ သူ၏မျက်နှာသည် ကောင်းကင်တမန်၏ မျက်နှာ နှင့် တူသည်ကို တွိမြင်ရကြ၏။

## 7

## သတေဖန်၏ ဟောပြောချက်

<sup>1</sup> ယဇိပုရောဟိတ်မင်းက သတေဖန်အား၊ “ဤစကား မှန်သလော” ဟု မိန်းသော်၊

<sup>2</sup> သတေဖန်က “ညီအစ်ကိုရို့နှင့် ဖခင်ရို့၊ နားထောင် ကြလော့။ အကျွန်ရို့၏အဖ အာဗြဟံသည် ခါရန်မြို့သို့ လား၍ နီထိုင်ခြင်းမပြုခင် မေသောပေါတာမိပြည်၌ ဟိန်နိ စဉ် ဘုန်းတန်ခိုးတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသခင် ကို သူ၌ ထင်ရှားလာပြီးလျှင်၊

<sup>3</sup> ထိုသူအား၊ ‘သင်၏ပြည်နှင့် ဆွီမျိုးသားချင်း ရှိထံက ထွက်ပြီးလျှင် ငါ ပြမည့်ပြည်ကို လားလော’ ဟု မိန်းတော် မူ၏။

<sup>4</sup> ထို့ကြောင့် အာဗြဟံသည် ခါလဒဲပြည်က ထွက်ပြီး လျှင် ခါရန်ပြည်သို့ လားပြီး နီထိုင်လေ၏။ သူ၏ဖခင် သီဆုံးပြီးနောက် ထိုမြို့မှ အဂု သင်ရို့နီထိုင်သောပြည်ကို ဘုရားသခင်က ရှို့ပြောင်းစီခိုင်း၏။

<sup>5</sup> ထို့နောက် ကိုယ်တော်က အာဗြဟံအား ထိုပြည်၌ အမွီအဖြစ် ခြံဖဝါးတစ်နီရာစာကိုတောင် ပီးတော်မမူ။ သို့သော်လည်း သူနှင့် သူ၏ သားစဉ်မြီးဆက်အား ထို ပြည်ကို အပိုင်ပီးမည်ဟု သားသမီးတစ်ယောက်မျှ မဟံ ခင်ကပင် သူ့ကို ကတိပီးတော်မူခ၏။

<sup>6</sup> ဘုရားသခင်က အာဗြဟံအား ‘သင်၏မျိုးနွယ်သည် အခြားသောတိုင်းပြည်၌ ကျွန်ဘဝနှင့် နီရပြီးလျှင် အနှစ်

၄၀၀ ပတ်လုံး နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

<sup>7</sup> သို့သော်လည်း သူရို့ကို ကျွန်ပြုသောလူမျိုးတို့အား ငါ စီရင်မည်။ ထို့နောက် သင်၏မျိုးနွယ်သည် ထိုပြည်မှ ထွက်လာပြီးလျှင် ဤအရပ်၌ ငါ့အား ကိုးကွယ်ဝတ်ပြုကြ လိမ့်မည်’ ဟု မိန့်တော်မူခ၏။

<sup>8</sup> ထို့နောက် ဘုရားသခင် သည် ပဋိညာဉ် တော်၏ အမှတ်လက္ခဏာတစ်ခုအနိန်ဖြင့် အရီဖျားလှီးခြင်းမင်္ဂလာ ကို အာဗြဟံအား ပီးတော်မူခ၏။ ထို့ကြောင့် အာဗြဟံက သားဣဇက်ကို ရပြီးနောက် သျှစ်ရက်မြောက်သောနံ့၌ အရီဖျားလှီးခြင်းမင်္ဂလာကို ပီး၏။ ထိုနည်းတူ ဣဇက်က သားယာကုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယာကုပ်က သားဆယ့်နှစ် ယောက်ကိုလည်းကောင်း၊ အရီဖျားလှီးခြင်း မင်္ဂလာကို ပီး၏။ ယာကုပ်သား တစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်သည်ကား ငါ ရှို့လူမျိုး၏ အဖိုးအဖီး တစ်ဆယ့်နှစ်ပါးဖြစ်သတည်း။

<sup>9</sup> “ယာကုပ်၏သား ယောသပ်အား အစ်ကိုဖြစ်သောသူ တိက မနာလိုသဖြင့် အဲဂုတုတုပြည်၌ ကျွန်ခံစီခြင်းငှာ ရောင်းလိုက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် သူ နှင့်အတူ ဟိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊

<sup>10</sup> ဒုက္ခဆင်းရဲအပေါင်းမှ သူ့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် ယောသပ်ကို အဲဂုတုတုဘုရင်ရှိ၌ မျက်နှာပွင့်လန်းစီပြီးလျှင် ဉာဏ်ပညာကိုလည်း ပီးတော် မူ၏။ သျှင်ဘုရင်က သူ့အား အဲဂုတုတုဘုရင်ခံအဖြစ် နှင့် လည်းကောင်း၊ နန်းတော်ဝန်အဖြစ်နှင့် လည်းကောင်း

ခန့်ထားတော်မူလေ၏။

11 အဲဂုတ္တုတုပြည်နှင့် ခါနာန်ပြည်တလျှောက်လုံး၌ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး ခြင်း နှင့် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်၍ အကျန်ရှိအဖိုးအဖီးတံသည် အစာရီစာကို မရနိုင်ကြပေ။

12 သို့သော်လည်း အဲဂုတ္တုတုပြည်၌ ဆန်စပါးဟိကြောင်းကို ယာကုပ်ကြားသောအခါ ငါ့ရှိ အဖိုးအဖီးတံဖြစ်ကြသော သူ၏သားတို့ကို ထိုပြည်သို့ ပထမအကြိမ် စီရိတ်လိုက်၏။

13 ဒုတိယအကြိမ် လာရောက်ကြသောခါ ယောသပ်က မိမိသည် အသူဖြစ်ကြောင်းကို သူ၏အစ်ကိုရို့အား ပြောပြလိုက်၍ ယောသပ်၏ မိသားစုအကြောင်းကို အဲဂုတ္တုတုဘုရင်က သိလားခလေ၏။

14 ထို့နောက် ယောသပ်သည် မိမိ၏ဖခင်ယာကုပ်နှင့် အတူ စုစုပေါင်း ၇၅ ယောက်သော မိသားစုတို့ကို အဲဂုတ္တုတုပြည်သို့ လာစီခြင်းငှာ သတင်းစကား ပါးလိုက်လေ၏။

15 ထို့ကြောင့် ယာကုပ်သည် အဲဂုတ္တုတုပြည်သို့ လိုက်လားလေ၏။ ထိုပြည်၌ သူနှင့်သူ၏ သားရို့သည် သီဆုံးကြလေ၏။

16 သူရို့၏ ရုပ်အလောင်းတို့ကို ယေုခင်မြို့သို့ သယ်ယူလားပြီးလျှင် ဟာမော်သားတံပါးမှ အာဗြဟံက အဖိုးခပီး၍ ဝယ်ထားခသော သင်္ချိုင်းဂူ၌ သင်္ဂြိုဟ်ခကြလေ၏။

17 “ဘုရားသခင်က အာဗြဟံအား ထားတော်မူသည့်

ကတိတော်ကို ပြည့်စုံစီမံရန် အချိန်နီးလာသောခါ အဲ  
ဂုတုတုပြည်၌ အကျွန်ရဲ့လူမျိုးများသည် အလွန်တိုးပွား  
လေ၏။

<sup>18</sup> ထို့နောက်တွင် ယောသပ်ကိုမသိသော ဘုရင်တစ်ပါး  
သည် အဲဂုတုတုပြည်၌ စတင်၍ အုပ်ချုပ်လေ၏။

<sup>19</sup> ထိုဘုရင်က အကျွန်ရဲ့ အဖိုးအဖီးတို့ကို လှည့်စား  
ပြီးလျှင် သူ့ရဲ့တို့ကို နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကြ၏။ သူ့ရဲ့ကို  
အနိုင်အထက်ပြု၍ အသျှေတို့ကိုလည်း သီဆုံးစီခြင်းငှာ  
အိမ်အပြင်၌ ပစ်ထားစီကြ၏။

<sup>20</sup> ထိုအချိန်ကာလကား အလွန်လှပသော အချေ မော  
သျှေကို ဖွားမြင်သော ကာလပင်ဖြစ်၏။ သူ့ကို သုံးလ  
တိုင်အောင် သူ၏အိမ်၌ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်းကို ခံရ  
ခ၏။

<sup>21</sup> သူသည် အိမ်ပြင်၌ ပစ်ထားခြင်းကိုခံရသောအခါ  
သျှင်ဘုရင်၏သမီးတော်က မိမိ၏သားအဖြစ် မွီးစား  
လေ၏။

<sup>22</sup> မောသျှေအား အဲဂုတုတုအမျိုးသားတိတတ်အပ်  
သော အတတ်ပညာအလုံးစုံကို ဆည်းပူးစီပြီးသောအခါ  
သူသည် နှလုံးရည် လက်ရုံးရည်တိနှင့် ပြည့်စုံသူတစ်ဦး  
ဖြစ်လာ၏။

<sup>23</sup> “သူသည် အသက်လေးဆယ် ပြည့်သောအခါ၌ မိမိ  
အမျိုးသားချင်းဖြစ်သော ဣသရေလ ညီအစ်ကိုတိ ပါးသို့  
လည်ပတ်ရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားလေ၏။

<sup>24</sup> ထိုသို့ လည်ပတ်ချိန်၌ အဲဂုတုတုအမျိုးသား တစ်

ယောက်က ကူသရေလအမျိုးသား တစ်ယောက်အား နှိပ်စက်နိုင်သည်ကို မြင်လျှင် မိမိလူဖက်မှ ဝင်ရောက် ကူညီပြီးလျှင် အဲဂုတ္တုလူကို လက်တုန်းပြန်၍ အသိသတ် လိုက်လေ၏။

25 မောသျှေသည် မိမိလူတို့ကို ကယ်တင်ရန် မိမိအား ဘုရားသခင်က ရွတ်လိုက်တော်မူခဲ့ကြောင်းကို သူ့ရိုး နားလည်လိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ခ၏။ သို့သော်လည်း သူ့ရိုး နားမလည်ကြ။

26 နောက်တစ်နှိ၌ ကူသရေလလူနှစ်ယောက် ရန်ဖြစ် နိုင်သည်ကိုမြင်၍ ငြိမ်းချမ်းစီလိုသဖြင့် မောသျှေက၊ ‘နားထောင်ကတ်ပါ။ သင်ရို့သည် ညီအစ်ကိုချင်း ဖြစ် လျက်ပင် ဇာဖြစ်လို့ ရန်ဖြစ်နိုင်ကြသနည်း’ ဟု သူ့ရိုးအား ဖြန်ဖြေရန် ကြိုးစားလေ၏။

27 သို့သော်လည်း အနိုင်ကျင့်သောလူက မောသျှေအား တိုးထုတ်လိုက်ပြီးလျှင် ‘ငါ့ရို့ကို တရားစီရင်အုပ်ချုပ်ရန် သင့်အား ဇာသူက ခန့်ထားသနည်း။’

28 ‘တစ်နှိက အဲဂုတ္တုလူတစ်ယောက်ကို အသိသတ် လိုက်သကဲ့သို့ ငါ့ကိုလည်း အသိသတ်ချင်သလော’ ဟု မိန်းလေ၏။

29 ထိုစကားကို မောသျှေကြားသောအခါ အဲဂုတ္တု လူပြည်မှ ထွက်ပြီးလားပြီးလျှင် မိချန်ပြည်၌ နီထိုင်လေ၏။ ထိုပြည်၌ သားနှစ်ယောက်ကို ရလေ၏။

30 “နှစ် ၄၀ ကြာပြီးနောက် သိနာတောင်အနား တော

ကန္တာရ၌ ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးသည် မီးလောင် နိန်သော ခြုံပုတ်ထဲမှ မောသျှေ့ကို ထင်ရှားပြလေ၏။

<sup>31</sup> ထိုအခြင်းအရာကို မောသျှေ့မြင်သောအခါ အံ့သြသည်ဖြစ်၍ သေချာစွာ ကြည့်ရန် အနားသို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။ သို့သော် သခင်ဘုရား၏ အသံတော်ကို ကြားရသည်ကား၊

<sup>32</sup> ‘ငါသည် သင့်အဖိုးအဖိုးရို့၏ဘုရား၊ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်ရို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်သည်’ ဟု ကြားရသောကြောင့် မောသျှေ့သည် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ပြီးလျှင် မကြည့်ဝံ့ဘဲနိန်၏။

<sup>33</sup> သခင်ဘုရားက မောသျှေ့အား ‘သင် ရပ်နိန်သော နီရာသည် သန့်ယှင်းသော မြီဖြစ်သောကြောင့် သင့်၏ဖိနပ်ကို ချွတ်လော့။

<sup>34</sup> ငါသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါ၏လူမျိုးတို့ ခံနိုင်ရသော ဒုက္ခဆင်းရဲကို မြင်ယာ။ ငါသည် သူရို့၏ ညည်းတွားသံတို့ကိုလည်း ကြားရယာ။ ထို့ကြောင့် ငါသည် သူရို့အား ကယ်တင်ရန် ဆင်းလာယာ။ အဂု လာလော့။ ငါသည် သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ စီစွတ်မည်’ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

<sup>35</sup> “မောသျှေ့ကား ကုသရေလလူမျိုးတို့ ပစ်ပယ်ခြင်းကို ခံရသူဖြစ်၏။ သူရို့က ‘ငါရို့ကို အုပ်ချုပ်ဖို့နှင့် တရားစီရင်ဖို့ သင့်ကို ဇာသူခန့်ထားသနည်း’ ဟု မိန်းကြ၏။ သူသည် ခြုံပုတ်ထဲမှ မီးတောက်အားဖြင့် ထင်ရှားပြသော ကောင်းကင်တမန် အကူအညီအားဖြင့် ကုသရေလလူမျိုး

တိကို အုပ်ချုပ်ရန်နှင့် လွတ်မြောက်စီရန် ဘုရားသခင် စီ  
ရွတ်တော်မူသောသူဖြစ်၏။

<sup>36</sup> သူသည် လူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ခေါ်ထုတ်လာ၍  
အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် ပင်လယ်နိဗ္ဗဲ လည်းကောင်း၊ အနှစ်  
လေးဆယ်ပတ်လုံး တောကန္တာရ၌ လည်းကောင်း၊ နိမိတ်  
လက္ခဏာနှင့် အံ့ဩဖွယ်ရာများကို ပြုခ၏။

<sup>37</sup> မော သျှေ သည် ဣသရေလ လူမျိုး ရှို့ အား  
‘ဘုရားသခင်သည် သင်ရို့ထံသို့ ငါ့ကို စီရွတ်သကဲ့သို့\* ပ  
ရောဖက်တစ်ပါးကို စီရွတ်တော်မူလိမ့်မည်၊ ထိုသူသည်  
သင်ရို့ လူမျိုးထဲကတစ်ယောက် ဖြစ်လိမ့်မည်’ ဟု ပြော  
ကြားခဲ့သူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

<sup>38</sup> သူသည် ဣသရေလလူမျိုးတို့နှင့် တောကန္တာရ၌  
စုဝေး ခ သော သူ တစ် ယောက် ဖြစ်၏။ သူ သည် သိ  
နာတောင်၌ စကားပြော ခ သော ကောင်းကင်တမန်တို့  
နှင့် လည်းကောင်း၊ ငါရို့အဖိုးအဖီးနှင့် လည်းကောင်း  
ထိုနီရာ၌ဟိခ သော သူ ဖြစ် ပြီး ငါရို့အား ပီး အပ် ရန်  
ဘုရားသခင်၏ အသက်ရှင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံယူ  
ခသူဖြစ်၏။

<sup>39</sup> “သို့သော်လည်း ငါရို့အဖိုးအဖီးတို့က သူ၏စကားကို  
နာမခံကြ။ သူ့ကိုဖယ်ထားပြီးလျှင် အဲဂုတ္တုပြည်ကို ပြန်  
လိုသောဆန္ဒ ဟိကြ၏။

<sup>40</sup> ထို့ကြောင့် သူရို့က ‘ငါရို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထုတ်

\* 7:37 ငါ့ကို စီရွတ်သကဲ့သို့၊ သို့မဟုတ် ငါ့ကဲ့သို့သော။

ဆောင်ခသော မောသျှသည် ဇာပိုင် ဖြစ်လားသည်ကို မသိ။ ထို့ကြောင့် ငါရို့ကို ဦးဆောင်တော်မူမည့် ဘုရားတို့ကို ပြုလုပ်ပီးပါ’ ဟု အာရုန်အား တောင်းဆိုကြ၏။

<sup>41</sup> ထို့နောက် သူရို့သည် နွားပုံသဏ္ဌာန် ရုပ်တုကို သွန်းလုပ်ပြီး ပူဇော်သကာကို ယူဆောင်ကာ မိမိရို့လက်ဖြင့် ပြုလုပ်သော ထိုရုပ်တုကို ပူဇော်၍ ပျော်မြူးနိုင်ကြ၏။

<sup>42</sup> ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် သူရို့ကို မျက်နှာလွှဲတော်မူ၍ ကောင်းကင်မှ ကြယ်တို့ကို ကိုးကွယ်စီရန် စွန့်ပစ်ထားတော်မူ၏။ ထိုအကြောင်းအရာနှင့်ပတ်သတ်၍ ပရောဖက်ကျမ်းစာ၌ ရီးသားထားသည်ကား၊

“ကုသရေလအမျိုးရို့၊ သင်ရို့သည် တောကန္တာရ၌၊  
အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး ယဇ်ကောင်တို့ကို သတ်၍  
ပူဇော်ခဲ့ကြ၏။

ထိုပူဇော်ခြင်းသည်ကား ငါ့ကို ပူဇော်သည် မဟုတ်။

<sup>43</sup> သင်ရို့ သယ်ဆောင်လားသော မောလုတ်ဘုရား၏ တံတော်နှင့်၊

သင်ရို့၏ ရင်ဖန်ဘုရား၏ ကြယ်ရုပ်တုဖြစ်၏။

ထိုအရာတို့သည် သင်ရို့ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ဖို့ ပြုလုပ်ထားသော ရုပ်တုတို့သာဖြစ်ကြ၏။

ထို့ကြောင့် ငါသည် သင်ရို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့ ကျော်လွန်အောင် ပြည်နှင့်ဒဏ် ပီးလိမ့်မည်။’

<sup>44</sup> “တော ကန္တာရ၌ ငါ ရို့ အဖိုး အဖီး တို့ နှင့် အတူ ဘုရားသခင်ကိန်းဝပ်ရာ တံတော်ဟံ၏။ မောသျှသည်

သူမြင်ရသည့်ပုံစံနှင့်အညီ တဲတော်ကို ပြုလုပ်ရန် မြက်  
ဆိုတော်မူသော ဘုရားသခင်က မှာကြားသည့်အတိုင်း  
ပြုလုပ်ထားသော တဲတော်ဖြစ်၏။ မောသျှောအား ဖော်ပြ  
ထားတော်မူသည့်ပုံနှင့်အညီ သက်သီခံတော်မူရာ တဲတော်  
ကို တည်ဆောက်ခ၏။

45 ငါရို့ အဖိုးအဖီးရို့သည် မိမိရို့အဖတိထံပါးမှ ထို  
တဲတော်ကို ဆက်ခံပြီးလျှင် ဘုရားသခင် နှင်ထုတ်တော်  
မူသော အခြားလူမျိုးတို့ပြည်ကို ယောသျှုနှင့်အတူ ချီ  
တက်သိမ်းပိုက်ကြသောခါ ထိုတဲတော်ကို သယ်ဆောင်  
လားကြ၏။ ထိုတဲတော်ကား ဒါဝိဒ်လက်ထက်တိုင် ဟိ  
လေ၏။

46 သူသည် ဘုရားသခင်၏ရှ်တော်၌ ကျေးဇူးတော်  
ခံစားရသူ ဖြစ်ပြီးလျှင် ယာကုပ်၏ဘုရား† ကိန်းဝပ်တော်  
မူရာအရပ်ကို တည်ဆောက်ခွင့်ပြုရန် ဘုရားသခင်ထံ  
တော်သို့ တောင်းလျှောက်လေ၏။

47 သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ အိမ် တော် ကို  
တည်ဆောက်ခွင့်ရသူကား သျှောလမုန် ဖြစ်၏။”

48 “သို့သော်လည်း အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင်သည်  
လူ့လက်ဖြင့် တည်ဆောက်သည့် အိမ်တံ၌ ကိန်းဝပ်တော်  
မမူ။ ထိုအကြောင်းအရာနှင့်ပတ်သက်၍ ပရောဖက်က၊

49 “သခင်ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ  
သည် ငါ့၏ပလ္လင်ဖြစ်၏။

† 7:46 ယာကုပ်၏ဘုရား၊ တချို့သော လက်ရိုးမူရင်းကျမ်းတွင်  
ဣသရေလလူမျိုး၊ ဟု ဖော်ပြပါသည်။

မြီကြီးသည်လည်း ငါ့၏ခြံတင်ခုံဖြစ်၏။  
သင်သည် ဇာပိုင်မျိုး အိမ်ကို ငါ့အတွက် တည်ဆောက်  
မည်နည်း။

ငါ ကိန်းဝပ်မည့် အရပ်ကား ဇာမှာနည်း။

50 ဤအရာအားလုံးတို့ကို ငါကိုယ်တိုင် ဖန်ဆင်းသည်  
မဟုတ်လော့’ ဟူ၍ ဆိုထားသည်အတိုင်း ဖြစ်၏။

51 “သတေဖန်က သင်ရှိသည် အလွန်ပင် ဂေါင်းမာ  
ကြ၏။ သင်ရှိ၏ စိတ်နှလုံး၌ ဘုရားတရား ကင်းမဲ့ကြ  
ပြီးလျှင် ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်စကားကို ကြားနာရန်  
နားပင်းနိန်ကြသည်တကား။ သင်ရှိသည် မိမိအဖိုးအဖိုး  
တို့ကဲ့သို့ သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို အစဉ်အမြဲ  
ဆန့်ကျင်ဖက်ပြုကြ၏။

52 သင်ရှိအဖိုးအဖိုးတို့ နှိပ်စက်ခြင်းကို မခံရသော ပ  
ရောဖက်ဟူ၍ ဇာသူတစ်ယောက် ဟိခသနည်း။ သူ့ရှိ  
သည် ဘုရားသခင် ကြွလာမည့်အကြောင်းကို ကြိုတင်  
ဟောကြားမည့် ဖြောင့်မတ်သော အခိုင်းအစီတို့ကို အယင်  
ကပင်လျှင် အသိသတ်ခကြ၏။ အဂုလည်း သင်ရှိသည်  
ထိုအသျှင်ကို သစ္စာဖောက်သောသူနှင့် သတ်ဖြတ်သော  
သူများဖြစ်ကြပြီ။

53 သင်ရှိသည် ကောင်းကင်တမန်တို့ အားဖြင့် ပီးအပ်  
တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကို — ရလျှင်  
လည်း မလိုက်နာကြပေ” ဟု မြွက်ဆို၏။

သတေဖန်ကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ကြခြင်း

54 သတေဖန်စကားကို ကြားသောအခါ ယုဒတရားလွှတ်တော် အဖွဲ့ဝင်ရို့သည် အလွန် ဒေါသထွက်ကြ၍ အံ့ကြိတ်နိန်ကြ၏။

55 သို့သော် သတေဖန်သည် သန့်ယုင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝလျက် ကောင်းကင်သို့ မော်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော်လည်းကောင်း၊ ဘုရားသခင်၏လက်ယာဖက်တွင် ယေသျှုရပ်နိန်သည်ကိုလည်းကောင်း မြင်လေ၏။

56 သူက “ကြည့်ပါ၊ ကောင်းကင်ပွင့်၍ လူသားသည် ဘုရားသခင်၏ လက်ယာဖက်၌ ရပ်နိန်သည်ကို ငါမြင်ရ၏” ဟု ဆို၏။

57 ကောင်စီဝင် အားလုံးသည် ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်လျက် နားကို လက်ဖြင့် ပိတ်ထားကြ၏။ ထိုအခါ ချက်ချင်း သတေဖန်ပါးသို့ တဟုန်ထိုး ဖြီးလာကြပြီး၊

58 သူ့ကို မြို့ပြင်သို့ ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် ကျောက်သီးဖြင့် ပစ်ကြ၏။ အသိသက်သီရို့သည် မိမိရို့၏ အဝတ်များကို သျှောလုဟု ဆိုသော လူငယ်တစ်ယောက်ထံ၌ အပ်ထားကြ၏။

59 ဤသို့ သူ့ကိုကျောက်သီးနှင့် ပစ်နိန်ကြစဉ် သတေဖန်က “အို၊ အသျှင်ယေသျှု၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူပါ” ဟု သခင်ဘုရားကို ဆုတောင်းလေ၏။

60 သူသည် ဒူးထောက်၍ ကျယ်လောင်သော အသံဖြင့်

“အသျှင်ဘုရား၊ ဤသူရို့ပြုသော ပြစ်မှားခြင်းတို့ကို မှတ်တော်မမူပါကေ” ဟု ဆို၍ ကြွေးကြော်ပြီးလျှင် အသက်ချုပ်လေ၏။

## 8

<sup>1</sup> သတေဖန်ကို သတ်သည့်အမှုတွင် သျှောလုသည် အလိုတူအလိုပါဖြစ်သတည်း။

အသင်းတော်များကို သျှောလုနှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်း

ထိုနိမ့်မှစ၍ ယေရုဆလင်မြို့၌ဟိသော အသင်းတော်များသည် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းကို ပြင်းစွာခံရလေ၏။ ထို့ကြောင့် တမန်တော်ရို့မှတစ်ပါး ယုံကြည်သူအားလုံးရို့သည် ယုဒပြည်နှင့် ယှာမာရီပြည်တလျှောက်သို့ ပြန်ကြွလားကြကုန်၏။

<sup>2</sup> ဘုရားကိုကြည်ညိုသော လူတချို့သည် ပြင်းစွာသော ငိုကြွေးခြင်းကို ပြုလျက် သတေဖန်ကို သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

<sup>3</sup> သျှောလုသည် အသင်းတော်ကို ဖျက်ဆီးရန် ကြိုးစား၍ ယုံကြည်သူ မိန်းမယောက်ျားတို့ကို တစ်အိမ်ဝင်တစ်အိမ်ထွက်လျက် ဆွဲငင်ကာ ထောင်ချထားလေ၏။

ယှာမာရီပြည်တွင် သတင်းကောင်းကို ဟောပြောခြင်း

<sup>4</sup> ပြန် ကြွ လား သော ယုံကြည် သူ ရို့ သည် သတင်းကောင်း ကို အရပ် ရပ် သို့ လား၍ ဟောပြောကြ၏။

5 ဖိလိပ္ပုသည် ယာမာရိပြည်၏မြို့တော်\*သို့ လား၍ မေသျှိယအကြောင်းကို ဟောပြောလေ၏။

6 လူအစုအဝေးရှိသည် ဖိလိပ္ပုပြောသောစကားကို အာရုံစိုက်၍ နားထောင်းနိုင်ကြစဉ် သူပြုသော နိမိတ် လက္ခဏာများကို မြင်ရကြ၏။

7 ဝိညာဉ်ဆိုးရှိသည် ကျယ်လောင်စွာအော်ဟစ်လျက် များစွာသောလူထဲမှ ထွက်လားကြ၏။ လီဖြတ်သောသူ၊ ခြံလက်မသန်စွမ်းသော သူရှိသည်လည်း ကျန်းမာခြင်း သို့ ရောက်ကြ၏။

8 ထို့ကြောင့် မြို့သူမြို့သားအပေါင်းရှိသည် အလွန် ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်ကြ၏။

9 ထိုမြို့တွင်နီထိုင်သည့် သျှိုမုန်ဟု ခေါ်သော လူတစ်ယောက်သည် ယာမာရိလူမျိုးတိအား မိမိ၏ မှော်အတတ်ဖြင့် အချိန်အင်တန်ကြာ အံ့ဩစီလျက် ဟိ၏။ သူသည် မိမိကိုယ်ကို ကြီးမြတ်သည်ဟု ဝါကြွား၍၊

10 လူတန်းစား အသီးသီးမှ လူတိအားလုံးက “ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏ မဟာတန်ခိုးတော် ဖြစ်သည်” ဟု ဆိုလျက် သူ၏စကားကို အာရုံစိုက်၍ နားထောင်ကြ၏။

11 သူရှိသည် သျှိုမုန်အား ဤသို့ အာရုံစိုက်ကြခြင်းမှာ သူသည် ကာလကြာမြင့်စွာ မှော်အတတ်ဖြင့် သူရှိကို အံ့ဩစီသောကြောင့်ဖြစ်၏။

12 သို့သော် ဖိလိပ္ပုသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်

\* 8:5 မြို့တော်၊ တချို့ လက်ရိုးသော မူရင်းကျမ်းတွင် မြို့၊ ဟု ဖော်ပြပါရှိသည်။

အကြောင်းနှင့် ယေသျှုခရစ်တော်၏ သတင်းကောင်းကို ဟောပြောသောအခါ သူ့ရဲ့သည် ယုံကြည်လာကြသဖြင့် ယောက်ျားမိန်းမအပေါင်းရဲ့သည် ဗတုတိဇံကိုခံယူကြ၏။

13 သျှိုမုန်ကိုယ်တိုင်လည်း ယုံကြည်သဖြင့် ဗတုတိဇံကို ခံယူပြီးနောက် ဖိလိပုပုထံတွင် ဆည်းကပ်၍ ကြီးစွာသော အံ့ဩဖွယ်ရာ နိမိတ်လက္ခဏာများကို မြင်တွေ့ရသောအခါ လွန်စွာအံ့ဩလေ၏။

14 ယေရုဆလင်မြို့၌ဟိသော တမန်တော်ရဲ့သည် ယှာမာရီပြည်သား တိ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို လက်ခံလာကြကြောင်းကို ကြားသိရသောအခါ ပေတရုနှင့် ယောဟန်ရဲ့ကို သူ့ရဲ့ပါးသို့ စီစွဲလိုက်ကြ၏။

15 တမန်တော်နှစ်ပါးသည် ရောက်လာကြသောအခါ၊ သူ့ရဲ့သည် ယုံကြည်သူ လူသစ်များအား သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခံယူနိုင်စီရန်အတွက် ဆုတောင်းပီးကြ၏။

16 ဇာကြောင့်ဆိုသော် ထိုသူ့ရဲ့သည် အသျှင်ယေသျှု၏နာမ၌ ဗတုတိဇံကို ခံယူမျှသာဖြစ်၍ ထိုသူ့ရဲ့ထဲတွင် ဇာသျှ်မျှ သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော် ဆင်းသက်တော် မမူသိမ့်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

17 ထိုအခါ ပေတရုနှင့် ယောဟန်ရဲ့သည် ထိုသူ့ရဲ့အထက်၌ လက်ကိုတင်ကြသောအခါ ထိုသူ့ရဲ့သည် သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခံယူကြ၏။

18 သျှိုမုန်သည် တမန်တော်ရဲ့၏ လက်တင်ခြင်းကို ခံ

ရခြင်းအားဖြင့် ထိုသူရို့သည် ဝိညာဉ်တော်ကို ခံယူရဟံ  
ကြောင်းကို မြင်သောအခါ သူသည် တမန်တော်ရို့အား ငွေ  
ကို ယူလာ၍၊

19 “ဇာ သူ့ကို မ ဆို အကျွန်၏ လက် ကို တင် လိုက်  
သောအခါ ထိုသူရို့၌ သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ရ  
စီခြင်းငှာ အကျွန်အား တန်ခိုးကို ပီးပါ” ဟု ဆိုလေ၏။

20 ပေတရုကလည်း “ဘုရားသခင်၏ ဆုကျေးဇူးတော်  
ကို ငွေနှင့် ဝယ်ယူရန် စိတ်အကြံဟိသောကြောင့် သင်၏ငွေ  
သည် သင်နှင့်အတူ ပျက်စီးပါစီ။

21 ဘုရားသခင်ရှ်တော်၌ သင်၏စိတ်ထား မမှန်ကန်  
သောကြောင့် ငါရို့၏ အပေါင်းအပါလည်းမဖြစ်နိုင်။ ငါ  
ရို့၏အလုပ်၌လည်း မပါဝင်နိုင်။

22 ထို့ကြောင့် သင်၏ ဆိုးညစ်မှုအတွက် နောင်တရပြီး  
လျှင် သင်၏စိတ်နှလုံးထဲ၌ ထိုသို့ ကြံစည်သဖြင့် ခွင့်ရွတ်  
ခြင်း ရစီခြင်းငှာ သခင်ဘုရားထံပါး၌ ဆုတောင်းလော့။

23 သင်သည် မနာလိုမုန်းတီးစိတ်မွန်းပြီးလျှင် ဒုစရိုက်  
အပြစ်၏ ကျွန်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်ကို ငါမြင်သည်” ဟု  
ဆို၏။

24 သျှိုမုန်ကလည်း ပေတရုနှင့် ယောဟန်အား၊ “သင်  
ရို့ပြောသော အမှုအရာတိ အကျွန်၌ မဖြစ်လာစီရန် အ  
ကျွန်အတွက် သခင်ဘုရားထံ ဆုတောင်းပီးကြပါ” ဟု ဆို  
လေ၏။

25 ပေ တ ရု နှင့် ယော ဟန် ရို့ သည် သခင်ဘုရား၏

နှုတ်ကပတ်တရားကို သက်သီခံ၍ ဟောပြောကြပြီးနောက် ယေရှုဆလင်မြို့သို့ ပြန်လာကြ၏။ အပြန်လမ်းခရီးတွင် များစွာသော ယှာမာရီ ရွာများတွင် သတင်းကောင်းကို ဟောပြောကြလေ၏။

### ဖိလိပ္ပုနှင့် အဲသယောပိအရာဟိ

<sup>26</sup> သခင်ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ဖိလိပ္ပုအား၊ “သင်သည် အသင့်ပျင်၍ ယေရှုဆလင်မြို့မှ ဂါဇမြို့သို့ လားသောလမ်းအတိုင်း တောင်ဖက်<sup>†</sup>သို့ လားလော့” ဟု ဆို၏။ (ထိုလမ်းကို ယခုခေတ်တွင် မသုံးယာ)။<sup>‡</sup>

<sup>27-28</sup> ထို့ကြောင့် ဖိလိပ္ပုသည် အသင့်ပျင်၍ လားလေ၏။ ထိုစဉ် အဲသယောပိဘုရင်မ၏ အမတ်တစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ဘုရင်မ၏ဘဏ္ဍာအားလုံးကို စီမံအုပ်ချုပ်ရသော အဲသယောပိပြည်သား မိန်းမစိုး အရာဟိ တစ်ယောက်သည် ယေရှုဆလင်မြို့သို့ လားပြီး ဘုရားသခင်အား ဝတ်ပြုကိုးကွယ်လေ၏။ သူသည် အပြန်လမ်းခရီးတွင် မြင်းရထားထက်၌ ထိုင်လျက် ပရောဖက် ဟေသျှာယ ကျမ်းကို ဖတ်နိန့်၏။

<sup>29</sup> သန့်ယှင်းသော ဝိညာဉ်တော်က ဖိလိပ္ပုအား “ထိုမြင်းရထား အနားသို့ လားပြီး ကပ်၍လိုက်လော့” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

<sup>†</sup> 8:26 တောင်၊ သို့မဟုတ် မွန်းတည့်ချိန်။ <sup>‡</sup> 8:26 ထိုလမ်းကို ယခုခေတ်တွင် မသုံးယာ၊ သို့မဟုတ် ထိုလမ်းကား သဲကန္တာရလမ်းဖြစ်၏။

30 ဖိလိပ္ပုသည် မြီးလား၍ ပရောဖက်ဟောသျှာယကျမ်းအား ဖတ်လျက်နိန်သည်ကို ကြားသဖြင့် “သင် ဖတ်နိန်သော အရာကို နားလည်သလော” ဟု ထိုသူအား မိန်းလေ၏။

31 ထိုအရာဟိက၊ “ငါ့ကို အနက်ဖွင့်ပြသူ မဟိဘဲ ဇာပိုင် နားလည်နိုင်ပါမည်နည်း” ဟု ပြန်ပြောပြီးနောက်၊ ဖိလိပ္ပုအား ရထားထက်တက်၍ မိမိနှင့်အတူထိုင်ရန် ဖိတ်ခေါ်လေ၏။

32 ထိုသူ ဖတ်နိန်သည့် ကျမ်းစာပိုဒ်ကား၊  
“အ သီ သတ် ရန် ဆွဲ ယူ လား သော သိုး ကဲ့သို့၊ သူ့ကို  
ဆောင်ယူလားကြ၏။  
သိုးချေသည် အမွှေးညှပ်သူရို့ရို့၌ နှုတ်ဆိတ်၍နိန်  
သကဲ့သို့၊

မိမိနှုတ်ကို မဖွင့်ဘဲနိန်၏။

33 သူသည် ကဲ့ရဲ့ယူတ်ချခြင်းကို ခံရစဉ် တရားမျှတမှု ဟိ  
စီရန် သူ့အတွက် ဆောင်ရွက်ပီးသူမဟိ။

ဤလောကမှ သူ့အသက်ကို ရုပ်သိမ်းလားသည်  
ဖြစ်၍၊

ဇာသူသည် သူ၏သားမြီးတိကို ပြောပြနိုင်မည်နည်း”  
ဟူ၍ ဖြစ်၏။

34 ထိုအရာဟိက ဖိလိပ္ပုအား၊ “ငါ့ကို ပြောပြ  
လော။ ထိုပရောဖက်က ဇာသူအကြောင်းကို ပြောဆိုနိန်  
ပါသနည်း။ မိမိအကြောင်းလား၊ အခြားတစ်ယောက်  
အကြောင်းလား” ဟု မိန်းမြန်းလေ၏။

35 ထို့ကြောင့် ဖိလိပ္ပုသည် ထိုကျမ်းစာပိုဒ်နှင့် အစပြု၍ ယေသျှု အကြောင်း သတင်းကောင်းကို ဟောပြောလေ၏။

36 သူ့ရဲ့သည် ဆက်လက်ပြီး ခရီးပြုကြစဉ် ရီဟိသော အရပ်သို့ ရောက်ကြသဖြင့် အရာဟိက၊ “ဤအရပ်၌ ရီဟိပါ၏။ ငါသည် ဗတုတိဇ်မင်္ဂလာ ခံယူရန် တားဆီးနိုင်သည့်အရာ ဟိပါသလော” ဟု ဆို၏။

37 §

38 အရာဟိသည် မြင်းရထားကို ရပ်တန့်စီပြီးနောက် သူ့ရဲ့နှစ်ယောက်သည် ရီထဲသို့ ဆင်းလားကြပြီးလျှင် ဖိလိပ္ပုသည် အရာဟိအား ဗတုတိဇ်မင်္ဂလာကို ပီးလေ၏။

39 သူ့ရဲ့သည် ရီထဲက တက်လာ ကြသောအခါ သခင်ဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဖိလိပ္ပုအား အဝီးသို့ ဆောင်ယူလားတော်မူသဖြင့် အရာဟိသည် ဖိလိပ္ပုကို နောက်တဖန် မတို့ရပေ။ သူသည်လည်း ဝမ်းမြောက်စွာ ဖြင့် ခရီးဆက်လေ၏။

40 ဖိလိပ္ပုသည် အာဇုတ်မြို့၌ ပေါ်လာ၍ ကဲသရိမြို့သို့ ရောက်သည့်တိုင်အောင် လမ်းတလျှောက်၌ဟိသောမြို့တိုင်း၌ သတင်းကောင်းကို ဟောပြော၍ ခရီးဆက်လေ၏။

§ 8:37 တချို့သော လက်ရိုးမူရင်းကျမ်းတွင် အခန်းအငယ် ၃၇၊ ဖိလိပ္ပုက အရာဟိအား၊ “သင်သည် ယေသျှုကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်လျှင် ဗတ္တိဇ်ကို ခံနိုင်၏” ဟု ဆိုသော်၊ အရာဟိက “ယေသျှုခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ကြောင်း အကျွန်ုပ်တို့ကြည်ပါ၏” ဟု ပြန်ဖြေ၏။ ကို ပေါင်းထည့်ထားသည်။

## 9

သျှောလုပြောင်းလဲခြင်း

(တမန်တော် ၂၂.၆-၁၆; ၂၆.၁၂-၁၈)

<sup>၁</sup> ထို အတောအတွင်း သျှော လု သည် သခင်ဘုရား၏တပည့်တော် ရှို့ အား သတ်ဖြတ် ရန် ခြိမ်းခြောက် လျက် နိန်၏။ သူ သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းထံသို့ လားပြီးလျှင်၊

<sup>၂</sup> သခင်ဘုရား၏ လမ်းစဉ်ကို လိုက်လျှောက်သော မိန်းမ၊ ယောက်ျားတို့ကို တို့ပါက ဖမ်းဆီး၍ ယေရုဆလင် မြို့သို့ ခေါ်ဆောင်နိုင်ခြင်းငှာ ဒမသက်မြို့၌ဟိသော တရားဇရပ်များသို့ ညွှန်ကြားစာ ပီးပါရန် တောင်းဆို လေ၏။

<sup>၃</sup> သျှောလုသည် ဒမသက်မြို့အနားသို့ ရောက်သောအခါ အာကာထက်မှ အလင်းသည် သူ့ပတ်လည်တွင် ရုတ်ကနဲ ထွန်းတောက်လေ၏။

<sup>၄</sup> သူသည် မြို့ကြီးထက်တွင် လဲကျလားပြီး၊ “သျှောလု၊ သျှောလု ငါ့ကို ဇာကြောင့် ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်သနည်း” ဟု မိမိအား မိန်းမြန်းနိန်သော အသံတစ်ခုကို ကြားရ၏။

<sup>၅</sup> သျှောလုက၊ “အသျှင်၊ အသျှင်ကား ဇာသူနည်း” ဟု မိန်းလျှောက်၏။

“ငါကား သင် ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်နိန်သူ ယေသျှုပင် ဖြစ်သည်” ဟု အသံတော်လာ၏။

6 “ယေဒါလေ့ ထပြီးလျှင် မြို့ထဲသို့ ဝင်လော့။ သင် ပြုရမည့်အရာကို ထိုအရပ်၌ သင့်အား ပြောကြားလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

7 သျှောလုနှင့်အတူ ခရီးပြုနိုင်သော သူရို့သည် ထိုအသံကို ကြားရသော်လည်း လူတစ်ယောက်ကိုမျှ မတို့ရသဖြင့် အံ့မောကျလျက် ရပ်နိမ့်ကြ၏။

8 သျှောလုသည် မြို့ကြီးမှ ထပြီးလျှင် မျက်လုံးကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ မည်သည့်အရာကိုမျှ မမြင်ရလီဃာ။ ထို့ကြောင့် သူရို့သည် သူ၏လက်ကိုဆွဲ၍ ဒဿက်မြို့သို့ ခေါ်ဆောင်လာကြ၏။

9 သူသည် သုံးရက်လုံးလုံး မျက်စိမမြင်ရ၍ ထိုကာလအတွင်း ဇာတိစုကိုမျှ မစားမသောက်ဘဲနိမ့်၏။

10 ဒဿက်မြို့တွင် အာနနိဟု ခေါ်သော တပည့်တော်တစ် ယောက် ဟိ၏။ သူ၏ဗျာဒိတ် ရှူပါရုံ ထဲ တွင် သခင်ဘုရားက “အာနနိ” ဟု ခေါ်တော်မူလျှင်၊

အာနနိက “အကျွန် ဤအရပ်၌ ဟိပါ၏၊ အသျှင်” ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

11 သခင်ဘုရားကလည်း “သင်ထပြီးလျှင် လမ်းပြောင့် ဟု အမည်တွင်သော လမ်းသို့လားပြီးလျှင် တာယူမြို့သား သျှောလုဟု ခေါ်သောသူကို ယူဒ၏ အိမ်၌ စုံစမ်းမိန်းမြန်းလော့။ သူသည် ဆုတောင်းလျက်နိမ့်၏။

12 ထိုသူသည်လည်း ဗျာဒိတ်ရှူပါရုံ၌ အာနနိဟု ခေါ်သောသူသည် လာ၍ မိမိအထက်၌ လက်တင်ခြင်းဖြင့်

မျက်စိအလင်း ပြန်ရသည်ကို မြင်ရလီယာ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

13 အာနနိက၊ “အသျှင်၊ ထိုသူသည် ယေရုဆလင် မြို့၌ဟိသော ကိုယ်တော်၏ သန့်ယှင်းသောလူတိအား ဇာလောက်ထိ ဒုက္ခခံပီးကြောင်း လူအများက ပြောကြသည်ကို အကျွန်ုပ် ကြားပါ၏။

14 ထိုသူသည် ကိုယ်တော့်ကို ကိုးကွယ်ကြသောသူမှန်သမျှကို ဖမ်းဆီးရန် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးအကဲရို့ထံပါးက အခွင့်အာဏာဖြင့် ဤအရပ်သို့ ရောက်လာခြင်းဖြစ်ပါ၏” ဟု လျှောက်လေ၏။

15 သို့ရာတွင် သခင်ဘုရားက၊ “လားလော့၊ ဤသူကား ငါ ရှိုးချယ်ထားသူဖြစ်ပြီးလျှင် တခြားလူမျိုးတို့၊ သျှင်ဘုရင်တို့နှင့် ကူသရေလလူမျိုးတို့ရှိ၍ ငါ့နာမကို ထင်ရှားစီမည့်သူ ဖြစ်၏။

16 ငါ၏နာမအဖို့အလိုငှာ သူခံရမည့် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းကို အားလုံးကို ငါကိုယ်တိုင် သူ့ကိုဖော်ပြမည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

17 ထို့ကြောင့် အာနနိသည် လား၍ သျှောလုဟိသည့် အိမ်သို့ ဝင်ပြီး သူ၏အထက်၌ လက်ကိုတင်ပြီးလျှင်၊ “ငါ့ညီ သျှောလု၊ သင်သည် မျက်စိပြန်မြင်စီမို့နှင့် သန့်ယှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်ဝလာစီမို့အတွက် သင် ဤအရပ်သို့ လာနိန်စဉ် လမ်းခရီး၌ ထင်ရှားတော်မူသော သခင်ဘုရားတည်းဟူသော ယေသျှုက ငါ့ကို သင့်ပါးသို့

စီရုတ်တော်မူလိုက်သည်” ဟု ဆို၏။

18 ထိုအခါ ခဏချင်းတွင် သျှောလုမျက်စိမှ ငါးအကြီး ခွံများကဲ့သို့ သော အရာများ ကွာကျပြီး မျက်စိပြန်မြင် လီ၏။ သူသည်လည်း ထ၍ ဗတုတိဇ်ကို ခံယူပြီးလျှင်၊

19 သူသည် အစားအစာ သုံးဆောင်ပြီးနောက် ခွန်အား နှင့် ပြည့်လာ၏။

### ဒမာသက်မြို့၌ သျှောလုဟောပြောခြင်း

သျှောလုသည် ဒမာသက်မြို့တွင် တပည့်တော်တို့နှင့် အတူ ရက်အနည်းငယ် နီထိုင်ခဏ၏။

20 ထိုသူသည် ချက်ချင်းပင် တရားဇရပ်များသို့ လား၍ ယေသျှုသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ကြောင်း စတင်၍ ဟောပြောလေ၏။

21 သူ၏စကားကို ကြားသောသူ အပေါင်းရှိသည် အံ့ ဩကြ၍ “ဤသူသည် ယေရုဆလင်မြို့၌ ယေသျှုနာမ အား ဆုတောင်းပတုထနာပြုသော သူတို့ကို သတ်ဖြတ် ခသူ မဟုတ်ပါလော၊ ထို့ပြင် ထိုသူရှိအား ဖမ်းဆီး၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးအကဲတို့ထံပါးသို့ ပို့ဆောင်လားရန် ရည်ရွယ်ချက်များဖြင့် ရောက်လာသူ မဟုတ်ပါလော” ဟု ပြောဆိုကြ၏။

22 သို့သော် သျှောလုသည် ခွန်အားနှင့် ပို၍ပြည့်စုံ လာပြီး ယေသျှုသည် မေသျှိုယဖြစ်တော်မူကြောင်းကို ယုံကြည်လောက်အောင် သက်သီပြ၍ ဟောပြောရာ ဒမာ

သက်မြို့တွင် နီထိုင်သူ ယုဒလူမျိုးရှိသည် မချေပနိုင်ကြပေ။

<sup>23</sup> ထို့နောက် ရက်ပေါင်းများစွာ ကြာလာသောအခါ ယုဒလူမျိုးရှိသည် အတူတကွ တို့ဆုံပြီး၊ သျှောလုကို အသိသတ်ရန် ကြံစည်ကြ၏။

<sup>24</sup> သို့သော်လည်း သူ့ရဲ့၏ အကြံစည်ကို သျှောလု သိလေ၏။ သူ့ရဲ့သည် မြို့တန်းခါးတံတွင် နံ၊ ညမပြတ်စောင့်ကြည့်ပြီး သျှောလုအား အသိသတ်ရန် မှာထားကြ၏။

<sup>25</sup> သို့ရာတွင် သျှောလု၏ နောက်လိုက်ရှိသည် ညဉ့်အချိန်တွင် သူ့ကို ခေါ်ဆောင်လားကာ တောင်းထဲတွင် ထည့်၍ မြို့ရိုးထက်မှ အောက်သို့ လျှောချကြ၏။

**ယေရုဆလင်မြို့သို့ သျှောလု ရောက်ဟိခြင်း**

<sup>26</sup> သျှောလုသည် ယေရုဆလင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ တပည့်တော် ရှိ နှင့် ဆက် သွယ် ရန် ကြိုးစား လေ၏။ သို့သော်လည်း သူ သည် တပည့်တော် တစ်ဦး ဖြစ်လာကြောင်းကို မယုံကြည်ကြသောကြောင့် ထိုသူရဲ့အားလုံးသည် သူ့ကို ကြောက်ကြ၏။

<sup>27</sup> ထိုအခါ ဗာနဗသည် လာ၍ သူ့အား ကူညီရန် တမန်တော်တိပါးသို့ ခေါ်လားလေ၏။ သူက သျှောလုသည် လမ်းခရီး တွင် သခင်ဘုရားအား ဖူးမြင်ခပုံနှင့် သခင်ဘုရားက သူ့အား ဇာပိုင် အမိန့်ဟိခပုံကို ထိုသူရဲ့အား ယှင်းပြခ၏။ သူသည် ဒမာသက်မြို့တွင် ယေ

သူ၏နာမကို အမှီပြု၍ ရဲရင့်စွာ ဟောပြောခပုံကိုလည်း ပြောပြလေ၏။

<sup>28</sup> သျှောလုသည်လည်း တမန်တော်တို့နှင့်အတူ နီထိုင်ပြီး ယေရုဆလင်တစ်မြို့လုံးသို့ လားလာလှုပ်ယှားလျက် သခင်ဘုရား၏ နာမကို အမှီပြု၍ ရဲရင့်စွာ ဟောပြောလေ၏။

<sup>29</sup> သျှောလုသည် ဟေလသဘာသာစကားကို ပြောသော ယုဒအမျိုးသားရှိနှင့် အခြံအတင် ဆွေးနွေးလေ၏။ သို့သော် သူ့အား သတ်ဖြတ်ရန် ကြံစည်ကြ၏။

<sup>30</sup> ထိုအကြောင်းကို ယုံကြည်သူရှိသည် ကြားသိကြသောအခါ သူ့ကို ကဲသရိမြို့သို့ ပို့ဆောင်ပြီးလျှင် တာယူမြို့သို့ ရွှတ်လိုက်ကြ၏။

<sup>31</sup> ထို့ကြောင့် ထိုကာလတွင် ယုဒ ပြည်၊ ဂါလိလဲပြည်နှင့် ယာမာရိပြည် အရပ်ရပ်၌ အသင်းတော်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနိန်ရလေ၏။ အသင်းတော်သည် သခင်ဘုရားအား ကြောက်ရွံ့ရှိသိသော စိတ်နှင့် လည်းကောင်း၊ သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ အားပီးတိုက်တွန်းအားဖြင့် လည်းကောင်း အသက်ရှင် နီထိုင်ကြသောကြောင့် အရီအတွက် တိုးပွားများပြား လာလေ၏။

လုဒဒမြို့နှင့် ယုပုပေမြို့သို့ ပေတရု ရောက်ဟိခြင်း

<sup>32</sup> ပေတရုသည် အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်လျက် လုဒဒမြို့တွင်နီထိုင်သော ဘုရားသခင်၏ သန့်ယှင်းသောလူများ ပါးသို့ ရောက်လာ၏။

<sup>33</sup> ထိုမြို့တွင် လီဖြတ်၍ သျှစ်နှစ်ပတ်လုံး အိပ်ရာထဲတွင် တိုးတိုးလဲနိန်သူ အဲနေ ဟူ၍ နာမည်ဟံသော သူတစ်ယောက်ကို တွေ့၏။

<sup>34</sup> ထိုအခါ ပေတရုက၊ “အဲနေ၊ ယေသျှုခရစ်တော်က သင့်ကို ကျန်းမာစီယာ။ ထရပ်ပြီးလျှင် ကိုယ့်အိပ်ရာကို သိမ်းလော့” ဟု ဆို၏။ အဲနေသည် ချက်ချင်း ထရပ်လေ၏။

<sup>35</sup> လုဒဒမြို့နှင့် ယှာရုန်လွင်ပြင်၌ နီထိုင်သော လူအပေါင်းရှိသည် သူ့ကို တွေ့မြင်၍ သခင်ဘုရားထံတော်သို့ ပြောင်းလဲလာကြ၏။

<sup>36</sup> ယုပုပေမြို့၌ တမိသ နာမည်ဟံသော ယုံကြည်သူ တစ်ဦး ဟံ၏။ (သူမ၏နာမည် ကား ဟေလသဘာသာစကားဖြင့် ဒေါကာ ဖြစ်၍ “ဒရယ်” ဟု ဆိုလိုသတည်း။) သူမသည် ကောင်းသောအလုပ်နှင့် စွန့်ကြဲပီး ကမ်းခြင်းအမှုကို အစဉ်သဖြင့် လုပ်တတ်၏။

<sup>37</sup> ထိုအချိန်၌ သူမသည် ဖျားနာ၍ သီဆုံးလေ၏။ သူမ၏အလောင်းကို ရီချိုးပီးကြပြီးနောက် အထက်ခန်းတွင် ထားကြ၏။

<sup>38</sup> လုဒဒမြို့သည် ယုပုပေမြို့နှင့် မဝီးသဖြင့် လုဒဒမြို့တွင် ပေတရုဟံကြောင်းကို ယုံကြည်သူရှိ ကြားသိကြလျှင် လူနှစ်ဦးကို သူပါးသို့ ရွတ်လိုက်ကာ “အကျွန်ုပ်ပါးကို လျင်မြန်စွာ ကြွလာတော်မူပါ” ဟု တောင်းပန်ကြ၏။

<sup>39</sup> ထို့ကြောင့် ပေတရုသည် ထိုသူရှိနှင့်အတူ လိုက်

လာ၏။ သူသည် ရောက်လာသောအခါ ပေတရုကို အထက်ခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်လားကြ၏။ မုဆိုးမရို့သည် ပေတရု၏အနားတွင် ဝိုင်းအုံလျက် ငိုယိုကာ ဒေါ်ကာ အသက်ထင်ရှားစဉ် ခြုပ်ထားသော အပြင်ခံအင်္ကျီများ နှင့် အတွင်းခံအင်္ကျီများကို ပြကြ၏။

<sup>40</sup> ပေတရုသည် ထိုသူရို့ အားလုံးကို အခန်းတွင်းမှ ထွက်စီပြီးလျှင် ခူးထောက်၍ ဆုတောင်းလေ၏။ ထို့နောက် အလောင်းဖက်သို့လှည့်၍ “တမိသ၊ ထလော့” ဟု ဆိုလျှင် သူမသည် မျက်စိဖွင့်၍ ပေတရုကို မြင်သောအခါ ထ၍ ထိုင်လေ၏။

<sup>41</sup> ပေတရုသည် သူမအား လက်ကိုကမ်းပြီးလျှင် ထရပ် နိုင်ရန် ဖေးမလေ၏။ ထို့နောက် မုဆိုးမများ အပါအဝင် ယုံကြည်သူများ အားလုံးကိုခေါ်၍ သူမ အသက်ရှင်လျက် ဟံကြောင်းကို ပြလေ၏။

<sup>42</sup> ထိုသတင်းသည် ယုပုပေတစ်မြို့လုံးတွင် ပျံ့နှံ့လားသဖြင့် လူအပေါင်းရို့သည် သခင်ဘုရားကို ယုံကြည်သက်ဝင်ကြ၏။

<sup>43</sup> ပေတရုသည် ယုပုပေမြို့၌ သားရီနယ်လုပ်သား သျှို မုန်ဆိုသူနှင့်အတူ ရက်ပေါင်းများစွာ တည်းခိုလေ၏။

## 10

### ပေတရုနှင့် ကော်နေလိ

<sup>1</sup> ကဲသရီမြို့၌ ဣတလိတပ်ဟု ခေါ်သော ရောမတပ်တွင် ကော်နေလိဟု ခေါ်သည့် တပ်မှူးတစ်ယောက်ဟိ၏။

<sup>2</sup> သူသည် ဘာသာတရား ကြည်ညိုသောသူ တစ်ယောက် ဖြစ်၏။ သူနှင့် သူ၏မိသားစု အားလုံး သည် ဘုရားသခင် ကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် ကြ၏။ ယုဒ လူမျိုး ဆင်းရဲသူ ဆင်းရဲသားတို့အား ရက်ရောစွာ ပီးကမ်းစွန့်ကြဲကာ ဘုရားသခင်အား အစဉ်ဆုတောင်းလျက်နိန့်၏။

<sup>3</sup> တစ်နိဗ္ဗိ မွန်းလွဲ သုံးချက်တီးခန့်အချိန်တွင် ဗျာဒိတ် ရှုပါရုံ တစ်ခု၌ သူ့အား “ကော် နေလိ” ဟု ခေါ်သည့် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးကို ထင်ရှားစွာ မြင်လေ၏။

<sup>4</sup> သူသည် ထိုကောင်းကင်တမန်အား ကြောက်ရွံ့စွာဖြင့် စိစိကြည့်ပြီးလျှင် “ဇာကိစ္စ ဟိပါလဲ၊ ဆရာ” ဟု မိန်းလေ၏။

ကောင်းကင်တမန်က “သင်၏ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် ပီးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းကို ဘုရားသခင် နှစ်သက်တော်မူသည် ဖြစ်၍ သင်၏ဆုတောင်းခြင်းကို သိမှတ်တော်မူယာ။

<sup>5</sup> အဂုပင်လျှင် ယုပုပေမြို့သို့ လူတချို့ကို စီစဉ်၍ သျှိုမှန် ပေတရုဟု ခေါ်သော လူတစ်ယောက် ကို ဖိတ်ခေါ်လေ့။

<sup>6</sup> ထိုသူသည် ပင်လယ်နားမှာ နီထိုင်သော သားရီနယ် လုပ်သား သျှိုမှန်၏ အိမ်မှာ တည်းခိုနေသော အာဂန္တုတစ်ယောက်ဖြစ်၏” ဟု ပြောဆို၏။

<sup>7</sup> ထို့နောက် ကောင်းကင်တမန်သည် ထွက်ခွာ လာလေ၏။ ထိုအခါ ကော် နေလိ သည် မိမိ၏အစီခံ နှစ်ယောက်နှင့်၊ သူ၏ကိုယ်ရံတော်တိထဲက ဘုရားတရားကို

ရိုသီကိုင်းယိုင်းသူ စစ်သားတစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီးလျှင်

<sup>8</sup> အကြောင်းစုံကို ပြောပြကာ သူ့ရဲ့အား ယုပုပေမြို့သို့ စီရုတ်လိုက်၏။

<sup>9</sup> နောက်တစ်ရက်တွင် သူ့ရဲ့သည် ခရီးထွက်လာကြရာ ယုပုပေမြို့ အနီးသို့ ရောက်ကြလေ၏။ မွန်းတည့်ချိန်ခန့် တွင် ပေတရုသည် ဆုတောင်းခြင်းငှာ အိမ်ခေါင်ထက်\*သို့ တက်လေ၏။

<sup>10</sup> သူသည် ဝမ်းဆာလာသည်ဖြစ်၍ တစ်စုံတစ်ခုကို စားလိုသဖြင့် အစားအစာကို ပျင်ဆင်စဉ်တွင် ရူပါရုံတစ်ခုကို မြင်လေ၏။

<sup>11</sup> ထိုရူပါရုံ၌ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်ကာ လေးထောင့်ပုံ ခြုံလွှာကြီးတစ်ခုနှင့်တူသော အရာတစ်ခုသည် မြီကြီးထက်သို့ ကျဆင်းလာသည်ကို မြင်ရလေ၏။

<sup>12</sup> ထိုအထဲ၌ မြီကြီးထက်၌ တွား၍လားသည့် သတ္တဝါများမှစ၍ ခြံလေးချောင်းသတ္တဝါ အမျိုးမျိုးနှင့် လီထံမှာ ကျင်လည်ကြသော ငှက်များ ဟိကြ၏။

<sup>13</sup> “ပေတရု ထ၍ သတ်စားလော့” ဟု ပြောသောအသံကို ကြားလေ၏။

<sup>14</sup> သို့ရာတွင် ပေတရုက “မဖြစ်နိုင်ပါ အသျှင်၊ ဘာသာတရားအရ မသန့်ယှင်း မစင်ကြယ်သော အစာကို အကျွန် စားလေ့ မဟိပါ” ဟု ပြန်လျှောက်သော်၊

\* 10:9

အိမ်ခေါင်ထက်၊

ယုဒလူမျိုးများ

ဆောက်လုပ်သောအိမ်၏အမှီးသည် ခေါင်မိုးပြားဖြစ်၏။

15 တဖန်စကားသံက “ဘုရားသခင်က သန့်ယှဉ်းသည် ဟု မိန့်တော်မူထားပြီးသောအရာတို့ကို မသန့်ယှဉ်း ဟူ၍ ထင်မှတ်မိနိုင်ကော” ဟု လာပြန်၏။

16 ထိုသို့ သုံးကြိမ်၊ သုံးလီ ဖြစ်ပျက်ပြီးနောက် ထိုခြုံလွှာ ကြီးကို ကောင်းကင်သို့ ပြန်၍ ရုတ်သိမ်းလားလေ၏။

17 ပေတရုသည် ဤဗျာဒိတ်ရှုပါရုံ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို စဉ်းစားနိုင်သောအခါ ကော်နေလိက စီရုတ်လိုက်သော လူ ရို့သည် သျှိုမှန်အိမ်ကို မိန်းမြန်းရှာဖွေကြပြီးလျှင် အဂုတွင် သူရို့သည် အိမ်တန်းခါးရှိ၌ ရောက်လာ၍ မတ်တပ်ရပ်နိ န်ကြ၏။

18 သူရို့က “သျှိုမှန် ပေတရု ဟု ခေါ်သော အာဂန္တုတစ် ယောက် ဤအိမ်၌ ဟိပါလား” ဟု အော်၍ မိန်းကြ၏။

19 ပေတရုသည် ထိုဗျာဒိတ်ရှုပါရုံ၏အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်ဖို့ ကြိုးစားနိုင်စဉ်၊ ဝိညာဉ်တော်က “နားထောင် လော့၊ လူသုံးယောက်†သည် ဤနီရာ၌ သင့်ကို လိုက်ရှာနိ န်ကြ၏။

20 သူရို့သည် ငါ ရွတ်လိုက်သော သူတို့ ဖြစ် သောကြောင့် အဆင်သင့်ပျင်၍ ဆင်းပြီးလျှင် သံသယမ ဟိဘဲ သူရို့နှင့်အတူ လိုက်လားလီ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

21 ထို့ကြောင့် ပေတရုသည်လည်း အိမ်ထက်က ဆင်း လာပြီးလျှင် “ငါသည်ကား သင်ရို့ ရှာနိုင်သောသူဖြစ်၏။

† 10:19 သုံးယောက်၊ အချို့သော မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းတို့တွင် တချို့၊ ဟု ပါဟိပြီး၊ မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်း တစ်ခုတွင် နှစ်ယောက်၊ ဟူ၍ ပါဟိသည်။

သင်ရို့သည် ဇာအကြောင်းကြောင့် ရောက်လာကတ်ပါလဲ” ဟု ထိုသူရို့အား မိန်း၏။

22 ထိုသူရို့က “ဘုရားသခင်ကို ကြည်ညို၍ ယုဒလူမျိုးအားလုံးက အလွန်လေးစားရသော၊ သူတော်ကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်သူ တပ်မှူး ကော်နေလိက အကျွန်ရို့ကို ရွတ်လိုက်ပါ၏။ အကြောင်းမှာ သင်၏စကားကို ကြားနာခြင်းငှာ သင့်ကို သူ့အိမ်သို့ ခေါ်ဖိတ်ရန် ဘုရားသခင်၏ သန့်ယှင်းသောကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးက သူ့အား ပြောသောကြောင့် အကျွန်ရို့ လာရခြင်းဖြစ်ပါ၏” ဟု ပြန်ပြောကြ၏။

23 ပေတရုသည် ထိုလူတို့ကို အိမ်ထဲသို့ ဖိတ်ခေါ်၍ ထိုအိမ်၌ ညအိပ်ရန် ပြော၏။

နောက်တစ်နိတွင် ပေတရုသည် အသင့်ပျင်ဆင်၍ ထိုသူရို့နှင့်အတူ လိုက်လားလေ၏။ ယုပုပေမြို့မှ ယုံကြည်သူတချို့လည်း ပေတရုနှင့်အတူ လိုက်ပါကြ၏။

24 နောက်တစ်ရက်၌ သူရို့သည် ကဲသရိမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ကော်နေလိသည် မိမိ ဖိတ်ခေါ်ထားသော ဆွီမျိုး၊ မိတ်ဆွီအပေါင်းအသင်းတို့နှင့် အတူတကွ ထိုမြို့၌ စောင့်ကြိုနိုင်ကြ၏။

25 ပေတရု ရောက်လာသောအခါ ကော်နေလိသည် သူနှင့် တွဲဆုံ၍ သူ၏ခြံရင်း၌ ပျပ်ဝပ်လေ၏။

26 သို့ရာတွင် ပေတရုက “ထလော့၊ ငါသည် လူသားတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပါ၏” ဟု ပြောကာ သူ့အား ထခိုင်း

လေ၏။

<sup>27</sup> ပေတရုသည် ကော်နေလိအား စကားပြောဆိုလျက် အိမ်ထဲသို့ ဝင်သောအခါ စုရုံးနိန်ကြသော လူများကို တွဲရလေ၏။

<sup>28</sup> ပေတရုက ထိုသူရို့အား “ယုဒလူမျိုးတစ်ယောက်သည် သူ၏ ဘာသာရေးအရ တခြားလူမျိုးတိပါးသို့ လည်ပတ်ခြင်း၊ မိတ်ဖွဲ့ခြင်း ထုံးစံမဟိသည်ကို သင်ရို့ကိုယ်တိုင် ကောင်းကောင်း သိကြပါ၏။ သို့ရာတွင် ဇာသူကိုမျှ ဘာသာရေးအရ မသန့်ယှင်း၊ မစင်ကြယ် ဟူ၍ မထင်မှတ်ရဟု ဘုရားသခင်က ငါ့ကို သင်ပြထားပြီး ဖြစ်၏။

<sup>29</sup> ထို့ကြောင့် သင်သည် ငါ့အား ခေါ်ခိုင်းလိုက်သောအခါ ငါသည် ငြင်းဆန်ခြင်းမပြုဘဲ၊ လိုက်လာခြင်း ဖြစ်၏။ သင်သည် ငါ့ကို ဇာကြောင့် ခေါ်ခိုင်းသနည်း” ဟု ပေတရုက ကော်နေလိအား မိန်း၏။

<sup>30</sup> ကော်နေလိကလည်း “လွန်ခဲ့သော သုံးရက်ခန့်က မွန်းလွဲသုံးချက်တီး ဤအချိန်တွင် အကျွန်ုပ်သည် အကျွန်ုပ်အိမ်၌ ဆုတောင်းနိန်စဉ်၊<sup>‡</sup> အရောင်တောက်ပသော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်ထားသော လူတစ်ယောက်သည် အကျွန်ုပ်၏ရှ်မှာ အမှတ်မထင် လာရပ်ပြီးလျှင်

<sup>31</sup> ‘ကော်နေလိ၊ သင်၏ ဆုတောင်းပတုထနာပြုခြင်းကို ဘုရားသခင် ကြားတော်မူ၍ သင်၏ပီးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းကို

<sup>‡</sup> **10:30** ဆုတောင်းနိန်စဉ်၊ အချို့ မူရင်းလက်ရီးမူ ကျမ်းများတွင် အစာယောင်ခြင်းနှင့် ဆုတောင်းခြင်း၊ ဟူ၍ ပါဟိသည်။

လည်း အသိအမှတ်ပြုတော်မူယာ။

<sup>32</sup> သို့ဖြစ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူအား ယုပု ပေမြို့သို့ စီရင်၍ သျှိမ့် မေတရု ဟု နာမည်တွင်သော လူတစ်ယောက်ကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်ပါ။ ထိုသူသည် ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ နီထိုင်သည့် သားရီနယ်လုပ်သား သျှိမ့်၏အိမ်တွင် တည်းခိုနိုင်သော အာဂန္တုတစ်ယောက် ဖြစ်သည်’ ဟု ပြောဆို၏။

<sup>33</sup> ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ပါးသို့ ချက်ချင်း စီရင်လိုက်သည် ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကြွလာခြင်းအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါ၏။ အခုတွင် အကျွန်ုပ်ရဲ့ အားလုံးသည် ကိုယ်တော်အား သခင်ဘုရား သွန်သင်ထားသော သြဝါဒစကားတို့ကို ကြားနားခြင်းငှာ စောင့်ဆိုင်းလျက် ဘုရားသခင်၏ရှ်မှောက် ဤအရပ်၌ ရောက်နိုင်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်” ဟု ပေတရုအား ဆို၏။

### ပေတရု၏ ဒေသနာတော်

<sup>34</sup> ပေတရုက စတင်၍ ဟောပြောသည်မှာ၊ “အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် လူတိုင်းကို အဆင့်အတန်း မခွဲခြားဘဲ တန်းတူ ဆက်ဆံတော်မူကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သည် အခုမှ သဘောပေါက်လာ၏။

<sup>35</sup> လူမျိုးသည် အဓိက မဟုတ်၊ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ကျင့်သောသူရဲ့ အား ဘုရားသခင်သည် လက်ခံတော်မူ၏။

36 လူသား အားလုံး၏ အ သျှင် ဖြစ် တော် မူ သော ယေ သျှု ခရစ်တော် အားဖြင့် ငြိမ်း သက် ခြင်း ဆိုင်ရာ သတင်းကောင်းကို ကြေညာတော်မူလျက်၊ ဣသရေလ လူမျိုးတို့ပါးသို့ ဘုရားသခင် ပို့ဆောင် ပီး လိုက်သော သတင်းကောင်းတရားကို သင်ရို့ သိကြ၏။

37 ယောဟန်သည် မိမိ၏ ဗတုတိဇိတရားကို ဟောကြား ပြီးနောက် ဂါလိလဲပြည်မှစ၍ ယုဒပြည် တဝှမ်းလုံးမှာ ဖြစ် ပျက်ခသည့် ကြီးကျယ်သော အဖြစ်အပျက်ကို သင်ရို့ သိ ကြ၏။

38 နာ ဇရက် မြို့ သား ယေ သျှု အကြောင်း ကို လည်းကောင်း၊ ဘုရားသခင် သည် သ န့် ယှ င်း သော ဝိညာဉ်တော်နှင့် တန်ခိုးတော်ကို ထိုအသျှင်အား ဘိ သိက်ပီးတော်မူသည်ကိုလည်းကောင်း သင်ရို့သည် သိ ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ထိုအသျှင်နှင့်အတူ ဟိတော် မူသောကြောင့်၊ ထိုအသျှင်သည် မာရ်နတ်၏ တန်ခိုး အောက်မှာ ဟိန်နိကြသောသူ အားလုံးကို ကျန်းမာ စီ တော်မူလျက်၊ ကောင်းမြတ်သောအမှုတို့ကို လုပ်ဆောင် ကာ အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်တော်မူခသည်ကို သင်ရို့ သည် သိကြ၏။

39 ငါရို့သည် ယေရုဆလင်မြို့နှင့် ဣသရေလနိုင်ငံ၌ ထိုအသျှင် ပြုတော်မူခသမျှသော အမှုအရာများ၏ အသိသက်သီတိ ဖြစ်ကြ၏။ သူရို့သည် ထိုအသျှင်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သံမှိုဖြင့် ခတ်ကာ အသိသတ်ကြ

လေ၏။

<sup>40</sup> သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် သုံးရက်မြောက် သောနို့တွင် ထိုအသျှင်ကို သိခြင်းမှ ထမြောက်စီတော်မူ ပြီးလျှင် ကိုယ်ထင်ပြီစီတော်မူ၏။

<sup>41</sup> သို့ရာတွင် လူတိုင်းကို ပြတော်မမူ၊ ဘုရားသခင် ရှိုး ချယ်ထားတော်မူသော သက်သီခံများ ဖြစ်ကြသည့် သိ ခြင်းတရားက ထမြောက်ပြီးနောက် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ စားသောက်ခကြသော ငါရို့ကိုသာ ပြတော်မူ၏။

<sup>42</sup> ထို့အပြင် ထိုအသျှင်က ငါရို့အား လူတို့ကို သတင်းကောင်းတရား ဟောကြားခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ သူသည် အသက် ရှင်သောသူ၊ သိသောသူ တို့ကို တရားစီရင်ခြင်းငှာ ဘုရားသခင် ဘိသိက်ပီးထားသော အသျှင်တစ်ပါး ဖြစ်ကြောင်းကို သက်သီခံခြင်းငှာ လည်းကောင်း မိန့်မှာတော်မူ၏။

<sup>43</sup> ထိုသခင်ကို ယုံကြည်သမျှသော သူတို့သည် ထို အသျှင်၏ နာမတော်တန်ခိုးအားဖြင့် မိမိရို့၏အပြစ်မှ လွတ်မြောက်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု ပရောဖက် တို့ အားလုံးက ထိုအသျှင်၏အကြောင်းကို ဟောပြောခ ကြ၏” ဟု ဆိုလေ၏။

တခြားလူမျိုးတို့ပါးသို့ သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော် ရ ဟိခြင်း

<sup>44</sup> ပေတရသည် ထိုသို့ ဟောပြော နိဗ္ဗာန်စဉ်တွင် သူ၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်နိုင်ကြသော လူအား

လုံးပါးသို့ သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော် ဆင်းသက်လာ  
တော်မူ၏။

45 ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏သန့်ယှင်းသော ဝိညာဉ်  
တော် ဆု ကျေးဇူး ကို တခြား လူမျိုး တို့ ကို လည်း  
သွန်းလောင်းတော်မူသည်ကို ပေတရုနှင့်အတူ ယုဒပေမြို့  
မှ လိုက်ပါလာကြသော ယုဒလူမျိုး ယုံကြည်သူများသည်  
လည်း မြင်ကြရသည်ဖြစ်၍ အံ့ဩကြရလေ၏။

46 အကြောင်းမူကား သူ ရှို့ သည် အခြား သော  
ဘာသာစကားဖြင့် ပြောကာ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်  
ကြီး မြတ်တော် မူခြင်း ကို ချီးမွမ်း ကြသည် ကို ကြား  
ရသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ပေတရုသည် ထ၍  
ပြောသည်မှာ၊

47 “ဤသူရှို့သည် ငါ့ရှို့ကဲ့သို့ သန့်ယှင်းသော ဝိညာဉ်  
တော်ကို ရကြပြီ၊ ဤသူရှို့အား ရီဖြင့် ဗတုတိဇံပီးခြင်းကို  
အသူသည် တားဆီးနိုင်အံ့နည်း” ဟု ဆိုလျက်၊

48 ပေတရုက သူရှို့ကို ယေသျှုခရစ်တော်၏ နာမတော်  
မြတ်၌ ဗတုတိဇံပီးခြင်းငှာ စီစဉ်၏။ ထို့နောက် သူရှို့က  
ပေတရုအား သူရှို့နှင့်အတူ ရက်အတန်ကြာ နီထိုင်ရန်  
တောင်းပန်ကြ၏။

## 11

ယေရုဆလင် အသင်းတော်သို့ ပေတရု၏ အစီရင်ခံစာ

1 တခြားလူမျိုးတို့လည်း ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်  
တော် ခံယူကြသည်ကို ယုဒပြည်၌ ဟိကြသော တမန်

တော်များနှင့် တခြားသော ယုံကြည်သူများသည်လည်း ကြားသိကြလေ၏။

<sup>2</sup> ပေတရုသည် ယေရုဆလင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ အရီဖျားလီးခြင်း ခံယူထားသော ယုံကြည်သူတို့က

<sup>3</sup> “သင်သည် အရီဖျားလီးခြင်းကို မခံသော တခြား လူမျိုးတို့ အိမ်၌ အနန္တတစ်ယောက် အဖြစ် ဖြင့် လည်ပတ်ပြီးလျှင် သူရို့နှင့် အတူ စားသောက်ပါသည် တကား” ဟု ပေတရုအား အပြစ်တင်ဝေဖန်ကြ၏။

<sup>4</sup> ထို့ကြောင့် ပေတရုသည် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းအရာ အလုံးစုံကို သူရို့အား တစ်ခုချင်းစီ ယှင်းပြသည်ကား၊

<sup>5</sup> “ငါသည် ယုပုပေမြို့၌ ဆုတောင်းလျက် နိနစဉ် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ တစ်ခုကို မြင်လေ၏။ ထိုရူပါရုံ၌ လေးထောင့်စပ် ခြုံလွှာကြီးတစ်ခုနှင့်တူသော အရာတစ်ခုသည် ကောင်းကင်မှ ကျဆင်းလာပြီးလျှင် ငါ့ပါးသို့ ရောက်လာ၏။

<sup>6</sup> ငါသည် အနီးသို့ ကပ်၍ အတွင်းထဲကို ကြည့်လိုက်သောအခါ မြို့ကြီးထက်၌ တွား၍လားသည့် သတ္တဝါမှစ၍ ခြံလေးချောင်းသတ္တဝါ၊ သားရဲတိရစ္ဆာန်များ၊ လီထဲမှာ ကျင်လည်ကြသော ငှက်များကို မြင်တို့ရ၏။

<sup>7</sup> ထိုအခါ ‘ပေတရု၊ ထ၍ သတ်စားလော့’ ဟု ငါ့အား ပြောသော အသံတော်ကို ကြားရ၏။

<sup>8</sup> သို့သော် ငါကလည်း ‘မဖြစ်နိုင်ပါ အသျှင်၊ အကျွန်

သည် မစင်ကြယ်သောအစာ၊ ညစ်ညူးသောအစာကို အကျွန်ုပ် ခံတွင်းထဲသို့ မသွင်းဖူးပါ’ ဟု ပြောလိုက်၏။

<sup>9</sup> တဖန် ကောင်းကင်မှ အသံတော် လာသည်ကား ‘ဘုရားသခင်က သန့်ယှင်းသည်ဟု မိန့်တော်မူထားပြီးသော အရာတို့ကို မသန့်ယှင်းဟု ထင်မှတ်မိန့်ကေ’ ဟူ၍ ဖြစ်၏။

<sup>10</sup> ဤသို့ သုံးကြိမ် သုံးလီ ပေါ်လာပြီး၊ နောက်ဆုံး၌ ထိုအရာသည် ကောင်းကင်သို့ ပြန်၍ ရုတ်သိမ်းလား၏။

<sup>11</sup> ထိုအချိန်၌ ကဲသရီမြို့က ငါးပါးသို့ ရွတ်လိုက်သော လူသုံးယောက်သည် ငါတည်းခိုနိန်သည့်\* အိမ်သို့ ရောက်လာကြ၏။

<sup>12</sup> ဝိညာဉ်တော်က ငါ့ကို သံသယမဟိဘဲ ထိုသူရို့နှင့် အတူလိုက်လားရန် ပြော၏။ ဤသို့ဖြင့် ငါသည် ယုပုပေမြို့မှ ယုံကြည်သူ ညီအစ်ကို ခြောက်ယောက်နှင့်အတူ ကဲသရီမြို့သို့ လိုက်ပါလားကြသဖြင့် ငါရို့အားလုံးသည် ကော်နေလီအိမ်သို့ ရောက်လားကြ၏။

<sup>13</sup> ထိုကော်နေလီက ငါရို့ကို ပြောသည်မှာ ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးသည် သူ့အိမ်ထဲ၌ ရပ်လျက် ပေါ်လာပြီးလျှင် ‘သျှိုမှန် ပေတရု ဟု ခေါ်သောသူတစ်ယောက်ကို ပင့်ခေါ်ခြင်းငှာ တစ်စုံတယောက်ကို ယုပုပေမြို့သို့ စီရုတ်လိုက်ပါ’

<sup>14</sup> သူသည် သင်နှင့်တကွ သင်၏မိသားစုအားလုံးကို

\* **11:11** ငါ၊ အချို့သော မူရင်း လက်စီမူကျမ်းများတွင် ငါရို့၊ ဟူ၍ ပါဟိသည်။

ကယ်တင်ခြင်းရစီခြင်းငှာ သင်ရို့အား နှုတ်ကပတ်တရား  
တော်ကို ပြောကြားလိမ့်မည် ဟူ၍ ဖြစ်၏။

15 ထို့နောက် ငါသည် ဟောပြောရန် အစပြုစဉ်တွင်  
သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် အယင်က ငါရို့ပါးသို့  
ဆင်းသက်တော်မူသကဲ့သို့ သူရို့ပါးသို့လည်း ဆင်းသက်  
လာတော်မူလေ၏။

16 ထိုအခါ ‘ယောဟန်သည် ရီနှင့် ဗတုတိဇံပီးခ၏။  
သို့သော်လည်း သင်ရို့ကို သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်  
ဗတုတိဇံပီးလိမ့်မည်’ ဟု သခင်ဘုရားက မိန့်မှာခသည်ကို  
ငါ သတိရလေ၏။

17 ငါရို့သည် အသျှင်ယေသျှုခရစ်တော်၌ ယုံကြည်  
သောအခါ ဘုရားသခင်သည် ငါရို့အား ဆုကျေးဇူးကို ပီး  
တော်မူသည့်နည်းတူ တခြားလူမျိုးတို့ကိုလည်း ပီးတော်မူ  
သည်မှာ ထင်ရှားစွာ တို့ရ၏။ ငါသည်ကား အပိုင်လူဖြစ်  
လို့ ဘုရားသခင်ကို တားဆီးနိုင်အံ့နည်း” ဟု ပေတရုက  
ပြော၏။

18 သူ ရို့ သည် ပေ တ ရှု၏စကား ကို ကြား ကြ  
သောအခါ ပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်းကို ရပ်ကြပြီး လျှင်  
“ဘုရားသခင်သည် လူမျိုးခြားတို့ကိုလည်း နောင်တရ၍  
အသက်ရှင်ရန် အခွင့်ထူးကို ပီးတော်မူယာ” ဟု ဆို၍  
ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

အနုတိအုတ်မြို့အသင်းတော်

19 သတေဖန်ကို ကွပ်မျက်လိုက်ပြီးနောက် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် ကွဲပြားလားကြသော ယုံကြည်သူများထဲက တချို့သည် ယုဒလူမျိုးတို့ကိုသာ သတင်းကောင်းတရား ဟောပြောလျက်၊ ဖိနိတ်ပြည်၊ ကုပရုကျွန်းနှင့် အနုတိအုတ်မြို့များသို့ ရောက်လားကြ၏။

20 သို့ရာတွင် ထိုယုံကြည်သူများထဲမှ တချို့သည် ကုပရုနှင့် ကုရေနေပြည်သားများ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူရို့သည် အနုတိအုတ်မြို့သို့ လားပြီး အသျှင်ယေသျှု၏အကြောင်း သတင်းကောင်းကို ထိုသူရို့အား ပြောဆိုယင်း တခြားလူမျိုးတို့ကိုပါ<sup>†</sup> ထိုသတင်းကောင်းတရားကို ကြေညာကြလေ၏။

21 သခင်ဘုရား၏တန်ခိုးတော်သည် သူရို့နှင့်အတူ ဟိသောကြောင့် များစွာသောသူရို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီး လျှင် သခင်ဘုရားထံသို့ ပြောင်းလဲလာကြ၏။

22 ဤအကြောင်းနှင့်ပတ်၍ သတင်းစကားများသည် ယေရုဆလင်မြို့အသင်းတော်သို့ ရောက်လာသောအခါ သူရို့သည် ဗာနဗကို အနုတိအုတ်မြို့သို့ စီစွဲကြ၏။

23 ဗာနဗသည် ထိုမြို့သို့ ရောက်သောအခါ ဘုရားသခင်ပီးထားသော ကျေးဇူးတော်ကို မြင်ရ၍ အားရဝမ်းသာဖြစ်

11:19 တ ၈.၁-၄    † 11:20 တခြားလူမျိုး၊ အချို့သော မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းများတွင် ဟေလသဘာသာစကားကို ပြောသော ယုဒလူတို့၊ သို့မဟုတ် ဟေလသဘာသာစကားကို ပြောသော လူတို့၊ ဟူ၍ ပါဟိသည်။

ရလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ သခင်ဘုရားအား မိမိ၏စိတ်နှလုံးကို ပုံအပ်၍ ယုံကြည်ကိုးစားပြီး သစ္စာစောင့်ကြရန် သူ့ရဲ့ အားလုံးကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လေ၏။

24 ဗာနဗသည် သူတော်ကောင်း တစ်ယောက် ဖြစ်၍ ယုံကြည်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် လည်းကောင်း ပြည့်စုံသောကြောင့် များစွာသော သူတို့ကို သခင်ဘုရားထံသို့ ပို့ဆောင်လေ၏။

25 ထို့နောက် ဗာနဗသည် သျှောလုကို ရှာဖွေခြင်းငှာ တာယူမြို့သို့ လားလေ၏။

26 သျှောလုကို တို့သောအခါ အနုတိအုတ်မြို့သို့ ခေါ်လာပြီး၊ သူ့ရဲ့နှစ်ယောက်သည် တစ်နှစ်ပတ်လုံး အသင်းတော်နှင့်အတူ နီထိုင်လျက် များစွာသောသူတို့ကို ဆုံးမသြဝါဒ ပီးကြ၏။ ယုံကြည်သူတို့ကို ခရစ်ယာန်ဟု အနုတိအုတ်မြို့၌ အစပြု၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလေ၏။

27 ထိုအချိန်တွင် ပရောဖက်တချို့သည် ယေရုဆလင်မြို့မှ အနုတိအုတ်မြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။

28 သူ့ရဲ့အထဲက အာဂဗုဟုခေါ်သော သူတစ်ယောက်သည် ထ၍ မြီကြီးတစ်ပြင်လုံးတွင် ကြီးစွာသော ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း ဖြစ်လာမည်ဟု ဝိညာဉ်တော်တန်ခိုးဖြင့် ကြိုတင်ဟောလေ၏။ ထိုငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်းသည်ကား ကဲသာဘုရင် ကလောဒီ လက်ထက်၌ ဖြစ်လေ၏။

<sup>29</sup> ထိုအချိန်၌ တပည့်တော်ရှိသည် ယုဒပြည်၌ နီထိုင်ကြသော မိမိရှိ၏ယုံကြည်သူ ညီအစ်ကိုတိအား တတ်နိုင်သလောက် အကူအညီအထောက်အပံ့ ပို့ပီးရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။

<sup>30</sup> သူရှိသည် ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးနောက် သျှာလုနှင့် ဗာနဗအားဖြင့် အသင်းတော်လူကြီးတိပါးသို့ ငွေများကို ပို့ပီးလိုက်ကြ၏။

## 12

ညဉ့်ပန်းနှိပ်စက်မှု သာ၍ များလာခြင်း

<sup>1</sup> ထိုအချိန်၌ ဟေရုဒ်မင်း\*သည် အသင်းဝင်သူအချို့ကို ညဉ့်ဆဲနှိပ်စက်ရန် စတင်လေ၏။

<sup>2</sup> သူသည် ယောဟန်၏အစ်ကို ယာကုပ်ကို ဓါးဖြင့် ကွပ်မျက်လိုက်၏။

<sup>3</sup> ဤသို့ပြုခြင်းကို ယုဒလူမျိုးတိက ကြေနပ်အားရကြသည်ကို မြင်လျှင် သူသည် ပေတရုအား ဆက်လက်၍ ဖမ်းဆီး၏။ ဤကား တဆီးမပါသော မုန့်ပွဲတော်ကျင်းပသည့်ကာလ၌ ဖြစ်သတည်း။

<sup>4</sup> သူသည် မိမိဖမ်းဆီးထားသော ပေတရုအား ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားကာ သူ့ကို စောင့်ကြပ်ရန် တပ်စု တစ်စုလျှင် စစ်သားလေးယောက်စီပါသော တပ်စုလေးစုအား

\* 12:1 ဟေရုဒ်မင်း၊ ဟေရုဒ် အဂြိပ္ပ ၁၊ ပါလတိန် (ပါလက်စတိုင်း) ပြည်ကို အုပ်ချုပ်သောသူ။

အပ်နှံထား၏။ ဟေရုဒ်သည် ပသခါပွဲတော်ပြီးလျှင် သူ့အား စစ်ဆီးရန် လူထုလက်သို့ အပ်မည်ဟု စီစဉ်ထား၏။

<sup>5</sup> ထို့ကြောင့် ပေ တ ရှု သည် အကျဉ်းထောင် ထဲ၌ အကျဉ်းချခံနိုင်ရ၏။ သို့ရာတွင် အသင်းတော်၏ယုံကြည်သူများသည် သူ့အတွက် ဘုရားသခင်ထံ၌ စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် ဆုတောင်းပီးနိုင်ကြ၏။

### ပေတရုကို အကျဉ်းထောင်မှ ရွတ်ပီးခြင်း

<sup>6</sup> ဟေရုဒ်သည် ပေတရုကို လူထုလက်သို့ မအပ်နှံခင် ည၌အခါ၌ သူ့ကို သံကြိုးနှစ်ပင်နှင့် တုပ်နှောင်ထား၏။ ပေတရုသည် အစောင့်စစ်သား နှစ်ယောက်ကြားတွင် အိပ်ပျော်နိုင်၏။ အကျဉ်းထောင်၏ တန်းခါးဝတွင်လည်း အစောင့်စစ်သားများ စောင့်နိုင်ကြ၏။

<sup>7</sup> သခင်ဘုရား၏ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါး သည် ရုတ်တရက် ပေါ်လာ၍ အလင်းတန်း တစ် ခု သည် အချုပ်ခန်းထဲ၌ ထွန်းလင်းလာ၏။ ထိုကောင်းကင်တမန်က “အယင် ထလော့” ဟု ပေတရု၏ပခုံးကို လှုပ်၍ နှိုးသောအခါ သံကြိုးသည် ပေတရု၏လက်မှ ချက်ချင်း ကျွတ်လား၏။

<sup>8</sup> ထို့နောက် ကောင်းကင်တမန်က “သင်၏ ခါးပတ်ကို ပတ်၍ ခြိန်းကို စီးလော့” ဟု ဆိုသည့်အတိုင်း ပေတရုသည် ပြုလေ၏။ တဖန် ကောင်းကင်တမန်က “သင်၏ ဝတ်ရုံကို ဝတ်၍ ငါ့နောက်က လိုက်လော့” ဟု ဆို၏။

9 ထိုအခါ ပေတရုသည် အကျဉ်းထောင် ထဲမှ ထွက်၍ ထိုကောင်းကင်တမန်နောက်သို့ လိုက်လေ၏။ သို့သော်လည်း ထိုကောင်းကင်တမန် ပြုသောအမှုသည် မှား၏။ မှန်၏ ဆိုသည်ကို မသိဘဲ၊ သူသည် ရူပါရုံတစ်ခုကို မြင်သည်ဟု ထင်မှတ်လေ၏။

10 သူ့ရို့သည် ပထမကင်း၊ ဒုတိယကင်းများကို ကျော်ဖြတ်ပြီး၊ နောက်ဆုံး၌ မြို့ဝင် သံတန်းခါးဝသို့ ရောက်လာကြ၏။ ထိုတန်းခါးသည် သူ့ရို့အဖို့အလို့ငှာ အလိုအလျောက် ပွင့်လာသည်ဖြစ်၍ သူ့ရို့သည် လည်း ထိုသံတန်းခါးဝမှ ထွက်ကာ တစ်လမ်းတည်းအတူ လမ်းလျှောက်လာကြပြီးမှ ထိုကောင်းကင်တမန်သည် ပေတရုအနားမှ ရုတ်တရက် ထွက်ခွာလားလေ၏။

11 ထိုအခါ ပေတရုသည် သူ၌ ဖြစ်ခဲ့သည့် အမှုအရာတို့ကို သဘောပေါက်လာပြီး “သခင်ဘုရားသည် ဟေရုဒ်၏လက်မှ လည်းကောင်း၊ ယုဒလူမျိုးတို့ မျှော်လင့်ထားသောအရာတိုင်းမှ လည်းကောင်း၊ ငါ့အား ကယ်တင်ခြင်းငှာ မိမိ၏ကောင်းကင်တမန်ကို စီစဉ်လိုက်သည်မှာ လုံးဝ မှန်ကန်သည်ကို အခု ငါ သိရယာ” ဟု ဆိုလေ၏။

12 ပေတရုသည် မိမိရောက်နိုင်သည့် နီရာကို သတိထား မိကာ ယောဟန် မာကု၏အမိ မာရီ အိမ်သို့ လားလေ၏။ ထိုအိမ်သည်ကား လူအများစုဝေးကာ ဆုတောင်းနိုင်ကြသော နီရာဖြစ်၏။

13 ပေတရုသည် အပြင်မှ တန်းခါးကို ခေါက်လိုက်

သောအခါ ရောဒေ ဟုခေါ်သော အစီခံမိန်းမချေ တစ်ယောက်သည် တန်းခါးကို ဖွင့်ခြင်းငှာ ရောက်လာ၏။

14 သူမသည် ပေတရု၏အသံကို မှတ်မိသည်ဖြစ်၍ အလွန်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ဖြင့် တန်းခါးကို မဖွင့်ဘဲ အိမ်ထဲသို့ ပြန်၍ ဗြီးဝင်ကာ ပေတရုသည် အပြင်မှာ ရောက်နိုင်ကြောင်းကို အံ့အားသင့်စွာ ပြောလေ၏။

15 သူ့ရို့က “သင် ရူးနိန်ယာ” ဟု သူမအား ဆိုကြ၏။ သို့သော် သူမက မိမိပြောသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ပြန်၍ အခိုင်အမာဆိုလေ၏။ ထိုအခါ သူ့ရို့က “ထိုသူကား ပေတရုကို စောင့်ရှောက်သော ကောင်းကင်တမန်သာ ဖြစ်ရမည်” ဟု ပြောကြပြန်၏။

16 ထိုအချိန်တွင် ပေတရုသည် တန်းခါးကို ဆက်လက်၍ ခေါက်နိန်သည်ဖြစ်၍ နောက်ဆုံး၌ သူ့ရို့သည် တန်းခါးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သော်၊ ပေတရုကို တို့မြင်ကြသဖြင့် သူ့ရို့သည် အလွန် အံ့သြကြရလေ၏။

17 ပေတရုသည် သူ့ရို့အား တိတ်တိတ် နိန်ကြရန် လက်ရိပ်ပြုလျက်၊ ပြီးမှ သခင်ဘုရားသည် အကျဉ်းထောင်ထဲက မိမိအား ဇာပိုင် ကယ်ထုတ်လိုက်ကြောင်း သူ့ရို့ကို ယှင်းပြလေ၏။ “ဤအကြောင်းကို ယာကုပ်နှင့် ကျန်သော ယုံကြည်သူ တို့ကိုလည်း ပြောပြလိုက်ကြ” ဟု ဆိုကာ အခြားတစ်နိရာသို့ ထွက်လာ၏။

18 မိုးလင်းသောအခါ ပေတရု၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်နှင့် ပတ်သက်၍ အစောင့်စစ်သားများသည် ဝရုန်းသုန်းကား

ဖြစ်နိုင်ကြ၏။

19 ထို့ကြောင့် ဟေရုဒ်က ပေတရုကို ရှာဖွေရန် အမိန့်ပီးလိုက်၏။ သို့သော်လည်း စစ်သားတို့က ပေတရုကို ရှာမတို့နိုင်ကြပေ။ ထိုအခါ ဟေရုဒ်သည် အစောင့်စစ်သားများကို မိန်းမြန်းစစ်ဆီးပြီးလျှင် သူရို့ကို အသိ သတ်ပစ်ရန် အမိန့်ပီးလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် ဟေရုဒ်သည် ယုဒပြည်မှ ထွက်ခွာ၍ ကဲသရိမြို့၌ အချိန်အင်တန်ကြာ နန်းစံတော်မူလေ၏။

### ဟေရုဒ် သီဆုံးခြင်း

20 ဟေရုဒ်သည် တုရုနှင့် ဇိဒုန် မြို့သားတို့ကို အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်လေ၏။ ထို့ကြောင့် သူရို့သည် ဟေရုဒ်အား တို့ခြင်းငှာ အုပ်စုဖွဲ့၍ ရောက်လာကြ၏။ သူရို့က မိမိရို့အား အကူအညီပီးရန် နန်းရင်းဝန် ဗလတုတုအား ဦးစွာ စည်းရုံးလေ၏။ ထို့နောက် သူရို့သည် ဟေရုဒ်ပါးသို့ ဝင်ရောက်ကာ မင်းကြီး၏ဒေါသစိတ်ကို ပြေငြိမ်းစီခြင်းငှာ တောင်းပန်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား သူရို့၏နိုင်ငံသည် မင်းကြီး၏နိုင်ငံမှ အစားအစာ ထောက်ပံ့မှုများကို အမှီပြုနိုင်ရသောကြောင့်ဖြစ်၏။

21 ချိန်းဆိုထားသော နို့တစ်နို့တွင် ဟေရုဒ်သည် မိမိ၏မင်းဝတ်တန်ဆာများကို ဝတ်ဆင်၍ တရားပလ္လင်ထက်မှာ ထိုင်ကာ လူထုကို မိန့်ခွန်းပြောလေ၏။

22 ထိုအခါ လူတို့က “ဤအသံကား လူတစ်ယောက်၏စကားသံ မဟုတ်၊ နတ်ဘုရား တစ်ပါး၏ စကားသံသာ ဖြစ်တော်မူသည်တကား” ဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။

23 ထိုမင်းသည် ဘုရားသခင်ကို ရိုသီးချီးမွမ်းခြင်း မဟိသောကြောင့် သခင်ဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ချက်ချင်း ဟေရုဒ်ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူလေ၏။ ထို့နောက် သူ့ကို သန်ကောင်များ ကိုက်စားပြီးလျှင် အနိစ္စရောက်လေ၏။

24 ထိုအချိန်ကာလအတွင်း ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်ကား ဆက်လက်၍ ပြန့်ပွားသဖြင့် ယုံကြည်သူများလည်း သာ၍ တိုးပွားလာလေ၏။

**ဗာနဗနှင့် သျှောလုကို ရွီးချယ်၍ စီရုတ်ခြင်း**

25 ဗာနဗနှင့် သျှောလုသည်လည်း မိမိရို့၏ သာသနာပြုခြင်းအမှုကို ပြီးမြောက်ပြီဖြစ်သောကြောင့်၊ ယောဟန်မာကု ကို သူရို့နှင့်အတူ ခေါ်ဆောင်၍ ယေရုဆလင်မြို့မှ† ပြန်လာကြလေ၏။

## 13

1 အနုတိအုတ်မြို့ အသင်းတော်၌ဟိကြသော တချို့သော ဆရာတို့နှင့် ပရောဖက်များမှာ၊ ဗာနဗ၊ နိုဂါဟု ခေါ်သော သျှောမောင်၊ ကုရေနေပြည်သား လုကိ၊ (ဟေရုဒ်\*မင်း

† 12:25 မှ၊ အချို့သော မူရင်းလက်ရီးမူကျမ်းများတွင် သို့၊ ဟူ၍ ပါဟိသည်။ \* 13:1 ဟေရုဒ်၊ ဟေရုဒ် အန္တီပ၊ ဂါလိလဲပြည်ကို အုပ်စိုးသူ (ရှု လု ၃.၁)။

နှင့်အတူ ကြီးပြင်းလာသူ တစ်ယောက်ဖြစ်သော) မာနင် နှင့် သျှောလု ရို့ဖြစ်ကြ၏။

<sup>2</sup> သူရို့သည် အစာယောင်လျက် သခင်ဘုရားကို ဝတ်ပြု ကိုးကွယ် နိန်ကြစဉ်၊ သန့်ယှင်းသော ဝိညာဉ်တော်က “ငါ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ရန် ငါခေါ်ထားသော ဗာနဗနှင့် သျှောလုကို ရွီးချယ်၍ ခန့်အပ်ကြလော့” ဟု သူရို့အား ပြော၏။

<sup>3</sup> သူရို့သည် အစာယောင်၍ ဆုတောင်းပြီးမှ ဗာနဗနှင့် သျှောလု၏ဂေါင်းထက်တွင် လက်ကိုတင်၍ စီရုတ်လိုက် ကြ၏။

ကုပရုကျွန်း၌ အမှုဆောင်ခြင်း

<sup>4</sup> ထိုသို့ သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော် ပို့ဆောင်ခြင်းဖြင့် ဗာနဗနှင့် သျှောလုသည် သေလုကီမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုမြို့မှ တဖန် ကုပရုကျွန်းသို့ သင်္ဘောဖြင့် ရွက်ရွှင် ကြ၏။

<sup>5</sup> သူရို့သည် ယှာလမိမြို့သို့ ရောက်ကြသောအခါ ယုဒ လူမျိုး ရို့၏ တရား ဇရပ် များ၌ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဟောပြောကြ၏။ ယောဟန် မာကု သည်လည်း သူရို့ကို အလုပ်ကူညီခြင်းငှာ သူရို့နှင့်အတူ လိုက်လာ၏။

<sup>6</sup> သူရို့သည် တစ်ကျွန်းလုံးကို လှည့်လည်ကြပြီးမှ ပါ ဖုမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုမြို့၌ သူရို့သည် မိမိကိုမိမိ ပ ရောဖက်တစ်ပါးဟု ကြွေးကြော်နိန်သည့် ယုဒလူမျိုး ဗာ

ယေသျှဟု ခေါ်သော မှော်ဆရာတစ်ယောက်နှင့် တို့ဆုံကြ၏။

<sup>7</sup> ထိုသူသည် ဉာဏ်အမြော်အမြင်ဟိသော ကျွန်းပိုင်မင်းသေရဂိုပေါလု၏ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ဖြစ်၏။ ထိုကျွန်းပိုင်မင်းသည် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကြားနာလိုသဖြင့် သျှောလုနှင့် ဗာနဗကို သူ၏ရှ်မှောက်သို့ ဖိတ်ခေါ်လေ၏။

<sup>8</sup> သို့ရာတွင် ကျွန်းပိုင်မင်းကို ယုံကြည်ခြင်းမှ လမ်းလွဲစီရန် ကြိုးစားသည့် ဟေလသဘာသာ စကားအားဖြင့် ဧလုမဟု ခေါ်သော ထိုမှော်ဆရာသည် တမန်တော်တို့ကို ဟန့်တားလေ၏။

<sup>9</sup> ထိုအခါ ပေါလုဟု လူသိများသော သျှောလုသည် သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်လျက် ထိုမှော်ဆရာအား စိစစ်ကြည့်ကာ

<sup>10</sup> “သင်သည်ကား မာရ်နတ်၏သား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား ဟူသမျှ၏ ရန်သူ ဖြစ်၏။ သင်သည် ကောက်ကျစ်ယုတ်မာသော ပရိယာယ်အမျိုးမျိုးဖြင့် သခင်ဘုရား၏သမ္မာတရား တို့ကို လှည့်ဖြား ခြင်းငှာ အစဉ်မပြတ် ကြိုးစားနိန့်သည်တကား။

<sup>11</sup> အဂုတွင် သခင်ဘုရား၏လက်တော်သည် သင့်ပါးသို့ ကျရောက်၍ သင်သည် နို့၏အလင်းကိုတောင် မမြင်နိုင်လောက်အောင် ကာလအတန်ကြာ မျက်စိကန်းနိန့်လိမ့်မည်” ဟု ဆိုလေ၏။

ထိုသို့ ဆိုသည်နှင့် ဧလုမ၏မျက်စိသည် ချက်ချင်း ကန်းလားလေ၏။ ထိုအခါ သူသည် တဝဲလည်လည်ဖြင့် လက်ဆွဲခေါ်ဆောင်မည့်သူကို ရှာနိုင်ရလေ၏။

<sup>12</sup> ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ကျွန်းပိုင်မင်းက မြင်သော ခါ၊ သခင်ဘုရားနှင့် ပတ်သက်သော သွန်သင်ချက်ကို အကြီးအကျယ် အံ့ဩလားပြီးလျှင် သူသည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

ပိသိဒ်ပြည် အနုတိအုတ်မြို့၌ အမှုတော်ဆောင်ခြင်း

<sup>13</sup> ပေါလုနှင့် သူ၏အပေါင်းအဖော်များသည် ပါဖုမြို့မှ ရွက်ရွှင်၍ လာကြရာ မမ်ဖုလိပြည် ပေရဂုံမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ယောဟန်သည် သူရို့ကို ထိုနီရာ၌ ထားခပြီးလျှင် ယေရုဆလင်မြို့သို့ ပြန်လာလေ၏။

<sup>14</sup> သူရို့သည် ပေရဂုံမြို့မှ ထွက်လာပြီးနောက် ပိသိဒ်ပြည် အနုတိအုတ်မြို့သို့ ရောက်ကြပြီးလျှင် သူရို့သည် ဥပုသ်နီ၌ တရားဇရပ်သို့ လားရောက်၍ ဝင်ထိုင်ကြလေ၏။

<sup>15</sup> မောသျှ၏ပညတ်တရားကျမ်းနှင့် ပရောဖက်ကျမ်းများကို ဖတ်ရှုတ်ပြီးသောအခါ တရားဇရပ်မှူးများက တမန်တော်တို့အား “ညီအစ်ကိုရို့၊ သင်ရို့မှာ လူတို့ကို အားပီးတိုက်တွန်းစကား ဟောပြောစရာဟိလျှင် သူရို့ကို ဟောပြောပီးကြပါရန် အကျွန်ရို့ လိုလားပါ၏” ဟု လူတစ်ယောက်ကို ရွတ်၍ ပြောခိုင်းလိုက်၏။

<sup>16</sup> ထိုအခါ ပေါလုသည် မတ်တတ်ထ၍ လက်ရိပ်ပြကာ စတင်၍ ဟောပြောလိုက်သည်မှာ၊

“ဤနီရာ၌ ဟံကြသော မိတ်ဆွီ ကုသရေလလူမျိုးတို့နှင့် ဘုရားသခင်ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြသော တခြားလူမျိုး အပေါင်းရှိ၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့၊

17 ကုသရေလလူမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ရို့၏ အဖိုးအဖိုးတို့ကို ရွီးကောက်တော်မူ၍ သူ့ရို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ တိုင်းတစ်ပါးသားအဖြစ် နီထိုင်ကြစဉ် တွင် သူ့ရို့ကို လူမျိုးကြီးအဖြစ် ချီးမြှောက်တော်မူခ၏။ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏ကြီးမြတ်သော တန်ခိုးတော်ဖြင့် ထိုသူရို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထုတ်ဆောင်တော်မူခ၏။

18 ထို့အပြင် ကိုယ်တော်သည် သူ့ရို့ကို တောကန္တာရ၌ အနှစ်လေးဆယ် ကာလပတ်လုံး သည်းခံတော်မူခ၏။†

19 ကိုယ်တော်သည် ခါနာန်ပြည်၌ ဟံသော လူမျိုး ခုနစ်မျိုးကို ဖျက်ဆီးပြီးလျှင် ထိုပြည်ကို မိမိလူမျိုးအား အပိုင်ပီးတော်မူခ၏။

20 ဤသို့ဖြစ်ပျက်ခသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၄၅၀ ခန့် ကြာခလေ၏။

“ဤသို့ ဖြစ် ပျက် ခ ပြီး နောက် ဘုရားသခင် သည် သူ့ရို့ ကို ပရောဖက် သျှာမွေလ ကာလ တိုင်အောင် တရားသူကြီးများဖြင့် အုပ်ချုပ်စီခ၏။

21 ထို့နောက် သူ့ရို့က သျှင်ဘုရင်တစ်ပါးကို တောင်းကြသောအခါ ဘုရားသခင်က ဗ်ယာမိန်လူမျိုး ကို သျှ၏သား သျှာလု ကို သူ့ရို့၏သျှင်ဘုရင်တစ်ပါးအဖြစ်

† 13:18 သည်းခံတော်မူခ၏။ အချို့မူရင်း လက်ရိုးမူကျမ်းများတွင် သူသည် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လေ၏။ ဟူ၍ ပါဟံ၏။

အနှစ် ၄၀ ကြာ အုပ်ချုပ်စီတော်မူခ၏။

<sup>22</sup> ဘုရားသခင်သည် သျှောလုကို ဖယ်ယှားပြီးနောက် ဒါဝိဒ်ကို သူရို့၏ သျှင်ဘုရင်အဖြစ် ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်က ဒါဝိဒ်နှင့်ပတ်သက်၍ ထောက်ခံပြောဆိုသည်မှာ ‘ယေသျှု၏သား ဒါဝိဒ်သည် ငါ နှစ်သက်သောသူ တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူသည်ကား ငါ့စိတ်အလိုဟိသည့် အရာအားလုံးကို လုပ်ဆောင်ပီးမည့်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်ကို ငါတို့ရ၏’ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

<sup>23</sup> ဘုရားသခင်သည် မိမိ ကတိပီးထားသည့်အတိုင်း က္လသရေလလူမျိုးများ၏ကယ်တင်သျှင်ကို ချီးမြှောက်ပီးတော်မူ၏။ ထိုသူမှာ ဒါဝိဒ်၏မျိုးမှ ဆင်းသက်လာသူတစ်ယောက်ဖြစ်သော ယေသျှုပင်ဖြစ်၏။

<sup>24</sup> ယေသျှုသည် သူ၏သာသနာလုပ်ငန်းကို မစတင်ခင်၊ ယောဟန်သည် က္လသရေလလူမျိုး အပေါင်းရို့အား မိမိရို့အပြစ်မှ နောင်တရ၍ ဗတုတိဇ်ကို ခံယူကြရန် ဟောပြောခ၏။

<sup>25</sup> ထို့နောက် ယောဟန်သည် မိမိ၏သာသနာ လုပ်ငန်းကို အဆုံးသတ်မည့်အကြောင်း လူတို့ကို ပြောကြားသည်မှာ၊ ‘သင်ရို့က ငါသည် ဇာသူဖြစ်သည်ဟု ထင်ကြသနည်း၊ ငါသည်ကား သင်ရို့ စောင့်မျှော်နိုင်သော သူတစ်ယောက်မဟုတ်၊ ထိုသူကား ငါ့နောက်မှ ကြွလာသောသူဖြစ်၏။ သူ၏ ခြံနင်းကြိုးကို ဖြီပီးဖို့ရန်ပင် ငါသည် မထိုက်တန်’

ဟု ဆို၏။

26 “အာဗြဟံမျိုးနွယ်ဖြစ်ကြသော ငါ၏ညီအစ်ကို ကူ သရေလလူမျိုးများနှင့် ဘုရားသခင်ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ် ကြသော တခြားသောလူမျိုးအပေါင်းရို့၊ ဤကယ်တင် ခြင်း သတင်းကောင်းကို ပို့ဆောင်ပီးလိုက်သည်မှာ ငါရို့ အတွက် ဖြစ်ပေ၏။

27 ယေရုဆလင်မြို့၌ နီထိုင် ကြသောသူတို့နှင့် သူ ရို့၏ခေါင်းဆောင်တို့ ကား ထိုအသျှင်သည် ကယ်တင် သျှင်ဖြစ်သည်ကို မသိကြ၊ ဥပုသ်နံတိုင်း ရွတ်ဖတ်ကြ သော ပရောဖက်များ၏ စကားကိုလည်း နားမလည်ကြ။ ထို့ကြောင့် သူရို့သည် ယေသျှုကို ပြစ်ဒဏ်စီရင်ခြင်း အားဖြင့် ပရောဖက်တို့ စကားကို ပြည့်စုံလာစီ၏။

28 သူရို့သည် ကိုယ်တော်၌ သီဒဏ်ပီးလောက်သော အပြစ် တစ်စုံတစ်ခုမျှ မတို့သော်လည်း ကိုယ်တော့်ကို အ သီသတ်ခြင်းငှာ ပိလတ်မင်းထံ၌ တောင်းဆိုကြ၏။

29 သူရို့သည်ကား ကိုယ်တော့်ကို ရည်မှတ်၍ ရိုး ထား သော ကျမ်းစာ အတိုင်း လုပ်ဆောင် ကြ ပြီး လျှင် အလောင်းတော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ ချ၍ သင်္ချိုင်းဂူ တစ်ခုထဲ၌ သွင်းထားကြ၏။

30 သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော့်ကို သီ ခြင်းမှ ထမြောက်စီတော်မူပြီးလျှင်

31 ကိုယ်တော်သည် ဂါလိလဲပြည်မှ ယေရုဆလင်

မြို့ထိတိုင် မိမိနှင့်အတူ ခရီးလားလာသော သူတို့ကို နို့ရက်များစွာ ကိုယ်ထင်ပြုတော်မူခ၏။ ထိုသူရို့သည်ကား အဂုအခါ ဣသရေလလူမျိုးတို့အတွက် ကိုယ်တော်၏မျက်မြင်သက်သီများ ဖြစ်ကြ၏။

<sup>32</sup> ငါရို့သည် ဘုရားသခင်က ငါရို့အဖိုးအဖိုးတိအား ကတိပီးထားသော သတင်းကောင်းတရားကို သင်ရို့အား ဟောပြောကြ၏။

<sup>33</sup> ဘုရားသခင်သည် ယေသျှုကို သီခြင်းတရားက ထမြောက်စီခြင်းအားဖြင့် ထိုအဖိုးအဖိုးရို့မှ ဆင်းသက်လာကြသော ငါရို့အတွက် ထိုဂတိတော်သည် ပြည့်စုံလာ၏။ ဆာလံကျမ်း၏ ဒုတိယအခန်း၌ ထိုကတိတော်အကြောင်းကို ရီးထားသည်မှာ၊

“သင်သည် ငါ၏သား ဖြစ်၏။

ဤနိ၌ ငါသည်လည်း သင်၏အဖ ဖြစ်၏’ ဟူ၍ ဖြစ်လေ၏။

<sup>34</sup> တဖန်ကိုယ်တော်ကို သီခြင်းတရားက ထမြောက်တော်မူပြီး သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ပုပ်ပျက်ခြင်းနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်စီမည့်အကြောင်း ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်မှာ၊

‘ငါသည် ဒါဝိဒအား ကတိပီးထားသည့်အတိုင်း

သန့်ယှင်းမြင့်မြတ်၍ စစ်မှန်သော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို သင့်အား ပီးမည်’ ဟု ဆို၏။

<sup>35</sup> ထို့ကြောင့် တခြားသော ဆာလံကျမ်းစာ၌ ဒါဝိဒ ပြောထားသည်မှာ

‘ကိုယ်တော်သည် မိမိ၏သစ္စာဟိသော အခိုင်းအစီကို  
သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ပုပ်ပျက်စီခြင်းငှာ အခွင့်ပီးတော်  
မမူ’ ဟု လာ၏။

36 ဒါဝိဒ်သည် သူ၏ဘဝတလျှောက်၌ ဘုရားသခင်၏  
အလို တော် ကို ဆောင်ရွက် ခ၏။ ထို့နောက် သူ  
သည် အနိစ္စရောက် ပြီးလျှင် သူ၏အဖိုး အဖီး တံ နှင့်  
အတူ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံရ၏။ သူ၏ခန္ဓာသည်လည်း  
သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ပုပ်ပျက်လေ၏။

37 သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် သီခြင်းတရားက ထမြောက်စီ  
တော်မူသော သူသည်ကား ပုပ်ပျက်ခြင်းသို့ မရောက်စီရ။

38-39 ထို့ကြောင့် ငါ၏ညီအစ်ကို ဣသရေလ လူမျိုး  
ရို့၊ သင်ရို့အား ဟောပြောခသော အပြစ်လွတ်ခြင်း  
ဆိုင်ရာ တရားတော်သည် ယေသျှုအားဖြင့် ဖြစ်သည်  
ကိုလည်းကောင်း၊ ယေသျှုကို ယုံကြည်သောသူတိုင်း  
သည် မောသျှု၏ ပညတ်တရားအားဖြင့် သင်ရို့ မလွတ်  
နိုင်သော အပြစ်အားလုံးမှ လွတ်မြောက်ခွင့်ရသည်ကို  
လည်းကောင်း ငါရို့သည် သင်ရို့အား သိစီလိုပါ၏။

40 ပရောဖက်ရို့ ဟောပြောခသည့်အတိုင်း သင်ရို့၌ မဖြစ်  
စီခြင်းငှာ သတိပြုကြလော့။ ထိုဟောပြောချက်မှာ၊

41 ‘ပျက်ရယ်ပြု လှောင်ပြောင်ကြသောသူရို့၊ ကြည့်ထား  
ကြ၊ သင်ရို့သည် အံ့သြ၍ ပျက်စီးဆုံးယှုံးခြင်းသို့  
ရောက်ကြရမည်၊

အကြောင်းမူကား ဤနို့၌ ငါ ပြုလုပ်နိုင်သော အရာများကို

သင်ရို့သည် ယုံကြည်ကြလိမ့်မည် မဟုတ်၊  
 သင် ရို့ အား ထို အမှု ကို ယှဉ်း ပြ သော သူ ဟိ  
 သော်လည်း သင်ရို့သည် ယုံကြည်ကြလိမ့်မည်  
 မဟုတ်” ဟူ၍ ဖြစ်၏။

<sup>42</sup> ပေါလုနှင့် ဗာနုဗသည် တရားဇရပ်မှ ထွက်ခွာလာကြ  
 စဉ်တွင် လူများက ဤအကြောင်းအရာများကို သူရို့အား  
 နောက်တစ်ပတ် ဥပုသ်နံ့တွင် ဤထက်မက ဟောကြားပီး  
 ပါရန် တောင်းပန်ကြ၏။

<sup>43</sup> လူအပေါင်းရို့သည် ဝတ်ပြုစည်းဝေးပွဲမှ ထွက်ခွာ  
 လားကြပြီးနောက် ယုဒလူမျိုးတို့နှင့် ယုဒဘာသာဝင်  
 အဖြစ်သို့ ခံယူထားကြသော တခြားလူမျိုးများစွာရို့  
 သည် ပေါလုနှင့် ဗာနုဗ၏ နောက်သို့ လိုက်ပါလားကြ၏။  
 တမန်တော်တို့က သူရို့အား ပြောဆို၍ ဘုရားသခင်၏  
 ကျေးဇူးတော်၌ အစဉ်အမြဲ ရှင်သန်ကြရန် သူရို့ကို အား  
 ပီးတိုက်တွန်းကြ၏။

<sup>44</sup> နောက်တစ်နိ ဥပုသ်နံ့တွင် မြို့လုံးကျွတ်နီးပါးသော  
 လူများစွာရို့သည် ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို  
 ကြားနာခြင်းငှာ ရောက်လာကြလေ၏။

<sup>45</sup> ယုဒလူမျိုးတို့သည် ထိုလူစုလူဝေးကို မြင်သောအခါ  
 မနာလိုစိတ်ဖြစ်ကြပြီးလျှင် ပေါလုပြောသမျှကို ဆန့်ကျင်  
 လျက် ကဲ့ရဲ့ဆဲဆိုကြ၏။

<sup>46</sup> ထိုအခါ ပေါလုနှင့် ဗာနုဗ ရို့က “ငါရို့သည် သင်ရို့  
 အား ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို အဦးဆုံး ပြော

ပြလိုပါ၏။ သို့သော်လည်း သင်ရို့သည် ထာဝရအသက်  
ကို တန်ဖိုးမထားဘဲ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို  
ငြင်းပယ်ကြသောကြောင့် ငါရို့သည် သင်ရို့ကို ထားခပြီး  
လျှင် အခြားလူမျိုးတိပါးသို့ ခရီးဆက်ကြရမည်ဟု ရဲရင့်  
ပြတ်သားစွာ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုကြလေ၏။

<sup>47</sup> သခင်ဘုရားက ငါရို့အား ပီးထားသော ပညတ်  
တရားမှာ၊

“ငါသည် သင်ရို့ကို တခြားသော လူမျိုး တိ အတွက်  
အလင်း ဖြစ်စီခြင်းငှာ ခန့်ထားပြီးပြီ။

ထို့ကြောင့် လောကသားအားလုံး ကယ်တင်ခြင်းသို့  
ရောက် စီ ခြင်း ငှာ ဆောင်ရွက် ကြ လော့’ ဟူ၍  
ဖြစ်၏။”

<sup>48</sup> လူမျိုးခြားတိက သခင်ဘုရား၏သတင်းစကားကို  
ကြားသောအခါ သူရို့သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြသည်  
ဖြစ်၍ သခင်ဘုရား၏တရားတော်ကို ချီးမွမ်း ကြ၏။  
ထာဝရအသက်ကို ရစီခြင်းငှာ ရွီးချယ်ထားသော သူရို့  
သည်လည်း ယုံကြည်သူများ ဖြစ်လာကြ၏။

<sup>49</sup> သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ထိုဒေသ၏နီ  
ရာတိုင်းသို့ ပြန့်နှံ့လားလေ၏။

<sup>50</sup> သို့ရာတွင် ယုဒ လူမျိုး ရို့ က မြို့မိမြို့ဖ တိ နှင့်  
ဘုရားသခင် ကို ကိုးကွယ် ကြ သော ဂုဏ် အသရေ  
ဟံ လူမျိုးခြား မိန်းမတိကို သွီးထိုး လှုံ့ဆော် ကြ၏။  
ထို့ကြောင့် ထိုသူရို့သည် ပေါလုနှင့် ဗာနဗ ကို စတင်၍

ညည်း ပန်း နှိပ်စက် ကြ ပြီးလျှင် မိမိ ရို့၏အရပ် ဒေသ မှ နှင်ထုတ်ကြလေ၏။

<sup>51</sup> တမန်တော်တိကလည်း ထိုသူရို့ကို ဆန့်ကျင်သော အားဖြင့် မိမိရို့၏ ခြံပင်း၌ ကပ်နိန်သော မြို့မှုန့်ကို ခါချ ပြီးလျှင် ကူကောနိမြို့သို့ ခရီးဆက်ကြ၏။

<sup>52</sup> အ နှုတ် အုတ်မြို့ ယုံကြည် သူများ သည် လည်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ် တော်နှင့်လည်းကောင်း ပြည့်ဝကြလေ၏။

## 14

### ကူကောနိမြို့၌ အမှုတော်ဆောင်ခြင်း

<sup>1</sup> ပေါလုနှင့် ဗာနုဗ သည် ကူကောနိမြို့သို့ ရောက် လျှင် ယခင်နည်းတူ ယုဒတရားဇရပ်သို့ လားရောက်၍ ဟောပြောကြသဖြင့်၊ ယုဒလူမျိုးများနှင့် တခြားလူမျိုး များစွာရှိသည် ယုံကြည်သူများ ဖြစ်လာကြ၏။

<sup>2</sup> သို့ရာတွင် ယုံကြည်ခြင်းကို ငြင်းပယ်သော ယုဒ လူမျိုးတိက ယုံကြည်သူတိအား ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ရန် တခြားလူမျိုးရို့၏ စိတ်ကို လှုံ့ဆော်ပီးကြ၏။

<sup>3</sup> တမန်တော်ရို့သည် သခင်ဘုရားအကြောင်းကို ရဲရင့် စွာဟောပြောလျက် ထိုနီရာ၌ အချိန်အတန်ကြာ တည်းခို နိန်ခလေ၏။ အသျှင်ဘုရားကလည်း တမန်တော်တိအား နိမိတ်လက္ခဏာနှင့် အံ့ဖွယ်သောအမှုအရာတိကို ပြနိုင်စီ ခြင်းငှာ တန်ခိုးပီးတော်မူသည်ဖြစ်၍ သူရို့ဟောပြောသော

သတင်းကောင်း တရား သည် သခင်ဘုရား၏ကျေးဇူးတော် အမှန်ပင်ဖြစ်ကြောင်းကို သက်သိပြတော်မူ၏။

<sup>4</sup> ထိုမြို့သူမြို့သားအပေါင်းရှိသည် ကွဲပြားကာ တချို့သည် ယုဒလူမျိုးရှိဖက်၌ လည်းကောင်း၊ တချို့သည် တမန်တော်ရှိဖက်၌လည်းကောင်း နီကြ၏။

<sup>5</sup> ထို့နောက် တချို့သော ယုဒလူမျိုးတို့နှင့် တချို့သော အခြားလူမျိုးရှိသည် မိမိရှိ၏ခေါင်းဆောင်တို့နှင့် ပူပေါင်းကာ တမန်တော်တို့ကို ညှဉ်းဆဲရန်နှင့် ကျောက်သီးနှင့် ပစ်ရန်ဆုံးဖြတ်ချက် ချထားကြ၏။

<sup>6</sup> တမန်တော်ရှိက ထိုအကြောင်းကို သိလျှင် လူကောနိပြည်၌ဟိသော လူတုတရမြို့၊ ဒေရဗေမြို့နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသများသို့ ထွက်မြီးကြလေ၏။

<sup>7</sup> ထိုအရပ်များ၌ သူရှိသည် သတင်းကောင်းတရားကို ဆက်လက်၍ ဟောပြောကြလေ၏။

လူတုတရမြို့နှင့် ဒေရဗေမြို့၌ အမှုတော်ဆောင်ခြင်း

<sup>8</sup> လူတုတရမြို့၌ လမ်းမလျှောက်နိုင်သော ဝမ်းတွင်းပါ ခြံစွမ်းသူ တစ်ယောက်ဟိ၏။

<sup>9</sup> ထိုသူသည် ပေါလု ဟောပြောသည် ကို ထိုင်လျက် နားထောင်နိန်၏။ ပေါလုသည် ထိုသူ၌ ရောဂါပျောက်ကင်းနိုင်လောက်သော ယုံကြည်ခြင်းဟိသည်ကို မြင်လျှင် သူ့အား စိစိ ကြည့်လျက်၊

10 “ထ၍ မတ်တတ်ရပ်လော့” ဟု ကျယ်သောအသံဖြင့် ပြောလိုက်သဖြင့်၊ ထိုသူသည် ခုန်၍ ထပြီးလျှင် စတင်၍ လမ်းလျှောက်လေ၏။

11 ထိုအခါ လူအပေါင်းရှိသည် ပေါလု ပြုသောအမှု ကို မြင်ကြသော် “နတ်ဘုရားတိ လူယောင်ဆောင်၍ ငါ ရှိပါးသို့ ဆင်းလာကတ်ယာ” ဟု မိမိရှိ၏လူကောနိ ဘာသာစကားဖြင့် အော်ဟစ်၍ ပြောဆိုကြ၏။

12 ပေါလု သည် အဓိက ဟောပြော သော သူ ဖြစ် သောကြောင့် သူ့ကို ဟေရမေ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဗာနဗ အား ဇုသ ဟူ၍လည်းကောင်း သူ့ရှိက နာမည်ပီး ကြ၏။

13 ထိုမြို့၏ဝင်ဝ၌ ယဇ်ပလ္လင်တည်၍ ကိုးကွယ်ထားကြ သော ဇုသ နတ်ဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် နွားထီး များနှင့် ပန်းကုံးများကို မြို့တံခါးနားသို့ ယူဆောင်လာကြ ပြီးလျှင် သူနှင့် လူအပေါင်းရှိသည် တမန်တော်များအား ယဇ်ပူဇော်ရန် ပြုလုပ်နိုင်ကြ၏။

14 သူရှိသည် ထိုသို့ပြုသည်ကို တမန်တော်များဖြစ်ကြ သော ဗာနဗနှင့် ပေါလု ကြားသောအခါ မိမိရှိ အဝတ်ကို ဆုတ်၍ လူအုပ်ထဲသို့ မြီးဝင်ပြီးလျှင် အော်ဟစ်လျက်၊

15 “သင်ရှိသည် ဇာကြောင့် ဤအရာတိကို လုပ်နိုင် ကတ်လဲ၊ ငါရှိသည် သင်ရှိပိုင် လူသားတိရာ ဖြစ်ပါ၏။ ငါရှိသည် သတင်းကောင်းတရားကို ဟောပြောဖို့ ဤ နီရာသို့ ရောက်လာခြင်းဖြစ်၏၊ အကြောင်းမှာ သင်ရှိ

သည် အကျိုးမဟိသော ဤအရာတို့ကို ဖယ်ယှားပြီးလျှင်၊  
ကောင်းကင်၊ မြို့ကြီး၊ ပင်လယ်နှင့် တကွ ခပ်သိမ်းသော  
အရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသည့် အသက်ရှင်တော်မူသော  
ဘုရားသခင်ထံပါးသို့ ပြောင်းလဲကြစီခြင်းငှာ ဖြစ်ပါ၏။

<sup>16</sup> အတိတ်ကာလ၌ ဘုရားသခင်သည် လူမျိုးအပေါင်း  
ရို့အား မိမိရို့၏နည်းလမ်းအတိုင်း လိုက်လျှောက်ကြရန်  
အခွင့်ပီးခ၏။

<sup>17</sup> သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် သည် အာကာ ပြင် မှ  
မိုး ရီ ကို ရွာသွန်း ကာ အချိန်တန် လျှင် သင် ရို့ အား  
ကောက်ပဲသီးနှံများ ကို ပီး လျက်၊ အစားအစာ များ  
ကို ကျွေးမွေး တော် မူ၏။ ထို့ကြောင့် သင် ရို့၏နှလုံး  
သည် ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက် မှု နှင့် ပြည့်စုံ လျက် ဟိ  
ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်သည် ကောင်းသော  
အမှုအရာတို့ကို ပြုတော်မူလျက် မိမိဟိတော်မူကြောင်း  
ကို အစဉ်အမြဲ ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူ၏” ဟု ဆို၏။

<sup>18</sup> ဤသို့ဖြင့် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို မပြုကြရန် တမန်တော်  
တိက လူစုလူဝေးကြီးကို ခက်ခဲစွာ တားမြစ်လေ၏။

<sup>19</sup> သို့ရာတွင် ပိသိဒိပြည် အနုတိအုတ်မြို့နှင့် ကူကော  
နိမြို့မှ ရောက်လာကြသော ယုဒလူမျိုးတချို့သည် လူစု  
လူဝေးကြီးကို မိမိဖက်သို့ ပါအောင် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းပြီး  
လျှင် ပေါလုကို ကျောက်သီးနှင့် ပစ်၍ သီလားယာဟု စိတ်  
ထင်မှတ်သောကြောင့် မြို့ပြင်သို့ ဆွဲထုတ်ထားကြ၏။

<sup>20</sup> သို့ရာတွင် ယုံကြည်သူတိက သူ့ကို ဝိုင်းရံထားကြစဉ်

တွင် သူသည် ထ၍ မြို့ထဲသို့ ပြန်ဝင်လား၏။ နောက်တစ်ရက်တွင် သူသည် ဗာနဗနှင့်အတူ ဒေရဗေမြို့သို့ ထွက်ခွာလား၏။

ယူရိပြည် အနုတိအုတ်မြို့သို့ ပြန်လာခြင်း

<sup>21</sup> ပေါလုနှင့် ဗာနဗ ရှိသည် ဒေရဗေမြို့၌ သတင်းကောင်းတရားတော် မြတ်ကို ဟောပြောကြပြီး နောက် များစွာသောသူရှိသည် တပည့်တော်များဖြစ်လာကြ၏။ ထို့နောက် လုတုတရမြို့၊ ဣကောနိုမြို့နှင့် ပိသိဒိပြည် အနုတိအုတ်မြို့သို့ ပြန်လားခလေ၏။

<sup>22</sup> သူရှိသည် ယုံကြည်သူများကို စစ်မှန်သောယုံကြည်ခြင်း၌ တည်ကြည်စီရန် အားပီး တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြ၏။ “ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရောက်ခြင်းငှာ ငါရှိသည် များစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခတို့ကို ကျော်ဖြတ်ကြရမည်” ဟု သွန်သင်ကြ၏။

<sup>23</sup> သူရှိသည် အသင်းတော်တိုင်း၌ အသင်းတော်လူကြီးတို့ကို ခန့်ထားပြီးလျှင် အစာယောင်၍ ဆုတောင်းပတုထနာ ပြုလျက်၊ သခင်ဘုရားကို ယုံကြည်ကိုးစားကြသူရှိအား သခင်ဘုရား၏ လက်တော်သို့ အပ်နှံကြ၏။

<sup>24</sup> ပိသိဒိပြည် ဒေသတလျောက် လားပြီးနောက် ပမ်ဖုလိပြည်သို့ လာကြ၏။

<sup>25</sup> ထိုပြည်၌ဟိသော ပေရဂံမြို့၌ သူရှိသည် နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောကြပြီး နောက် အတ္တလိမြို့သို့ လားကြ၏။

26 ထို့နောက် ထိုမြို့မှ သင်္ဘောဖြင့် ရွက်ရွက်ကာ အနုတိအုတ်မြို့သို့ ပြန်လာကြ၏။ ဤမြို့ကား သူရို့သည် အဂု ဆောင်ရွက်ပြီးခသော အမှုတော်မြတ်အတွက် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို သူရို့အား အပ်နှံခသော နိရာဖြစ်၏။

27 သူရို့သည် အနုတိအုတ်မြို့သို့ ရောက်ကြသောအခါ အသင်းတော်၌ ဟိသောသူတို့ကို အတူတကွ စုဝေး၍ ဘုရားသခင်သည် သူရို့နှင့်အတူ ပြုတော်မူခသော အမှုအရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ လူမျိုးခြားတို့ ယုံကြည်လာကြစီရန် ဘုရားသခင်က ဇာပိုင် လမ်းဖွင့်ပီးခသည် ကိုလည်းကောင်း သူရို့အား ပြောပြကြ၏။

28 ထို့နောက် သူရို့သည် ယုံကြည်သူများနှင့်အတူ ထိုမြို့၌ အချိန်အတန်ကြာ နီထိုင်ခလေ၏။

## 15

### ယေရုဆလင် အစည်းအဝေး

1 ယုဒပြည်မှ အနုတိအုတ်မြို့သို့ ရောက်လာကြသော တချို့သောသူတို့က “သင်ရို့သည် မောသျှ၏ ပညတ်တရားအတိုင်း အရီဖျားလိုးခြင်းကို မခံလျှင် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ မရောက်နိုင်” ဟု ယုံကြည်သူတို့ကို ဆုံးမသြဝါဒပီးကြ၏။

2 ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ပေါလုနှင့် ဗာနုဖ ရို့သည် ထိုသူရို့နှင့် ပြင်းထန်စွာ ငြင်းခုံကြ၏။ ထို့ကြောင့် ပေါလု၊

ဗာနဗနှင့်အတူ အနုတိအုတ်မြို့မှ ယုံကြည်သူတချို့သည် ဤပြဿနာကြောင့် ယေရုဆလင်မြို့သို့လား၍ တမန်တော်တို့၊ အသင်းတော်လူကြီးတို့နှင့် တို့ဆုံသင့်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ကြ၏။

<sup>3</sup> အသင်းတော်က သူရို့ကို ပို့ဆောင်ပီးသဖြင့် သူရို့သည် ဖိနိတ်ပြည်နှင့် ယာမာရီပြည်ကို လျှောက်လားကြစဉ်တွင် လူမျိုးခြားတိ ဘုရားသခင်ထံသို့ ဇာပိုင် ပြောင်းလဲကြပုံကို ပြောပြကြသဖြင့် ယုံကြည်သူတိ အားလုံး အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။

<sup>4</sup> သူရို့သည် ယေရုဆလင်မြို့သို့ ရောက်ကြသောအခါ တမန်တော်တို့နှင့် အသင်းတော်လူကြီးတို့၊ အသင်းသူအသင်းသားတို့က သူရို့ကို ကြိုဆိုလက်ခံကြ၏။ သူရို့ကလည်း ဘုရားသခင်သည် မိမိရို့အားဖြင့် ပြုတော်မူသော အရာအားလုံးကို ပြောပြကြ၏။

<sup>5</sup> သို့ရာတွင် ဖာရိယဲ့အုပ်စုထဲက ယုံကြည်သူတချို့သည် ထလျက် “လူမျိုးခြားတိ အရီဖျားလှီးခြင်းကို ခံယူပြီးလျှင် မောသျှ၏ ပညတ်တရားကို လိုက်နာကြရမည်” ဟု ဆိုကြ၏။

<sup>6</sup> ထိုအခါ ဤအမှုကို စဉ်းစားဆင်ခြင်ရန် တမန်တော်တို့နှင့် အသင်းတော်လူကြီးရို့သည် အတူတကွ တို့ဆုံကြ၏။

<sup>7</sup> အချိန်အင်တန်ကြာ အပြန်အလှန် ဆွေးနွေးငြင်းခုံကြပြီးနောက် ပေတရုသည် ထလျက် “ညီအစ်ကို မောင်နှမရို့၊

လူမျိုးခြားတို့သည် သတင်းကောင်းတရားကို ကြားနာ၍ ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြစီ ခြင်းငှာ ထိုတရားကို ဟောပြောရန်အတွက် ဘုရားသခင်သည် ရှိဦးစွာအားဖြင့် သင်ရို့အထဲက ငါ့ကို ရွေးကောက်တော်မူသည်ကို သင်ရို့သိကြ၏။

<sup>8</sup> ထို့ပြင် လူတိုင်း၏စိတ်နှလုံးအကြံအစည်ကို သိတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ငါရို့ အားပီးသည့်နည်းတူ သူရို့ကိုလည်း ပီးတော်မူကြောင်းကို ထိုလူမျိုးခြားတို့အားဖြင့် သက်သိပြတော်မူ၏။

<sup>9</sup> ကိုယ်တော်သည် သူရို့နှင့် ငါရို့ကို ခွဲခြားထားသည် မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား သူရို့သည် ယုံကြည်ကြသောကြောင့် ကိုယ်တော်သည် သူရို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူ၏။

<sup>10</sup> သို့ဖြစ်၍ သင်ရို့သည် ငါရို့ကိုယ်တိုင်သာမက ငါရို့ အဖိုးအဖီးတို့ကိုယ်တိုင် မထမ်းနိုင်သော ထမ်းပိုးကို ယုံကြည်သူတို့၏ နောက်ကုန်းထက်မှာ တင်ပြီးလျှင် ဇာကြောင့် ဘုရားသခင်ကို မထီလေးစားလုပ်နိန်ကတ်စွာလဲ။

<sup>11</sup> ယင်းပိုင် မလုပ်သင့်ပါကား။ အသျှင်ယေသျှု၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ငါရို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းကို ခံကြရသည်နည်းတူ၊ သူရို့သည်လည်း ခံကြရသည်ကို ငါရို့ ယုံကြည်ကြသည်” ဟူ၍ ပေတရုက ပြောဆို၏။

12 ဗာနဗနှင့် ပေါလုက မိမိရဲ့အားဖြင့် လူမျိုးခြား တိဉ် ဘုရားသခင် ပြုတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာတံ၊ အံ့သြဖွယ်သောအမှုအရာတို့ကို ပြန်လည်ပြောပြကြသည် ကို ကြားရသောအခါ လူအပေါင်းရဲ့သည် ဆိတ်ငြိမ်နိန့် ကြ၏။

13 သူ ရဲ့ ပြောဆို ပြီး မှ၊ ယာ ကုပ်သည် ထ၍ “ငါ၏ညီအစ်ကို မောင်နှမရဲ့၊ ငါ့စကား ကို နားထောင် ကတ်ပါ။

14 ဘုရားသခင် သည် ရှိုးဦးစွာ တခြားလူမျိုးတိထဲ က လူတချို့ကို မိမိအဖို့ ကယ်နှုတ်တော်မူခြင်းဖြင့် ထိုလူမျိုးခြားတို့ကို အပိုင် ဂရုစိုက်တော်မူကြောင်း ဖော်ပြသည်ကို သျှိမ့်နည် ဂုဏ်က ပြောပြခဲ့ပြီးယာ။

15 ထိုအကြောင်းအရာသည်လည်း ပရောဖက်တိ ပြော ခသော စကားနှင့် လုံးဝ ကိုက်ညီပေ၏။ ကျမ်းစာလာ သည်ကား၊

16 “သခင်ဘုရားမိန့်တော်မူသည်မှာ၊ ငါသည် ပြန်လာပြီး လျှင်

ဒါဝိဒ၏နိုင်ငံကို ပြန်လည် တည်ဆောက်မည်၊

ငါသည် ထိုနိုင်ငံ၏အပျက်အစီးတို့ကို ပြုပြင်၍

ထိုနိုင်ငံတော်ကို တဖန်ခိုင်ခံ့စီမံမည်။

17 ပြီးနောက် လူမျိုးအားလုံး ငါ့ပါးသို့ လာကြလိမ့်မည်။

ငါ ခေါ်ထားသော တခြားလူမျိုးတိ အားလုံးသည်

ငါ၏လူတိ ဖြစ်လာကြလိမ့်မည်။

18 ဤကား ရှီးကာလကပင် ဤအရာများကို သိတော်မူသော သခင်ဘုရား၏ မိန့်တော်မူချက် ဖြစ်သတည်း။’

19 “ထို့ကြောင့် ငါ့သဘောအတိုင်းဆိုလျှင် ဘုရားသခင်ပါးသို့ ပြောင်းလဲလာကြသည့် တခြားလူမျိုးတို့ကို ငါရို့က ဒုက္ခ မပီးသင့်ပေ။

20 ဤသို့ ပြော မည့် အစား၊ ရုပ်တု ဆင်း ထု တိ ကို ပူဇော်ပသထားသည့် မစင်ကြယ်သော အစားအစာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မတရားသော မေထုန်လွန်ကျူးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ လိုင်ပင်းကို ညှစ်၍ သတ်ထားသော တိရစ္ဆာန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အသွီးကိုလည်းကောင်း ယောင်ကြဉ်ကြစီ ခြင်းငှာ စာရီး၍ သူရို့ကို မှာလိုက်သင့်၏။

21 အကြောင်းမူကား၊ မောသျှ၏ပညတ်တံကျမ်းကို ဥပုသ်နို့တိုင်း တရားဇရပ်များတွင် ရွတ်ဖတ်လာကြသည်မှာ အချိန်ကာလ ကြာညောင်းခယာ၊ ထို့အပြင် သူ၏တရားတော်မြတ်ကို မြို့တိုင်းမှာ ဟောပြောလျက်ဟိကြ၏” ဟု ယာကုပ်က ပြောလေ၏။

လူမျိုးခြားယုံကြည်သူတို့ပါးသို့ ပီးစာ

22 ထို့နောက် တမန်တော်တို့၊ အသင်းတော်လူကြီးတို့နှင့် အသင်းတော် တစ်ခုလုံးက မိမိရို့အထဲမှ လူတချို့ကို ရွီးချယ်၍ ပေါလုနှင့် ဗာနဗ ရို့နှင့်အတူ အနုတံအုတ်မြို့သို့ စီရုတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြ၏။ ထိုအခါ ယုံကြည်သူများ အလွန်

ရိုသီလေးစားကြသော ဗာသျှဗ ခေါ် ယုဒနှင့် သိလကို ရွီးချယ်၍

<sup>23</sup> သူရို့နှင့်အတူ စာကို ပို့လိုက်ကြ၏။ ထိုစာ၌၊

“တမန်တော်တိ၊ အသင်းတော်လူကြီးတိနှင့်တကွ သင်ရို့၏ ညီအစ်ကိုတိက အနုတိအုတ်မြို့မှစ၍ ယူရိပြည်၊ ကိလိကိပြည်၌ နီထိုင်ကြသည့် တခြားလူမျိုးတိဖြစ်သော ငါရို့ ညီအစ်ကို အားလုံးကို နှုတ်ဆက်လိုက်ပါ၏။

<sup>24</sup> ငါရို့ အထဲက လူတချို့သည် ငါရို့ ပါးကညွန်ကြားချက် မပီးဘဲ သင်ရို့ပါးသို့ လား၍ သင်ရို့အား စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စီကြသည်ဟု ငါရို့ ကြားရ၏။

<sup>25</sup> သို့ဖြစ်၍ ငါရို့သည် အတူတကွ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် လူတချို့ကို ရွီးချယ်၍ သင်ရို့ပါးသို့ စီစွတ်ရန် အားလုံးက သဘောတူကြ၏။ ထိုသူရို့သည် ငါရို့၏ မိတ်ဆွဲဖြစ်သော ဗာနဗသည် ပေါလုနှင့်အတူ ရောက်လာကြလိမ့်မည်။

<sup>26</sup> ထိုသူရို့ကား ငါရို့အသျှင် ယေသျှုခရစ်တော်၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ခြင်းငှာ မိမိရို့၏အသက်ကို အပ်နှံထားသူများဖြစ်ကြ၏။

<sup>27</sup> ထို့နောက် ငါရို့ ရိုးပီးလိုက်သောစာအတိုင်း သင်ရို့အား နှုတ်ဖြင့် ပြောပြရန် ယုဒနှင့် သိလကို စီစွတ်လိုက်၏။

<sup>28</sup> သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် လည်းကောင်း၊

ငါရို့သည် လည်းကောင်း ဤသို့သော လိုက်နာရမည့် စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းမှတစ်ပါး အခြားသောဝန်ကို သင်ရို့ ထက်မှာ တင်စီခြင်းငှာ မလိုလားအပ်ပေ။

29 ထိုလိုက်နာရမည့် စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများမှာ ရုပ်တုကို ပူဇော်ထားသော ယဇ်ကောင်ကိုလည်းကောင်း၊ အသွီးကိုလည်းကောင်း၊ လိုင်ပင်းညှစ်၍ သတ်ထားသော တိရစ္ဆာန်ကိုလည်း မစားရ။ မတရားသောမေထုန် လွန်ကျူးခြင်းကို ယောင်ကြဉ်ကြရမည်။ သင်ရို့သည် ဤအရာတို့ကို မပြုလုပ်ဖို့ ဂရုစိုက်ကြမည်ဆိုလျှင် ကောင်းသောအမှုကို ပြုခြင်းဖြစ်၏။ လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကတ်ပါစီ” ဟူ၍ ဖြစ်၏။

30 ထိုစီတမန်များသည် စီရွတ်လိုက်သည်နှင့်အညီ၊ အနုတိအုတ်မြို့သို့ ရောက်ကြသောအခါ ယုံကြည်သူအားလုံးကို စုဝေးစီပြီးလျှင် ထိုစာကို သူရို့လက်သို့ ပီးအပ်ကြ၏။

31 ထိုသူရို့သည် စာကို ဖတ်ရသောအခါ ထိုစာ၌ပါသော အားပီးတိုက်တွန်းစကားကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်ဝကြလေ၏။

32 ယုဒနှင့် သိလသည် သူရို့ကိုယ်တိုင် ပရောဖက်တိဖြစ်ကြသည်နှင့်အညီ ယုံကြည်သူတို့ကို အားပီးတိုက်တွန်းကာ အချိန်ကြာမြင့်စွာ ဟောပြောနိုင်ခဲ့ကြ၏။

33 ထိုနီရာ၌ အချိန်အင်တန်ကြာ နီထိုင်ပြီးနောက် ယုံကြည်သူရို့က သူရို့အား ငြိမ်းချမ်းစွာ ပို့ဆောင်လိုက်ကြသဖြင့် သူရို့သည် မိမိရို့ကို စီရွတ်လိုက်သော သူရို့ပါး

သို့ ပြန်လားကြလေ၏။

34 \*

35 ပေါလုနှင့် ဗာနဗရို့သည် အနုတိအုတ်မြို့၌ အချိန် အင်တန်ကြာ နီထိုင်၍ တခြားသူ တိနှင့်အတူ ဆုံးမ သြဝါဒပီးခြင်း၊ သခင်ဘုရား၏သတင်းကောင်းတရားကို ဟောပြောခြင်းများကို လုပ်ဆောင်ကြလေ၏။

ပေါလုနှင့် ဗာနဗ ခွဲခွာကြခြင်း

36 ကာလအင်တန်ကြာသောအခါ ပေါလုက ဗာနဗ အား “ငါရို့သည် သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော် ကို ဟောပြောသည့် မြို့တိုင်းမှာ ဟံကြသော ငါရို့၏ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတို့ အပိုင် ဟိန်နိကြသည်ကို မြင်တို့ လို၍ တဖန် အလည်လား ကြမည်” ဟု ပြော၏။

37 ဗာနဗက ယောဟန် မာကု ကို သူရို့နှင့်အတူ လိုက်စီ လို၏။

38 သို့သော်လည်း ပေါလုက သူ့ကို မခေါ်လိုပေ။ အကြောင်းမူကား သူသည် မိမိရို့သာသနာလုပ်ငန်းမှာ မိမိ ရို့နှင့်အတူ ဆုံးခန်းတိုင်အောင် မလိုက်ဘဲ၊ ပမ်ဖုလိပြည်၌ မိမိရို့ကို ထားပစ်ခပြီး ပြန်လားသောကြောင့်ဖြစ်၏။

39 ထို အကြောင်းအရာ နှင့် ပတ်သက်၍ အချင်းချင်း ပြင်းထန်စွာ အငြင်းပွားကြပြီး သဘောထားကွဲပြားကာ ဗာနဗသည် မာကုကို ခေါ်၍ ကုပရုကျွန်းသို့ ရွက်ရွှင်လေ၏။

\* 15:34 အချို့သော မူရင်းလက်စိုးမူ ကျမ်းများတွင် အခန်းငယ် ၃၄၊ သို့သော်လည်း သိလသည်ကား သူ့သဘောနှင့်သူ ကျန်နိန်ခ၏။ ကို ပေါင်းထားသည်။ 15:38 တ ၁၃.၁၃

<sup>40</sup> ပေါလုသည် သိလကို ရှိုးချယ်၍ ထွက်ခွာလားစဉ် ယုံကြည်သူတို့က သခင်ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်သည် သူ ရှိ၌ တည်စီခြင်းငှာ ဆုတောင်း အပ်နှံကြ၏။

<sup>41</sup> သူသည် အသင်းတော်တို့ကို ခွန်အားပီးလျက် ယူရို ပြည်နှင့် ကိလိကိပြည် တလျှောက် သိလနှင့်အတူ ထွက် ခွာလားလေ၏။

## 16

တိမောသေသည် ပေါလု၊ သိလရိုနှင့်အတူ ခရီးထွက် ခြင်း

<sup>1</sup> ပေါလုသည် ဒေရဗေမြို့သို့ ခရီးထွက်လာခပြီး တိ မောသေ ဟုခေါ်သော တပည့်တော်တစ်ယောက် နီထိုင် သည့် လူတုတရမြို့သို့ ရောက်လာ၏။ ထိုသူ၏အမည် သည် ယုဒလူမျိုး ယုံကြည်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး သူ၏အဖ သည်ကား၊ ဟေလသလူမျိုးဖြစ်၏။

<sup>2</sup> လူတုတရမြို့နှင့် ဣကောနိမြို့၌ ဟိသော ယုံကြည်သူ အားလုံး၌ တိမောသေ၏ ဂုဏ်သတင်းသည် ကျော်ဇော လျက်ဟိ၏။

<sup>3</sup> ပေါလုသည် တိမောသေကို မိမိနှင့်အတူ ခေါ်လိုသည် ဖြစ်၍ ထိုအရပ်တွင် နီထိုင်ကြသော ယုဒလူမျိုးတို့ကြောင့် သူ့အား အရိယားလွှဲခြင်းကို ပီးလေ၏။ အကြောင်းမူကား သူ၏အဖသည် ဟေလသလူမျိုး တစ်ယောက်ဖြစ်သည် ကို သူရိုအားလုံး သိကြ၏။

4 သူရို့သည် တစ်မြို့ဝင် တစ်မြို့ထွက် လှည့်လည်ကာ ယေရုဆလင်မြို့မှ တမန်တော်တို့နှင့် အသင်းတော်လူကြီး တိက ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားသော စည်းမျဉ်းစည်းကမ်း များကို ယုံကြည်သူတို့အား ဖြန့်ဝီပီးကြပြီးလျှင် ဤ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကို လိုက်လျှောက်ကြရန် သူရို့ အား နှိုးဆော်ကြ၏။

5 ထို့ကြောင့် အသင်းတော်များသည် ယုံကြည်ခြင်း၌ သာ၍ ခိုင်မာလာကြပြီးလျှင် အရီအတွက်အားဖြင့်လည်း နှိမ့်နိမ့်တိုင်း တိုးပွားလာကြ၏။

### တရောမြို့၌ ပေါလု၏ ဗျာဒိတ်ရှုပါရုံ

6 အာယံပြည်၌ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြော ရန် သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်က သူရို့ကို ခွင့်ပြုတော် မမူသောကြောင့် ပေါလုနှင့် သူ၏အပေါင်းအဖော်ရို့သည် ဖြူဂံပြည်နှင့် ဂလာတံပြည်သို့ ခရီးဆက်ကြ၏။

7 သူရို့သည် မုသိနယ်စပ်သို့ ရောက်သောအခါ ဗိသု နိပြည်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ဖို့ ကြိုးစားကြသော်လည်း ယေ သျှု၏ဝိညာဉ်တော်က သူရို့ကို အခွင့်မပီးပေ။

8 ထို့ကြောင့် သူရို့သည် မုသိပြည်ကို လျှောက်၍\* တ ရောမြို့သို့ ဆင်းလာကြ၏။

9 ပေါလုသည် ညဉ့်အခါ၌ မာကေဒေါနိပြည်သား တစ် ယောက်က “မာကေဒေါနိပြည်သို့ ကူး၍ ငါရို့ကို ကူညီပါ”

\* 16:8 လျှောက်၍၊ သို့မဟုတ် ဖြတ်၍။

ဟု ရပ်လျက် သူအား တောင်းပန်နိုင်သော ဗျာဒိတ်ရှုပါရုံ တစ်ခုကို မြင်လေ၏။

<sup>10</sup> ပေါလုသည် ဤရှုပါရုံကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း ငါရို့သည် မာကေဒေါနိုပြည်သို့ ထွက်ခွာရန် အဆင်သင့်ပျင်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား ထိုပြည်၌ဟိသော လူတို့အား သတင်းကောင်းတရားကို ဟောကြားခြင်းငှာ ဘုရားသခင် ငါရို့ကို ခေါ်တော်မူသည်ဟု ငါရို့သည် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။

**ဖိလိပုပိမြို့၌ လုဒီ ပြောင်းလဲခြင်း**

<sup>11</sup> ငါရို့သည် တရောမြို့မှ သင်္ဘောဖြင့် ထွက်ခွာ၍ သာမောသရက်ကျွန်းသို့ တည့်တည့်ဖြတ်၍ ရွက်ရွင့်လာကြရာ နောက်တစ်နိဗ္ဗာန် နာပေါလိမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။

<sup>12</sup> ငါရို့သည် ထိုမြို့မှ ကုန်းကြောင်းခရီးဖြင့် ထွက်လာကြပြီး ဖိလိပုပိမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ မာကေဒေါနိုပြည်၏ ပထမဆုံး ခရိုင်မြို့ တစ်မြို့<sup>†</sup>ဖြစ်သော ထိုမြို့သည် ရောမလက်အောက်ခံ မြို့တစ်မြို့ဖြစ်၏။ ငါရို့သည် ထိုမြို့၌ ရက်အင်တန်ကြာ နီခကြ၏။

<sup>13</sup> ဥပုသ်နိဗ္ဗာန် ငါရို့သည် ယုဒလူမျိုးများ ဆုတောင်းရန် စုဝေးကြသည့် နီရာတစ်ခု ဟိလိမ့်မည်ဟု စိတ်အထင်ဖြင့် မြို့အပြင်ဖက် မြစ်နားသို့ ထွက်လာကြ၏။ ငါရို့သည် ထို

<sup>†</sup> **16:12** မာကေဒေါနိုပြည်၏ ပထမဆုံး ခရိုင်မြို့ တစ်မြို့၊ အချို့ မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းများတွင် မာကေဒေါနိုပြည်၏ ခရိုင်ကို ဦးဆောင်သော မြို့တစ်မြို့၊ သို့မဟုတ် မာကေဒေါနိုပြည်၌ ဟိသော ခရိုင်၏ ဦးဆောင်သော မြို့တစ်မြို့၊ ဟူ၍ ပါဟိ၏။

နီရာ၌ ဝင်ထိုင်ကြပြီးလျှင် စုဝေးနိန့်ကြသော မိန်းမတိအား  
ဟောပြောလေ၏။

14 နီမောင်းသော အထည်များကို ရောင်းချသည့် လူ  
ဒိဟုခေါ်သော သွာတိရမြို့သူ တစ်ယောက်သည်လည်း  
ငါရို့ ဟောပြောသော တရားကို ကြားနာကြသောသူရို့  
ထဲက တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူမသည် ဘုရားသခင်ကို  
ဝတ်ပြု ကိုးကွယ်သော မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်သည်နှင့်  
အညီ သခင်ဘုရားသည် ပေါလုဟောသော တရားကို  
အာရုံဝင်စားစီခြင်းငှာ ထိုမိန်းမ၏စိတ်နှလုံးကို ဖွင့်ပီးတော်  
မူ၏။

15 ထိုမိန်းမသည် မိမိ၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့နှင့်အတူ  
ဗတုတိဇ်ကို ခံပြီးနောက် “အကျွန်ုပ်သည် သခင်ဘုရား၏  
စစ်မှန်သော ယုံကြည်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ဟု သင်  
ရို့ သတ်မှတ်လျှင် အကျွန်ုပ်အိမ်၌ လာ၍ တည်းကြပါ” ဟု  
တောင်းပန်၍ သူမသည် ငါရို့အား လိုက်ပါဖို့ရန် ဆွဲဆောင်  
ပြောဆိုလေ၏။

ပေါလုနှင့် သိလသည် ဖိလိပုပိ အကျဉ်းထောင်၌  
အချုပ်အနှောင်ခံရခြင်း

16 တစ်နိသ၌ ငါရို့သည် ဆုတောင်းရာနီရာသို့ လား  
ကြစဉ်တွင် နတ်ဝင်၍ နောင်ဖြစ်လတံ့သော အရာတို့ကို  
ဟောပြောခြင်းအားဖြင့် မိမိ၏သခင်အား ဝင်ငွီများစွာ ရှာ  
ပီးနိန့်သော အစီခံမိန်းမချေတစ်ယောက်သည် ငါရို့ကို တွံ့  
လေ၏။

17 ထိုအခါ ထိုမိန်းမချေက “ဤသူရို့သည် အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ဆောင်များ ဖြစ်ကြပြီး၊ သင်ရို့အား ကယ်တင်ခြင်းလမ်းကို ဟောပြောနိုင်သော သူများဖြစ်ကြ၏” ဟု အော်ဟစ်၍ ပေါလုနှင့် ငါရို့နောက်က လိုက်ပါလာ၏။

18 ထိုမိန်းမချေသည် ရက်ပေါင်းများစွာ ဤသို့ လုပ်လာသောအခါ ပေါလုသည် ခံပြင်းသောစိတ်ဖြင့် လှည့်ကြည့်ကာ “ယေသျှုခရစ်တော်၏ နာမတော်၌ သင့်ကို ငါနှင့်ထုတ်၏။ အေမိန်းမချေ ပါးက ထွက်လား” ဟု နတ်ကို အမိန့်ပီးလိုက်သည်နှင့် ထိုနတ်သည် ထိုမိန်းမချေပါးက ချက်ချင်း ထွက်လားလေ၏။

19 ထိုမိန်းမချေ၏ သခင်ရို့က မိမိရို့၏ဦးရပေါက် ပိတ်လားကြောင်းကို သိလားကြသောအခါ ထိုသူရို့က ပေါလုနှင့် သိလကို ဖမ်းဆီး၍ ပြည်သူ့ရင်ပြင်၌ဟံသော အာဏာပိုင်တံပါးသို့ ဆွဲခေါ်လားကြ၏။

20 ရောမအရာဟိတိ ရှိသို့ ရောက်သောအခါ ထိုသူရို့က “ဤလူတို့သည် ယုဒလူမျိုးတို့ဖြစ်ကြပြီး အကျွန်ရို့မြို့မှာ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်ကြပါ၏။

21 သူရို့သည် အကျွန်ရို့ ဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်သော ဓလေ့ထုံးစံတို့ကို သွန်သင်နိုင်ကြပါ၏။ အကျွန်ရို့သည် ရောမနိုင်ငံသားများဖြစ်၍ ဤဓလေ့ထုံးစံတို့ကို အကျွန်ရို့ လက်မခံနိုင်ပါ။ ကျင့်လည်း မကျင့်နိုင်ကြပါ” ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

22 ထိုအခါ လူအပေါင်းရှိသည် ပေါလုနှင့် သိလ ကို တိုက်ခိုက်ခြင်းငှာ စုဝေးလာကြ၏။

ထို့နောက် အရာဟိတိက ပေါလုနှင့် သိလ၏ အဝတ်ကို ဆွဲချွတ်၍ ကြာပွတ်နှင့် သတ်ခိုင်းကြ၏။

23 ပြင်းထန်စွာ သတ်ကြပြီးနောက် ပေါလုနှင့် သိလကို ထောင်ထဲသို့ သွင်းထားကာ တင်းကြပ်စွာ လှောင်ထားဖို့ ရန် ထောင်မှူးကို အမိန့်ပေးထားလိုက်၏။

24 ဤအမိန့်အတိုင်း ထောင်မှူးသည် သူ့ရုံးကို ထောင် အတွင်းခန်းထဲသို့ ဆွဲသွင်းပြီးလျှင် လေးလံသောသစ်သား ထိတ်တုံးဖြင့် သူ့ရုံးခြံထောက်ကို ခတ်ထားလိုက်၏။

25 ညဉ့်သန်းခေါင်အချိန် ခန့်တွင် ပေါလုနှင့် သိလ သည် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းပတုထနာပြု၍ ချီးမွမ်း တေးခြင်းများကို ဆိုနိုင်ကြ၏။ တခြားထောင်သားများက လည်း သူ့ရုံးတေးခြင်းကို နားထောင်နိုင်ကြ၏။

26 ထိုအခါ ပြင်းထန်သော မြီင လျှင် တစ် ခု သည် ရုတ်တရက် လှုပ် သောကြောင့် ထောင်၏အုတ်မြစ် တုန်လှုပ်ကာ ထောင်တန်းခါးအားလုံးသည် ချက်ချင်း ပွင့်လာကြပြီးလျှင် ထောင်သားအားလုံးသည် ချိုင့်ထား သော သံကြိုးမှ လွတ်မြောက်ကြလေ၏။

27 ထောင်မှူးသည် နိုးလာ၍ ထောင်တန်းခါးတံ ပွင့်နိုင် သည်ကို မြင်လျှင် ထောင်သားတံ လွတ်မြောက်လားကြ ပြီဟု ထင်မှတ်ကာ မိမိ၏ခါးကို ဆွဲထုတ်ပြီး မိမိကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်ရန် ပြုလေ၏။

28 သို့ရာတွင် ပေါလုက “ကိုယ့်ကိုယ်ကို အန္တရာယ် မပြုကေ။ ငါ့ရဲ့ အားလုံး ဤနီရာဗွဲပင် ဟိကြ၏” ဟု ကျယ်သောအသံနှင့် အော်ပြောလေ၏။

29 ထောင်မှူးသည် မီးခွက်တစ်ခုကို တောင်း၍ ထောင်ထဲသို့ ပြီးဝင်ပြီးလျှင် ပေါလုနှင့် သီလရဲ့၏ခြံရံး၌ တုန်လှုပ်လျက် ပြပ်ဝပ်လေ၏။

30 ထို့နောက် ထောင်မှူးသည် သူ့ရဲ့ကို အပြင်သို့ ခေါ်ထုတ်လာပြီးလျှင် “ဆရာရဲ့၊ အကျွန်ုပ်သည် ကယ်တင်ခြင်းရရန် ဇာလုပ်ရပါဖို့လဲ” ဟု မိန်းလျှောက်၏။

31 ထိုအခါ သူ့ရဲ့က “အသျှင်ယေသျှုကို ယုံကြည်လော့။ ထိုသို့ ယုံကြည်လျှင် သင်နှင့် သင်၏အိမ်သူအိမ်သားတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်” ဟု ပြော၏။

32 ထို့နောက် ပေါလုနှင့် သီလသည် ထောင်မှူးနှင့် သူ၏အိမ်သူအိမ်သား အားလုံးကို သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောကြ၏။

33 ထိုည၌အချိန်၌ပင် ထောင်မှူးသည် ပေါလုနှင့်သီလကို ထုတ်ယူ၍ သူ့ရဲ့၏ဒဏ်ရာများကို ဆီးကြောပီးလေ၏။ ထို့နောက် သူနှင့် သူ၏မိသားစုအားလုံးသည် ချက်ချင်း ဗတုတိဇ်ကို ခံယူကြ၏။

34 ထို့နောက် ထောင်မှူးသည် ပေါလုနှင့် သီလကို မိမိအိမ် အထက်ခန်းသို့ ဖိတ်ခေါ်၍ အစားအစာကို ကျွေးမွေးလေ၏။ အဂုတွင် သူနှင့် သူ့မိသားစုအားလုံးသည်

ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကြသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်မှု  
နှင့် ပြည့်စုံကြလေ၏။

35 မိုးလင်းသောအခါ ရောမအာဏာပိုင်များသည် ရုံး  
လုလင်တံကို စီရုတ်ကာ “ထိုသူရို့ကို ရှုတ်ပီးလိုက်” ဟု  
မိန့်မှာလိုက်၏။

36 ထို့ကြောင့် ထောင်မှူးက ပေါလုအား “အရာဟိတိက  
သင်နှင့် သိလအား ရှုတ်ရန် အမိန့်ပီးလိုက်၏။ ထို့ကြောင့်  
သင်ရို့သည် ငြိမ်းချမ်းစွာဖြင့် ထွက်ခွာ၍ လားကတ်လီဖီ”  
ဟု ပြောလေ၏။

37 သို့ရာတွင် ပေါလုက “ငါရို့မှာ ဒုစရိုက်အပြစ် တစ်ခု  
မျှ မတို့သော်လည်း သူရို့သည် ရောမနိုင်ငံသားဖြစ်သော  
ငါရို့ကို လူသိသျှင်ကြား တုတ်ဖြင့် သတ်ကာ ထောင်ထဲမှာ  
လှောင်ထားကြ၏။ အဂုခါ သူရို့သည် ငါရို့ကို လျှို့ဝှက်  
စွာဖြင့် နှင်ထုတ်လိုကြ၏။ ယင်းပိုင်လုပ်လို့မရ။ ရောမ  
အရာဟိတိ ကိုယ်တိုင် ဤနီရာသို့ လာပြီးလျှင် ငါရို့ကို  
လွှတ်ပီးရမည်” ဟု ရုံးလုလင်တံအား ပြောလေ၏။

38 ဤစကားကို ရုံးလုလင်တံက ရောမအရာဟိတိပါးသို့  
သတင်းပို့လိုက်သောအခါ ပေါလုနှင့် သိလရို့သည် ရောမ  
နိုင်ငံသားတို့ဖြစ်ကြောင်းကို သူရို့သည် ကြားသိကြလျှင်  
သူရို့သည် ကြောက်လန့်ကြရလေ၏။

39 ထို့ကြောင့် သူရို့သည် ပေါလုနှင့် သိလပါးသို့  
ရောက်လာကြပြီးလျှင် သူရို့ကို တောင်းပန်ပြီးနောက်

ထောင်ထဲက ထုတ်ကာ ဤမြို့မှ ထွက်လားကြရန်  
မေတ္တာရပ်ခံကြလေ၏။

<sup>40</sup> ထိုအခါ ပေါလုနှင့် သိလသည် ထောင်မှ ထွက်၍ လူ  
ဒီအိမ်သို့ လားကြ၏။ ထိုနီရာ၌ ဟိသော ယုံကြည်သူတို့  
နှင့် တွဲဆုံပြီး၊ သူရို့ကို အားပီးစကားများ ပြောဆိုပြီးမှ ထို  
အရပ်မှ ထွက်လားကြလေ၏။

## 17

### သက်သာလောနိတ်မြို့၌ အမှုတော်ဆောင်ခြင်း

<sup>1</sup> ပေါလုနှင့် သိလသည် အံဖိပေါလိမြို့နှင့် အာပေါလော  
နိမြို့ကို လှည့်လည်လာကြပြီးလျှင် သက်သာလောနိတ်  
မြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။ ထိုမြို့၌ ယုဒတရားဇရပ် တစ်ခု  
ဟိလေ၏။

<sup>2-3</sup> ပေါလုသည် မိမိပြုလေ့ဟိသည့်အတိုင်း တရား  
ဇရပ်သို့ လား၍ ခရစ်တော်သည် ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံယူပြီး  
မှ အသိခံခြင်းက ထမြောက်တော်မူမည့်အကြောင်းကို  
ကျမ်းစာကို အမှီပြု၍ ယင်းပြုပြီး ဥပုသ် သုံးပတ်တိုင်တိုင်  
လူတို့နှင့် ဆွေးနွေးလေ၏။ ပေါလုက “ငါသည် သင်ရို့  
အား ဟောပြောနိုင်သော ယေသျှုသည်ကား ကယ်တင်သူ  
င်ဖြစ်၏” ဟူ၍ ဆိုလေ၏။

<sup>4</sup> ထိုသူများအထဲမှ တချို့သည် ယုံကြည်လာကြသည်  
ဖြစ်၍ ပေါလုနှင့် သိလပါးသို့ လာရောက် ပေါင်းဖော်  
ကြ၏။ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ကြသော ဟေလသ

လူမျိုးအပေါင်းရှိနှင့် အမျိုးသမီးခေါင်းဆောင်ရှိလည်း ပါဝင်လာကြ၏။

<sup>5</sup> သို့ရာတွင် ယုဒလူမျိုးတချို့သည် မနာလို ဖြစ်ကြသဖြင့်၊ လမ်းကြိုလမ်းကြားမှ အသုံးမကျသော ဆိုးသောသူအချို့ကို စုစည်းကာ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ပြုကြရန် ဖန်တီးကြသည်ဖြစ်၍ တစ်မြို့လုံးသည် ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်လျက်ဟိ၏။ သူ့ရှိသည် ယာသုန်၏အိမ်ကို ဝင်၍ ပေါလုနှင့် သိလကို လူတိုရှ်သို့ ဆွဲထုတ်ရန် ရှာဖွေကာ တိုက်ခိုက်ကြ၏။

<sup>6</sup> သို့ရာတွင် သူ့ရှိသည် ပေါလုနှင့် သိလကို ရှာမတို့ကြသောအခါ ယာသုန်နှင့် ယုံကြည်သူတချို့ကို မြို့အုပ်ချုပ်သူ အာဏာပိုင်တို့ရှိသို့ ဆွဲထုတ်ကာ “ဤလူတို့သည် နီရာတိုင်းမှာ ပြဿနာ ဖြစ်စီခြင်းငှာ လုပ်ဆောင်ကြ၏။ အခုတွင် ဤသူရှိသည် အကျွန်ုပ်မြို့သို့ ရောက်လာကြပြီ”

<sup>7</sup> ယာသုန်သည် သူ့ရှိကို မိမိ၏အိမ်၌ လက်ခံထား၏။ သူ့ရှိသည် ဧကရာဇ်မင်း၏ ဥပဒေများကို ချိုးဖောက်၍ ယေသျှုဟု နာမည်ဟိသည့် တခြားသော သျှင်ဘုရင်တစ်ပါး ဟိသိမ့်ကြောင်း ပြောဆို နိန် ကြ ပါ၏” ဟု အော်ဟစ် ပြောဆိုကြ၏။

<sup>8</sup> သူ့ရှိသည် ဤသို့သော စကားများဖြင့် မြို့အုပ်ချုပ်သူ အာဏာပိုင်တို့နှင့် လူအများကို အုတ်အုတ်သဲသဲဖြစ်စီရန် သိမ်းသွင်းကြလေ၏။

<sup>9</sup> အာဏာပိုင်များက ယာသုန်နှင့် တခြားလူတို့အား

အာမခံငွီ များကို ပီးဆောင်စီ ပြီးလျှင် ပြန်လွှတ်လိုက်ကြ၏။

ဗေရိမြို့၌ အမှုတော်ဆောင်ခြင်း

<sup>10</sup> ညဉ့်အချိန် ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း၊ ယုံကြည်သူတို့က ပေါလုနှင့် သံလကို ဗေရိမြို့သို့ ပို့ဆောင်လိုက်ကြ၏။ ထိုမြို့သို့ ရောက်လျှင် သူရို့သည် ယုဒ တရားဇရပ်သို့ ဝင်ကြ၏။

<sup>11</sup> ဗေရိ မြို့သူမြို့သားရို့သည် သက်သာလောနိတ်မြို့သူမြို့သားတို့ထက်မက သာ၍ ကြည်ညိုစိတ်ဟိကြသည်ဖြစ်၍ သူရို့သည် နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို စိတ်အားထက်သန်စွာ ခံယူကြပြီးလျှင် ပေါလုပြောသည်မှာ မှန်၏၊ မမှန်၏ကို သိခြင်းငှာ ကျမ်းစာကို နှိပ်စဉ်းတိုင်း လေ့လာဆန်းစစ်ကြလေ၏။

<sup>12</sup> ထို့ကြောင့်၊ သူရို့အထဲမှ များစွာသောလူရို့သည် ယုံကြည်လာကြ၏။ များစွာသော အထက်တန်းလွှာဟောလသမိန်းမနှင့် ယောက်ျားရို့သည်လည်း ယုံကြည်လာကြ၏။

<sup>13</sup> သို့ရာတွင် ပေါလုသည် ဗေရိမြို့၌လည်း ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောနိုင်သည်ကို သက်သာလောနိတ်မြို့သား ယုဒလူမျိုးများက ကြားသိကြလျှင် သူရို့သည် ဗေရိမြို့သို့ ရောက်လာ၍ လူအပေါင်းရို့အား သွီးထိုး၍ ဆူပူမှုဖြစ်စီရန် လှုံ့ဆော်ကြ၏။

14 ထို့ကြောင့် ယုံကြည်သူများက ပေါလုကို ပင်လယ်က မီးခြံသို့ ချက်ချင်း ပို့ဆောင်လိုက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သိလနှင့် တိမောသေ နှစ်ယောက်တည်း ဗေရိမြို့၌ ကျန်လိုက်ခဏ်။

15 ပေါလုကို လိုက်ပို့သောသူရို့သည် အေသင်မြို့တိုင်အောင် လိုက်ပို့ကြပြီးနောက် သိလနှင့် တိမောသေအား မိမိပါးသို့ တတ်နိုင်သလောက် အလျင်အမြန် လိုက်လာကြရန် ပေါလု၏အမှာစာကို ယူဆောင်၍ သူရို့သည် ဗေရိမြို့သို့ ပြန်လာကြလေ၏။

### အေသင်မြို့၌ အမှုတော်ဆောင်ခြင်း

16 ပေါလုသည် အေသင်မြို့၌ သိလနှင့် တိမောသေကို စောင့်နိုင်စဉ်၊ ထိုမြို့ တစ်မြို့လုံး၌ ရုပ်တုများနှင့် ပြည့်လျက်ဟံသည်ကို မြင်လျှင် သူသည် အလွန် စိတ်ပျက်ရလေ၏။

17 ထို့ကြောင့် သူသည် တရားဇရပ်၌ ယုဒလူမျိုးရို့ အပြင် ဘုရားသခင်ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြသော တခြားလူမျိုးရို့နှင့် လည်းကောင်း၊ လူအများ စုဝေးရာအရပ်၌ နို့တိုင်း တို့သမျှသော သူတို့နှင့် လည်းကောင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုခြင်းများ လုပ်ဆောင်လေ၏။

18 ဧပီကုရု၏တပည့်တိနှင့် သတောအိတ်ဟု ခေါ်သော အတွေးအခေါ်ပညာသျှင်ရို့သည်လည်း ပေါလုနှင့် ဆွေးနွေးငြင်းခုံခြင်းငှာ စတင်ကြလေ၏။ အချို့က “ဤ

စကားအိုးသည် ဇာအကြောင်းကို ပြောပြဖို့ ကြိုးစားနိုင်စွာ လဲ” ဟု ဆို၏။

အချို့ကလည်း “ဤသူသည် နိုင်ငံခြား နတ်ဘုရား တိ အကြောင်းကို ပြောဆိုနိုင်ပုံရ၏” ဟု ဆိုကြ၏။ သူ့ရို့က ဤသို့ ပြောဆိုရသည့်အကြောင်းမှာ၊ ပေါလုသည် ယေသျှုနှင့် ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း\*အကြောင်း သတင်းကောင်းကို ဟောပြောနိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

19 ထို့ကြောင့် ထိုသူရို့သည် အာရေတောင်၌ဟိသော မြို့တော်ကောင်စီရို့သို့ ပေါလုကို ခေါ်လာကြပြီးလျှင် “သင် ဟောပြောနိုင်သော ဤအယူဝါဒသစ်ကို ငါရို့ သိချင်ပါ၏။

20 သင် ပြောနိုင်သောအရာတို့ကို ငါရို့ ကြားရသည်မှာ တချို့သည် ငါရို့အတွက် အထူးအဆန်း ဖြစ်နိုင်ပါ၏။ ထိုအရာတို့ကား ဇာကို ဆိုလိုသည်ကို ငါရို့ သိချင်ပါ၏” ဟု ဆိုကြ၏။

21 အေသင် မြို့သူမြို့သား အပေါင်းနှင့် ထိုမြို့၌ နီထိုင်ကြသော တပါးအမျိုးသားများသည် အသစ်သော သတင်းစကားများကို နားထောင်ယင်း၊ ပြောကြားယင်း ဖြင့် မိမိရို့၏ အချိန်ကာလ အားလုံးကို အသုံးချရန် လိုလားကြလေ၏။

22 ထိုအခါ ပေါလုသည် အာရေတောင် မြို့တော်

\* 17:18 ယေသျှုနှင့် ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း၊ “ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း” ဟေလသဘာသာစကား၌ နပုဒ်လိင်နှင့် ဆိုင်သော နာမ်တစ်ခုသာဖြစ်သည်။ ထိုအရာကိုမြင်လျှင် နတ်ဘုရားမ၏ နာမည်ဖြစ်သည်ကို နားလည်နိုင်ကြသည်။

ကောင်စီရှိ၌ မတ်တပ်ရပ်လျက် “အေသင်မြို့သူမြို့သား အပေါင်း ရို့၊ သင်ရို့သည် နည်းအမျိုးမျိုးနှင့် ဘာသာတရားတို့ကို အလွန်ကြည်ညိုကြသည်ကို ငါ သိမြင်ရပါ၏။

<sup>23</sup> အကြောင်းမူကား ငါသည် သင်ရို့မြို့ကို လှည့်လည်ပြီး သင်ရို့ ကိုးကွယ်ဝတ်ပြုကြသည့်အရာတို့ကို ကြည့်သောအခါ၌ ‘ငါရို့မသိသောဘုရားသခင်အတွက်’ ဟူ၍ ကမ္ပည်းထိုးထားသော ယဇ်ပလ္လင်တစ်ခုကို တွေ့ပါ၏။ သင်ရို့သည် မသိဘဲလျက် ကိုးကွယ်နိန့်ကြသော ဘုရားအကြောင်းကို အဂ္ဂ ငါ ဟောပြောပါမည်။

<sup>24</sup> လောကနှင့်တကွ လောက၌ ဟိသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်နှင့် မြီကြီး၏ အသျှင်သခင်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်သည် လူလက်ဖြင့် တည်ဆောက်သော ဗိမာန်တော်များ၌ ကိန်းဝပ်တော်မူသည် မဟုတ်။

<sup>25</sup> ထို့နောက် ထိုဘုရားသခင်သည် လူတိအား အသက်နှင့်တကွ ထွက်သက်ဝင်သက်နှင့် အရာခပ်သိမ်းတို့ကို ပီးတော်မူသော အသျှင်ဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်တော်သည် လူသားတို့က ဆောင်ရွက်ပီးသော မည်သည့် အထောက်အပံ့ကိုမျှ မလိုအပ်ပေ။

<sup>26</sup> ထိုဘုရားသခင်သည် လူတစ်ဦး တစ်ယောက်မှစ၍ မြီကြီးထက်မှာ ဟိသမျှသော လူမျိုးအားလုံးကို ဖန်ဆင်း

တော်မူ၍ သူရို့ကို မြီကြီးတစ်ပြင်လုံး၌ အသက်ရှင်ခွင့် ပီး  
တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူရို့၏ အချိန်ကာလနှင့် နီ  
ရာဒေသ အပိုင်းအခြားကို သူကိုယ်တိုင် ကြိုတင်၍ သတ်  
မှတ်ပီးထားတော်မူ၏။

<sup>27</sup> အကြောင်းမူကား ဘုရားသခင်သည် လူတိက ကို  
ယ်တော့်ကို ရှာဖွေ၍ အထံတော်သို့ ရောက်ဟိပြီးလျှင် ကို  
ယ်တော့်ကို တို့ကောင်းတို့နိုင်စီခြင်းငှာ ဤသို့ ပြုတော်မူ  
ခြင်း ဖြစ်၏။ အမှန်အားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် ငါရို့ထဲ  
က မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်နှင့်မျှ ဝီးတော်မမူပေ။

<sup>28</sup> ထို့ကြောင့် ဆိုရိုးစကား ဟိသည်မှာ၊

“‘ငါရို့သည် ဘုရားသခင်၌ အသက်ရှင်လျက်၊ လှုပ်ရှား  
လျက်၊ ဖြစ်တည်လျက် ဟိကြ၏။’

သင်ရို့၏ လက်ဆရာများထဲက တစ်စုံတစ်ယောက် ဖွဲ့ဆို  
ထားသည်မှာ၊

‘ငါရို့သည်ကား ဘုရားသားသမီးတိ ဖြစ်ကြ၏၊’ ဟူ၍  
ဖြစ်၏။

<sup>29</sup> ငါရို့သည် ဘုရားသခင်၏ သားသမီးများ ဖြစ်  
သောကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ဇာတိတော်သည် လူ၏  
အသိပညာ၊ အတတ်ပညာအားဖြင့် ထုလုပ်ထားသော ရှို့  
ရုပ်တု သို့မဟုတ် ငွီရုပ်တု သို့မဟုတ် ကျောက်ရုပ်တု စ  
သည့် မည်သည့် ရုပ်တုနှင့်မျှ တူတော်မူသည်ဟု မယူဆ  
အပ်ပေ။

<sup>30</sup> လူတိသည် အတိတ်ကာလက ဘုရားကို မသိခသည်ကို

ဘုရားသခင် သည် အပြစ် မ ယူ ခ ပေ။ သို့သော်လည်း အ ဂု တွင် မြီ ကြီး တစ်ပြင် လုံး၌ ဟိ ကြကုန် သော လူသားအားလုံးကို မိမိရို့၏အပြစ်မှ နောင်တရကြရန် ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူလျက်ဟိ၏။

31 ဘုရားသခင်သည် သူ ရှိုး ချယ် ထားသော သူတစ်ယောက်အားဖြင့် လောကလူသားအားလုံးကို ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားတော်နှင့်အညီ တရားစီရင်မည့် နို့ရက်ကို သတ်မှတ်ထားပြီးဖြစ်၏။ ထိုသူကို အသိခံခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက် စီတော်မူသောအားဖြင့် လူတိုင်းအား ဤသက်သီကို ပြတော်မူပြီးပြီ” ဟု ပေါလုက ဟောပြောလေ၏။

32 သူရို့သည် ပေါလုပြောသည့် အသိခံခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းကို ကြားလျှင် အချို့က ပေါလုကို လှောင်ပြောင်သရော်ကြ၏။ အချို့က “သင်ပြောသည့် အကြောင်းအရာတို့ကို နောက်တစ်ခါ အကျွန်ရို့ နားထောင်ချင်သိမ့်၏” ဟု ဆိုကြ၏။

33 ထိုသို့ ပြောဆိုကြသောကြောင့် ပေါလုသည် ထိုအစည်းအဝေးပွဲမှ ထွက်လားလေ၏။

34 လူအချို့သည် ပေါလုနှင့် မိတ်ဖွဲ့၍ ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုသူတို့မှာ ဒယောနုသိ ဟုခေါ်ကြသော အာရေတောင်ကောင်စီဝင် တစ်ယောက်နှင့် ဒမောရိ ဟုခေါ်ကြသော မိန်းမတစ်ယောက်အပြင် အခြားသူတို့လည်း ပါကြ၏။

## 18

ကောရိနုသုမြို့၌ အမှုတော်ဆောင်ခြင်း

<sup>1</sup> ထို့နောက် ပေါလုသည် အေသင်မြို့မှ ထွက်ခွာ၍ ကောရိနုသုမြို့သို့ ရောက်၏။

<sup>2</sup> ထိုအခါ ကလောဒိမင်းက ယုဒလူမျိုး တိအားလုံး ရောမမြို့မှ ထွက်လာရမည်ဟု အမိန့်တော်ထုတ်လိုက်သောကြောင့် မိမိမယား ပြစ်ကံလနှင့်အတူ ကူတလိပြည်မှ မကြာခင်က ထွက်ခွာလာခဲ့သော ပုနုတုပြည်သား အာကုလ ဟုခေါ်သည့် ယုဒလူမျိုးတစ်ယောက်နှင့် သူသည် တို့ဆုံလေ၏။ ပေါလုသည် သူရို့နှင့်တို့ဆုံရန် သူရို့ပါးသို့ လားလေ၏။

<sup>3</sup> အကြောင်းမူကား သူသည် တဲရှင်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် မိမိ၏အသက်မွီးဝမ်းကျောင်းအတွက် ဝင်ငွီရှာသူဖြစ်၍ အလုပ်ချင်း တူသောကြောင့် သူရို့နှင့်အတူ နီထိုင်ကာ အလုပ်လုပ်လေ၏။

<sup>4</sup> ပေါလုသည် ယုဒနှင့် ဟေလသလူမျိုးတို့ကို ယုံကြည်လာကြစီရန် ဆွဲဆောင်သည့်အနေဖြင့် ဥပုသ်နံ့တိုင်း တရားဇရပ်၌ တရားဆွေးနွေးခြင်းများကို ကျင်းပလေ၏။

<sup>5</sup> သီလနှင့် တိမောသေသည် မာကဒေါနီပြည်မှ ရောက်လာကြသောအခါ ပေါလုသည် ယုဒလူမျိုးတိအား ယေသျှုသည် မေသျှိုယ ဖြစ်ကြောင်းကို သက်သီခံလျက် မိမိအချိန်အားလုံး၌ တရားဟောခြင်းအမှုကိုသာ ဆောင်ရွက်လေ၏။

<sup>6</sup> ယုဒလူမျိုးများက ပေါလုကို ကဲ့ရဲ့ပြောဆို၍ ဆန့်ကျင်ကြသောအခါ သူသည် မိမိ၏အဝတ်များမှ ဖုန်ကို ခါချလိုက်ပြီးလျှင် “သင်ရှိသည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လျှင် သင်ရှိအပြစ်အတွက် သင်ရှိကိုယ်တိုင် ခံယူကြရမည်၊ ငါ့မှာ တာဝန်မဟိယာ၊ အဂုမ္ဘစ၍ ငါသည် တခြားလူမျိုးတံပါးသို့ လားရဦးမည်” ဟု ဆိုလေ၏။

<sup>7</sup> ထို့နောက် သူ့ရှိကို ထားခပြီးလျှင် ထာဝရဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သည့် တိတု ယုတုတု ဟူ၍ အမည်ဟိသော တစ်ပါးအမျိုးသားတစ်ယောက်၏အိမ်၌ နီထိုင်ရန် လားလေ၏။ သူ၏အိမ်သည် တရားဇရပ်နှင့် ကပ်လျက်ဟိ၏။

<sup>8</sup> တရားဇရပ်မှူး ကရိပုပုသည် မိမိ၏အိမ်သူအိမ်သားအားလုံးနှင့် အတူတကွ သခင်ဘုရား၌ ယုံကြည်ကြလေ၏။ ထို့အပြင် တခြားသော ကောရိနုသုမြို့သူ မြို့သားများ များစွာရှိသည်လည်း သတင်းကောင်းတရားကို ကြားနာရကြသည်ဖြစ်၍ ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီးလျှင် ဗတုတိဇကို ခံကြလေ၏။

<sup>9</sup> တစ်ညတွင် ပေါလုသည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံတစ်ခုကို မြင်လေ၏။ ထိုရူပါရုံ၌ သူ့အား အသျှင်ဘုရားက ပြောသည်မှာ “မကြောက်ကော၊ ဆက်လက်၍ ဟောပြောလော့၊ လက်မြှောက်အရှုံးမပီးကော၊

<sup>10</sup> အကြောင်းမူကား ငါသည် သင်နှင့် အတူဟိ၏၊ မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ သင့်ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငှာ

မတတ်နိုင်၊ ဤမြို့၌ ငါ၏လူတိ များစွာ ဟိကြ၏” ဟူ၍ ဖြစ်၏။

11 ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် ထိုမြို့၌ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို လူတိအား ဟောပြောသွန်သင် ကာ တစ်နှစ်ခွဲကြာ နီခလေ၏။

12 ဂါလျုန်ကို အခါယပြည်၏ ရောမဘုရင်ခံ မြောက် လိုက်သောအခါ ယုဒလူမျိုးများသည် ကောရိနုသုမြို့သို့ စုရုံး၍ ရောက်လာကြပြီး ပေါလုကို ဖမ်းဆီး၍ တရားပလု လင်ရှို့သို့ ခေါ်ဆောင်လားကြ၏။

13 သူရို့က “ဤသူသည် ပညတ်တရားကို ဆန့်ကျင်၍ ဘုရားသခင်ကို ဝတ်ပြုခြင်းငှာ လူတိကို ဆွဲဆောင် သိမ်းသွင်းနိန့်၏” ဟု လျှောက်တင်ကြ၏။

14 ပေါလု ပြောဖို့ လုပ်သောအခါ ဂါလျုန်က ယုဒ လူမျိုးတိအား “ကျူးလွန်ခသော ရာဇဝတ်ပြစ်မှုတချို့ သို့တည်းမဟုတ် မှားယွင်းမှုတချို့ ဟိခလျှင် သင်ရို့ ယုဒ လူမျိုးတိကို ငါ့အတွက် သည်းခံနိုင်စရာ အကြောင်းဟိ လိမ့်မည်။

15 သို့ရာတွင် သင်ရို့၏ယုဒဘာသာရေးနှင့်ဆိုင်သော စကားလုံးတိ၊ အမည်နာမတိ၊ ပညတ်တရားတိနှင့် ပတ်သက်၍ အငြင်းပွားမှုဖြစ်သောကြောင့် သင်ရို့၏ကိစ္စကို သင်ရို့ရာ ဖြေယှင်းကြ၊ ငါသည် ဤကိစ္စကို တရားစီရင်လိမ့်မည် မဟုတ်” ဟု ဆိုလျက်၊

16 ယုဒလူမျိုးတိကို တရားပလ္လင်မှ မောင်းထုတ်

လိုက်၏။

<sup>17</sup> ထိုအခါ သူရို့အားလုံးသည် တရားဇရပ်မှူး သုဿင် ကို ဖမ်းဆီး၍ တရားရုံးရှ်၌ သတ်ပုတ်ကြ၏။ ထိုသို့ ပြုကြသော်လည်း မြို့ဝန်မင်း ဂါလုန်သည်ကား မျက်ကွယ်ပြုထားလေ၏။

**အနုတိအုတ်မြို့သို့ ပြန်လာခြင်း**

<sup>18</sup> ပေါလုသည် ကောရိနသုမြို့၌ ယုံကြည်သူများနှင့် ရက်အတန်ကြာ နီထိုင်ပြီး ပြစ်ကံလနှင့် အာကုလနှင့်အတူ ယူရိပြည်သို့ ရွက်ရွှင်ကြလေ၏။ ကင်ဒြေမြို့မှ ရွက်ရွှင်မထွက်ခွာခင် သစ္စာကတိ ပြုထားသည်\* နှင့်အညီ ပေါလုသည် မိမိဂေါင်းကို ရိတ်လေ၏။

<sup>19</sup> သူရို့သည် ဖောက်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ ပေါလုသည် ပြစ်ကုလနှင့် အာကုလကို ထိုမြို့၌ ထားခပြီးလျှင် တရားဇရပ်သို့ ဝင်ရောက်၍ ယုဒလူမျိုးများနှင့် ဆွေးနွေးခြင်းကို ပြုလေ၏။

<sup>20</sup> ထိုသူရို့က ပေါလုအား ကာလအတန်ကြာ နီစီခြင်းငှာ တောင်းပန်သော်လည်း သူက မလိုက်လျော့ပေ။

<sup>21</sup> သူထွက်ခွာချိန်၌ “ဘုရားသခင်အလိုတော်ဟိလျှင် သင်ရို့ပါးသို့ ငါ ပြန်လာဦးမည်” ဟူ၍ သူသည် ကတိပြုပြီးလျှင် ဖောက်မြို့မှ ရွက်ရွှင်လေ၏။

\* **18:18 သစ္စာကတိ ပြုထားသည်၊** ဂေါင်းရိတ်ခြင်းသည် ယုဒထုံးတမ်းအရ သစ္စာကတိပြုထားသည်ကို ထိန်းသိမ်းခြင်း၏ အမှတ်အသားအဖြစ် ရည်ညွှန်းသည်။

22 သူသည် ကဲသရိမြို့သို့ ဆိုက်ကပ်ပြီးလျှင် ယေရုဆလင်မြို့သို့ တက်၍ အသင်းတော်ကို နှုတ်ဆက်ပြီးမှ အနုတိအုတ်မြို့သို့ ဆင်းလားလေ၏။

23 သူသည် ထိုမြို့၌ အင်တန်ကြာ နီထိုင်ပြီးနောက် ထွက်ခွာလာပြီးလျှင် ယုံကြည်သူအပေါင်းရို့အား ခွန်အား ပီးယင်း ဂလာတိနယ်နှင့် ဖြူဂိနယ် တလျှောက်လုံး၌ လှည့်လည်ခလေ၏။

ဖောက်မြို့နှင့် ကောရိနသုမြို့၌ အာပေါလု၏ဟောပြောခြင်း

24 ထိုအချိန်၌ အာပေါလုဟု အမည်တွင်သော အာလေဇနဒြီမြို့၌ မိုးဖွားသည့် ယုဒလူမျိုး တစ်ယောက်သည် ဖောက်မြို့သို့ ရောက်လာ၏။ ထိုသူသည် စကားပြောကောင်းသူ တစ်ယောက် ဖြစ်သည့် အပြင် ကျမ်းစာဗဟုသုတ ကြွယ်ဝသောသူတစ်ယောက်လည်းဖြစ်၏။

25 သူသည် သခင်ဘုရား၏လမ်းစဉ်ကို နာခံထားပြီးလျှင် စိတ်အားထက်သန်စွာ ဟောပြောလျက် ယေသျှုအကြောင်း ဖြစ်ရပ်မှန်များကို မှန်ကန်စွာ သွန်သင်ပီး၏။ သို့သော်လည်း သူသည် ယောဟန်၏ ဗတုတိဇိတရားကို သာ သိ၏။

26 ထိုသူသည် တရားဇရပ်၌ ရဲရင့်စွာဖြင့် ဟောပြောခြင်းငှာ စတင်လေ၏။ ပြစ်ကံလနှင့် အာကုလရို့သည် သူဟောပြောသည်ကို ကြားသောအခါ ထိုသူကို မိမိရို့အိမ်သို့

ခေါ်ယူ၍ ဘုရားသခင်၏တရားလမ်းကို သာ၍ မှန်ကန်စွာ သိစိခြင်းငှာ သူ့အား ယှဉ်ပြကြ၏။

27 ထို့နောက် အာပေါလုက အခါယနယ်သို့ လားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သောကြောင့် ဖောက်မြို့မှ ယုံကြည်သူများက အခါယနယ်မှာ ဟံကြသော ယုံကြည်သူများပါးသို့ သူ့အား ကြိုဆိုလက်ခံကြစီခြင်းငှာ တိုက်တွန်းစာရီး၍ ထိုသူကို ကူညီလိုက်ကြ၏။ အာပေါလု ရောက်လားသောအခါ သူသည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ယုံကြည်သူ ဖြစ်လာကြသောသူများအတွက် ကြီးမားသော အကူအညီတစ်ခု ဖြစ်လေ၏။

28 အကြောင်းမူကား သူက ယေသျှုသည် မေသျှိုယ ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို ကျမ်းစာကို သက်သိပြုကာ မိမိ၏ခိုင်မာသော ချေပပြောဆိုမှုများဖြင့် ယုဒလူမျိုးများ၏ဝေဖန်ဆွေးနွေးမှုများကို လူအများရှို့မှာ အနိုင်ရလေ၏။

## 19

### ဖောက်မြို့၌ သျှင်ပေါလု

1 အာပေါလုသည် ကောရိနသုမြို့တွင် ဟိနန်စဉ် ပေါလုသည် ကုန်းမြင့်ပိုင်းဒေသ တလျှောက်သို့ လှည့်လည်ပြီးနောက် ဖောက်မြို့သို့ ရောက်ဟိလာ၏။ သူသည် ထိုမြို့၌ တပည့်တော် တချို့ကိုလည်း တွေ့၏။

<sup>2</sup> ထိုအခါ ပေါလုက “သင်ရို့သည် ယုံကြည်သူများ ဖြစ်လာကြပြီးနောက် သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခံယူ ယာလား” ဟု မိန်းလျှင်၊

သူရို့က “အကျွန်ရို့သည် သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော် ဟုဆိုသည်ကို တစ်ခါမျှ မကြားဖူးပါ” ဟု ပြောကြ၏။

<sup>3</sup> ပေါလုကလည်း “သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်ရို့ ခံသော ဗတုတိ ဇိကား ဇာပိုင် မျိုးနည်း” ဟု မိန်းလျှင်၊

သူရို့ကလည်း “ယောဟန်၏ ဗတုတိဇိကို ခံယူပါ၏” ဟု ပြောဆိုကြ၏။

<sup>4</sup> ထိုအခါ ပေါလုက “ယောဟန်၏ ဗတုတိဇိသည် နောင်တတရားနှင့်ဆိုင်သော ဗတုတိဇိ ဖြစ်၏။ ယောဟန် က၊ မိမိနောက်၌ ကြွလာတော်မူမည့် သူကို ယုံကြည်စီ ခြင်းငှာ ကူသရေလလူရို့အား ဟောပြောခ၏။ ထိုအသျှင် သည်ကား ယေသျှုပေတည်း” ဟု ဆို၏။

<sup>5</sup> ထိုသူရို့သည် ထိုစကားကို ကြားလျှင် အသျှင်ယေ သျှု၏ နာမ၌ ဗတုတိဇိကို ခံယူကြ၏။

<sup>6</sup> ပေါလုသည် သူရို့၏ ဂေါင်းထက်တွင် လက်ကို တင် လိုက်သောအခါ သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သူ ရို့အထက်၌ သက်ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ သူရို့သည် ထူးဆန်းသော ဘာသာစကားများဖြင့် ပြောကြပြီးလျှင် ဘုရားသခင်၏ သတင်းစကားတော်ကိုလည်း ဟောပြော ကြေငြာကြ၏။

7 ထိုသူအပေါင်းရှိသည် တစ်ဆယ့်နှစ်ယောက်မျှ ဟိကြ၏။

8 ပေါလုသည် တရားဇရပ်သို့ ဝင်၍ ထိုနီရာ၌ လူရှိအား သုံးလပတ်လုံး ရဲ့ရင့်စွာ ဟောပြောလျက် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို ထိုသူရှိ နားလည်သဘောပေါက် စီခြင်းငှာ ဆွေးနွေးနှိုးနှောလေ၏။

9 သို့ရာတွင် သူရှိအထဲက လူတချို့ရှိသည် ဂေါင်းမာ ပြီး မယုံကြည်သဖြင့် လူအပေါင်းရှိ ရှိတွင် သခင်ဘုရား၏ သွန်သင်ချက်ကို လှောင်ပြောင်ပြောဆိုကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ပေါလုသည် ယုံကြည်သူရှိကို ခေါ်၍ ထိုသူအပေါင်းရှိ ပါးမှ ထွက်ပြီး တုရနုနု၏စာသင်ခန်းမ၌ နို့စဉ်နို့တိုင်း\* ဆွေးနွေးခြင်းကို ပြုလျက်နိန့်၏။

10 ဤသို့ဖြင့် နှစ်နှစ်ပတ်လုံး ဆွေးနွေးခြင်းကိုပြုရာ အာယုံပြည်တွင် နီထိုင်ကြသော ယုဒလူမျိုးရှိနှင့် တခြားလူမျိုး အပေါင်းရှိသည် သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ကြားနာရကြ၏။

### သကေဝ၏သားများ

11 ဘုရားသခင်သည် ပေါလုအားဖြင့် ထူးဆန်းသော နိမိတ်လက္ခဏာများကို ပြုတော်မူလျက်ဟိ၏။

12 ပေါလု အသုံးပြုသည့် လက်ကိုင်ပဝါ၊ ခါးပန်းစသည်များကိုပင် မကျန်းမာသောသူရှိ ပါးသို့ ယူဆောင်

\* 19:9 အချို့သော မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းများတွင် မွန်းတည့် ၁၁ ချက်တီးချိန်မှ ညစာဖက် ၄ ချက်တီးချိန်ထိ ယူ၍ ပေါင်းထည့်ထား၏။

လား ခြင်း ဖြင့် မကျန်းမာသော သူရို့သည် ရောဂါ ပျောက်ကင်း၍ ဝိညာဉ်ဆိုး ဝင်ပူးခံရသော သူရို့၌လည်း လွတ်မြောက်ခြင်းကို ရဟိလေ၏။

<sup>13</sup> တချို့သော ယုဒလူမျိုး နယ်လှည့်ပယောဂဆရာ ရို့သည် အသျှင်ယေသျှု၏ နာမတော်ကို အသုံးပြု၍ ဝိညာဉ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်ခြင်းငှာ ကြိုးစားကြ၏။ သူရို့က ဝိညာဉ်ဆိုးအား “ပေါလုဟောပြောသော ယေသျှု၏နာမ ကို တိုင်တည်၍ သင်ရို့ကို ငါ အမိန့်ပီး၏” ဟု ဆိုကြ၏။

<sup>14</sup> ထို ပယောဂ ဆရာ ရို့ ကား၊ ယုဒ အမျိုး ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးအကဲ ဖြစ်သော သကောဝ၏ သားခုနစ်ယောက်ဖြစ်သတည်း။

<sup>15</sup> သူရို့သည် ထိုသို့ လုပ်ဆောင်ကြသော်လည်း ဝိညာဉ် ဆိုးက “ယေသျှုကို ငါသိ၏။ ပေါလု၏အကြောင်းကို လည်း ငါသိ၏။ သို့သော် သင်ရို့ကား ဇာသူနည်း” ဟု သူ ရို့ကို မိန်းလေ၏။

<sup>16</sup> ထို့နောက် ဝိညာဉ်ဆိုး ဝင်ပူးသောသူသည် ထိုသူရို့ အား ပြင်းထန်စွာ သတ်ပုတ်တိုက်ခိုက်၍ နိုင်သဖြင့်၊ သူရို့ သည် အနာတရ ရပြီး အဝတ်မပါဘဲ ထိုအိမ်မှ ထွက်ပြီးရ ကြလေ၏။

<sup>17</sup> ထိုအကြောင်းအရာများကို ဖောက်မြို့၌ ဟိကြသော ယုဒလူရို့နှင့် ဟေလသ လူရို့သည် ကြားကြလျှင် သူရို့ သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၍ အသျှင်ယေသျှု၏ နာမတော်ကို အလွန် ချီးမွမ်းကြကုန်၏။

18 ယုံကြည်လာသော သူရို့အထဲမှ များစွာသောသူရို့သည် လာကြ၍ မိမိရို့ပြုမူခသမျှသော အရာတို့ကို လူအပေါင်းရို့ရို့၌ ပွင့်လင်းစွာ ဝန်ခံကြ၏။

19 မှော်အတတ်ကို သုံးခသောသူများသည် ၎င်းနှင့် သက်ဆိုင်သော မိမိရို့၏စာလိပ်များကို ယူလာပြီး လူအပေါင်းရို့ရို့၌ မီးတိုက်ကြ၏။ သူရို့သည် ထိုစာလိပ်များ၏ တန်ဖိုးကို တွက်ကြည့်ရာ ငွီဒင်္ဂါးပြား ၅၀,၀၀၀ တန်ဖိုးဟိ၏။ †

20 ထိုသို့ဖြင့် သခင်ဘုရား‡၏ သာသနာတော်သည် ပြန့်နှံ့လျက် တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ကြီးထွား တိုးပွားလျက် ဟိ၏။

**ဖောက်မြို့၌ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်ခြင်း**

21 ဤအမှုအရာများ ဖြစ်ပျက်ပြီးနောက်၊ မာကေဒေါနိပြည်နှင့် အခါယပြည်ကို ဖြတ်၍ ယေရုဆလင်မြို့သို့ ခရီးပြုမည်ဟု ပေါလုသည် စိတ်ပိုင်းဖြတ်လေ၏။ § “ငါသည် ထိုဒေသများသို့ လားပြီးနောက် ရောမမြို့ကို မြင်ရလိမ့်မည်” ဟု ပေါလု ဆို၏။

22 ထို့ကြောင့် သူသည် အာယုံပြည်၌ ကာလအင်တန်တည်းခိုနီစဉ်၊ မိမိအား အလုပ်အကျွေးပြုသောသူ တံ

† 19:19 **ငွီဒင်္ဂါးပြား**၊ ကျေးလက်အလုပ်သမား တစ်ယောက်၏ တစ်နိုလုပ်အားခသည် ငွီဒင်္ဂါးတစ်ပြားသာဖြစ်၏ (ရှု မ ၂၀.၂)။

‡ 19:20 ထိုသို့ဖြင့် သခင်ဘုရား၊ သို့မဟုတ် ထို့ကြောင့်၊ သခင်ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ သတင်းစကား။ § 19:21 ပေါလုသည်

စိတ်ပိုင်းဖြတ်လေ၏၊ သို့မဟုတ် ပေါလုသည် ဝိညာဉ်တော်၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ဆုံးဖြတ်လေ၏။

မောသေနှင့် ဧရုတုတုရို့ကို မာကေဒေါနိုပြည်သို့ စီရင်  
လိုက်၏။

<sup>23</sup> ထိုအချိန်၌ သခင်ဘုရား၏ သွန်သင်ချက်လမ်းစဉ်  
ကြောင့် ဧဖက်မြို့၌ ဆူပူအံ့ကြွမှုကြီး တစ်ရပ် ဖြစ်  
ပေါ်လာ၏။

<sup>24</sup> ဒေမေတရီ ဟူ၍ နာမည်ဟိသော ငွီပန်းထိမ်ဆရာ  
တစ်ယောက်သည် အာတေမိနတ်သမီး၏ ငွီနတ်ကွန်းပုံတူ  
ချေများကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ပန်းထိမ်အလုပ်သမားရို့  
အတွက် ဝင်ငွီများစွာ တိုးပွားစီစေ၏။

<sup>25</sup> ထိုသူသည် ပန်းထိမ်သမားရို့အား စုဝေးစီကြပြီး  
“အချင်းလူရို့၊ ဤလုပ်ငန်းဖြင့် ဝင်ငွီတိုးသည်ကို သင်ရို့  
သိကြ၏။

<sup>26</sup> အဂုတွင် ပေါလုက၊ ဧဖက်မြို့တွင်သာမက၊ အာ  
ယုံပြည်တလျှောက်လုံး၌ ‘လူ့လက်ဖြင့်လုပ်သော ဘုရား  
များသည် ဘုရားတိမဟုတ်’ ဟု ဆို၍ လူ့အပေါင်းရို့အား  
ဖြားယောင်းသည်ကို သင်ရို့ ကြားရ၊ မြင်ရကြ၏။

<sup>27</sup> ထိုသို့ ငါရို့အလုပ်သည်လည်း နာမည်ပျက်ရုံသာ  
မက ကြီးမြတ်သော နတ်ဘုရားမ အာတေမိ၏ ဗိမာန်  
တော်သည် ပျက်စီးလားမည် ဖြစ်၍ အာယုံပြည်နှင့်  
တစ်လောကလုံး ကိုးကွယ်သည့် နတ်ဘုရားမ၏ ကြီးမြတ်  
မှုသည်လည်း ဂုဏ်အသရေ ညှိုးနွမ်းလားမည် ဖြစ်ပါ၏”  
ဟု ပြောဆို၏။

<sup>28</sup> ထိုစကားကိုကြားလျှင် ထိုသူရို့သည် ဒေါသထွက်၍

“ဧဖက်လူရှိ၏ အာတေမိနတ်ဘုရားမသည် ကြီးမြတ်ပေ၏” ဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။

29 တစ်မြို့လုံး ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်၍၊ လူအများရှိသည် ပေါလုနှင့်အတူ ခရီးလားဖော်တိဖြစ်သော မာကေဒေါနိုပြည်သား ဂါယုနှင့် အာရိတုတာခုရို့ကို ဖမ်းဆီး၍ ပွဲခံရာဇရပ်သို့ ဆွဲခေါ်လားကြ၏။

30 ပေါလုသည် မိမိကိုယ်တိုင် ထိုလူစုအရှို့သို့ လားခြင်းငှာ အလိုဟိသော်လည်း၊ ယုံကြည်သူရှိက တားမြစ်ကြ၏။

31 ပေါလု၏ အဆွိဖြစ်ကြသော နယ်အာဏာပိုင် တချို့ရှိကလည်း ပွဲခံရာဇရပ်ထဲသို့ ကိုယ့်ကိုကိုယ် မအပ်နှံရန် လူလွှတ်၍ တောင်းပန်ကြ၏။

32 ထိုစဉ် စုဝေး လျက် ဟိသော လူရှိသည် အုတ်အုတ်သံသံပြု၍ တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ အော်ဟစ်သဖြင့် ထိုလူရှိထဲက အများစုသည် မိမိရှိစုဝေးရသည့် အကြောင်းကိုပင် မိမိရှိမသိကြပေ။

33 ယုဒလူမျိုးရှိသည် အာလေဇနဒြါကို လူအပေါင်းရှိရှိသို့ ထွက်စီသဖြင့် လူထုအထဲမှ အချို့သည် ဖြစ်ပေါ်လျက်ဟိသော ပြဿနာ၏ အရင်းအမြစ်မှာ အာလေဇနဒြါ ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။ သူသည် လူထုပရိသတ်အား ဆိတ်ဆိတ်နိန်နိန်ခြင်းငှာ လက်ရိပ်ပြုပြီးလျှင် ချေပပြောဆိုရန် ကြိုးစား၏။

34 သို့ရာတွင် ထိုသူသည် ယုဒလူမျိုး ဖြစ်ကြောင်းကို

လူအပေါင်းရို့သိကြသောအခါ “ဧဖက်မြို့၏ အာတေမိ  
နတ်ဘုရားမသည် ကြီးမြတ်ပေ၏” ဟု နှစ်နာရီတိတိ  
သံပြိုင်ကြွေးကြော်ကြ၏။

<sup>35</sup> နောက်ဆုံး၌ မြို့စာရေးသည် ထိုလူတို့ကို ဆိတ်  
ဆိတ်နိန့်စီပြီးလျှင် “ဧဖက်မြို့သားရို့၊ ကြီးမြတ်သော  
အာတေမိနတ်ဘုရားမ၏ နတ်ကွန်းနှင့် ကောင်းကင်ဘုံမှ  
ကျလာသည့် သူမ၏ ရုပ်တုကို စောင့်ထိန်းသော သူများ  
ဖြစ်ကြောင်းကို လူတိုင်း သိကြ၏။

<sup>36</sup> ဤအရာတို့ကို တစ်ယောက်မျှ မငြင်းနိုင်ရာ။  
ထို့ကြောင့် သင်ရို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနီသင့်၏။ မ  
ဆင်ခြင်ဘဲ ဇာအမှုအရာကိုမျှ မပြုကေ။

<sup>37</sup> ဗိမာန်တော်အား လုယူဖျက်ဆီးခြင်း အမှုကိုလည်း မ  
ပြု၊ ငါရို့၏ဘုရားများကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ပြစ်မှားခြင်း မပြု  
သော ထိုသူရို့ကို သင်ရို့သည် ဤနီရာသို့ ဆောင်ခကြ၏။

<sup>38</sup> ဒေမေတရိမှစ၍ သူ၏အပေါင်း အပါ ရို့သည်  
လူတစ်စုံတစ်ယောက်ကို တရားတို့လိုလျှင် တရားရုံး  
လည်းဟိ၏။ အာဏာပိုင်များလည်း ဟိ၏။ တရားရုံး၌  
အမှုသည် အချင်းချင်း တွဲကြစီ။

<sup>39</sup> သို့ရာတွင် သင်ရို့၌ အခြားအမှုဟိလျှင် တရားဝင်  
အစည်းအဝေး၌ စီရင်ဆုံးဖြတ်ရမည်။

<sup>40</sup> ဤနို့ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်ခြင်းသည် ငါရို့ကြောင့်ဟု  
စွပ်စွဲခံရမည်ကို စိုးရိမ်စရာဟိ၏။ ဤသို့ အုတ်အုတ်သံသံ  
ဖြစ်စရာ အကြောင်းမဟိ၊ ဤအကြောင်းအရာနှင့်ပတ်

သတ်၍လည်း ဆင်ခြီပီးစရာ အကြောင်းမဟိ” ဟု ဆို၏။

<sup>41</sup> ဤသို့ပြောပြီးလျှင် မြို့စာရေးသည် စုဝေးသောသူ  
ရို့ကို ထိုနီရာမှ ထွက်လားစီတော်မူ၏။

## 20

### မာကေဒေါနိုပြည်နှင့် အခါယပြည်သို့

<sup>1</sup> ထိုရုန်းရင်းခတ်သောအမှု ပြီးလားသည့်နောက် ပေါ  
လုသည် ယုံကြည်သူရို့ကို ခေါ်၍ အားပီးစကားပြောပြီး  
နှုတ်ဆက်လေ၏။ ထို့နောက် သူသည် မာကေဒေါနိုပြည်  
သို့ ထွက်ခွာလားလေ၏။

<sup>2</sup> သူသည် ထိုဒေသတလျှောက်သို့လားကာ လူတို့ကို  
များစွာသော တရားစကားဖြင့် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပြီး  
လျှင် အခါယပြည်သို့ လား၍၊

<sup>3</sup> သူသည် ထိုပြည်၌ သုံးလတိုင်တိုင် တည်းခိုလေ၏။  
ထို့နောက် ယူရိုပြည်သို့ သင်္ဘောဖြင့် ရွက်ချွင့်မည်ပြုစဉ်  
ယုဒလူရို့သည် မိမိအား လုပ်ကြံရန် ကြံစည်နိုင်သည်ကို  
သိသဖြင့်၊ မာကေဒေါနိုပြည်လမ်းဖြင့် ပြန်မည်ဟု စိတ်  
ပိုင်းဖြတ်လေ၏။

<sup>4</sup> ပေါလုနှင့်အတူ အာယိုပြည်သို့ လိုက်သောသူရို့မှာ  
ဗေရိုမြို့သားဖြစ်သော ပုရု၏သား သောပတရု၊ သက်သာ  
လောနိတ်မြို့သား အာရိတုတာခုနှင့် သေကုနုဒု၊ ဒေရဗေ  
မြို့သား ဂါယု၊ လုတုတရမြို့သား တိမောသေ၊ အာယို  
ပြည်သား တုခိတ်နှင့် တရောဖိမ်ရို့ဖြစ်ကြ၏။

<sup>5</sup> ထိုသူရို့သည် အရှိုမှ လား၍ တရောမြို့တွင် ငါရို့ကို စောင့်နိုင်ကြ၏။

<sup>6</sup> ငါရို့မူကား အဇမပွဲတည်းဟူသော တဆီးမဲ့မုန့်ပွဲ လွန်ပြီးနောက် ဖိလိပုပိမြို့မှ သင်္ဘောဖြင့် ရွက်ရွင့်လာရာ ငါးရက်ကြာပြီးနောက် သူရို့ဟိရာ တရောမြို့သို့ ရောက်၍ ထိုနိရာ၌ ခုနစ်ရက်တည်းခိုနိုင်ကြ၏။

တာရောမြို့သို့ ပေါလု၏ နောက်ဆုံးလည်ပတ်ခြင်း

<sup>7</sup> စနီနို\* ညဇဖက်၌ ငါရို့သည် အတူတကွ မိတ်ဆုံ စားသုံးခြင်းငှာ စုရုံးကြ၏။ နောက်တစ်နိ့တွင် ပေါလုသည် ထိုမြို့မှ ထွက်လာရန် အကြံဟိသဖြင့် သန်းခေါင်ယံတိုင်အောင် လူတိအား သွန်သင်လျက်ဟိ၏။

<sup>8</sup> ငါရို့ စည်းဝေးရာ အထက်ခန်း၌ ထွန်းညှိထားသော မီးခွက်များစွာဟိ၏။

<sup>9</sup> ပေါလုသည် ကြာမြင့်စွာ ဟောပြောသဖြင့် ဥတုခု ဟု နာမည်ဟိသော လူငယ်တစ်ယောက်သည် ပြတင်းပေါက်နား၌ ထိုင်၍ ငိုက်မျိုင်းအိပ်ပျော်နိုင်၏။ နောက်ဆုံး သူသည် နှိုက်နှိုက်ချိုက်ချိုက် အိပ်မောကျသောကြောင့် အိမ်သုံးဆင့် အထက်မှ ပြုတ်ကျလေ၏။ သူရို့သည် သူ့ကို ထူမလိုက်သောအခါ သီဆုံးနိုင်သည်ကို တွံ့ရ၏။

<sup>10</sup> ပေါလုသည် လည်း အောက်သို့ ဆင်း၍ ထိုသူ၏အထက်၌ ကိုယ်ကို လှဲချ၍ ဖက်ပြီးလျှင် “မစိုးရိမ်

\* 20:7 စနီနို၊ သို့မဟုတ် တလင်းဂနီ။

ကတ်ကော။ သူသည် အသက်ရှင်လျက် ဟိသည်” ဟု ဆိုလေ၏။

<sup>11</sup> ထို့နောက် ပေါလုသည် အိမ်ထက်သို့ ပြန်တက်ပြီး လျှင် မုန့်ကိုဖဲ့၍ စားလေ၏။ အစားအစာ သုံးဆောင်ပြီး နောက် ပေါလုသည် ထိုသူရို့နှင့်အတူ အရုဏ်တက်သည့် တိုင်အောင် ကြာမြင့်စွာ စကားပြောပြီးနောက် ထိုမြို့မှ ထွက်လားလေ၏။

<sup>12</sup> သူရို့သည်လည်း ထိုအသက်ရှင်လျက် ဟိသော လူငယ်ကို အိမ်သို့ ဆောင်လားပြီးမှ အလွန်စိတ်သက်သာ ရာ ရကြ၏။

### တာရောမြို့မှ မိလက်မြို့သို့

<sup>13</sup> ငါရို့သည် သဘောထက်သို့ အယင်တက်၍ အဿုမြို့သို့ ရွက်ရွှင်ကြ၏။ ထိုမြို့မှသာ ပေါလုကို သဘောဖြင့် လိုက်စီခြင်းငှာ ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား ပေါလုသည် ထိုမြို့သို့ ကုန်းလမ်းဖြင့် လားသောကြောင့် ဤသို့ စီမံထားခြင်းဖြစ်၏။

<sup>14</sup> သူသည် အဿုမြို့၌ ငါရို့ကို တွေ့လျှင်၊ ငါရို့သည် သူ့ကို သဘောထက်သို့ ခေါ်တင်ပြီး မိတုလင်မြို့သို့ လားကြ၏။

<sup>15</sup> ထိုမှ ရွက်ရွှင်ကြရာ နောက်တစ်နိဉ် ခိအုကျွန်းသို့ ရောက်ကြ၏။ နောက်တစ်ရက်ကြာသော် သာမုကျွန်းသို့ ရောက်ကြပြီးလျှင် ထိုမှတစ်ဆင့် နောက်တစ်ရက် ကြာသောအခါ မိလက်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။

16 ပေါလုသည် အာယိုနယ်၌ အချိန် မကုန်ဆုံးစီလိုသဖြင့် ဧဖက်မြို့နားမှဖြတ်၍၊ ဖြစ်နိုင်လျှင် ပင်တေကုတုတေ ပွဲတော်နို့အမီ ယေရုဆလင်မြို့သို့ စောလျင်စွာ ရောက်နိုင်ခြင်းငှာ ရွက်ရွင့်ရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်လေ၏။

ဧဖက်မြို့ဟိ အသင်းတော်လူကြီးများအား ပေါလု၏ နှုတ်ဆက်စကားပြောခြင်း

17 ပေါလုသည် ဧဖက်မြို့၌ဟိသော အသင်းတော်လူကြီးများအား မိမိနှင့် လာရောက်တို့ဆုံခြင်းငှာ မိလက်မြို့မှ သတင်းပါးလေ၏။

18 ထိုသူရို့ရောက်လာကြသောအခါ၊ ပေါလုက “ငါသည် အာယိုပြည်သို့ ရောက်သော ပထမနိမ့်မှစ၍ သင်ရို့နှင့်အတူ တစ်ချိန်လုံး ဇာပိုင် အသက်ရှင်ခဲ့သည်ကို သင်ရို့သိကြ၏။

19 ယုဒလူမျိုး တချို့၏ မကောင်းသော အကြံအစည်များကြောင့် ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံရချိန်တွင် ငါသည် စိတ်နှလုံး နှိမ့်ချကာ မျက်ရည်ကျလျက် သခင်ဘုရား၏ အခိုင်းအစီအဖြစ် အမှုတော်မြတ်ကို ထမ်းဆောင်ခ၏။

20 သင်ရို့၏ အိမ်များ၌သော်လည်းကောင်း၊ လူထုပရိသတ်ရို့၏ ရှိ၌သော်လည်းကောင်း ငါသည် ဟောပြောသွန်သင်ပီးသောအခါ သင်ရို့၌ အကျိုးဟိစီမည့် ဇာစကားကိုမျှ ချန်၍ မထားခဲ့သည်ကို သင်ရို့သိကြ၏။

21 ငါသည် ယုဒလူမျိုးရို့နှင့် ဟေလသလူရို့အား မိမိရို့အပြစ်မှ နောင်တရ၍ ဘုရားသခင်ပါးသို့ လှည့်လာစီခြင်း

ငှာ လည်းကောင်း၊ အသျှင်ယေသျှုကို ယုံကြည်ကြစီခြင်း  
ငှာ လည်းကောင်း လေးနက်စွာ သတိပီးခ၏။

<sup>22</sup> အဂုမှာ ငါသည် သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို  
နာခံ၍ ယေရုဆလင်မြို့သို့ လားရမည်။ ထိုမြို့တွင် ငါ၌  
ဇာပိုင် ဖြစ်မည်ကို ငါမသိ။

<sup>23</sup> သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ငါအား သတိပီး  
သော အရာမူကား၊ ချုပ်နှောင်ခြင်းနှင့် ဒုက္ခဆင်းရဲများ  
ခြင်းသည် ငါ့အား မြို့အသီးသီးမှ စောင့်ကြိုနိုင်သည်  
ဟူ၍ ဖြစ်၏။

<sup>24</sup> သို့သော် ငါသည် ငါ့အသက်ကို နှမြောခြင်းမဟိ  
ဘဲ၊ ငါ၏အမှုတော်ကို ပြည့်စုံစီခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊  
အသျှင်ယေသျှု ပီးအပ်တော်မူသည့် အလုပ်တာဝန်  
ကိုလည်းကောင်း ပြီးဆုံးအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်မှုကို  
သာလျှင် ပမာဏပြု၏။ ကိုယ်တော် ပီးအပ်တော်မူ  
သော အမှုတော်မူကား ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်  
အကြောင်း သတင်းကောင်းကို ဟောပြောကြေညာရန်ပင်  
ဖြစ်သတည်း။

<sup>25</sup> “ငါသည် သင်ရို့ပါးသို့ လှည့်လည်၍ ဘုရားသခင်၏  
နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို ဟောပြောခ၏။ သို့သော် အ  
ဂုကား ငါ့မျက်နှာကို နောက်တဖန် မြင်ရကြလိမ့်မည်  
မဟုတ်ကြောင်းကို ငါသိ၏။

<sup>26</sup> သို့ဖြစ်၍ သင်ရို့ထဲမှ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည်

အသက်ဆုံးယှုံးလျှင် ငါနှင့် မသက်ဆိုင်ကြောင်းကို ငါ သည် ဤနို့သင်ရို့ကို လေးနက်စွာပြော၏။

27 အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တွန့်ဆုတ်ခြင်းမဟိဘဲ သင်ရို့အား ဘုရားသခင်၏အကြံအစည်ကို အကုန်အစင် ဟောပြောကြေငြာရန်ဖြစ်၏။

28 ထို့ကြောင့် သင်ရို့သည် မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော် ပီးထားသော သိုးစုရို့ကို လည်းကောင်း ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ကြလော့။ ဘုရားသ ခင် အသင်းတော်၏ သိုးထိန်းများ ဖြစ်စီကြလော့။† ထို အသင်းတော်မူကား ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်၏ အသွီးတော်အားဖြင့်‡ မိမိပိုင်ဆိုင်ရာ အသင်းတော် ဖြစ် စီ၏။

29 ငါမဟိသည့်နောက်၌ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော တောခွီးရို့သည် သင်ရို့ပါးသို့ လာ၍ သိုးစုတို့ကို ညှာတာ လိမ့်မည် မဟုတ်သည်ကို ငါသိ၏။

30 သင်ရို့အထဲမှ တချို့သော လူတို့က လိမ်ဝါပြောဆို ကာ ယုံကြည်သူများကို သူရို့နောက်သို့ ဆွဲဆောင်လား မည့် အချိန်ကာလသည် ရောက်လာလိမ့်မည်။

31 ထို့ကြောင့် သတိဖြင့် နီကြလော့။ ငါသည် နို့၊ ညဉ့် မပြတ် သိုးနှစ်ပတ်လုံး မျက်ရည်ကျပြီး သင်ရို့ တစ် ယောက်ချင်းစီတိုင်းအား သွန်သင်ပီးခသည်ကို သတိရ

† 20:28 ဘုရားသခင်၊ အချို့သော မူရင်းကျမ်းများတွင် သခင်ဘုရား၊ ဟူ၍ ဟိသည်။ ‡ 20:28 မိမိသားတော်၏ အသွီးတော်အားဖြင့်၊ သို့မဟုတ်မိမိသားတော်၏ အသိခံ ယဇ်ပူဇော်ပီးခြင်းအားဖြင့်၊ သို့မဟုတ် မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်အသွီးတော်အားဖြင့်။

ကြလော့။

<sup>32</sup> “အဂ္ဂ ငါ သည် သင် ရှိ အား ဘုရားသခင်၏ လက်တော်သို့ လည်းကောင်း၊ ကျေးဇူးတရားလက်သို့ လည်းကောင်း အပ်နှံ၏။ ထိုကျေးဇူးတရားသည် သင်ရှိ ကို တည်ဆောက်လျက် မိမိ၏လူအားလုံးအဖို့ လျာထားသော ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို သင်ရှိအား ပီးလိမ့်မည်။

<sup>33</sup> ငါသည် သူတစ်ပါး၏ ရွှံ့၊ ငွေနှင့် အဝတ်အစားတို့ကို လိုချင်တပ်မက်ခြင်း မဟံ။

<sup>34</sup> ငါနှင့် ငါ့အပေါင်းဖော်ရှိ၏ လိုအပ်ချက်များအတွက် ငါသည် ငါ့လက်ဖြင့် အလုပ်လုပ်၍ ထောက်ပံ့ခကြောင်း ကို သင်ရှိကိုယ်တိုင် သိကြ၏။

<sup>35</sup> သင်ရှိအား ငါ ပြသခသည့်အတိုင်း ခပ်သိမ်းသော အရာ၌ အလုပ်ကို ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ပြီး အားနည်းသော သူရှိ ကို ကူညီမစ ကြလော့။ အသျှင်ယေသျှုကိုယ်တိုင် ပြောခသော ‘ပီးကမ်းခြင်းသည် ရယူခြင်းထက် သာ၍ မင်္ဂလာဟိ၏’ ဟူသော စကားကို အောက်မီကြလော့” ဟု ဆို၏။

<sup>36</sup> ပေါလုသည် ထိုသို့ပြောပြီးမှ ထိုသူရှိနှင့်အတူ ဒူးထောက်၍ ဆုတောင်းလေ၏။

<sup>37</sup> ထိုသူအပေါင်းရှိသည် ငိုယိုလျက် ပေါလုအား ဖက်၍ နမ်းပြီးလျှင် နှုတ်ဆက်ကြ၏။

<sup>38</sup> အကြောင်းမူကား ပေါလုသည် သင်ရှိ ငါ့မျက်နှာ

ကို နောက်တဖန် မမြင်ရယာဟု ဆိုသောကြောင့် ထိုသူ  
ရို့ အလွန် ဝမ်းနည်းကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထို့နောက်  
ထိုသူရို့သည် ပေါလုအား သဘောသို့ လိုက်ပို့ကြ၏။

## 21

ယေရုဆလင်မြို့သို့ ပေါလု လားခြင်း

<sup>1</sup> ငါရို့သည် ထိုသူရို့အား နှုတ်ဆက် ထွက်ခွာလာပြီး  
နောက် ကောသကျွန်းသို့ တည့်တည့်ရွက်ရွက်ရာ နောက်တ  
စ်နိမ့် ရောဒုကျွန်းသို့ ရောက်ကြပြီး ထိုကျွန်းမှ ပတရမြို့  
သို့ ခရီးဆက်ကြ၏။

<sup>2</sup> ထိုမြို့၌ ဖိနိတ်ပြည်သို့ ကူးသော သင်္ဘောကိုတို့လျှင်  
ထိုသင်္ဘောထက်သို့ တက်၍ ရွက်ရွက်ကြ၏။

<sup>3</sup> ငါရို့သည် ကုပရုကျွန်းကို မြင်ရသောအခါ ထို  
ကျွန်း၏တောင်ဖက်အရပ်မှ ဖြတ်၍ ယူရိပြည်သို့ ရွက်ရွ  
က်ကြလေ၏။ တုရုမြို့၌ ကုန်ပစ္စည်းများကို ချရမည်ဖြစ်  
သောကြောင့် သင်္ဘောသည် ထိုမြို့တွင် ဆိုက်ကပ်လေ၏။

<sup>4</sup> ထိုအရပ်တွင် ယုံကြည်သူတချို့ကို ငါရို့သည် တွေ့  
သဖြင့် ထိုသူရို့နှင့်အတူ ရက်သတ္တတစ်ပတ် တည်းခို  
ကြ၏။ ဝိညာဉ်တော်၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ထိုသူရို့  
သည် ပေါလုအား ယေရုဆလင်မြို့သို့ မလားစီခြင်းငှာ  
ပြောကြ၏။

<sup>5</sup> သို့ပိုင်သျှောင် ခုနစ်ရက်လွန်သောအခါ ငါရို့သည်  
ထိုအရပ်မှ ထွက်၍ ငါရို့၏ ခရီးစဉ်အတိုင်း ခရီးဆက်

ကြ၏။ သူ့ရို့သည်လည်း မိမိရို့၏မယားတံ၊ အချေတံနှင့် အတူ မြို့ပြင်ကမ်းခြံသို့ လိုက်ပို့ကြ၏။ ထိုနီရာတွင် ငါရို့ အားလုံးသည် ဒူးထောက်ပြီး ဆုတောင်းကြ၏။

<sup>6</sup> ထို့နောက် ငါရို့သည် အချင်းချင်း နှုတ်ဆက်ပြီး သဘောထက်သို့ တက်ကြ၏။ သူ့ရို့သည်လည်း မိမိအိမ်သို့ ပြန်ကြ၏။

<sup>7</sup> ငါရို့သည် တုရမြို့မှ ခရီးဆက်ကြပြန်၍ ပတောလင်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ငါရို့သည် ထိုမြို့တွင် ယုံကြည်သူများနှင့် တွဲ၍ မိတ်ဆက်ပြီး ထိုသူရို့၌ တစ်ရက်တာ တည်းခိုကြ၏။

<sup>8</sup> နောက်တစ်နိဉ်၌ ငါရို့သည် ထိုမြို့မှ ထွက်ခွာလျှင် ကဲသရိမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ ငါရို့သည် ထိုမြို့တွင် ဧဝံဂေလိဆရာ ဖိလိပုပု၏အိမ်၌ တည်းခိုကြ၏။ ထိုဖိလိပုပုမူကား၊ ယေရုဆလင် အသင်းတော်မှ ရွီးချယ်ထားသော ဆရာခုနစ်ပါးထဲမှ တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်၏။

<sup>9</sup> သူ၌ အိမ်ထောင်မပြုရသိမ့်သော သမီးလေးယောက် ဟိ၏။ သူမရို့သည် ဘုရားသခင်၏ သတင်းတော်ကို ဟောပြောကြေငြာသော သူများဖြစ်၏။

<sup>10</sup> အကျွန်ရို့သည် ထိုအိမ်တွင် ရက်တာရှည်စွာ တည်းခိုကြသောအခါ၊ အာဂဗုဟု နာမည်ဟိသော ပရောဖက်တစ်ယောက်သည် ယုဒပြည်မှ ရောက်လာ၏။

<sup>11</sup> ထိုသူသည် အကျွန်ရို့ပါးသို့ လာ၍ ပေါလု၏ ခါးပတ်

ကြိုးကို ယူပြီးလျှင်၊ မိမိ၏ခြံနှင့် လက်တံကို တုပ်နှောင်ကာ “ဤခါးပတ်ကြိုး ပိုင်သျှင်သည် ယေရုဆလင်မြို့၌ ဟိသောယုဒလူမျိုးရှိ၏ ဤပိုင် တုပ်နှောင်ခြင်းကို ခံရပြီးလျှင် တခြားလူမျိုးရှိ၏ လက်သို့ အပ်နှံခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်ဟု သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော် မိန့်တော်မူသည်” ဟူ၍ ဆိုလေ၏။

12 ထိုစကားကို ကြားကြသောအခါ အကျွန်ရဲ့နှင့် ထိုအရပ်၌ ဟိသောလူရှိသည် ပေါလုအား ယေရုဆလင်မြို့သို့ ဆက်မလားရန် တောင်းပန်ကြ၏။

13 သို့ရာတွင် ပေါလုက၊ “သင်ရှိသည် ဇာကြောင့် ဤပိုင် ငိုယိုပြီးလျှင် ငါ့နှလုံးကို ကြံကွဲအောင် လုပ်နိုင်ကြသနည်း။ ငါသည် အသျှင်ယေသျှ၏ နာမအဖို့အလို့ငှာ ယေရုဆလင်မြို့၌ တုပ်နှောင်ခံရန် သာမက အသိခံရန်ပင် အသင့်ဟိ၏” ဟု ပြန်ပြောလေ၏။

14 အကျွန်ရဲ့လည်း ပေါလုအား ဖျောင်းဖျ၍ မရသောကြောင့် “သခင်ဘုရား၏ အလိုတော်အတိုင်း ဖြစ်ပါစီ” ဟု ဆို၍ လက်လျော့လိုက်ကြ၏။

15 ထိုနီရာ၌ ကာလအင်တန်ကြာပြီးနောက်၊ အကျွန်ရဲ့သည် ပစ္စည်းများကို ထုပ်ပိုးကြပြီး ယေရုဆလင်မြို့သို့ ခရီးဆက်ကြ၏။

16 ကဲသရိမြို့မှ တပည့်တော်တချို့သည်လည်း အကျွန်ရဲ့နှင့်အတူ လိုက်ကြပြီး ကုပရကျွန်းသား ယုံကြည်သူ လူ

ဟောင်းတစ်ဦးဖြစ်သူ မနာသုန်အိမ်၌ တည်းခိုခြင်းငှာ\*  
အကျွန်ရဲ့အား ခေါ်လားကြ၏။

ယာကုပ်ပါးသို့ ပေါလု အလည်လားခြင်း

<sup>17</sup> ယေရုဆလင်မြို့သို့ အကျွန်ရဲ့ရောက်ကြသောအခါ၊  
ယုံကြည်သူများက အကျွန်ရဲ့ကို နီးထွေးစွာကြိုဆိုကြ၏။

<sup>18</sup> နောက်တစ်နိမ့်၌ ပေါလုသည် အကျွန်ရဲ့နှင့်အတူ ယာ  
ကုပ်ပါးသို့ လားရောက်တို့ဆုံ၏။ အသင်းတော်လူကြီး  
အပေါင်းရဲ့လည်း သူတို့၌ ရောက်နိုင်ကြ၏။

<sup>19</sup> ပေါလုသည် ထိုသူရဲ့အား မိတ်ဆက်ပြီးနောက်  
မိမိ၏အမှုတော်အားဖြင့် တခြားလူမျိုးရဲ့၌ ဘုရားသခင်  
ပြုတော်မူသော အမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ပြည့်စုံစွာ တင်ပြ  
တော်မူ၏။

<sup>20</sup> ထိုသို့ တင်ပြသမျှကို ကြားပြီးသည့်နောက်၊ သူရဲ့  
အားလုံးသည် ဘုရားသခင်အား ချီးမွမ်းကြ၏။ ထို့နောက်  
သူရဲ့အပေါင်းက “ညီအစ်ကို ပေါလု၊ သင် မြင်သည့်  
အတိုင်း ထောင်ပေါင်းများစွာသော ယုဒလူများသည်  
ယုံကြည်သူများ ဖြစ်လာကြပြီး ထိုသူအပေါင်းရဲ့သည်  
လည်း ပညတ်တရားကို ဆည်းကပ်စွဲလန်းသောသူတို့ ဖြစ်  
ကြ၏။

\* **21:16** အကျွန်ရဲ့နှင့်အတူ လိုက်ကြပြီး ကုပရုကျွန်းသား ယုံကြည်သူ  
လူဟောင်းတစ်ဦးဖြစ်သူ၊ သို့မဟုတ် သူရဲ့နှင့်အတူ ကနဦးတပည့်တော်အိမ်၌  
တည်းခိုရန် ငါရဲ့ လားလေ၏။

21 သင်သည် တခြားလူမျိုးရှိကြား၌ နီထိုင်ကြသော ယုဒလူမျိုးတို့အား မောသျှ၏တရားကို စွန့်ပစ်စီရန် လည်းကောင်း သူရှိ၏ အချေတံအား အရီဖျားလှီးခြင်းကို မခံစီခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ ယုဒထုံးတမ်းကို မလိုက်နာ ကြစီရန် လည်းကောင်း သွန်သင်ပီးနီကြောင်းကို သူရှိသည် ကြားသိကြ၏။

22 သင် ရောက်လာကြောင်းကို ထိုသူရှိ ကြားကြမည်မှာ သေချာပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဇာပိုင် လုပ်ရပါမည်နည်း။

23 ထို့ကြောင့် ငါရှိပြောသည့်အတိုင်း လုပ်ပါလော။ သစ္စာပြုပြီးသော လူလေးယောက်သည် ဤအရပ်၌ ဟိပါ၏။

24 ထိုသူရှိကို ခေါ်လားပြီးလျှင် စင်ကြယ်ခြင်း မင်္ဂလာကို သူရှိနှင့်အတူ ပြုပါလော့။ သူရှိသည် ဂေါင်းရိတ်ခြင်းကို ပြုနိုင်စီခြင်းငှာ သူရှိအတွက် ကုန်ကျစရိတ်ကို သင် ပီးပါလော့။ ထိုသို့ ပြုပါလျှင် သူရှိ ကြားခံကြသော သင်၏အကြောင်းမှာ မှန်ကန်မှု မဟိကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သင်ကိုယ်တိုင်ပင် မောသျှ၏ ပညတ်တရားအတိုင်း အသက်ရှင်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း သိကြပါလိမ့်မည်။

25 သို့ ပိုင်သျှောင် တခြား လူမျိုး မှ ယုံကြည်သူ ဖြစ်လာသောသူရှိအတွက် ကား၊ ရုပ်တုကို ပူဇော်ထားသော အစားအစာ များ ကို လည်းကောင်း၊ အသွီး ကို

လည်းကောင်း၊ လိုင်ပင်းကို လိမ်၍ သတ်သောအသားနှင့် မတရားသောမေထုန်ကိုလည်းကောင်း ယောင်ကြရန် ငါရို့ စီရင်ဆုံးဖြတ်ချက်ကို စာရီး၍ ပို့ပြီးပါယာ” ဟု ဆိုကြ၏။

<sup>26</sup> ထို့ကြောင့် နောက်တစ်နှိ၌ ပေါလုသည် ထိုလူလေး ယောက်ရို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင် သူရို့နှင့်အတူ စင်ကြယ်ခြင်း မင်္ဂလာကို ခံယူ၏။ ထို့နောက် သူသည် ဗိမာန်တော်ထဲသို့ ဝင်လား၍ သူရို့အတွက် တစ်ယောက်ချင်းစီ ပူဇော်သကာ ဆက်သရမည့် အချိန်တည်းဟူသော သန့်စင်ခြင်းကိုပြုရ သော ပြီးဆုံးမည့်နိရုဏ်အချိန်ကို ပြောလေ၏။

### ဗိမာန်တော်၌ ပေါလုအဖမ်းခံရခြင်း

<sup>27</sup> ထိုခုနစ်ရက်တာ ကာလကုန်ဆုံး လူသောအခါ အာ ယိုမှ လာသော ယုဒလူအချို့သည် ဗိမာန်တော်၌ ပေါလု ကို မြင်တော်မူ၏။ သူရို့သည် စုဝေးလျက်ဟံသော လူအ ပေါင်းရို့၏စိတ်ကို ထိုးဆွ၍ ပေါလုအား ဖမ်းဆီးကြ၏။

<sup>28</sup> သူရို့က “ဣသရေလအမျိုးသားရို့၊ အကျွန်ရို့ကို ကူမကြပါ။ ဤသူသည် လားသောနီရာတိုင်းမှာ ငါရို့ လူမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ပညတ်တရားနှင့် ဤအရပ်ကို လည်းကောင်း ဆန့်ကျင်ပြီး သွန်သင်နိန်သောသူ ဖြစ် ပါ၏။ အဂုလည်း ဤသူသည် သန့်ယှင်းသော ဌာန တော်ကို ညစ်ညူးစီရံသာမက ဤဗိမာန်တော်ထဲကိုလည်း တခြားလူမျိုးတချို့ကို ခေါ်သွင်းလီယာ” ဟု ဟစ်အော် ကြ၏။

29 ဤသို့ သူ့ရိုးပြောရခြင်းကား၊ ပေါလုအား ဧဖက်မြို့မှ တရောဖိမ်ဟု အမည်ဟိသော သူနှင့်အတူ မြို့ထဲ၌ တို့မြင်ခသဖြင့် ထိုသူအား ပေါလုသည် ဗိမာန်တော်ထဲသို့ ခေါ်သွင်းသည်ဟု ထင်မှတ်သောကြောင့်ဖြစ်၏။

30 တစ်မြို့လုံး ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်ပြီး၊ လူရို့သည် လည်း တညီတညွတ်တည်း မြီးလာကာ ပေါလုအား ဖမ်းဆီးပြီး ဗိမာန်တော်၏ အပြင်ဖက်သို့ ဆွဲခေါ်လာကြ၏။ ထို့နောက် ချက်ချင်းပင် ဗိမာန်တော်၏ တန်းခါးများကို ပိတ်လိုက်ကြ၏။

31 လူရို့သည် ပေါလုအား အသိသတ်ခြင်းငှာ ကြိုးစား နိန်စဉ်၊ ရောမတပ်မှူးသည် ယေရုဆလင်တစ်မြို့လုံး ရုန်းရင်းဆန်ခတ် ဖြစ်နိန်ကြောင်းကို သတင်းရလေ၏။

32 ရောမတပ်မှူးသည်လည်း စစ်သားတို့နှင့် တပ်ခွဲမှူးတချို့ကို ချက်ချင်း ခေါ်၍ သူ့ရိုးဟိရာသို့ ချက်ချင်းပင် မြီးလာကြ၏။ လူအပေါင်းရို့သည်လည်း ထိုသို့ ရောမတပ်မှူးနှင့် စစ်သားရို့ လာကြသည်ကို မြင်လျှင် ပေါလုကို မသတ်ဘဲ နီကြ၏။

33 ထိုအခါ တပ်မှူးသည် ပေါလု အနားသို့ရောက်လာ၍ ဖမ်းပြီး၊ သံကြိုးနှစ်ပင်ဖြင့် တုပ်နှောင်ကာ ထားစီ၏။ ထို့နောက် တပ်မှူးက “ဤသူကား ဇာသူနည်း၊ ဇာအမှုကို ပြုသနည်း” ဟု မိန်းမြန်းလေ၏။

34 လူအပေါင်းရို့ထဲမှ တချို့ကလည်း တစ်ယောက်တစ်

မျိုးစီ ပြောဆိုနိုင်ကြ၏။ ထိုဆူညံသံများကြောင့် တပ်မှူးသည် အဖြစ်မှန်ကို မသိနိုင်ဖြစ်၍၊ ပေါလုအား တပ်စခန်းထဲသို့ ခေါ်ဆောင်လားရန် မိမိလူရို့အား အမိန့်ပီးလေ၏။

<sup>35</sup> လူရို့သည် ရုန်းရင်းဆန်ခတ် ဖြစ်သောကြောင့် လိုကားသို့ ရောက်သောအခါ စစ်သားရို့သည် ပေါလုကို ပွဲမ၍ ယူရကြ၏။

<sup>36</sup> လူအပေါင်းရို့သည်လည်း “ယင်းသူကို အသိသတ်ပါ” ဟု ဟစ်အော်လျက် နောက်မှ လိုက်လာကြ၏။

**ပေါလုက မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်ပြောဆိုခြင်း**

<sup>37</sup> စစ်သားရို့က ပေါလုအား တပ်စခန်းထဲသို့ ခေါ်ယူမည်ပြုစဉ်၊ ပေါလုက တပ်မှူးအား “သင်နှင့် ငါ စကား စိကေချေ ပြောခွင့်ပီးပါ” ဟု တောင်းလျှင်၊

တပ်မှူးက “သင်သည် ဟေလသစကား ပြောတတ်သလော။

<sup>38</sup> သင်သည် မကြာသိမ့်သော အချိန်က ပုန်ကန်မှုကို အစပြုခဲ့ပြီး ဓားပြ ၄,၀၀၀ အား တောကန္တာရသို့ ခေါ်လားသော အဲဂုတုတုလူဖြစ်သည် မဟုတ်လော” ဟု မိန်းလေ၏။

<sup>39</sup> ထိုအခါ ပေါလုက “ငါသည် ကိလိကံပြည် တာယူမြို့၌ မွီးဖွားသော ယုဒလူမျိုးဖြစ်ပြီး သာမည မြို့သား မဟုတ်ပါ။ ဤသူရို့အား စကားပြောရသောအခွင့် ပီးပါ” ဟု တောင်းပန်လေ၏။

<sup>40</sup> တပ်မှူးသည်လည်း အခွင့်ပီးလေ၏။ ထိုအခါ ပေါလုသည် လိုကားထက်တွင် မတ်တပ်ရပ်၍ ဆိတ်ဆိတ်နိန်ရန်

လက်ဖြင့် အချက်ပြလေ၏။ လူရို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နီကြသောအခါ ပေါလုသည် ဟေဗြဲဘာသာစကားဖြင့် ပြောဆိုသည်မှာ၊

## 22

<sup>1</sup> “ညီအစ်ကိုရို့နှင့် ဖခင်ရို့၊ ငါ၏ ဖြေယှင်းချက်ကို နားထောင်ကြပါ” ဟု ဆို၏။

<sup>2</sup> ထိုသို့ ပေါလုသည် ဟေဗြဲ ဘာသာစကား နှင့် ပြောသည် ကို သူ ရို့ သည် ကြား ကြ လျှင် သာ၍ တိတ်ဆိတ်စွာနီကြ၏။ ထိုအခါ ပေါလုက ဆက်လက်၍၊

<sup>3</sup> “ငါသည် ကိလိကိပြည်၊ တာယူမြို့တွင် မွီးဖွားသော ယုဒလူမျိုးဖြစ်ပါ၏။ ယေရုဆလင်မြို့တွင် ကြီးပြင်းလာ၍ ဂါမလျေလထံတွင် ပညာဆည်းပူးလာသူ တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ငါရို့ အဖိုးအဖီးရို့၏ နည်းဥပဒေသကို တိကျစွာ ခံယူလာသောသူ တစ်ယောက်ဖြစ်ပါ၏။ ဤနို့ ဤနီရာ၌ ဟိသော လူအားလုံးကဲ့သို့ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ဖက်၌ စိတ်အားကြီးသော သူဖြစ်ပါ၏။

<sup>4</sup> ငါသည် ဤသွန်သင်ချက်ကို လိုက်လျှောက်သော သူရို့ကို သီဆုံးသည်ထိတိုင်အောင် ညှဉ်းဆဲခပြီးလျှင် ယောက်ျား၊ မိန်းမ ရို့ကိုလည်း ဖမ်းဆီး၍ ထောင်ထဲ၌ ချထားခပါ၏။

<sup>5</sup> ငါ ပြော သော အရာ သည် မှန်ကန် ကြောင်း ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် လွှတ်တော်တစ်ရပ်လုံးက သက်

သီခံနိုင်ကြပါ၏။ ငါသည် ထိုသူရို့ပါးမှ ဒဏ်သက်မြို့၌ နီသော ယုဒလူမျိုးညီအစ်ကိုရို့ကို ရိုးလိုက်သောစာတံကို လက်ခံရဟံသောကြောင့် ထိုဘာသာ၌ ယုံကြည်သက်ဝင်သော သူရို့ကို ဖမ်းဆီးပြီး သံကြိုးများဖြင့် တုပ်၍ ယေရုဆလင်မြို့သို့ ပြစ်ဒဏ်ပီးခြင်းငှာ ခေါ်ဆောင်လာရန် ထိုမြို့သို့ လားခပါ၏။

ပေါလု ပြောင်းလဲလာပုံ

(တမန်တော် ၉:၁-၁၉; ၂၆:၁၂-၁၈)

<sup>6</sup> “ငါသည် ခရီးလား၍ ဒဏ်သက်မြို့ အနားသို့ ရောက်သောအခါ၊ မွန်းတည့် အချိန်ခန့်တွင် အာကာမှ တောက်ပသော အလင်းတန်းသည် ငါ၏ ပတ်လည်၌ ရုတ်ကနဲ့ ထွန်းတောက်လေ၏။

<sup>7</sup> ငါသည်လည်း မြီထက်မှာ လဲကျပြီး ‘သျှောလု၊ သျှောလု၊ ငါ့ကို အကြောင့် ညှဉ်းဆဲနိန်သနည်း’ ဟု ငါအား ပြောသောစကားသံကို ကြားရ၏။

<sup>8</sup> ငါကလည်း ‘အသျှင်၊ သင်ကား အသူနည်း’ ဟု မိန်းလျှင်၊ ‘ငါကား သင် ညှဉ်းဆဲနိန်သော နာဇရက်မြို့သား ယေသျှု ဖြစ်၏’ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

<sup>9</sup> ငါနှင့်အတူ လိုက်လာကြသောသူရို့ကလည်း ထိုအလင်းကို မြင်ကြ၏။ သို့သော် ငါ့ကို ပြောနိန်သော ထိုသူ၏စကားသံကိုကား သူရို့ တစ်ယောက်မျှ မကြားကြ။

<sup>10</sup> ငါကလည်း ‘အသျှင်၊ အကျွန်ုပ် အချင့် လုပ်ရပါမည်နည်း’ ဟု မိန်းလျှင်၊ ထိုအသျှင်က ‘သင် ထပြီး ဒ

မာသက်မြို့ထဲသို့ လားလော့၊ သင်ဆောင်ရွက်စရာအဖို့ ဘုရားသခင်က ခွဲခန့်သတ်မှတ်ထားသော အမှုအရာတို့ကို ထိုမြို့၌ ပြောပြလိမ့်မည်’ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

11 ထိုတောက်ပသော အလင်းတန်းကြောင့် ငါသည် မျက်စိကွယ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ငါနှင့်လိုက်လာသောသူ ရှို့က ငါ့ကို လက်ဆွဲ၍ ဒမာသက်မြို့ထဲသို့ ခေါ်လား၏။

12 “ထို့နောက် အာနနိဆိုသူ တစ်ယောက်သည် ငါ့ပါးသို့ ရောက်လာ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ရိုး၏ပညတ်တရားကို လိုက်လျှောက်၍ ဘုရားဝတ်၌ မွှေပျော်သောသူ ဖြစ်သည် နှင့်အညီ ထိုအရပ်၌ နီထိုင်ကြသော ယုဒလူအားလုံး၏ ရိုသီလေးစားခြင်းကို ခံရသော သူဖြစ်၏။

13 ထိုသူသည် ငါ့ပါးသို့ လာပြီး အနား၌ ရပ်ကာ ‘ငါ့ညီ သျှောလု၊ မျက်စိ ပြန်၍ မြင်စီ’ ဟု ဆိုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ငါ၏မျက်စိသည် ပြန်မြင်၍ သူ့ကို ကြည့်လေ၏။

14 သူက၊ ‘ငါ ရှို့ အဖိုး အဖီး တိ ကိုးကွယ် သော ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏ အလိုတော်ကို သိစီခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ ဖြောင့်မတ်သော အခိုင်းအစီကို တို့မြင်စီခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ နှုတ်တော်မှ ထွက်သော အသံတော်ကို ကြားစီခြင်းငှာ လည်းကောင်း သင့်အား ရှီးချယ်တော်မူယာ။

15 အကြောင်းမူကား သင်သည် မြင်သမျှ၊ ကြားသမျှတို့ကို လူအပေါင်းရှို့အား ဟောပြောစီခြင်းငှာ ထိုအသျှင်၏

သက်သီခံဖြစ်လိမ့်မည်၏။

<sup>16</sup> အဂ၊ သင်သည် အကြောင့် ဆိုင်းငံ့နိုင်သနည်း။ သင် ထ၍ ဗတုတိဇ်ကို ခံယူလော့။ သင်၏အပြစ်ကို ဆီးကြော စီခြင်းငှာ ဘုရားသခင်၌ ဆုတောင်းပတုထနာပြုလော့’ ဟု ဆို၏။

တခြားလူမျိုးတိအား တရားဟောရန် ပေါလု အခေါ်ခံ ရခြင်း

<sup>17</sup> “ထို့နောက် ငါသည် ယေရုဆလင် မြို့သို့ ပြန်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ ဆုတောင်းနိုင်စဉ် ရှုပါရုံ တစ်ခုကို မြင်ရ သည်မှာ၊

<sup>18</sup> သခင်ဘုရားက ‘သင်သည် ယေရုဆလင် မြို့မှ အလျင်အမြန် ထွက်လားလော့။ အကြောင်းမူကား ဤ မြို့သားရို့သည် သင်သက်သီခံသော ငါ၏အကြောင်းကို လက်ခံကြမည် မဟုတ်’ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

<sup>19</sup> ငါကလည်း ‘သခင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် တရားဇရပ် များသို့ လားပြီး၊ ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်သောသူများအား ဖမ်းဆီး၍ သတ်ပုတ်ကြောင်းကို သူရို့သည် ကောင်းစွာ သိကြပါ၏။

<sup>20</sup> ကိုယ်တော်၏ သက်သီခံဖြစ်သူ သတေဖန်ကိုလည်း အသိသတ်ခသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ထိုအရပ်၌ ဟိ ပါ၏။ ထိုသူကို အသိသတ်သောလူရို့ကို ထောက်ခံပီးပြီး

ထိုသူရို့၏ အဝတ်အစားများကို စောင့်ကြည့်နိုင်ခါ၏’  
ဟု လျှောက်ဆို၏။

<sup>21</sup> ထိုအခါ၊ သခင်ဘုရားကလည်း၊ ‘လားလော့။ သင့်ကို  
တခြားလူမျိုးရို့အဖို့ ဝီးသောအရပ်သို့ ငါစီရွတ်ယာ’ ဟု  
ငါ့ကို မိန့်တော်မူ၏။”

<sup>22</sup> လူရို့သည် ထိုမျှတိုင်အောင် ပေါလု၏ စကားကို  
နားထောင်ပြီးနောက်၊ သူရို့က “ဤသူကို မြီကြီးထက်မှာ  
ထားဖို့မသင့်၊ အသက်ရှင်ဖို့ မတန်၊ အသိသတ်ပစ်လိုက်”  
ဟု အသံကုန်အောင် အော်ဟစ်ကြ၏။

<sup>23</sup> သူရို့သည် အော်ဟစ်၍ မိမိရို့၏ အဝတ်များကို လှုပ်  
ခါပြီး မြီမှုန့်တို့ကို အထက်သို့ ရွှင့်ပစ်ကြ၏။

<sup>24</sup> ထိုအခါ တပ်မှူးက ပေါလုအား တပ်စခန်းထဲသို့ ခေါ်  
လားစီရန် စစ်သားရို့ကို အမိန့်ပီးလေ၏။ ပြီးလျှင် လူရို့  
သည် ဤကဲ့သို့ အော်ဟစ်ကြသည့် အကြောင်းရင်းကို သိ  
စီခြင်းငှာ ပေါလုအား သတ်ပုတ်၍ စစ်ဆီးစီ၏။

<sup>25</sup> သို့သော် စစ်သားရို့သည် ပေါလုအား သတ်ပုတ်၍  
စစ်ဆီးရန် တုပ်နှောင်သောအခါ၊ ပေါလုက အနား၌ ရပ်  
နိုင်သော တပ်ခွဲမှူးအား “ရောမနိုင်ငံသား တစ်ယောက်ကို  
စစ်ဆီးခြင်းကို မပြုဘဲ၊ ကြိမ်ဒါဏ်ပီးခြင်းသည် ဥပဒေနှင့်  
ကိုက်ညီသလော” ဟု မိန်းလေ၏။

<sup>26</sup> ထိုစကားကို တပ်ခွဲမှူး ကြားလျှင်၊ သူသည် တပ်မှူးပါး  
သို့ လား၍ “ဤသူသည် ရောမနိုင်ငံသားဖြစ်ပါ၏။ ဤသူ  
ကို ဇာပိုင် လုပ်ရပါမည်နည်း” ဟု မိန်းလေ၏။

27 ထို့ကြောင့် တပ်မှူးသည် ပေါလုပါးသို့ လား၍ “သင်သည် ရောမနိုင်ငံသား မှန်သလော၊ ငါ့ကို ပြောလော” ဟု မိန်းလျှင်၊

ပေါလုကလည်း “မှန်ပါ၏” ဟု ဖြေလေ၏။

28 တပ်မှူးကလည်း “ငါသည် ငွီများစွာပီး၍ ရောမနိုင်ငံသား ဖြစ်ရ၏” ဟု ဆိုလျှင်၊

ပေါလုက “ငါမူကား၊ ဇာတိအားဖြင့် ရောမနိုင်ငံသား ဖြစ်၏” ဟု ဆို၏။

29 ပေါလုအား စစ်ဆီးမည့်လူရှိလည်း ချက်ချင်းပင် နောက်သို့ ဆုတ်လားကြ၏။ တပ်မှူးသည်လည်း ပေါလုသည် ရောမနိုင်ငံသား စစ်စစ် ဖြစ်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုရောမနိုင်ငံသား ဖြစ်သောသူကို သံကြိုးများဖြင့် တုပ်နှောင်၍ ထားသည်ကို လည်းကောင်း ဆင်ခြင် မိသောအခါ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

လွှတ်တော်ရှိ၌ ပေါလု ရောက်ဟိခြင်း

30 တပ်မှူးသည် ယုဒလူမျိုးများက ပေါလုအား ဇာအမှုဖြင့် ပြစ်တင်စွပ်စွဲကြသည်ကို သေချာစွာ သိလို၏။ ထို့ကြောင့် နောက်တစ်နိဗ္ဗိ ပေါလုအား တုပ်နှောင်ထားသော သံကြိုးများကို ဖယ်စီပြီး ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးအကဲများနှင့် ယုဒလွှတ်တော်အဖွဲ့ဝင်ရှိကို စုရုံးစီခြင်းငှာ အမိန့်ပီးလေ၏။ ထို့နောက် ပေါလုကို ခေါ်၍ သူ့ရုံးအရှိ၌ ရပ်စီ၏။

## 23

<sup>1</sup> ထိုအခါ ပေါလုသည် ယုဒလွှတ်တော်အဖွဲ့ဝင်များကို စွဲစွဲကြည့်လျက်၊ “ဣသရေလ ညီအစ်ကိုရဲ့၊ ငါသည် ဤ နို့အချိန်အထိ ဘုရားသခင်၏ရှေ့တွင် ငါ၏သိစိတ်သည် ကြည်လင်စွာဖြင့် ပြုမူနိုင်ထိုင်၏” ဟု ဆို၏။

<sup>2</sup> ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အာနာနိကလည်း အနား၌ ရပ်နိန်သော သူရို့အား ပေါလု၏ပါးစပ်ကို သတ်စီ၏။

<sup>3</sup> ပေါလုကလည်း ထိုသူအား၊ “ထုံးဖြူသုတ်ထားသော အုတ်ရိုး၊ သင့်ကို ဘုရားသခင်က အမှန် သတ်လိမ့်မည်။ သင်သည် ဤနီရာ၌ တရားဥပဒေအရ တရားစီရင်ခြင်းငှာ ထိုင်လျက်ပင် ငါ့ကို သတ်ခြင်းငှာ အမိန့်ပီးသဖြင့် တရားဥပဒေကို ချိုးဖောက်၏” ဟု ပြောဆို၏။

<sup>4</sup> အနား၌ ဟိနန်သောလူတိက ပေါလုအား “သင်သည် ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းကို ဇော်ကားပါသည် တကား” ဟု ဆိုသော်၊

<sup>5</sup> ပေါလုကလည်း “ငါ့ညီအစ်ကိုရဲ့၊ ဤသူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဖြစ်သည်ကို ငါမသိ။ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား ‘သင်၏လူမျိုးကို အုပ်ချုပ်သောသူအား သင်သည် မကောင်းသောစကား မပြောရ’” ဟူ၍ ဖြစ်၏။

<sup>6</sup> ထိုသူရို့အထဲတွင် လူတချို့က ဖာရိယုများဖြစ်ကြပြီး၊ တချို့က ဇေဒုကဲတိ ဖြစ်ကြသည်ကို ပေါလုသည် သိမြင်သောအခါ “ငါ၏ညီအစ်ကို ဣသရေလလူမျိုးရဲ့၊ ငါသည်

ဖာရိယုံ ဖြစ်ပါ၏။ ဖာရိယုံ၏သားလည်း ဖြစ်ပါ၏။ သီသောသူရို့သည် ရှင်ပြန်ထမြောက်မည် ဖြစ်ကြောင်းကို ငါသည် မျှော်လင့်နိုင်သောကြောင့် ဤနီရာတွင် စစ်ဆီးခံနိုင်ရခြင်း ဖြစ်ပါ၏” ဟု ဆိုလေ၏။

<sup>7</sup> ပေါလုသည် ထိုသို့ပြောဆိုပြီးသောအခါ ဖာရိယုံရို့နှင့် ဇဒွါကရို့သည် အချင်းချင်း ငြင်းခုံမှုကိုပြု၍ အုပ်စုကွဲလေ၏။

<sup>8</sup> ထိုသို့ အုပ်စုကွဲရသည့် အကြောင်းကား၊ “ဇဒွါကရို့သည် သီခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်း မဟံ၊ ကောင်းကင်တမန် မဟံ၊ ဝိညာဉ် မဟံ” ဟု ခံယူထားကြပြီး၊ ဖာရိယုံရို့မူကား ထိုအရာအားလုံးသည် ဟံကြောင်းကို လက်ခံထားကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။

<sup>9</sup> ထိုသို့ ငြင်းခုံပြောဆိုသံများ ပို၍ ကျယ်လောင်လာ၏။ တချို့သော ဖာရိယုံအဖွဲ့ဝင်ရို့ထဲမှ ကျမ်းတတ်ဆရာရို့သည် ထ၍ “ဤသူ၌ ငါရို့သည် အပြစ်တစ်ခုမျှ ရှာမတွေ့။ ဝိညာဉ်တစ်ပါးက သော်လည်းကောင်း၊ ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါးက သော်လည်းကောင်း သူ့အား အမှန်ပြောခြင်းပင် ဖြစ်၏” ဟူ၍ ပြင်းထန်စွာ ငြင်းခုံကြ၏။

<sup>10</sup> ငြင်းခုံမှု ပြင်းထန်လာသောအခါ၊ ပေါလုအား အပိုင်းပိုင်းဆုတ်ဖွဲ့မည်ကို တပ်မှူးသည် စိုးရိမ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် မိမိစစ်သားများအား ထိုလူအုပ်အထဲမှ ပေါလုကို မရမက ကယ်ထုတ်ပြီး၊ ရဲတိုက်သို့ ခေါ်လာစီခြင်းငှာ

အမိန့်ပီးလေ၏။

11 ထိုည၌ သခင်ဘုရားသည် ပေါလု၏အနား၌ ရပ်လျက်၊ “မကြောက်ကေ့၊ သင်သည် ဤယေရှုဆလင်မြို့၌ ငါ၏အကြောင်းကို သက်သိခံသည့်နည်းတူ၊ ရောမမြို့၌လည်း သက်သိခံရလိမ့်မည်” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပေါလုအား လုပ်ကြံရန် လျှို့ဝှက်ကြံစည်ခြင်း

12 နောက်တစ်နိမ့်လင်းသောအခါ ယုဒလူတချို့ရှိသည် အတူတကွတို့ဆုံ၍ ပေါလုအား အသိမသတ်ရမချင်း အစာမစား၊ ရိမသောက်ဘဲ နီရန် သစ္စာဆိုကြ၏။

13 ထိုသို့ သစ္စာဆိုသော လူအရီအတွက်ကား လေးဆယ်ကျော် ဟိ၏။

14 ထိုသူရှိသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးကဲတိ၊ ယုဒလူမျိုး အကြီးအကဲတိ ပါးသို့ လား၍ “ငါရှိသည် ပေါလုကို အသိမသတ်ရမချင်း မစားမသောက်ဘဲ နီရန် အတူတကွ သစ္စာဆိုကြပါ၏။

15 ထို့ကြောင့်၊ သင်ရှိနှင့် ယုဒလွတ်တော်အဖွဲ့ဝင်များက ပေါလုအား သေချာစွာ စစ်ဆီးလိုဟန်ပြုလျက် ရောမတပ်မှူးသည် ထိုသူကို သင်ရှိထံပါးသို့ ပို့စီခြင်းငှာ ပြောကြပါ။ ပေါလုသည် သင်ရှိပါးသို့ မရောက်မီ စပ်ကြား၌ အကျွန်ရှိသည် သူ့ကိုအသိသတ်ရန် အသင့်ဟိပါ၏” ဟု လျှောက်ကြလေ၏။

16 သို့သော် ထိုသို့ ကြံစည် နိန့်ကြသည်ကို ပေါလု၏တူသည် ကြားလျှင်၊ ရဲတိုက်ထဲသို့ ဝင်၍ ပေါလုအား ပြောလေ၏။

17 ထို့နောက် ပေါလုသည် တပ်ခွဲမှူး တစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ “ဤလူငယ်ကို တပ်မှူးပါးသို့ ခေါ်လားလီ။ အကြောင်းမူကား သူ၌ တင်ပြစရာ တစ်စုံတစ်ခု ဟိသည်” ဟု ဆို၏။

18 တပ်ခွဲမှူးကလည်း ထိုလူငယ်ကို တပ်မှူးပါးသို့ ခေါ်လားကာ “အကျဉ်းချခံ နိန့်ရသော ပေါလုသည် ဤလူငယ်အားဖြင့် တင်ပြစရာတစ်ခုဟိသည်ဟု တောင်းဆိုသောကြောင့် သူ့ကို ကိုယ်တော်ပါးသို့ လာပို့ခြင်း ဖြစ်သည်” ဟု လျှောက်လေ၏။

19 ထိုအခါ တပ်မှူးက လူငယ်၏လက်ကို ဆွဲ၍ ဆိတ်ကွယ်ရာသို့ ခေါ်လားကာ “သင်သည် ငါ့ကို ဇာချင့်ပြောလိုသနည်း” ဟု မိန်းလျှင်၊

20 လူငယ်ကလည်း “ယုဒ အာဏာပိုင် ရှို့သည် ပေါလု၏အမှုကို ပို၍သေချာစွာ စစ်ဆီးလိုဟန်ဖြင့် နက်ဖန်ခါ ကိုယ်တော်ထံမှ ပေါလုအား ယုဒတရားလွှတ်တော်သို့ ခေါ်ဆောင်ခြင်းငှာ တောင်းဆိုကြမည်ဟု တိုင်ပင်ကြပါယာ။

21 သူ ရှို့၏ တောင်းဆိုချက်ကို မလိုက်လျော့ပါကေ။ အကြောင်းမူကား ယောကျ်ားအရီအတွက် လေးဆယ်ကျော်သည် ပုန်းကွယ်ချောင်းမြောင်း၍ ပေါလုအား စောင့်ဆိုင်းနိန့်ကြပါ၏။ ထိုသူရှို့သည် ပေါလုအား အသိ

မသတ်ရမချင်း အစာမစား၊ ရီမသောက်ဘဲ နီရန် သစ္စာဆိုထားကြ၏။ အ ဂု တွင် ထိုသူ ရှိသည် ကိုယ်တော်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို စောင့်၍ အသင့် ဟိန်နိန်ကြပါ၏” ဟု လျှောက်လေ၏။

<sup>22</sup> ထိုအခါ တပ်မှူးက၊ “ငါ့ကို ပြောသော ဤစကားတို့ကို တစ်ယောက်ကိုမျှ မပြောကေ” ဟု ပြောဆိုပြီး လူငယ်ကို အဝီးသို့ ထွက်လားစီ၏။

### ပေါလုအား ဘုရင်ခံ ဖေလင်မင်းထံသို့ ပို့ခြင်း

<sup>23</sup> ထို့နောက် တပ်မှူးသည် မိမိ၏ တပ်ခွဲမှူးနှစ်ယောက်ကို ခေါ်၍ “ဤနိဉ္စ ကိုးချက်တီးအချိန်၌ ကဲသရိမြို့သို့ လားခြင်းငှာ စစ်သူရဲ ၂၀၀၊ မြင်းစီးသူရဲ ခုနစ်ဆယ်နှင့် လှံကိုင်သူရဲ ၂၀၀ ရှိကို အသင့် ဟိန်ကြလော့။

<sup>24</sup> ပေါလု စီးရန် မြင်းများကိုလည်း အဆင်သင့် ပျင်ကြလော့။ သူ့ကိုလည်း ဘုရင်ခံဖေလင်မင်းထံသို့ လိုခြံစွာ ပို့ပီးကြလော့” ဟု မိန့်မှာထား၏။

<sup>25</sup> ထို့နောက် တပ်မှူးသည် စာတစ်စောင်ကိုလည်း ရီး၍ ပီးလိုက်၏။

<sup>26</sup> ထိုစဉ် “ကလောဒီလုသိသည် မြတ်တော်မူသော ဘုရင်ခံ ဖေလင်မင်းထံသို့ မေတ္တာနှင့် နှုတ်ခွန်းဆက်သလိုက်ပါ၏။

<sup>27</sup> ယုဒလူရှိသည် ဤသူအား ဖမ်းဆီး၍ အသိသတ်မည်ဟု ပြုကြပါ၏။ ဤသူသည် ရောမနိုင်ငံသား

ဖြစ်ကြောင်းကို ကြားသိသဖြင့် စစ်သူရဲ တိနှင့် တကွ လား၍ သူ့အား ကယ်ထုတ်ယူခရပါ၏။

<sup>28</sup> ယုဒလူရို့သည် သူ့ကို ဇာကြောင့်စွပ်စွဲကြသည်ကို အကျွန်သိလို၍ သူရို့၏တရားလွှတ်တော်သို့ ခေါ်လားခပါ၏။

<sup>29</sup> ထိုအခါ သူ၌ သီထိုက်သောအပြစ်၊ ထောင်ချထိုက်သောအပြစ် တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မတို့ရဘဲ ယုဒလူရို့သည် မိမိရို့၏ ပညတ်တရားဆိုင်ရာ ပြဿနာကြောင့်သာ ပြစ်တင်စွပ်စွဲကြသည်ကို တွံ့ရပါ၏။

<sup>30</sup> ယုဒလူရို့သည် သူ့အား လျှို့ဝှက်စွာ လုပ်ကြံမည်ကို ငါသည် သတင်းရသောကြောင့် သူ့ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ ချက်ချင်း ရွတ်လိုက်ပါ၏။ စွပ်စွဲသောသူရို့ကိုလည်း မိမိရို့၏စွပ်စွဲသောအမှုကို ကိုယ်တော်၏ အရှ်၌ လျှောက်လဲကြစီခြင်းငှာ ငါသည် ညွှန်ကြားထားပါ၏” ဟူ၍ ဖြစ်လေ၏။

<sup>31</sup> စစ်သားရို့သည် တပ်မှူးမှာထားသည့်အတိုင်း ပေါလုကို ခေါ်၍ ထိုညတွင်းချင်း အနုတိပတရိမြို့သို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။

<sup>32</sup> နောက်တစ်နိဗ္ဗံ ခြံလျင်တပ်သားရို့သည် ပြန်လာကြပြီး၊ မြင်းတပ်သားရို့မူကား ပေါလုနှင့်အတူ ဆက်လက်၍ ခရီးပြုကြ၏။

<sup>33</sup> သူရို့သည် ကဲသရိမြို့သို့ ရောက်ကြသောအခါ တပ်မှူး၏စာအား ဘုရင်ခံကို ပီးကာ ပေါလုကိုလည်း ရှိ

တော်သို့ သွင်းကြ၏။

<sup>34</sup> ဘုရင်ခံသည် စာကို ဖတ်ပြီးမှ ပေါလုအား ဇာပြန်သားဖြစ်သည်ကို မိန်းလေ၏။ ပေါလုသည် ကိလိကပြည်သားဖြစ်သည်ကို ကြားသိသောအခါ၊

<sup>35</sup> ဘုရင်ခံက “ဤအရပ်၌ သင့်အား စွပ်စွဲသောသူတိ ရောက်လာသောအခါ သင်၏အမှုကို ငါ ကြားနာမည်” ဟု ဆို၍ ပေါလုအား ဟေရုဒ်၏ အိမ်တော်၌ အစောင့်အကြပ်များနှင့် ထားစီခြင်းငှာ အမိန့်ပေးလေ၏။

## 24

### ပေါလုအား စွပ်စွဲသည့် အကြောင်းရင်း

<sup>1</sup> ငါးရက်လွန်သောအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အာနနိသည် တေရတုလုဟု နာမည်ဟံသော ရှိုနီမှစ၍ ယုဒလူမျိုးအကြီးအကဲတချို့နှင့် အတူ ကဲသရိမြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။ သူရို့သည် ပေါလု အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဘုရင်ခံဖေလဇ်၏ ရှိတွင် စွဲချက်တင်ကြ၏။

<sup>2</sup> ထို့နောက် ပေါလုကို ရှိုတော်သို့ ခေါ်သွင်းကာ၊ ရှိုနီ တေရတုလုက စွပ်စွဲချက်ကို လျှောက်ဆိုသည်မှာ၊

“မြတ်သော ဖေလဇ်မင်း၊ ကိုယ်တော်၏ အုပ်ချုပ်မှုကြောင့် အကျွန်ရို့သည် အီးချမ်းသာယာစွာ နီထိုင်ကြရပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ရို့တိုင်းပြည်အတွက် လိုအပ်သော ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုကို လုပ်ဆောင်လျက် ဟံပါ၏။

<sup>3</sup> ထိုအရာတို့ကို နီရာတိုင်းတွင် ကိုယ်တော် ပြုသမျှ အတွက် အကျွန်ရဲ့သည် ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် ကြုံဆိုကြ ပါ၏။

<sup>4</sup> အကျွန်သည် ကိုယ်တော်၏ အချိန်ကို များစွာ မယူလို ပါ။ သို့ဖြစ်၍ အကျွန်ရဲ့၏ လျှောက်လဲချက် အကျဉ်းချုပ် ကို ကျေးဇူးပြု၍ နားထောင်ပီးပါမည့်အကြောင်း တောင်း လျှောက်ပါ၏။

<sup>5</sup> အကျွန်ရဲ့သည် ဤသူ့ကို အလွန် အန္တရာယ် ဟိ သောသူအဖြစ် တွံ့မြင်ရပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူ သည် အရပ်ရပ်၌ ဟိသော ယုဒလူမျိုးအပေါင်းရို့တွင် ရှန်းရင်းဆန်ခတ်မှု ပြုစီခြင်းငှာ လှုံ့ဆော်ပီး နိန်သော နာဇရက်ဂိုဏ်း၏ ဦးစီးခေါင်းဆောင်တစ်ဦးလည်း ဖြစ် ပါ၏။

<sup>6</sup> သူသည် မိမာန်တော်ကို ညစ်ညူးစီခြင်းငှာ ကြိုးစား သောသူလည်း ဖြစ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ရဲ့သည် သူ ကို ဖမ်းဆီးထားခြင်းဖြစ်ပါ၏။

<sup>7</sup> \*

<sup>8</sup> အသျှင်ကိုယ်တိုင် သူ့အား မိန်းကြည့်ပါလျှင် အကျွန် ရဲ့ စွပ်စွဲသောအမှု အလုံးစုံတို့ကို သူ့ပါးက ကြားသိရပါ လိမ့်မည်” ဟု လျှောက်ကြ၏။

\* 24:7 အချို့သော မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းများတွင် အပိုဒ်ငယ် ၆၁-၈၈၊ သူ့အား အကျွန်ရဲ့၏ ပညတ်တရားအရ တရားစီရင်ခြင်းငှာ အကျွန်ရဲ့ စီမံထားပါယာ၊ ၇ သို့ပိုင်သျှောင် တပ်မှူးလုသိ ရောက်လာပြီးလျှင် သူ့ကို အကျွန်ရဲ့ပါးမှ လျှို့ဝှက်စွာ ခေါ်ထုတ်လ ပေါင်းထားသည်။

9 ယုဒလူရို့ကလည်း ထိုစွပ်စွဲချက်နှင့် ပြောစကားများ အားလုံး မှန်ကန်ကြောင်းကို ထောက်ခံကြ၏။

### ဘုရင်ခံဖေလင် ရှိ၌ ပေါလု၏ ချေပချက်

10 ဘုရင်ခံမင်းသည်လည်း ပေါလုအား စကားပြောစီ ခြင်းငှာ လက်ရိပ် ပြလိုက်သောအခါ ပေါလုက၊

“ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးရို့ကို နှစ်ပေါင်းများစွာ တရားသဖြင့် စီရင်လျက် အုပ်စိုးနိုင်သည်ကို အကျွန်သိ ပါ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်သည် ကိုယ်တော်ရှိ၌ လျှောက် ရသောအခွင့်ကို ရသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်ပါ၏။

11 အကျွန်သည် ယေရုဆလင်မြို့သို့ ဝတ်ပြုကိုးကွယ် ခြင်းငှာ လားခသည်မှာ တစ်ဆယ့်နှစ်ရက်တောင် မဟိ သိမ့်သည်ကို ကိုယ်တော်သည် သိနိုင်ပါ၏။

12 ဗိမာန်တော်၌ ဖြစ်စီ၊ တရားဇရပ်များ၌ ဖြစ်စီ၊ မြို့ ထဲ၌ ဖြစ်စီ တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် ငြင်းခုံနိုင်သည်ကို လည်းကောင်း၊ လူတိအား မငြိမ်မသက်မှု ဖြစ်စီခြင်းငှာ လုပ်ဆောင်နိုင်သည်ကိုလည်းကောင်း ဤယုဒလူရို့က အ ကျွန်ကို မတို့ကြပါ။

13 အ ကျွန် ကို အဂ္ဂ စွပ်စွဲ သော အမှု များ တွင် အချက်အလက်ကိုလည်း သူရို့သည် အသျှင်အား သက် သီမပြနိုင်ကြပါ။

14 အကျွန်သည် အသျှင်၏ ရှိတော်၌ ဝန်ခံလိုသည်မှာ၊ သူရို့က လွဲမှားသည်ဟု ခံယူထားသော လမ်းစဉ်အတိုင်း

အကျွန်ရဲ့အဖိုးအဖီးရဲ့၏ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်ပါ၏။ သို့သော်လည်း အကျွန်သည် မောသျှ၏ပညတ်ကျမ်းနှင့် ပရောဖက်ကျမ်းများတွင် ရိုးသားထားသမျှကိုလည်း ယုံကြည်ပါ၏။

<sup>15</sup> ဘုရားသခင် ကို အမှီပြု၍ ကောင်းသောသူ၊ မကောင်းသောသူ အားလုံးရဲ့သည် သီခြင်းမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်မည်ကို သူရဲ့သည် မျှော်လင့်သကဲ့သို့ အကျွန်ကလည်း မျှော်လင့်ပါ၏။

<sup>16</sup> သို့ဖြစ်၍ အကျွန်သည် ဘုရားရှ်၊ လူရှ်၌ မိမိ၏ အသိစိတ်ကို ကြည်လင်စီခြင်းငှာ အစဉ်အမြဲ အကောင်းဆုံး လုပ်ဆောင်လျက်ဟိပါ၏။

<sup>17</sup> “ယေရုဆလင်မြို့မှ ထွက်ခွာလာပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာသောအခါ၊ အကျွန်သည် မိမိလူရဲ့အား ဖေသာတချို့ ပီးကမ်းကူညီဖို့နှင့် ဘုရားသခင်အား ပူဇော်သကာပြုခြင်းငှာ ထိုနီရာသို့ ရောက်လာခြင်းဖြစ်ပါ၏။

<sup>18</sup> ဗိမာန်တော်ထဲ၌ အကျွန်သည် စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြုပြီးနောက် ပူဇော်သကာကို ဆက်ကပ်နိုင်စဉ် သူရဲ့သည် တွံကြပါ၏။ ထိုနီရာ၌ အကျွန်နှင့်အတူ လူစုလူဝေးလည်းမဟိ၊ ဆူပူအုံကြွခြင်းလည်း မဟိပါ။

<sup>19</sup> သို့သော် အာယိုပြည်မှလာသော ယုဒလူတချို့သည် ထိုနီရာ၌ ဟိကြပါ၏။ သူရဲ့သည် အကျွန်အား စွပ်စွဲစရာဟိလျှင် ဤအရပ်၌ လာ၍ ကိုယ်တော်ရဲ့တွင် စွပ်စွဲသင့်

ပါ၏။

<sup>20</sup> သို့မဟုတ် အကျွန်သည် တရားလွှတ်တော်၌ ဟိသောအခါ ဤအရပ်၌ ဟိသော ဤသူရို့သည် အကျွန်၌ ဇာချင့်ပြစ်မှုတို့ဟိကြောင်းကို ထွက်ဆိုကြပါစီ။ —

<sup>21</sup> အကျွန်သည် သူရို့ရှိ၌ ရပ်နိန်စဉ် ‘အကျွန်သည် သီလွန်သောသူရို့ ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းနှင့်ပတ်သတ်၍ ဤနို့ သင်ရို့ရှိ၌ စစ်ဆီးခံနိန်ရပါသည်’ ဟူသော စကားတစ်ခွန်းတည်းကိုသာ ကြွေးကြော်ခပါ၏။” ဟု ဆိုလေ၏။

<sup>22</sup> ထို့နောက် ဖေလင်က၊ ထိုဘာသာ၏ လမ်းစဉ်ကို ကောင်းစွာ သိထားသောသူ ဖြစ်သဖြင့် ကြားနာမှုကို ရှို့ဆိုင်းထား၏။ ထိုသူက “တပ်မှူးလုသိ ရောက်လာသောအခါ ငါသည် သင်ရို့အမှုကို စစ်ဆီးဆုံးဖြတ်မည်” ဟု သူရို့အား ပြောလေ၏။

<sup>23</sup> ထို့နောက် သူသည် ပေါလုကို အစောင့်အကြပ်များဖြင့် အကျယ်ချုပ်ထားသော်လည်း သူအား လွတ်လပ်မှုအချို့ကို ပီး၍ သူ၏မိတ်ဆွေတို့မှ သူ၏ လိုအပ်သည်များကို ထောက်ပံ့ခွင့် ပြုစီခြင်းငှာ တပ်ခွဲမှူးအား မှာထားလေ၏။

ဖေလင်နှင့် ဒြသိလရို့ကို ပေါလုဟောပြောခြင်း

<sup>24</sup> ရက်အင်တန်ကြာပြီးနောက်၊ ဖေလင်မင်းသည် ယုဒအမျိုးဖြစ်သော မိမိမယား ဒြသိလနှင့်အတူ ရောက်လာလေ၏။ ထိုအခါ ပေါလုကို ရှို့မှောက်သို့ ခေါ်ပြီးလျှင် ပေါ

လုဟောပြောသော ခရစ်တော်ယေသျှုအား ယုံကြည်ခြင်း အကြောင်းကို နားထောင်လေ၏။

<sup>25</sup> သို့သော် ပေါလုသည် ကောင်းမြတ် ခြင်း တရား ကိုလည်းကောင်း၊ ကာမဂုဏ် ချုပ်တည်း ခြင်း တရား ကိုလည်းကောင်း၊ နောင် ဖြစ်လာ မည့် တရားစီရင် ရာ နို့ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း ဟောပြောရာတွင်၊ ဖေလဇ် မင်းသည် ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်၍ ပေါလုအား “အဂ္ဂ သင်လားလော့၊ ငါ အဆင်ပြေသောအခါ ပြန်ခေါ်လိုက်မည်” ဟု ဆိုလေ၏။

<sup>26</sup> တစ်ချိန်တည်းတွင် ထိုမင်းက ပေါလုသည် ထိုအမှုမှ လွတ်ခြင်းငှာ မိမိအား ဖေသာပီးမည်ဟု ထင်မှတ်သောကြောင့် ခေါ်၍ မကြာမကြာ တွဲလေ၏။

<sup>27</sup> နှစ်နှစ်ကြာပြီးနောက် ပေါကိဖေတုတုသည် ဘုရင်ခံ ဖေလဇ်မင်းအရာကို ရ၍၊ ဖေလဇ်မင်းသည် ယုဒလူရို့၌ မျက်နှာရလိုသောကြောင့် ပေါလုအား အချုပ်ချထားစီ၏။

## 25

ကေရာဇ်မင်းသို့ ပေါလု အယူခံဝင်ခြင်း

<sup>1</sup> ဖေတုတုသည် ထိုပြည်၌ ရောက်၍ သုံးရက်ကြာပြီးနောက် ကဲသရိမြို့မှ ယေရုဆလင်မြို့သို့ တက်လားလေ၏။

2 ထိုအခါ ယဇပုရောဟိတ် အကြီးအကဲ ရှို့နှင့် ယုဒ ခေါင်းဆောင်ရှို့က ပေါလု ကျူးလွန်ခဲ့သော ပြစ်မှုအမျိုးမျိုးကို ဖေတုတုထံတွင် လျှောက်ထားကြ၏။

3 သူ့ရှို့သည် ပေါလုအား လမ်း၌ အသိသတ်ခြင်းငှာ လျှို့ဝှက်ကြံစည်ထားပြီး ဖြစ်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ မိမိရှို့အား ကျေးဇူးပြုသောအားဖြင့် ပေါလုကို ယေရုဆလင် မြို့သို့ စီစဉ်ရန် ဖေတုတုအား မေတ္တာရပ်ခံကြ၏။

4 ထိုအခါ ဖေတုတုကလည်း “ပေါလုကား ကဲသရိမြို့၌ အချုပ်ချထားလျက် ဟိ၍ ငါ့ကိုယ်တိုင်လည်း ထိုမြို့သို့ မကြာခင် လားရမည်။

5 သင်ရှို့ခေါင်းဆောင်တို့ကို ကဲသရိမြို့သို့ ငါနှင့်အတူ လားစီပြီး၊ ထိုသူ၌ အပြစ်ဟိသည်ဆိုလျှင် စွပ်စွဲချက်များကို လျှောက်လဲထားစီ” ဟု ဆို၏။

6 ဖေတုတုမင်းသည် သျှစ်ရက် သို့မဟုတ် ဆယ်ရက်ခန့် သူ့ရှို့နှင့်အတူ နီပြီးမှ ကဲသရိမြို့သို့ ပြန်လားလေ၏။ နောက်တစ်နိဉ်း ထိုမင်းသည် တရားခွင်၌ ထိုင်ပြီး ပေါလုကို တရားခွင်သို့ ခေါ်သွင်းစီ၏။

7 ပေါလု ရောက်လာသောအခါ၊ ယေရုဆလင်မြို့မှ လာသော ယုဒလူရှို့သည် ပေါလု၏ပတ်လည်၌ ရပ်လျက်၊ သူ၌ ကြီးလေးသော ပြစ်မှုများဖြင့် စွပ်စွဲကြ၏။ သို့သော် ထိုစွပ်စွဲချက်တိအတွက် သက်သီ ဇာတစ်ခုကိုမျှ မပြနိုင်ကြ။

8 ထိုအခါ ပေါလုက “အကျွန်ုပ်သည် ယုဒအမျိုးသား

ရို့၏ တရား ကို သော်လည်းကောင်း၊ ဗိမာန် တော် ကို သော်လည်းကောင်း၊ ရောမ ကေရာဇ် မင်း ကို သော်လည်းကောင်း ဇာတစ်ခုကိုမျှ မပြစ်မှားပါ” ဟု ချေပပြောဆိုလေ၏။

<sup>9</sup> သို့သော် ဖေတုတုမင်းလည်း ယုဒလူမျိုးရို့၌ မျက်နှာရ စီခြင်းငှာ ပေါလုအား “သင်သည် ယေရုဆလင်မြို့သို့ လား၍ ထိုမြို့၌ ငါ၏ရို့တွင် ဤစွပ်စွဲချက်တို့ကို စစ်ဆီးခံ ပါမည်လော” ဟု မိန်းလေ၏။

<sup>10</sup> ပေါလုကလည်း “အကျွန်ုပ်သည် ကေရာဇ်ဘုရင်၏ တရားခံရို့၌ ရပ်နိန်သည်ဖြစ်၍ ထိုတရားခံ ရို့မှာ အမှုကို စစ်ဆီးအပ်ပါ၏။ အသျှင်ကိုယ်တိုင် ကောင်းစွာ သိတော် မူသည့်အတိုင်း အကျွန်ုပ်သည် ယုဒအမျိုးသားရို့အား ဇာ တစ်ခုမျှ မပြစ်မှားပါ။

<sup>11</sup> အကျွန်ုပ်သည် ပညတ်တရားကို ချိုးဖောက်ခြင်းနှင့် အသိခံထိုက်သော အပြစ် တစ်ခုခုကို ပြုမှားမိလျှင်၊ ဤသီဘေးမှ အကျွန်ုပ် မယှောင်လွှဲပါ။ သို့ရာတွင် သူ ရို့စွပ်စွဲချက်တို့ မမှန်ကန်လျှင် အကျွန်ုပ်အား ဇာသူမျှ သူရို့လက်သို့ လွှဲအပ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကေရာဇ်ဘုရင်၌ အယူခံပါမည်” ဟု လျှောက်၏။

<sup>12</sup> ထိုအခါ ဖေတုတုမင်းက အတိုင်ပင်ခံအရာဟိရို့နှင့် တိုင်ပင်ပြီးလျှင် ပေါလုအား “သင်သည် ကေရာဇ်ဘုရင် ထံတွင် အယူခံပါမည်ဟု ဆိုသောကြောင့် ကေရာဇ်ဘုရင် ထံပါးသို့ လားရလိမ့်မည်” ဟု ဆို၏။

ဗေရနိတ်နှင့် အဂြိုပုပမင်းကြီးအား ပေါလုအကြောင်း ပြောပြခြင်း

<sup>13</sup> ကာလအင်တန်ကြာသောအခါ၊ အဂြိုပုပမင်းကြီးသည် ဗေရနိတ်နှင့်အတူ ဖေတုတုမင်းအား နှုတ်ဆက်ခြင်းငှာ ကံသရီမြို့သို့ ရောက်လာ၏။

<sup>14</sup> ဤအရပ်၌ ရက်ကြာကြာ တည်းခိုနီပြီးနောက် ဖေတုတုမင်းသည် ထိုမင်းကြီးအား ပေါလုအကြောင်းကို ပြောပြသည်ကား၊ “ဤမြို့၌ ဖေလင်မင်းက အချုပ်ချထားခသောသူ တစ်ယောက်ဟံ၏။

<sup>15</sup> အကျွန်ုပ် သည် ယေ ရှု ဆလင် မြို့သို့ လား ခသောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးအကဲရို့နှင့် ယုဒလူမျိုး အကြီးအကဲရို့က ထိုသူအား အပြစ်စီရင်ခြင်းငှာ အကျွန်ုပ် ထံ၌ တောင်းဆိုကြ၏။

<sup>16</sup> သို့သော် အကျွန်ုပ်က အစွပ်စွဲခံရသော တရားခံတစ်ယောက်အား စွပ်စွဲသော တရားလို များနှင့် တရားခွင်၌ တို့ဆုံကာ မိမိ၌ စွပ်စွဲချက်များကို ချေပ ခွင့် မ ပီးဘဲ တရားစီရင်ခြင်းသည် အကျွန်ုပ်ရို့ ရောမဓလေ့ထုံးစံ မဟုတ်ကြောင်းကို သူရို့အား ပြောဆိုခပါ၏။

<sup>17</sup> ထိုသူရို့သည် ဤမြို့သို့ ရောက်လာကြသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သည် မဆိုင်းမတွဘဲ နောက်တစ်နိဉ် တရားခွင်၌ ထိုင်၍ ထိုသူကိုခေါ်ရန် လူတစ်ယောက်ကို ရွတ်လိုက်လေ၏။

<sup>18</sup> ထိုသူ၌ စွပ်စွဲသော သူများသည် ထ၍ စွပ်စွဲပြောဆို

သော်လည်း အကျွန်ုပ်ထင်မှတ်ထားသော ပြစ်မှုများဖြင့် မဟုတ်ပေ။

19 အကြောင်းမူကား သူရို့စွပ်စွဲမှုများသည် သူရို့၏ ဘာသာတရားနှင့် ပတ်သက်၍ သော်လည်းကောင်း၊ သီလွန်ပြီးသော ယေသျှု ဟု ခေါ်ဆိုသော သူတစ်ယောက်နှင့် ပတ်သက်၍ သော်လည်းကောင်း အငြင်းပွားမှုသာ ဖြစ်၏။ ထို ယေ သျှု သည် သီ လွန် လား သော်လည်း အသက်ရှင်လျက် ဟံသည်ဟု ပေါလုက ပြောဆို၏။

20 အကျွန်ုပ်သည် ဤပြဿနာကို ဖြေယှင်းခြင်းငှာ မဆုံးဖြတ်နိုင်သောကြောင့် ‘သင်သည် ဤစွပ်စွဲချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ယေရုဆလင်မြို့သို့ လားပြီး အစစ်ဆေးခံလိုသလော’ ဟု ပေါလုအား မိန်းပါ၏။

21 ထိုအခါ ပေါလုက မိမိအား အစောင့်အကြပ်များဖြင့် ချုပ်ထားပြီး ဧကရာဇ်ဘုရင်၏ အဆုံးအဖြတ်ကို ခံရစီ ခြင်းငှာ တောင်းဆိုလေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူ့ကို ဧကရာဇ်ဘုရင်၏ ရှို့မှောက်သို့ ပို့ဆောင်သည်ထိ တိုင်အောင် အစောင့်အကြပ်များဖြင့် ချုပ်ထားစီခြင်းငှာ အမိန့်ပီးခပါ၏” ဟု ပြောပြလေ၏။

22 အဂြိုပုပမင်းကလည်း “ထိုသူ၏စကားကို ငါ့ကိုယ်တိုင် နားထောင်ချင်ပါ၏” ဟု ဖေတုတုမင်းအား ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဖေတုတုမင်းကလည်း “သင်သည် မနက်ဖြန် နံနက် နားထောင်ရလိမ့်မည်” ဟု ပြောလေ၏။

23 နောက်တစ်နိတွင် အပြီပုပမင်းနှင့် ဗေရနိတ်ရို့သည် ခမ်းနားသော ဂုဏ်အသရေကိုဆောင်လျက် တပ်မှူးတံ၊ ထိုမြို့၏ ခေါင်းဆောင်တို့နှင့်တကွ ညီလာခံခန်းမထဲသို့ ဝင်လာကြ၏။ ထိုအခါ ဖေတုတုသည် အမိန့်ပီးသဖြင့် ပေါလုအား ရှို့မှောက်သို့ ခေါ်ဆောင်လာကြ၏။

24 ဖေတုတုကလည်း “အပြီပုပမင်းကြီးနှင့်တကွ ဤအခန်း၌ ဟိသော သူအားလုံးရို့၊ သင်ရို့မြင်တို့ရသော ဤသူအား ယေရုဆလင်မြို့၌လည်းကောင်း၊ ဤမြို့၌လည်းကောင်း ဟိကြသော ယုဒလူအပေါင်းရို့က ဤသူ့အကြောင်းကို ငါ့ထံ၌ လျှောက်လဲကြ၏။ ဤသူသည် အသက်ရှင်ခြင်းငှာ မထိုက်ဟု အော်ဟစ်၍ တောင်းဆိုကြ၏။

25 ငါသည် သူ၌ သီဒဏ်ခံထိုက်သော အပြစ်တစ်စုံတစ်ခုကို မတွေ့ရပေ။ သို့ရာတွင် သူသည် ဧကရာဇ်ဘုရင်ထံပါးသို့ အယူခံဝင်မည်ဟု ဆိုသောကြောင့် သူ့ကို အထံတော်သို့ ပို့ဆောင်ခြင်းငှာ အကျွန် စီရင်ဆုံးဖြတ်လေ၏။

26 သို့သော် သူနှင့်ပတ်သက်၍ ဧကရာဇ်ဘုရင်အား စာရီးပီးလိုက်ရန် တိကျသောအကြောင်းအရာ တစ်ခုမျှ အကျွန်၌ မဟိ။ ထို့ကြောင့် ထိုသူကို သင်ရို့၏ ရှို့တော်၌ ခေါ်သွင်းခြင်းဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် အပြီပုပမင်း၏ ရှို့မှောက်သို့ ခေါ်ဆောင်လာပါ၏။ အကြောင်းမူကား သင်သည် သူ့အား စစ်ဆီးမိန်းမြန်းပြီးသောအခါ အကျွန်၌ ရီး

မှတ်စရာတစ်စုံတစ်ခု ဟိကောင်းဟိနိုင်ပါ၏။

<sup>27</sup> သူ၏ စွဲချက်ကို ယင်းလင်းစွာ မဖော်ပြဘဲ အချုပ်သားတစ်ယောက်ကို ပို့လိုက်လျှင် မလျော်ကန်ဖြစ်မည်ဟု အကျွန်ုပ်ထင်ပါသည်” ဟု ဆိုလေ၏။

## 26

အဂြိုပုပမင်းရှိ၌ ပေါလု၏ ချေပလျှောက်လဲခြင်း

<sup>1</sup> ထိုအခါ အဂြိုပုပမင်းက ပေါလုအား “သင့်အကြောင်းကို သင်ပြောဆိုရသော အခွင့်ဟိ၏” ဟု ဆိုလျှင် ပေါလုသည် မိမိလက်ကိုဆန့်၍ အောက်ပါအတိုင်း ချေပပြောဆိုလိုက်သည်မှာ၊

<sup>2</sup> “အဂြိုပုပမင်းကြီး၊ အကျွန်ုပ်အား ယုဒအမျိုးသားများ၏ စွပ်စွဲချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ အသျှင်၏ ရှို့မှောက်၌ လျှောက်လဲချေပခွင့်ကို ရသည်မှာ အကျွန်ုပ်အဖို့ ထူးမြတ်သော အခွင့်အရေးဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ပါ၏။

<sup>3</sup> အသျှင်သည် အထူးသဖြင့် ယုဒအမျိုးသားရှိ၏ ထုံးတမ်းစလေ့တိနှင့် ငြင်းခုံမှုများကို လည်းကောင်း စွာသိသော သူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်၏ လျှောက်လဲချက်ကို သည်းခံ၍ နားထောင်ပီး ခြင်းငှာ တောင်းပန်ပါ၏။

<sup>4</sup> “အကျွန်ုပ်သည် ငယ်သောအရွယ်မှ စ၍ ဇာပိုင်နီထိုင်ခကြောင်းကို ယုဒလူမျိုးအပေါင်းရှိသည် သိကြပါ၏။ မိမိ၏ဇာတိမြို့၌ လည်းကောင်း၊ ယေရုဆလင်မြို့၌

လည်းကောင်း အကျွန်၏ဘဝတလျှောက်လုံးကို ဇာပိုင် အသက်ရှင်ခကြောင်း သူရို့အားလုံးသည် သိကြပါ၏။

<sup>5</sup> သူရို့သည် အကျွန်ကို အယင်ကတည်းက သိထားပြီးဖြစ်၍ အကျွန်သည် အကျွန်ရို့ဘာသာတရား၌ အတင်းကျပ်ဆုံးသော စည်းကမ်းကို ကျင့်သုံးသည့် ဖာရိယုံရို့၏ အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်ကို သူရို့သည် ဆန္ဒဟိလျှင် သက်သိခံနိုင်၏။

<sup>6</sup> အဂုတွင် အကျွန်သည် ဤနီရာ၌ ရပ်၍ စစ်ဆီးခြင်းကို ခံရသည်မှာ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ရို့၏ အဖိုးအဖိုးရို့အား ပီးတော်မူသော ကတိတော်ကို မျှော်လင့်နိုင်သည့်အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။ —

<sup>7</sup> မျိုးနွယ်တစ်ဆယ့်နှစ်မျိုးနွယ်ဖြစ်သော ဣသရေလလူမျိုးရို့သည် နို့ ညဉ့်မပြတ် ဘုရားဝတ်ပြုကာ ထိုကတိတော်အတိုင်း ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်လျက် ဟိကြပါ၏။ အသျှင်မင်းကြီး၊ အကျွန်သည် ထိုကဲ့သို့ မျှော်လင့်လျက် နိန်သောကြောင့် ယုဒလူမျိုးရို့သည် အကျွန်ကို ဤသို့ စွပ်စွဲကြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

<sup>8</sup> ဘုရားသခင်သည် သီလွန်သော သူရို့အား ပြန်၍ ထမြောက်စီတော်မူမည်ကို ဇာကြောင့် မဖြစ်နိုင်ဟု ထင်မှတ်ကြသနည်း” ဟု ပြောဆို၏။

<sup>9</sup> အကျွန်ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် နာဇရက်မြို့သား ယေသျှု၏နာမတော်အား ဆန့်ကျင်ရန် ဖြစ်နိုင်သမျှ အမှု

အားလုံးကို ပြုသင့်သည်ဟု ယူဆပါ၏။

<sup>10</sup> ထိုအမှုကား ယေရုဆလင်မြို့၌ အကျွန်ုပ် ပြုခဲ့သော အမှုဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးအကဲ ပါးမှ အခွင့်အာဏာဖြင့် များစွာသော ဘုရားသခင်၏လူ တိကို ထောင်၌ အကျဉ်းချထားခ၏။ သူ့ရဲ့အား အသိသတ်ခြင်းငှာ စီရင်သောအခါ၌ အကျွန်ုပ်သည်လည်း သဘောတူပါ၏။

<sup>11</sup> တရားဇရပ်များတွင် အကျွန်ုပ်သည် သူ့ရဲ့အား အကြိမ် ပေါင်းများစွာ ပြစ်ဒဏ်ပီး၍ သူ့ရဲ့၏အယူဝါဒကို စွန့်လွှတ် ကြစီရန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်ခဲ့ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် သူ့ရဲ့ ကို မုန်းတီးသဖြင့် တစ်ကျွန်းတစ်နိုင်ငံများသို့ပင် လား၍ သူ့ရဲ့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခဲ့ပါ၏။

ပေါလုက မိမိ၏ပြောင်းလဲလာပုံကို ပြောပြခြင်း  
(တမန်တော် ၉:၁-၁၉; ၂၂:၆-၁၆)

<sup>12</sup> “အကျွန်ုပ်သည် ထိုရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးအကဲရဲ့ပါးမှ အခွင့်အာဏာနှင့် ဒဏ်သက်မြို့သို့ လားခ၏။

<sup>13</sup> အသျှင်မင်းကြီး၊ ထိုလမ်းမထက်တွင် မွန်းတည့် အချိန်၌ အာကာမှ နီလို့ထက် ထွန်းတောက်သည့် အလင်းတန်းသည် အကျွန်ုပ်မှစ၍ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ခရီး လားနိုင်ကြသောသူရဲ့ ပတ်လည်တွင် ထွန်းတောက်သည် ကို အကျွန်ုပ် မြင်ရပါ၏။

14 ထိုအခါ အကျွန်ရဲ့အားလုံးသည် မြီထက်တွင် လဲကျလားပြီးနောက် ‘သျှောလု၊ သျှောလု ဇာကြောင့် ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲသနည်း။ တုတ်ချွန်ကို ခြံနှင့် ကျောက်လျှင် ခက်လှ၏’ ဟူ၍ ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် ပြောသောစကားသံကို အကျွန်သည် ကြားရ၏။

15 ထိုအခါ အကျွန်ကလည်း ‘အသျှင်ကား ဇာသုနည်း’ ဟု မိန်း၏။ အသျှင်ကလည်း ‘ငါကား သင် ညှဉ်းဆဲနိုင်သော ယေသျှုပင်ဖြစ်၏။

16 သို့သော် သင်ထ၍ သင့်ခြံထောက်ထက်မှာ သင်ရပ်လော့။ ငါသည် သင့်အား ငါ၏အမှုတော်ဆောင်အဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းငှာ ပေါ်လာရခြင်းဖြစ်၏။ သင်သည် ဤနိဗ္ဗိငါ့ကို\* မြင်သောအကြောင်းနှင့် နောင်အခါ၌ ငါသည် သင့်အား ဖော်ပြပီးမည့် အရာများကို အခြားလူရဲ့အား ပြောပြလော့။

17 ငါသည် သင့်အား ဣသရေလလူမျိုးရဲ့၏ လက်မှလည်းကောင်း၊ တခြားလူမျိုးရဲ့၏ လက်မှလည်းကောင်း ကယ်နှုတ်မည်။ ထိုသူရဲ့ပါးသို့ သင့်ကို ငါ စီစဉ်ပြီးလျှင်၊

18 သင်သည် တခြားလူမျိုးရဲ့၏မျက်စိကို ဖွင့်ပီး၍ ထိုသူရဲ့ကို မှောင်မှိုက်ထဲမှ အလင်းတော်သို့ ကူးပြောင်းစီကာ စာတန်မာရ်နတ်၏တန်ခိုး အာဏာစက်မှ ဘုရားသခင်၏ အာဏာစက်သို့ ကူးပြောင်းစီရမည်။ အကြောင်းမူကား သူရဲ့သည် ငါ့ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် သူရဲ့၌ ဟံသမျှသော

\* 26:16 အချို့သော မူရင်းလက်ရီးမူကျမ်းများတွင် အကျွန်ကို၊ ဟု မပါဟိပေ။

အပြစ်မှ ခွင့်ရွတ်ခြင်းကို ရပြီးလျှင်၊ ဘုရားသခင် ရှီးချယ် ထားသောလူစု၌ နီရာကျစီရန်ဖြစ်၏' ဟု ဆိုလေ၏။

ပေါလုက မိမိ၏လုပ်ဆောင်ချက်ကို ပြောပြခြင်း

19 “ထို့ကြောင့်၊ အ ဂြိ ပု ပ မင်းကြီး၊ အကျွန် သည် ကောင်းကင်မှ ဖြစ်သော ထိုဗျာဒိတ်တော်ကို မနာခံဘဲ နီ လို့မရပါ။

20 ဦးစွာ ဒဏ်သက် မြို့မှစ၍ ယေရုဆလင်မြို့၌ လည်းကောင်း၊ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်၌ လည်းကောင်း၊ တခြားလူမျိုးတို့ကြား၌ လည်းကောင်း၊ အကျွန်ဟောပြော သည်မှာ လူရို့သည် မိမိရို့၏ အပြစ်မှ နောင်တရ၍ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ လှည့်လာရမည်။ ထို့နောက် နောင်တရကြောင်းကို မိမိရို့၏ လုပ်ဆောင်ချက်ဖြင့် ပြသ ရမည် ဟူ၍ ဖြစ်ပါ၏။

21 ဤအကြောင်းကြောင့် ယုဒလူရို့သည် အကျွန်ကို ဗိမာန်တော်၌ ဖမ်းဆီး၍ အသိသတ်ခြင်းငှာ ကြိုးစားကြ ပါ၏။

22 သို့ပင်သျှောင် ဘုရားသခင်၏ ကူညီမစခြင်းကို ခံရ သောကြောင့် အကျွန်သည် ဤအရပ်၌ အသက်ကြီးသော သူနှင့် ငယ်ရွယ်သောသူ အားလုံးကို သက်သိခံရသော အခွင့်ကို ရဟံခြင်းဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်၏ ဟောပြောချက် သည် ဖြစ်ပျက်လာမည့်အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ မော

သျှေနှင့် ပရောဖက်များ ဟောပြောခဲ့သည့် အတိုင်းပင် ဖြစ်၏။

<sup>23</sup> ထိုအကြောင်းအရာ ကား၊ မေသျှိယသည် ဒုက္ခဝေဒနာခံရပြီး သီခြင်းမှ အယင်ဦးဆုံး ထမြောက်သောသူ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ယုဒလူမျိုးရို့နှင့် တခြားလူမျိုးရို့၌ ကယ်တင်ခြင်းအလင်းကို ပီးတော်မူလိမ့်မည်” ဟူ၍ ဖြစ်၏။

<sup>24</sup> ပေါလုသည် ထိုသို့ ခုခံချေပနိုင်စဉ်၊ ဖေတုတုမင်းကလည်း “ပေါလု၊ သင်သည် အရှုံးဖြစ်၏။ သင်သည် အတတ်လွန်၍ အရှုံးဖြစ်လေဟာ” ဟု ဆို၏။

<sup>25</sup> ပေါလုကလည်း “မြတ်သော ဖေတုတုမင်း၊ အကျွန်အရှုံး မဟုတ်ပါ။ လေးနက်သော အမှန်တရားကို ရာလျှောက်ထားခြင်းဖြစ်ပါ၏။

<sup>26</sup> အဂြိုပုပမင်းကြီး၊ အသျှင်သည် ဤအကြောင်းအရာတို့ကို သိထားပြီးဖြစ်၍ ရှုံတော်၌ ရဲ့ဝံ့စွာ လျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ဤအမှုသည် ဆိတ်ကွယ်သော အရပ်၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့်အရာ မဟုတ်သောကြောင့် ဤအမှုအားလုံးကို အသျှင်သည် သိမှတ်ပြီးဖြစ်ကြောင်း အကျွန်ယုံကြည်ပါ၏။

<sup>27</sup> အဂြိုပုပမင်းကြီး၊ အသျှင်သည် ပရောဖက်ကျမ်းတို့ကို ယုံကြည်သလော။ အသျှင် ယုံကြည်ကြောင်းကို အကျွန် သိပါ၏” ဟု လျှောက်လေ၏။

28 အဂြိုပုပမင်းကြီးကလည်း ပေါလုအား “ဤမျှ အချိန် တိုတိုအတွင်းမှာ ငါ့ကို ခရစ်ယာန်တစ်ယောက် ဖြစ်နိုင် အောင် ဖျားယောင်းနိုင်လိမ့်မည်ဟု သင်သည် ထင်မိ သလော” ဟု ဆို၏။

29 ထိုအခါ ပေါလုက “အချိန်ကာလသည် အဓိက မဟုတ်ပါ။ မင်းကြီးနှင့်တကွ ဤနိမ့်တွင် အကျွန်ုပ်ပြောဆို သမျှကို နားထောင်သောသူ အပေါင်းရှိသည် တုပ်နှောင် ခံရခြင်း မှတစ်ပါး အကျွန်ုပ်ပိုင် ဖြစ်လာ စီခြင်း ဌာ ဘုရားသခင်၌ ဆုတောင်းပီးပါ၏” ဟု ဆိုလေ၏။

30 ထို့နောက် မင်းကြီး၊ ဘုရင်ခံ၊ ဗေရနိတ်နှင့်အတူတကွ ထိုင်နိမ့်ကြသော အဖွဲ့ဝင်အပေါင်းရှိသည် ထလာကြ၏။

31 သူရှိသည် ထိုအခန်းမှ ထွက်လာပြီးနောက် သူ ရှိ အချင်းချင်း “ဤသူသည် သီထိုက်သော အပြစ် ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အကျဉ်းခံထိုက်သော အပြစ်ကို သော်လည်းကောင်း မပြု” ဟု ပြောဆို ကြ၏။

32 ထို့နောက် အဂြိုပုပကလည်း “ဤသူသည် ဧကရာဇ် ဘုရင်ထံသို့ အယူခံဝင်ရန် မလျှောက်လျှင် သူ့အား လွှတ် ပီးနိုင်၏” ဟု ဖေတုတုမင်းအား ဆို၏။

## 27

ပေါလုသည် ရောမမြို့သို့ ရွက်ရွှင်ခြင်း

1 ထိုအခါ အကျွန်ုပ်ရှိအား ဣတလီပြည်သို့ သင်္ဘောဖြင့် ကူးရမည့်အကြောင်းကို ဆုံးဖြတ်ပြီးနောက်၊ ပေါလုနှင့်

အကျဉ်းသားအချို့ကို “ဧကရာဇ်မင်း၏ တစ်ထောင်တပ်” ဟု ခေါ်သော တပ်မှ တပ်မှူး ယုလိလက်သို့ အပ်လိုက်၏။

<sup>2</sup> အကျွန်ရို့သည် အာဒြမုတုတိမြို့မှ လာသော သင်္ဘောဖြင့် ရွက်ရွှင်ကြ၏။ ထိုသင်္ဘောသည် အာယိုပြည်တလျှောက်၌ဟိသော သင်္ဘောဆိပ်ကမ်းမြို့များသို့ လားမည့် သင်္ဘောဖြစ်၏။ ငါရို့နှင့်အတူ အာရိတုတာခူ အမည်ဟိသော မာကေဒေါနိုပြည် သက်သာလောနိတ်မြို့သား တစ်ယောက်သည်လည်း လိုက်ပါလာ၏။

<sup>3</sup> နောက်တစ်နှ့်၌ ငါရို့သည် ဇိဒုန်မြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လေ၏။ တပ်မှူးယုလိသည် ပေါလုကို သနားသောကြောင့် သူ၏မိတ်ဆွီရို့ပါးသို့ လား၍ သူရို့၏လုပ်ကျွေးခြင်းကို ခံယူရန် အခွင့်ပီးလေ၏။

<sup>4</sup> ငါရို့သည် ထိုမြို့မှ ထွက်လာကြပြီးနောက် လီမသင့်သောကြောင့် ကုပရုကျွန်းဘေး လီကွယ်ရာအရပ်မှ ရွက်ရွှင်ကြ၏။

<sup>5</sup> ထို့နောက် ငါရို့သည် ကိလိကိနှင့် ပမ်ဖုလိပြည်၏ ပင်လယ်ပြင်ကိုဖြတ်၍ လုကိပြည် မုရမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်ကြ၏။

<sup>6</sup> ထိုမြို့၌ တပ်မှူးသည် အာလေဇနုဒြိမြို့မှ ဣတလိပြည်သို့ ကူးမည့် သင်္ဘောတစ်စီးကို တွံ့သဖြင့် အကျွန်ရို့အား ထိုသင်္ဘောထက်သို့ တက်စီကြ၏။

<sup>7</sup> အကျွန်ရို့သည် တရွီရွီဖြင့် ရက်ပေါင်းများစွာ ရွက်

ရွှင်ကြပြီး ကနိဒ်မြို့သို့ ခက်ခဲစွာဖြင့် ရောက်ကြ၏။ ထိုမှ လီမသင့်သောကြောင့် ရှိသို့ မလားနိုင်သဖြင့် အကျွန်ုပ်ရို့သည် သာလမုန်အင်္ဂုနားမှ ဖြတ်၍ ကရေတေကျွန်းကို အကာအကွယ်ပြု၍ ထိုကျွန်းဘေးမှ ရွက်ရွှင်ကြ၏။

<sup>8</sup> အကျွန်ုပ်ရို့သည် ကမ်းရိုးတန်းတလျှောက်မှ ခက်ခဲစွာ ရွက်ရွှင်ကြ၍ လာသဲမြို့အနီး ဆိပ်ကမ်းသာဟုခေါ်သော အရပ်သို့ ရောက်ကြ၏။

<sup>9</sup> ထိုအရပ်၌ အကျွန်ုပ်ရို့သည် အချိန်များစွာ ရပ်နားခကြရာ အပြစ်ဖြေရာ\*နို့ရက် လွန်လာပြီဖြစ်၍ ပင်လယ်ခရီးလားရာ၌ အန္တရာယ်များသောကာလ ရောက်လာလေ၏။ ထို့ကြောင့် ပေါလုသည် သူရို့အား၊

<sup>10</sup> “အချင်းလူရို့၊ အဂုအခါ ပင်လယ်ခရီးပြုမည်ဆိုပါက ဘေးတို့မည်။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သင်္ဘောနှင့် ကုန်ပစ္စည်းများ ဆုံးယှုံးခြင်းသာ မဟုတ်၊ ငါရို့ အသက်လည်း ဆုံးယှုံးစရာဟိကြောင်းကို ငါတို့မြင်၏” ဟု သတိပီးစကားကို ဆို၏။

<sup>11</sup> သို့ပင်သျှောင် တပ်မှူးသည် ပေါလု၏ စကားထက် သင်္ဘော ပိုင်သျှင်နှင့် တက်မကိုင် ရို့၏ စကားကိုသာ နားထောင်ကြ၏။

<sup>12</sup> ထို ဆိပ်ကမ်း သည် ဆောင်းကာလ၌ မ နီ သင့်

\* 27:9 အပြစ်ဖြေရာနို့၊ ဤပုံကို စက်တင်ဘာလ၏ နောက်ဆုံးပတ်သို့မဟုတ် အောက်တိုဘာလ၏ ပထမပတ်၌ ကျင်းပသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဆိုးဝါးသော ရာသီဥတု၌ ရွက်ရွှင်လားရန် အန္တရာယ် ဖြစ်စီသည်။

သောကြောင့်၊ လူအများစုမှာ ထိုဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်  
ခွာ၍ ဖြစ်နိုင်လျှင် ဖိနိတ်မြို့သို့ ရောက်အောင်  
လားကာ ထိုအရပ်၌ ဆောင်းကာလကို ကုန်လွန်ခြင်း  
ငှာ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ကြ၏။ ဖိနိတ်မြို့ကား ကရေတေ  
ကျွန်း၏ ဆိပ်ကမ်းမြို့ဖြစ်ပြီး အနောက်တောင်ဖက်နှင့်  
အနောက်မြောက်ဖက်<sup>†</sup>သို့ မျက်နှာမူလျက် တည်ဟိ၏။

### ပင်လယ်ပြင်၌ မုန်တိုင်းကျရောက်ခြင်း

13 တောင်လီသည် ဖြည်းညင်းစွာတိုက်လာသောအခါ  
သင်္ဘောသား ရို့သည် မိမိရို့၏ အကြံအစင် မည်ဟု  
ထင်မှတ်သဖြင့် ကျောက်ဆူးကို ဆွဲတင်ပြီးလျှင် ကရေ  
တေကျွန်း ကမ်းရိုးတန်းတလျှောက် ကမ်းနှင့် ကပ်နိုင်သမျှ  
ကပ်၍ ရွက်ရွှင်ကြ၏။

14 သို့သော် များမကြာမီတွင် “အရှိုမြောက်လီ” ဟု ခေါ်  
သော အားပြင်းသောလီသည် ကမ်းဖက်မှ တိုက်လာ၏။

15 သင်္ဘောသည် လီအဟုန်နှင့် တို့သဖြင့် ထိုလီကို  
ရင်ဆိုင်ခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ရို့သည်  
လက်လျော့၍ လီတိုက်ရာသို့ ရွင့်ပါကြ၏။

16 ကလောဒေကျွန်း၏ တောင်ဖက်ကို ရောက်  
သောအခါ အကျွန်ရို့သည် လီကွယ်ရာအရပ် တချို့  
ကို တွေ့ရကြ၏။ ထိုနီရာတလျှောက်၌ သင်္ဘောရှို့လျားနိ

<sup>†</sup> 27:12 အနောက်တောင်ဖက်နှင့် အနောက်မြောက်ဖက်၊ သို့မဟုတ်  
အရှိုမြောက်နှင့် အရှိုတောင်။

န်စဉ်၊ အသက်ကယ်လောင်းကို မပျက်စီးစီခြင်းငှာ ခက်ခဲ  
စွာ စီမံလုပ်ဆောင်ကြ၏။

17 သူရို့သည် ထိုလောင်းကို ဆွဲတင်ပြီးလျှင် ကြိုးဖြင့်  
သင်္ဘောတိုင်များ၌ ချိုင်ထားကြ၏။ သူရို့သည် သုရတံ  
သောင်တွင် တင်မည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် ရွက်ကိုရုပ်သိမ်းပြီး  
လီတိုက်ရာသို့ မျောပါကြ၏။

18 ပြင်းထန်သော လီ မုန်တိုင်း သည် လည်း  
အဆက်မပြတ် တိုက်ခတ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် နောက်  
တစ်နိမ့်တွင် သူရို့သည် သင်္ဘော၌ပါသော ဝန်များကို  
စတင်၍ ထုတ်ပစ်ကြ၏။

19 သိုးရက်မြောက်သောနိမ့်၌ သင်္ဘောနှင့်ဆက်စပ်သော  
ကုန်တန်ဆာများကို ထုတ်ပစ်ကြ၏။

20 လီပြင်းသည် ဆက်၍အားကောင်း နိန်သိမ့်သဖြင့်  
အကျွန်ရို့သည် ရက်အတန်ကြာ နီကိုမမြင်ရ၊ နက္ခတ်  
ကြယ်များကိုလည်း မမြင်ရကြပေ။ နောက်ဆုံး၌ အကျွန်  
ရို့သည် ကယ်တင်ခံရမည့် မျှော်လင့်ခြင်းပင် ကင်းမဲ့  
လေ၏။

21 လူရို့သည် အစာမစားဘဲ အချိန်ကြာမြင့်စွာ နီကြပြီး  
နောက်၊ ပေါလုသည် သူရို့ရှိ၌ မတ်တက်ရပ်၍ “သင်ရို့ ငါ့  
စကားကို နားထောင်၍ ကရေတေကျွန်းမှ မခွာဘဲနိန်လျှင်  
ဤပျက်စီးဆုံးယှုံးခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။

22 သို့သော် အဂ္ဂမူကား အားတင်းထားကြလော့။  
သင်္ဘော ပျက်စီးခြင်းမှတစ်ပါး သင်ရို့အထဲတွင် တစ်

ယောက်ျား အသက်ဆုံးယှုံးရမည် မဟုတ်။

23 အကြောင်းမူကား၊ ငါကိုးကွယ်သော ငါ့အသျှင် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန် တစ်ပါးသည် လွန်ခဲ့သောည၌ ငါ့ပါးသို့ လာပြီး၊

24 ‘ပေါ့လု၊ မကြောက်ကေ့။ သင်သည် ကေရာဇ်ဘုရင်၏ ရှိသို့ ရောက်ရမည်။ ဘုရားသခင်သည်လည်း သင့်ကို ထောက်ထား၍ သင်နှင့် အတူတကွ လိုက်လာသောသူအပေါင်းရှိအား အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်စီလိမ့်မည်’ ဟု ဆို၏။

25 ထို့ကြောင့် အချင်းလူရှိ၊ အားတင်းထားကြလော့။ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သောသူဖြစ်သောကြောင့် ငါ့ကို ကောင်းကင်တမန် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဖြစ်လာလိမ့်မည်။

26 သို့ရာတွင်၊ ငါရှိ သဘောသည် ကျန်းတချို့တွင် သောင်တင်လိမ့်မည်” ဟု ဆို၏။

27 တစ်ဆယ့်လေးရက်မြောက်သောည၌ အကျွန်ုပ်ရှိ သဘောသည် အာဒြိပင်လယ်ထဲတွင် လီတိုက်ရာသို့ မျောပါ နိန်၏။ ည၌သန်းခေါင် အချိန်ခန့်တွင် သဘောသားရှိသည် ကမ်းနှင့် နီးလာသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။

28 ထို့ကြောင့် သူရှိသည် ရီအတိမ်အနက်ကို စမ်းကြည့်သောအခါ အနက်ပေ ၁၂၀ ဟိကြောင်းကို တွေ့ရကြ၏။ ထိုမှ အနည်းငယ်လွန်သောအခါ တဖန်တိုင်းကြည့်လျှင် အနက်ပေ ၉၀ ဟိသည်ကို တွေ့ကြ၏။

29 ထိုအခါ သူရို့က သင်္ဘောသည် ကျောက်ဆောင်များ အား တိုက်မိမည်ကို စိုးရိမ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သင်္ဘော၏ ပဲ့ပိုင်းမှ ကျောက်ဆူးလေးလက်ကို ချပြီး၊ မိုးလင်းပါစီဟု ဆုတောင်းကြ၏။

30 ထို့နောက် သင်္ဘောသား ရို့သည် ထို သင်္ဘော၏ ဦးပိုင်းသို့ လား၍ ကျောက်ဆူးတချို့ကို ချဟန်ပြုပြီး အသက်ကယ်လောင်းကို လျှောချကာ ထွက်မြီးခြင်းငှာ ကြိုးစားကြ၏။

31 သို့ရာတွင် ပေါလုသည် တပ်မှူးနှင့် စစ်သားတိအား၊ “သင်္ဘောသားရို့ သင်္ဘောထက်၌ မဟိလျှင် သင်ရို့သည် အသက်ချမ်းသာခြင်းငှာ မျှော်လင့်ခြင်းမဟိ” ဟု ဆို၏။

32 ထိုအခါ စစ်သားရို့သည် အသက်ကယ်လောင်းကြိုး ကို ဖြတ်၍ လောင်းကို အောက်သို့ ချလိုက်ကြ၏။

33 အရုဏ်မတက်မီ၊ ပေါလုသည် ထိုသူအပေါင်းရို့ အား အစာ စားစီခြင်းငှာ တိုက်တွန်းလိုသောကြောင့် “သင် ရို့သည် ဇာပိုင်ဖြစ်မည်ကို အစာမစားဘဲ ဆက်တိုက် စောင့်မျှော်နိုင်ကြသည်မှာ အဂုဆိုလျှင် တစ်ဆယ့်လေး ရက်ပင် ဟိခပြီ။

34 ထို့ကြောင့် သင်ရို့သည် အစာကို စားကြရန် ငါ တိုက်တွန်း၏။ သင်ရို့သည် အသက်ရှင်ကျန်ရစ်ဖို့အလို့ငှာ လိုအပ်သောအရာဖြစ်၏။ သင်ရို့၏ ဦးဂေါင်းမှ ဆံခြံတစ် မျှင်မျှ ဆုံးယှုံးလိမ့်မည် မဟုတ်” ဟု ဆို၏။

35 ထိုသို့ ပြောဆိုပြီးနောက်၊ ပေါလုသည် ပေါင်မုန့်

တချို့ကို ယူလာပြီး သူ့ရဲ့အားလုံးရှိတဲ့ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ ဝီမျှစားသုံးကြ၏။

<sup>36</sup> ထိုသူအပေါင်းရဲ့သည်လည်း စိတ်အားတက်လာပြီး အစားအစာတချို့ကိုယူ၍ စားကြ၏။

<sup>37</sup> ထိုသဘော၌ လိုက်ပါလာသော အကျွန်ရဲ့သည် အရီအတွက်အားဖြင့် ၂၇၆ ယောက်<sup>‡</sup> ဟိကြ၏။

<sup>38</sup> လူတိုင်း ဝလင်စွာ စားကြပြီးနောက် သဘောကို ပေါ့ပါးစီခြင်းငှာ ဂျုံစပါးဟိသမျှကို ပင်လယ်ထဲသို့ ချပစ်ကြ၏။

### သဘောပျက်စီးခြင်း

<sup>39</sup> မိုးလင်းသောအခါ၊ သဘောသားရဲ့သည် မိမိရဲ့ မည်သည့်အရပ်ဒေသတွင် ရောက်နိုင်ကြောင်းကို မသိကြသော်လည်း၊ ပင်လယ်ကွေ့ကမ်းခြံ တစ်ခုကို တွံ့မြင်သဖြင့် ဖြစ်နိုင်လျှင် သဘောကို ထိုကမ်းခြံသို့ ထိုးတင်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြ၏။

<sup>40</sup> ထို့ကြောင့် သူ့ရဲ့သည် ကျောက်ဆူးကြိုးများကို ပင်လယ်ထဲ၌ ဖြတ်ချထားခ၏။ တစ်ချိန်တည်း၌ ပဲထိန်းတက်မ ကြိုးများကိုလည်း ဖြိုကြကာ ဦးပိုင်းမှ သဘောရှက်ကိုလည်း ဖြန့်ဖွင့်ပြီး သဘောကို ကမ်းသို့ ရွက်တိုက်ပါလားစီ၏။

<sup>‡</sup> 27:37 ၂၇၆ ယောက်၊ အချို့သော မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းများတွင် ၂၇၅ ယောက်၊ အခြား၌မူ ၇၆ ယောက်ခန့်၊ ဟူ၍ ပါဟိသည်။

41 သို့ရာတွင် သင်္ဘောသည် သဲသောင်တစ်ခုထက်တွင် တင်၍ ဦးပိုင်းသည် လှုပ်၍ မရဘဲဟိလေ၏။ သင်္ဘော၏ ပဲ့ပိုင်းကား လှိုင်းပုတ်သောကြောင့် ကျိုးလေ၏။

42 ထိုအခါ စစ်သားတိက အကျဉ်းသားရှိသည် ကမ်း ဖက်သို့ ရီကူး၍ ထွက်ပြီးလွတ်မြောက်လားမည်ကို စိုးရိမ် သောကြောင့် သူ့ရှိအားလုံးကို အသိသတ်မည်ဟု စီစဉ် ကြ၏။

43 သို့ရာတွင် တပ်မှူးသည် ပေါလုအား အသက် ချမ်းသာစီခြင်းငှာ အလိုဟိသောကြောင့် တပ်သားရှိ၏ အစီစဉ်ကို တားမြစ်ပြီး၊ ရီကူးနိုင်သော သူ့ရှိသည် ခုန် ဆင်း၍ ကမ်းဖက်သို့ အယင် ကူးစီခြင်းငှာလည်းကောင်း၊

44 ကျန်ခသောသူရှိသည် ပျဉ်ပြားမှစ၍ သင်္ဘော၏ အပိုင်းအစများကို စီး၍ ကူးစီခြင်းငှာလည်းကောင်း အမိန့် ပီးလေ၏။ ဤနည်းဖြင့် အကျွန်ရှိအားလုံးသည် အသက် ဘေးမှလွတ်၍ ကမ်းသို့ ရောက်ကြ၏။

## 28

မေလိတေကျွန်းသို့ ရောက်ဟိခြင်း

1 အကျွန်ရှိသည် အသက်ဘေးမှလွတ်၍ ကမ်းထက်သို့ ရောက်သောအခါ ၎င်းကို မေလိတေကျွန်းဟု ခေါ်ကြောင်း သိရကြ၏။

2 ထိုကျွန်းသူကျွန်းသားရှိသည် အကျွန်ရှိအား အလွန် ရင်းနှီးစွာ ချစ်ခင်ကြင်နာမှုကို ပြသကြ၏။ မိုးရွာ၍ ချမ်း

သောကြောင့် ထိုသူရို့သည် မီးပုံတစ်ပုံကို ဖိုပြီး အကျွန်ရို့အား ကြိုဆိုကြ၏။

<sup>3</sup> ပေါလုသည် ထင်းကို စုသိမ်း၍ မီးထဲ၌ ထည့်လေ၏။ ထိုအခါ မြွေတစ်ကောင်သည် မီးအပူဟိန်ကြောင့် ထွက်လာ၍ ပေါလု၏လက်ကို တွယ်တက်လျက်နိန်၏။

<sup>4</sup> ထိုအခါ ကျွန်းသားရို့က ပေါလုလက်၌ မြွေတွယ်တက်နိန်သည်ကို မြင်လျှင် “ဤသူသည် လူသတ်သမားဖြစ်မည်။ ပင်လယ်၌ အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်လာသော်လည်း၊ ကံတရားက သူ့အား အသက်ရှင်ခြင်းငှာ အခွင့်မပီး” ဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

<sup>5</sup> သို့သော် ပေါလု၌ ဇာဘေးမျှ မဖြစ်ဘဲ ထိုမြွေကို မီးထဲသို့ ခါချလိုက်၏။

<sup>6</sup> ဒေသခံရို့မူကား ပေါလုခန္ဓာသည် ရောင်ရမ်းလာပြီး လဲကျကာ သီဆုံးလားမည်ဟု ထင်မှတ်၍ စောင့်ကြည့်နိန်ကြ၏။ သို့ရာတွင် အချိန်ကြာမြင့်စွာ စောင့်ကြည့်နိန်သော်လည်း ပေါလု၌ ထူးခြားသောဖီး တစ်ခုမျှ ဖြစ်မလာသည်ကို မြင်ကြသောအခါ သူရို့၏ထင်မှတ်ချက်သည် ပြောင်းလဲ၍ “ဤသူသည် နတ်ဘုရားတစ်ပါး ဖြစ်၏” ဟု ပြောဆိုကြ၏။

<sup>7</sup> ထိုအရပ်နှင့် မနီးမဝီးတွင် ပုဗလိအမည်ဟံသော ကျွန်းသူကြီး ပိုင်ဆိုင်သော မြိယာများ ဟိ၏။ ထိုသူကြီးသည် အကျွန်ရို့ကို ချစ်ခင်ကြင်နာစွာ ကြိုဆိုပြီး၊ သုံးရက်ပတ်လုံး ကောင်းစွာ ဧည့်ခံကျွေးမွေးလေ၏။

<sup>8</sup> ပုဗလိ၏ အဖသည် အပြင်းဖျားနှင့် ဝမ်းကိုက်ရောဂါများကို ခံစားရပြီး အိပ်ရာ၌ လဲနိမ့်၏။ ပေါလုသည်လည်း သူ၏အခန်းထဲသို့ လား၍ ဆုတောင်းပြီးနောက် သူ့အထက်၌ မိမိ၏လက်ကို တင်ကာ ကျန်းမာလာစီ၏။

<sup>9</sup> ထိုအခြင်းအရာများကြောင့် ကျွန်းထက်၌ဟိသောတခြား မကျန်းမာသောသူ အားလုံးသည်လည်း ပေါလုပါးသို့ ရောက်လာကြ၍ ကျန်းမာခြင်းကို ရကြလေ၏။

<sup>10</sup> သူရို့သည် များစွာသော လက်ဆောင်များကို အကျွန်ရို့အား ပီးကြလေ၏။ အကျွန်ရို့သည် ထိုမှ ရွက်ချွင့်ကြသောအခါလည်း လမ်းခရီး၌ လိုအပ်သော စားနပ်ရိက္ခာများကို သဘောထက်သို့ တင်ပို့ကြ၏။

### မေလိတေကျွန်းမှ ရောမမြို့သို့

<sup>11</sup> သုံးလလွန်သောအခါ အကျွန်ရို့သည် “နတ်သားအမြွှာ” ဟု ခေါ်သော အာလေဇနဒြီမြို့မှ လာသောသင်္ဘောကို စီး၍ ရွက်ချွင့်ကြ၏။ ထိုသင်္ဘောသည် ဆောင်းကာလပတ်လုံး ထိုကျွန်း၌ နီခဖူးသော သင်္ဘောဖြစ်၏။

<sup>12</sup> အကျွန်ရို့သည် သုရကုတ်မြို့သို့ ရောက်လျှင် သုံးရက်မျှနီထိုင်ကြ၏။

<sup>13</sup> ထိုမြို့မှ ရွက်ချွင့်ပြန်ရာ ရီဂျန်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။ နောက်တစ်နိမ့်တွင် တောင်လီသည် စတင် တိုက်ခတ်လာ

သောကြောင့်၊ နှစ်ရက်အကြာ၌ ပေါတယောလိမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။

<sup>14</sup> ထိုမြို့၌ တချို့သော ယုံကြည်သူများနှင့် တို့၍ အကျွန်ရဲ့အား တစ်ပတ်ခန့်မျှ သူရဲ့နှင့်အတူ နီထိုင်ပီးစီ ခြင်းငှာ တောင်းပန်သည့်အတိုင်း နီကြလေ၏။ ထို့နောက် မှ အကျွန်ရဲ့သည် ရောမမြို့သို့ ခရီးပြုကြ၏။

<sup>15</sup> ရောမမြို့၌ ဟိသော ယုံကြည်သူများသည် အကျွန် ရဲ့၏ သတင်းကို ကြားကြလျှင်၊ ကြိုဆိုခြင်းငှာ တချို့ သည် အပူပိစီးတိုင်အောင်လည်းကောင်း၊ တချို့သည် ဧည့်ရိပ်သာသုံးဆောင်ဟု ခေါ်သော အရပ်တိုင်အောင် လည်းကောင်း လာကြ၏။ ပေါလုသည် ထိုသူရဲ့ကို မြင်သောအခါ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း လျက် ကြီးစွာ စိတ်အားတက်လေ၏။

### ရောမမြို့၌ အမှုတော်ဆောင်ခြင်း

<sup>16</sup> အကျွန်ရဲ့သည် ရောမမြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ ပေါ လုသည် မိမိအား အစောင့်စစ်သား တစ်ယောက်နှင့်အတူ နီရသောအခွင့်ကို ရ၏။

<sup>17</sup> သုံးရက်လွန်သောအခါ၊ ပေါလုသည် ဒေသခံ ယုဒ ခေါင်းဆောင် တို့ကို တို့ဆုံ ခြင်းငှာ ခေါ်လေ၏။ ထို သူရဲ့သည် စုရုံးလာကြသောအခါ ပေါလုက “ငါ၏ ညီအစ်ကို ကုသရေလလူမျိုးရဲ့၊ ငါသည် မိမိအမျိုးသား ရဲ့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ကျင့်သုံးသော ထုံးတမ်း ဓလေ့ ကို သော်လည်းကောင်း မ ဆန့်ကျင် ခ

သော်လည်း၊ ယုဒအမျိုးသားရို့သည် ငါ့ကို ယေရုဆလင် မြို့၌ ဖမ်းဆီးပြီး ရောမလူမျိုးရို့၏ လက်သို့ အပ်လိုက်ကြ၏။

18 သူရို့သည် ငါ့ကို စစ်ဆီးပြီးမှ ငါ၌ သီထိုက်သော အပြစ်တစ်စုံတစ်ခုမျှ မတွေ့သောကြောင့် လွှတ်စီလိုကြ၏။

19 သို့ရာတွင် ယုဒလူမျိုးရို့က ဆန့်ကျင်သောကြောင့် ငါသည် ဧကရာဇ်ဘုရင်ထံ၌ အယူခံဝင်ပါမည်ဟု ဆိုရ၏။ ထိုသို့ ပြုရခြင်းမှာ မိမိလူမျိုးရို့ကို အပြစ်တင်စွပ်စွဲစရာ တစ်စုံတစ်ခု ဟိသောကြောင့် မဟုတ်။

20 ထို့ကြောင့် သင်ရို့အား တို့ဆုံခွင့်နှင့် ပြောဆိုခွင့်ကို ဤသို့ တောင်းရခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ငါသည် ဤကဲ့သို့ သံကြိုးများဖြင့် တုပ်နှောင်ခြင်းကို ခံရသည်မှာ ဣသရေလအမျိုးသားရို့ မျှော်လင့်နိုင်သော အသျှင်ကြောင့်သာ ဖြစ်၏” ဟု ပြောလေ၏။

21 သူရို့ကလည်း “သင်၏အကြောင်းကို ယုဒပြည်မှ ရိုး၍ပီးလိုက်သော ဇာဏကိုမျှ အကျွန်ရို့ မရဘဲ၊ အကျွန်ရို့၏ လူတိလည်း သင်၏အကြောင်းနှင့်ပတ်သတ်၍ မကောင်းသောအရာ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ သတင်းပို့သောသူ သို့မဟုတ် ပြောသောသူ တစ်ယောက်မျှ မဟိကြပါ။

22 သို့ပင်သျှောင် သင်၏ အယူအဆ အကြောင်းကိုမူ ငါရို့ နားထောင်လိုပါ၏။ အကြောင်းမူကား ဤဂိုဏ်းခွဲကို အရပ်ရပ်၌ ဟိသောလူတိက ဆန့်ကျင်ပြောဆိုနိုင်ကြသည်

ကို ငါရို့သိကြ၏” ဟု ဆိုကြ၏။

<sup>23</sup> ထို့ကြောင့် သူရို့သည် ပေါလုကို ရက်ချိန်းပီးကြပြီး၊ ထိုနို့ရက် ရောက်လာသောအခါ များစွာသောလူရို့သည် ပေါလုတည်းခိုရာသို့ ရောက်လာကြ၏။ ပေါလုကလည်း ထိုသူရို့အား မိုးထဖက်မှ စ၍ ညမိုးချုပ်သည်ထိတိုင်အောင် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို ယင်းပြဟောပြောလေ၏။ ယေသျှု၏ အကြောင်းကို နားလည်ယုံကြည်စီခြင်းငှာ မောသျှု၏ပညာတတ်ကျမ်းနှင့် ပရောဖက်ကျမ်းများမှ ကိုးကား၍ ကြိုးစားကာ ဟောပြောလေ၏။

<sup>24</sup> လူတချို့သည် ပေါလုဟောပြောချက်ကို နားလည်သဘောပေါက် လာ ကြသော်လည်း၊ အချို့မူကား မယုံကြည်ကြ။

<sup>25</sup> ထို့ကြောင့် သူရို့သည် အချင်းချင်း သဘောထားကွဲ၍ ထွက်လားကြသည်မှာ ပေါလု၏ နောက်ဆုံးသောစကားကို ကြားကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုစကားမူကား “သန့်ယှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သင်ရို့၏ အဖိုးအဖီးရို့ကို ပရောဖက် ဟေသျှုယအားဖြင့် မိန့်တော်မူခဲ့သော စကားသည်ကား၊

<sup>26</sup> “‘ဤလူမျိုးပါးသို့ လား၍ ဟောပြောကြလော။

သင်ရို့သည် နားထောင်ပြီးယင်း နားထောင်သော်လည်း၊  
နားမလည်ကြ။

သင်ရို့သည် ကြည့်ပြီးယင်း ကြည့်ကတ်သော်လည်း၊  
မတို့မြင်ကြ။

27 အကြောင်းမူကား ဤလူရို့၏စိတ်နှလုံးသည် မာကြော  
လျက်၊

နားသည်လည်း ထိုင်းလျက်၊

မျက်စိသည်လည်း ပိတ်လျက် ဟိကြ၏။

ထိုသို့ မဟုတ်ဘဲ၊ သူရို့မျက်စိသည် မြင်ကြလျက်၊

သူရို့၏ နားသည်လည်း ကြားကြပြီး၊

သူရို့၏ စိတ်နှလုံးသည် နားလည်ကြလျှင်၊

သူရို့သည် ငါ့ပါးသို့ လှည့်လာ၍

ငါသည်လည်း သူရို့၏ အနာရောဂါကို ကျန်းမာစီ

မည် ဟူ၍ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူ၏’ ဟု ဆို

လေ၏။”

28 ထို့နောက် ပေါလုကလည်း “သို့ဖြစ်၍ ငါသည် သင်  
ရို့ကို သိစိလိုသည်မှာ၊ ငါ့ဘုရားသခင်၏ ကယ်တင်ခြင်း  
တရားသည် တခြားလူမျိုးရို့အား ပီးလိုက်သည်ဖြစ်၍  
သူရို့သည် နားထောင်ကြလိမ့်မည်” ဟု ဟောပြောကာ  
အဆုံးသတ်လေ၏။

29 \*

30 ပေါလုသည် ထိုမြို့တွင် မိမိ ငှားထားသောအိမ်၌ နှစ်  
နှစ်ပတ်လုံး နီ၍၊ မိမိအား လာရောက်တို့လိုသောသူ မှန်

\* 28:29 အချို့သော မူရင်းလက်ရိုးမူကျမ်းများတွင် အခန်းငယ် ၂၉  
ကို ဤအရာကို ပေါလု ပြောပြီးနောက်၊ ယုဒအမျိုးသားများသည်  
မိမိရို့အချင်းချင်း၌ ပြင်းစွာငြင်းခုံပြီး ပြန်လားလေ၏။ ဟူ၍  
ဖြည့်စွက်ထားသည်။

သမျှကို ကြိုဆိုလက်ခံလေ၏။

<sup>31</sup> ထိုသူရို့အား ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်း  
နှင့် အသျှင်ယေသျှုခရစ်တော်၏ အကြောင်းအလုံးစုံကို  
ရဲရင့်စွာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဟောပြောသွန်သင်လေ၏။

## ဓမ္မသစ်ကျမ်း ရခိုင်ဘာသာစကား

### Rakhine: ဓမ္မသစ်ကျမ်း ရခိုင်ဘာသာစကား (Bible)

copyright © 2025 The Word for the World International

Language: ရခိုင် (Rakhine)

Contributor: The Word for the World International

### ရခိုင် ဓမ္မသစ်ကျမ်း

The New Testament in Rakhine Language

The Word for the World

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-06-27

---

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jun 2025 from source files dated 27 Jun 2025

51b0ff5f-817a-5607-b453-b9df7b3155f2